

~~B-1 B-5 A-9~~ 822

Caja
B-87

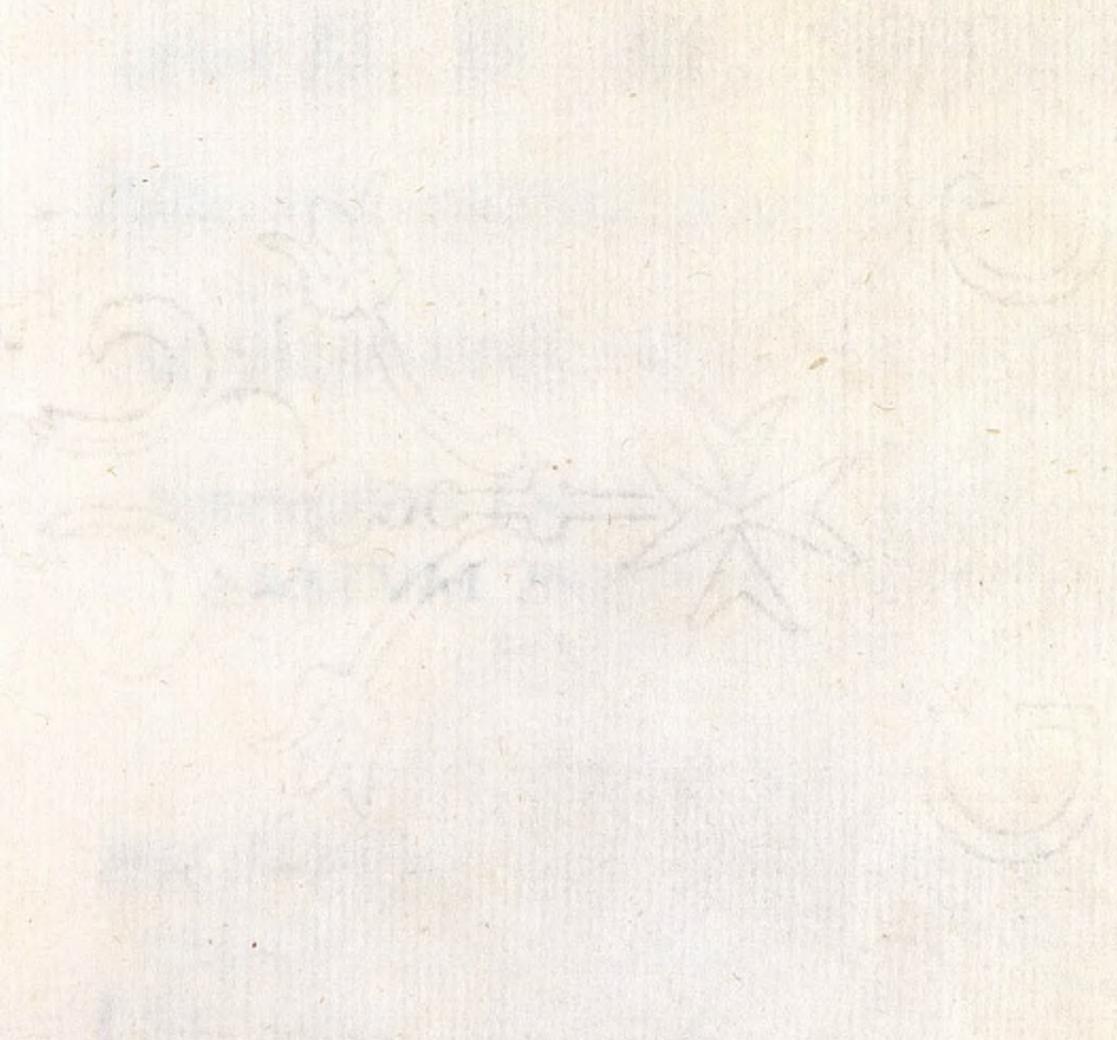
2101 - 9201 - 7

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
— GRANADA —
Sala Caja 2
Estante _____
Número 23

328 fol.¹ (et illt. en bl.)

7-Mays-1912

IN OCTO ARISTOTELIS PHI-
LOSOPHORVM PRINCIPIS

AVSCVLTORIOS LIBROS SCOLAS

TICE CONTROVERTIE. OPVS

OPVS D. O. M. TRINO ET VNO.

NEC NON NOSTRIS TVTELARIBVS SANTO

ALOICIO GONZAGA ET SANTO JONIAE

POMVCENO EXANIMO APENSVM CONSE-
CRATVM IN GRANTNESI COLEGO.

SOCIETATIS

JEIENS

INCEPTVM DIE OCTAVA MENSIS SEP-
TEMBRIS AGNI DOMINI M.DC.CX.LV.

LIBER PRIMVS PHICICE. Dictatus à Patre Sera-
no, et scriptus à me. Josepho Capilla, condecoratus ex
tens. In signa nigra ha-
legu Santony Apосто-
Jacobi

no, et scriptus à me. Josepho Capilla, condecoratus ex
tens. In signa nigra ha-
legu Santony Aposto-
Jacobi

no, et scriptus à me. Josepho Capilla, condecoratus ex
tens. In signa nigra ha-
legu Santony Aposto-
Jacobi

no, et scriptus à me. Josepho Capilla, condecoratus ex
tens. In signa nigra ha-
legu Santony Aposto-
Jacobi

Prefatio.

Inplexo, et per difficili Dialectice arte summo, ac
refimo. Hic corpus anelantes, videnda non parva
suaq; fragrantissima flores saluberrime ut post in
cuiusdam digni quidem, ut videri ardentem aplectere
feris conatu per luceremus. Hic namq; sonant
ita, e mirabile, vix omnia Harmonia seruatissima
Hic ad universi fabrica ad celis terre q; placitudi
ne q; ppteritury causary unadime spary, accidentu
sustantiar partony ad spantia, partu q; ad totu salu
tatione subiectione q; ppterimus. Ex is tanq; ex regu
lis ad fontu, tanq; ex electis ad causu tanq; ex
creu ad creatore, tanq; ex operto ad opifice, et ad
auctore omniu, Deo sc. non auctore q; tanq; error ex
addece que tot pulchritudib. vix tanq; decora
ha illustrabi. Ita agere o subinei electu q; tanq; ex
otry exuentu Dialectice lumine ppterit placidq; vix
in ppterit

Opera ppteritiora deus Deu his quib; fere.

Notitia operis atq; partis.

In vale, rursale, et itaq; fundit ad dividit fia.
Hic ex hols quib; deus S. Aquinani a ppterit e laudib;
definit. Binary, humantary q; vix cognita Divinaty
et, vix que supra omny materie creatione sunt

humanarum id est rerum que maxime doctrinae calcant
que se sub fine horum et mathematica. Talis fra ita est
que magis in his artibus rite et artificiosè examinandi
trahit et in qua uno proxime elapsa fieri super quibus
desideramus naturalis huius et fieri aut unicus
labor, et que Aristotelmatae Philo nomen, libris ven
dicabit, illa est, que rerum naturam in vestigat. Philosophiam
unam appellat, a Graeco uocatur que idem sonat ac na
ma. At uero naturalis fra non solum in philosophia. octo libris fi
corum libris que communiter fra uocatur. Idem 2° libro de
Caelo, 2° de ortu et interitu, 2° de Meteoris 3° de anima
ma pluresque alios de rebus naturalibus, quos edidit Aristoteles

Plures ex his
apud mathematicos aut cultiores siue de fine auctum suum
appellatur, non alia de causa, nisi quia doctrinam subtiliorem et
de totius fundamenta tenens, dignum proinde, ut aut
calent, ut rerum sensum melius percipias. tandem natura
libris Philo mathematicorum et metaphysicorum libris apprehendit
metaphisica exemplat. eius uirtus sua latitudine. Metema
tica speculat corpus quantum ut tamen mensura
bile. Etiam Philo uirtutes et uicia speculat etiam Philo
est uice propria. Uices hinc Philo in rebus etiam et na
ture diuisio. Naturale est in Mathematicorum metaphisicorum et fi
corum subdiuisio. In hac ultima tradenda hunc ordinem
Philos obseruabit. In 1° sicorum de principiis intrinsecis cor
porum naturalium epistola in 2° de natura et rebus uelut ca
usis in 3° de motu et impetu in 4° de loco uacuo
et tempore

in 2. De speciebus unitate et unitate motu. In 6. propositione
 unitate in 7. De motu sub ordine subiectis, De his omnibus sermo
 nobis) et operabilitate. In 8. Deinde de 1. motore eiusdem
 butis, De his omnibus sermo nobis ob 2. anno insinuandum
 et motu nonnulli sequemur libere in controversia, et
 tunc insinuationes has in sectiones dividemus. Brevitatem
 haud in memores claritate amamus et amabimus.

Thice Proemialia.

Pars ita Thice que fida seu Physiolo
 gia nuncupatur sic solet defini: fida representativa corporis
natale pletis. Displicet aliquibus antiquis Thic apud quos
 fida fida n. et. Sic, inquirunt, n. et fida cuius obit et mu
 tabile, et stringens et. Neq. habeat 1. probabile utrunq.
 habet fida 1. na corpus natale pletis mutabile et ri
 ngens 2. na questionibus abundat inquit pro utraque
 probabile dicunt. nullius roboris hec videntur munim
 tu persua. Neq. fida demonstratione procedit 1. su attributio
 nis obit; demonstrat enim deus identitatis existentis et pro
 pressa; cu ex vna generatione et corruptione evad.
 inferat deus corpus natale pletis esse de facto pro
 fity ex ma. et se su centralit, id est genus alia.

Nulla est op
 sua fundamenta seu rob nat a nu. At rove se
 loge. 7 ibi ha respondendy et et obit fide mutabile
 stringens f. 7 ad existentem n. quod predictum dictione

essentia. Eandem rationem ad adveniendum etiam obit sic dicitur
esse in actu ad hunc ad perpetuam obit sic manifestative
corporum naturalium operari. = Insuper vero habet ficia pro
habiles aliquas. 2° Eorum motus sic cum omni 2° in
dentur sint. 3° Eorum probabiles 2° ad ficia pertinentes
sunt. = Adde in favoribus defensionis. Ante vero in locis corporum
etiam 6° manifestae causa dicitur: ficia de his deum enim
connoverit potest 1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20°
ficia.

An autem manifestativa ita: ut pure speculativa. In
locis aliquibus non ibi est, et quia speculativa operabilia
et sic obit et quia actu habet dicitur ad operari
itaque dicitur ad adveniendum aqua hunc per ficutam
actu aere, a evadendo vacui: ex quibus insensibile
ad haurienda aqua ex profundo prout ficia
ali = Prout nam motus tenentur et ficia omnia placere
operari est ficia pure manifestativa. Prout Thomae
6° manifestae causa 1° tenentur 2°. Prout ficia sunt in
manifestatione sic obit actu haurit corpus sic naturaliter
operari: non enim habet actu quibus aqua valeat haurire ad corpus
naturaliter operari effectum.

Esto (respondere ad obit) speculativa operabilia
sunt obit non ibi non operabilia speculativa, et non
operabilia. non enim evadit actu dicitur ad effectum
corporum naturaliter operari. Deinde esse habent actu illi
quos dicitur non 1° 2° 3° ficia. 1° deum actu re
prout corpus naturale prout naturale: hoc operabile est

et agente nati d n ex directione actu quib a facti
 deus. Coligit actu los practica et directio; ad opus
 q n t obru attributioni facte. Insuper: actu de practica
 n sunt pe cubare facte d los facta ab alio pe cubant scilicet
 ab alio nati accipit, a materia s. l. a medicina. ut alio
 ut probabul. dicunt.

Infero medici. parte facte n est; esto
 enq medicina respiciat corpus humanu q includit
 in obto materiale facte; et illud respicit sub rone sanabili,
 sub q f rone a facta n respicit d sub rone nati ut infra
 dicit. Unq nota, nra purq facte speculatione n est illud solo
 monu sapientie T: Multos in Deu amare sapientie benefi
cio recepto fuisse. Unde videt inferi ad opera virtuosu
 aliter et inclinare. Vao notari et; quia ex in sua in
 intrica tendentia nec dirigat ne precipiat totio ope
 practica servenda n est. Proponit utiq Deu bonitate
 in crui reducens utiq ex tota pp. facile eformet
 dictamq Deu crui omni. anteponendy; et ex sua in
 trina tendentia ad tale dictamq proponendy n dirigat
 exemply ad hoc explicandq sumen talu ex illa certu
 pure speculatione cognitione, crastina die n crui
 petra in mui ali cruce tm et inclinante, n tmdm
 gente ad navigandq.

Corpus navale rplety et obru attributioni
 facte. Corpus inq n spiritale de spiritu enq facta n agit
 et si aliquando de illo agit n nisi in directe et prob. po
 facty corpus natiq dicit corpus navale, n prout navale

opponit miraculo qd potest et haberi in se namq nara
ex deo et principij motu et quietis eum inqus et unde
natale huc de a mobile id est potest se ab intrinseco movere
recipiendo in se et producendo suas partes et fieri proprie
tates sic ignis que est corpus splery et natale se mobile
quia potest se ab intrinseco movere producendo et reci
piendo in se suas partes sicut proprietates. Coliges
in hac asserione tri natales ipse dicit corpus mira
culose q natale s. corpus ignis q et obij attributio e
inqus eiqus in ultimo suo fine sicut debet esse
splery id est n ordinatus ex se ad opponendo cu alia parte
aliud totu corpus splery dicitur nara ma. l. ff. et un
one corpus in splery dicit q ex ordinat ad opponen
do cu alia parte alij totu vq. s. ma. l. sola fa.
Ha corpus in splery s. substantiale, n et obij
bonu face; n est id inqus ultimo fine sicut in
super parte pars n et fieri non ita obij attribus
nra sicut n et pars corporis natalis splery s. corpus se
eum.

Sicut obij attributionis et obij et mali. coalescere
obij ipse nara. face et corpus splery, s. et eiu de cor
poris natalis s. a mobile q que est nra principij
motu et quietis id est ita virtus seu pot, n caru
corpus natale splery potest se ab intrinseco movere pre
dicto mo. Obij ipse nara. eandem facultatu et pars.
Determinabilis q alij ad movendo obij h. ultionu et attr
ibutio specificatio q facultatu ab omi n ipse s.

De materia 3^a de sp^u & de unione 8^a de toto & partibus ex principio
 intrinseci referantur ad eum corpus navale & plerumque inducti
 licet sita & desiderari possit se l. ut si l. in folio est ad et l. p
 vult incipere est tunc de n. est ad se l. prout ex
 totis et q. productis et in utroq. sensu fieri desiderari sol
 dat de corpore navale & plerumque in utroq. sensu agitur, l.
 q. de principis corporis navalis & plerumque in factis q. unum
 noto, nos n. agi de principis intrinseci corporis navalis
 & plerumque ut substantia, q. & plerumque ut nave ex. & plerumque substantia
 tae utiq. & principis intrinseci corporis ut substantia
 n. ut nave ex. & plerumque. Hoc, verby dicitur agitur corpus
 navale & plerumque in nave nave n. autem agitur substantia
 ut fides nos docet n. q. hae principis & plerumque navale & plerumque
 prout in presentia sunt corpus. Disputatio 1^a de principis
 intrinseci corporis navalis & plerumque in factis est, sensu 1° explicat
 et definit q. d. principis intrinseci

Disputatio. 1^a

De Principis intrinseci Corporis Navalis & plerumque in factis

Section. 1^a

Explicat et Definit. Quid sit Principis Intrinsecum.

2 S^u Thomas 1^a par. que. 3 ad 1° dicit prin
 cipis est id a quo aliquid procedit quomodo cum. Cae. et unum.
 in hac explicatione ponit. q. ex da colligit ad ratione prin
 cipis n. suffice q. aliquid. p. prius alio ut illud principis
 dicat. Quis enim odie natus prior et No. era. ortus quin
 em principis. Ali. dicit. Ad ratione itaq. principis
 requirit q. in principis et id eum et principis dicit

aliqua causalitas sive intrinseca, sive exca, aut origo
 hinc omni causalitate. Hoc denotat le procedit. Latere
 tanto principio ad ratione deus sequens aliqua cogne
 xio aut sequutio hoc denotat le quomocunq; Sic au
 vora dicit principy dicit, p. mens. It inceptione. sic
 premis pna optera ut dicitur, p. conatione. It. Bacon
 na hec Phi et 5° metaphisoy ca. 1° p. hec. omni qd pna
 ncyu comune et se. Unde aliqd et p. aut cognoit.

3 Colige pna
 cipy latius patere quq causa; omni quise causa pna
 ncyu et sui effectui; unde omni causa verifice deit prin
 cipi: ut v^o n^o omne principy et causa illius cuius et
 principy. Vno et quia n^o de omni principy verifice
 est deus et aliter limitate perfectionis, que et deit cau
 se. Vnde hoc in P^e eterno, que principy fili et, et in P^e
 et filio que sunt principy spsritu. P^e n^o in causa nec
 dicitur P^e grecos. P^e dicitur ^{ve} autq fili: nq si ita locuat
 ideo et quia apud ibi correlativy cause n^o et effectus seu
 facty et procedit ab alio. Ideo catholica mens et nec sua
 dicitur et non sunt. Ali^o latinis pnae nomen causa apud
 quos correlativy cause et causay seu effectus. Hinc res
 pondere potest ad autoritate Arist^o greci, et grecos ioc
 omnia tribuenti dicens q; ita procedit causa et pna
 pnae aut et uny, et ens et uny, veritate mutuo et
 causa et pna.

a Colige etiq, le correlativy cause s. cupay, co
 rrelativy principy n^o et principy et procedens apna

non apud Theos cuius P^o hinc quia te principiatus deo
totum in procedente aliquo momento et subiectioni
ad prius: que momenta et subiecta respiciunt verba de
vino procedendi ad P^o terra n^o catholica fide. Unde n^o
omne q^o procedit a prius debet ne possit a posteriori principi
prius M^o sententiarum apud P^o hinc n^o vult dici
filii divini habere prius q^o a prius. Colige tandem n^o
omne q^o prius est, inquit, est n^o P^o etiam et prius: verbi
n^o em inquit: aliter infert P^o hinc in l^o parte supra 159
ad l^o verby et spiritus sui haberent temporales seu omne
exceptiones.

5 Rogas obiter an omne prius s. prius procedente
prius in eo genere in quo ipse principiat, s. hinc hinc s.
ut in divina personalis originis ordine cedant omne in
prioritate negant. Scire vobis (de quodam modo manifest) ad
eum prioritate originis et divina personalis cedunt prius
nate in quo originis cu filius a P^o producat. et p. vobis
origine procedat s. p. a P^o et filio: n^o autem priorita
te temporis cu tota e^o persone coeternae s. et coequales n^o
prioritate nate cu verby a P^o n^o causet. dicendum igitur
omne prius est prius procedente a prius, in eo genere in quo
principiat. — Dices s. et prius totius et prius toto n^o et
n^o est et prius se ipsa q. Nec s. et prius toto quia s. p.
tot se ipsa sicut et principiat totius quia s. prius sicut
ipsum. et prius toto in subsistendi ead^o vobis est exi
sit oportet q^o existit s. n^o autem est: et em s. n^o et se
ipsa prius in subsistendi ead^o.

testimonia ex scriptura dicitur quod illud uerbum est que ex
Deo et uerba Dei audire et illud uerbum ex I^o diabolo esse
sanctorum et Petri, quia apud illos uideri potest. Omnes etiam
hæc dicuntur esse ex Adamo et Eva. In hunc sensum inducit
I^o locuta disputatione et sic uerba I^o contra hæc quia tri-
lita dicitur omni causa extrinsecas ueritate necesse, et licet ca-
use finali non operatur res natura non facit ex fine et probat sine
refertur etiam I^o uerba quia effectus facit productum plerum-
quæ potest proprie esse et fieri a causa. Itaque grammaticum re-
linguamus cum inueniatur uerborum uerborum placet sen-
tu I^o uerba uerba uerba uerba sic dicitur.

9.

Que nec ex se se mutuo

nec ex alio in eodem genere et ex ipsis omnia uerba. in primis
dicitur hæc non uerba proprio extrinsecas ex hoc natura nec stat, nec
ueritate f. corpus uerale. Deinde uerba omni et solo inueni-
tunc proprio. De uerba que et proprio corporum inferri, et de
uerba uerba uerba. I^o mac et se uerba, hæc dicitur, quia nec
mac uerba ex se nec f. uerba ex mac sunt enim uerba re-
duntur sequitur uerba extra. dicitur dicitur: Unde non uerba
ex se mutuo. Insuper non uerba ex alio in eodem genere uerba
et f. mac uerba uerba ex uerba uerba uerba ex uerba uerba
f. uerba non uerba ex alio in eodem genere, inque uerba uerba: quia
mac in genere uerba f. et ut uerba f. uerba uerba ut uerba uerba
uero f. non uerba. I^o que ut causa f. uerba uerba, non uerba ex alio
causa f. dicitur f. I^o mac et se in genere uerba uerba
uero uerba uerba uerba. hæc non uerba uerba uerba uerba uerba
uero non uerba uerba uerba uerba uerba uerba uerba uerba uerba

hec respiciunt omnino. Pro quibus ponitur inter magis et minus materia causa
 linearis mutuaque de prioritate et causa posterioritatis que explicanda
 non quia implicat effectum intelligi posse existentem proprio ad
 causas aqua ex actu dependens; et debet intelligi esse cau-
 se ut ab illa esse et existere accipiat effectus. non ita eveniret ad
 materia illa mutua causalitatem et prioritatem quod. Non enim non
 ma intelligitur posse existentem proprio ad causas aqua ex actu
 dependet ma causa Galandis et sic intelligitur posse existentem pro-
 prio ad ma aqua, ut a causa materia ex actu dependet ma
 causa illa. Ad id quod et ex proprio ad aliquid recurre intelligitur
 proprio ad illud et ma ut posse causa materia et ex proprio
 prioritatem ad se, quod ut causa forma. Supponit ma quod. Hoc est factum
 ex proprio ad magis non causa illa ma et prioritatem origine fa-
 luntantia. quod.

312. Respondeo etiam quia iura illa fa materia substantialem et pri-
 oritatem originem ma. Sed fa potest superna existere sine ma
 quod pars prioritatem originem alia potest superna existere sine
 illa. Colige falsum esse ma arguti non. huius signum negat ite.
 Probat: non magis dependet fa materia a ma quod accidens a su-
 stantia; et accidens existere potest sine substantia quod negat ma,
 quia aut accidens. Ite accidentia dependet a substantia fa sus-
 tantialem dependet a ma quod ad intentionem actualem. Contra iura
 illa fa materia dependet ita a ma, quia si separaretur spiritualiter
 fieret; hoc est falsum. quod non magis. Non enim quia accidentia
 separata suque essentia non amitterent. Insuper sicut anima rationalis
 unita materia non separatur ita fa materia separata non fiet spiritualis
 hi

gratia sine prout verificans hanc ppriam dicit corpus presen-
denti ab eo q incipit l. n. incipit se et ab eo q incipit
ipre l. ab eterno existerit. Hoc verum notari voluit ne
impertur quia p. corpus infans est intelligit p. in
2o instanti in quo ex facit et. 2o Pas namq n. manit
perferre et facit in l. fieri ipsius que in 2o. et enim
in utroq. partem univariet. 2o p. igitur infans est
intelligit ensus p. fieri fundamentalis presens ab
eo q incipit mo est ante q. n. existerit ut dicitur na-
ret.

12 Dicere aliqui vix est p. omni. 7a hoc insigne thau
capit. 5o; no sequent omnia vix est p. vix falsy et no h.
abruto, bruzey optima ex differunt. 8o videri correa ve-
lony antiquony intignit. 9o vix ingesse; no h. omni
vix p. dicere 8o infans p. pelarunt l. n. omni causa
intellecere, n. q. res omes unitate numerica aut speci-
fica habent. — Dicit aliqui solq mag. l. est l. p. vix
intrinseca ipsi. Fundamentum erat quia f. materialis
st. sup. n. mag. ut p. ex quo f. ma. aut. n. l. sui
p. sup. n. n. l. v. r. et no l. f. sup. n. ma. n.
ut p. sui n. em. l. sup. n. ingene intrinseca in quo
f. p. n. 8o ingene extrinseca et deductio, quatenus o-
ma. dicit f. ma. n. 10o mag. est l. p. vix intrinseca
quatenus in eo genere aliud n. sup. n. l. p. sui p. duc-
tivy sup. n.

13 Dicit alius solq f. est p. vix. fundamentum erat
clad Geneceos decimo 2o dicitur vix n. et col. tibi. Na

huiusmodi et locutione namq[ue] ita figurata est, p[er] hanc
 q[ui] p[er] lineas p[er] p[ro]p[ri]a te eni[us] animas ualeat id
 acty, sicut dicitur de locutione Genetis decimo uide
 bant e[ss]e duo corpora. id est duo her, alii dicere cor
 pu[m] esse totu[m] her, unu[m] q[ui] p[er] hanc p[ri]ncipiu[m] - Dicere
 alij, q[ui] esse totu[m] quid dicitur p[ro]p[ri]a. Hoc falsu[m] uideat
 sequit[ur] namq[ue] sola anima esse totu[m] her ex p[ri]ncipio, sola
 esse ex natura p[ro]p[ri]a cy tale h[oc] s[ed] her immortale esse;
 tuncq[ue] existere tot h[oc] q[ui] ante non extiterit. At u[er]o si hanc
 mens n[on] s[ed] mag[is] l[icet] a uirtute corporu[m] naturaliu[m] excludere te
 q[ui] quidam p[ro]p[ri]a sumat p[ro] actu ultima p[ro]p[ri]a, p[er]fectio[n]e
 q[ui] et determinante mag[is] ut hoc p[ro]p[ri]a quod illud uirtute,
 n[on] p[ro]hibet q[ui] totu[m] quidam p[ro]p[ri]a dicitur. = Dicere alij
 q[ui] quod infra reu[n] naturaliu[m] p[ro]p[ri]a esse infirma, infirma se
 atomos ex quoru[m] uariis uirtutibus uarie re uirtute. U[er]o
 de uirtutibus h[ic] referuntur alia an[im]arum p[ro]p[ri]a.

12. Aster ca

5. p[er]to et I^o libri II. eni[us] uirtute p[ri]a corporu[m] naturaliu[m] cog
 nocit s[ed] mag[is] q[ui] et p[ro]p[ri]a. Hec tm. n[on] e[st] p[ri]ncipiu[m] corporu[m]
 naturaliu[m] infirma esse, s[ed] p[ro]p[ri]a naturaliu[m] infirma. Hoc uirtute
 ex dicitur, s[ed] quia ip[s]e infirma esse et ip[s]e p[ro]p[ri]a uirtute
 eoru[m] hanc p[ro]p[ri]a ex uirtute ip[s]e naturaliu[m], sicut n[on] dicit
 p[ro]p[ri]a; p[ro]p[ri]a eni[us] dicitur corporu[m]. Ip[s]e q[ui] infirma
 esse et dicitur mag[is] et dicitur q[ui] uirtute Aster, et in hoc
 uirtute debent etiq[ue] a h[oc], ut uirtute et a m[un]do, o[mn]i
 die Aster hanc uirtute uniu[er]sali p[ro]p[ri]a in alij eni[us]
 uirtute sicut m[un]do p[ro]p[ri]a et nouo esse, q[ui] ad uirtute

et novum hoc est. Ex principiis eorum rationi naturali debent
aliqua esse immutabilia. Sic etiam dicitur Philo. veteres. Omnis enim
virtus exercet se sub eodem nomine procedunt in ratione pro
nat hoc sub eodem nomine cum s. p. vobis ex qua intelligitur
natura dicitur ma. l.

15. Ex clausa liquet assertionem spiritus in
facto esse privationem reser. provandis, magis et sic magis
de ratione et principatione omnis spiritus naturalis ostendit. Probatur
et patet illis s. n. intellectus, necesse est intellectus spiritus naturale
in factis esse: et pertinet ad deum rationem: quod illis vult. Ut
patet: quod non est causa intrinseca spiritus et prout vult deus, et ma
et sic sunt cause intrinsece spiritus: quod sunt prima intrinseca
dicitur ma. ne causa intrinseca spiritus et que dicitur esse res bonitatis
perfectionis illa ratione rationis pars exercit. et hec est essentia
principii vult et sic. Adde neq. ma. neq. s. vult ex se m
vult neq. ex alio in eodem genere omnia ex ipso vult
se fuerit: et

16. Dicitur: si ma. vult. spiritus, variata specificis ma
variaret specificis spiritus, ne variata specificis vult, va
riat specificis vult et variata specificis ma, n. variaret
specificis spiritus et. Ita ma. vult. sunt hec que dicitur
se ma. vult et n. est diverse species ab exercitibus,
ne dicitur h. n. est species infima vult que alio n. dicitur
et. Vult per se vult. est ma. species diverse, n. et unde
dicitur, et vult. Dicitur esse vult. species nobis vult et
vult ma. diverse a nostra. Hoc autem dicitur necesse est
esse species diverse a nostra et.

17. Permitta politate maiore specifica
 diversa. Aliter nego. Ad rationem meam dico receptum se h^u
 non esse receptum speciem infirmam potest namque scire h^u speciem
 diversam cum potest. anime nate diverse speciem dory in
 turve. Dialectica v^o ac hanc infirmam infirmam dicitur
 de hoc non curant loquuntur namque de h^u existence aut
 se velut dicit de supponere q^d falsum et factum q^d in veritate
 non intererit; se potest esse hanc speciem diversam. — Ad rationem
 nam dico, Christus dicit esse eandem speciem nobiscum; nostrum
 enim dicitur namque et q^d eandem substantiam nobiscum. Vide
 in Examen como 2 in 1^a parte circa p^ola conciliorum
 testimonia ad hoc. Ita fit: quantum si potest anime nate
 speciem diversam dicentem non est ratio Christus dicitur anima spe
 ciam diversam a nostra q^d et si potest. maia speciem diversam
 dicentem non est ratio maia speciem diversam a nostra.

18. Dico item: cum h^u
 nutritur plura maia potest acquirere plures etiam deperdit: hec
 accretio et decretio probat magis non invariare hanc. Etenim
 ubi accretio fieri potest in invariatis h^u aliter hanc non esse
 idem seipsum post sequentem non est idem h^u. et resurgens et
 de qua natus est, 2^a Job dicitur et in carne mea videbo
 Deum meum que creatus sum q^d ipse est non alius. Insup^{er} idem
 non est Christus natus ex illa virgine ac passus in
 cruce q^d

19. Unde diversis sententis abire auctores ut rationibus
 aptarent. Communionem referentem nostram sequor
 prius tamen manifestam omnia ratione occurrere probare

hoc dicitur per nec per mater de pna immota dicitur et per
 nutritionem augere manentem; equa q. idem fecit ipse non est.
 Jam. notum refertur distinguitur dupliciter magis alia inaequaliter
 essentialiter alia magis integralis sunt de parte matris que per
 nutritionem augentur. que q. deperduntur. Exenu. Et dicitur
 tunc matris que per requiritur ad informacionem l. refertur antra
 rali dicitur essentialiter quia hec partes ad essentiam huiusmodi
 sunt integralis ad dicitur essentiam intellectualiter huiusmodi partes
 de primi generis etiam dicitur quia ex l. anima informata dicitur
 est etiam minimum naturale quia in minore quantitate non
 potest informari nec sufficere ad existentiis huiusmodi naturalis.
 In opinione s. hoc non exedit quantitate formae hinc
 dicitur per nutritionem plures partes matris acquiri plures q.
 deperdi, non matris exentiis; que semper eadem non sic integralis, et
 sine de fieri huiusmodi, huiusmodi non fiat sine de q. et de sua fide essentia
 Erunt hinc hinc

20

individui hinc non videtur per totum hanc magis que mo habet et
 prius que ita acquiruntur, idem individui huiusmodi. erat. erunt etiam
 magis essentialiter que ex sanguine matris et materno coale
 scunt que q. vitali matris calore formet non expandit per totum
 corpus alia manu aut alia parte huiusmodi absque deficiet huiusmodi.
 Et scilicet est in aliqua parte huiusmodi principio corde v. g. de
 essentia fide huiusmodi secundum aliquam l. aliquam huiusmodi partes
 Deo notat non huiusmodi dicitur q. quia can certa defide sic
 huiusmodi refertur unicuique huiusmodi debet. primis aut perna que sibi
 correspondet, q. ita non est si matris exentiales verarent tunc
 erunt huiusmodi et non eadem que primis aut suplicis erunt exbueret

illud. Unde ad Deū providentiā spectat id generale
magis quē hūc inveniē servare.

21. Res inbriferece vult nō oport
bere ut materia perveniat ad essentia rei singularis sicut
pl^{ur} atq^{ue} omnimode sicut eade^m s^{icut} sicut si una^m unice
one quia nōmaly hō continuo sicut a partes mae aqua
rē, et partes mae abicē, nō eūz nōaly eūz mag^{is} de vere
quo absumit alit^{er} hō quē eūz nō eēt. Responzōnū videt
favere eximū dicens, fuerit quē mo^{do} et sicut s^{icut} et eūz
quē nōvimo die fuerit eūz et eūz eēt et nō sicut, mora
liter. Sicut eūz et fluvius die ac hōi, quāvis aqua eūz
die sicut nō sicut.

22. Notabit artefacta dupliciter hōmā ipse l^o redupli
cative et sicut et in hoc sensu eūz p^{ro} hōa plura dēvina, p^{er}
p^{ro} se sicut sicut importare: 2° specificative et materia in hoc
sensa negabile et ita includere mag^{is}. communē q^{ui} eūz nomen
demus audiriū scipit nō minus materia quē sicut. ideo Artes
dē 3° sicut ca. I. sicut ex qua artefacta vult eē parte
eūz. nec ofcūt q^{ui} sicut artefactū accidit sicut sicut vō lignū
vōq^{ue} substantia sicut invenitū nō sicut ablatens invenitū sicut
eūz coalescent^{er} substantia et acciditū colige^{re} ex unione
māe ipsoy, artefacta variari. Unde si statue ex ligno
aut argento dicunt aliquando eē eūz sicut sicut
alī ideo hoc eēt quia ita artefacta reduplicative et sicut
munt. sicut q^{ui} omnia sicut naturalia ex materia vult existē
tūz eūz talis materia sicut sicut infra sicut sicut.

SECTIO. III.

Unionem Sicam Int. Materiam et For-
maz esse Privi Inerincu Compositi Navalis
Propugnata.

213

Porro antiqui Philo supponebant quod proba-
bant unionem fieri in materia et forma esse privi inerincu ipsorum
illos auctores eorum nostrum quod externum sequuntur hanc de reposito
re plurimum et ingeniose imitant. non videri et reventur
Aliqui affirmant unionem non esse de essentia ipsorum. Alii de
cane petunt ad essentiam non esse inerincu ipsorum de re
sentiores simul. videtur unionem esse quidem structuram ipsorum
et negant tamen esse causas inerincu et privi inerincu illius
dicunt ipsorum non esse ex unionem, sed ex materia et forma materia
unionem tanquam essentia inerincu causalitate et inerincu
principiatione la materia. aliquid esse ipsorum, et ideo materia
by tamen non est materia de se principi inerincu et causa in-
trince; causa materia. nec forma non et subre nec forma ip-
sorum. In hoc manifeste repositio nostrum inveniunt. Cuius
sententiam rationibus.

22

Unus nota, se t. supponendo, l. amendo de hinc, in quo
libet corpore navali privi materia et forma que sunt essentia
absolute de se aliquid essentia materia de se materia. ab illis que
dicunt unio cuius muneris et de nexura fieri in materia
et forma. repositio 2^a suppositum stabilimentum hoc notato dico
1° et unio de essentia ipsorum. Proposui in 1° 3° parte.
questio. 50^a art. 2° inquitur an Chvrtu Dei in medio
mortis fuerit h^o negative ne adit f. Ma^o sententia
214

positio qd Chrysostomus in triduo moreu fuerit h' quia ex
 didit qd unio anime n fuerit de ratione h' qd patet est
 falsu qd arane erig: oppositio et unio fieri sunt f' idem oppositio et
 unio fieri sunt f' idem, et oppositio et de essentia oppositio qd unio fi
 ca de essentia unio fieri. Inferes hanc num unio est de se
 nra caru nra oppositio sicut de deo essentia et hec nra
 ma, et hec nra f' insuper hec specifica unio et de sen
 tia huius specifica oppositio: qd hec nra unio de essentia hu
 ius nra oppositio. Si qd unio et aliquid pertinet ad essentia
 oppositio nra specie tale determinata unio debet esse de deo
 essentia.

25 Dico 2: unio fieri et virtutis oppositio fieri Probatur: id quo
 presertim f' n intellectu, n intelligit f' re et aut tota essentia
 aut virtutibus rei sicut et presertim f' n intellectu unio fieri
 la intelligit s' ma et fa. n intelligit f' oppositio fieri qd ma
 n. dicitur maior et minus s' qd unio s' tradit, id quo pre
 sertim f' n intellectu n intelligit re et virtutibus rei. hoc autem
 mo n videtur excludi virtutibus adequatis potest namque hec
 min. ponit et tota essentia f' n intellectu n intelligit f' re: qd
 et virtutibus. ab aliis s' proponit: ad et virtutibus aut essentia
 rei quo solum ablatu, manentibus qd sicut p. potest sicut qd impde
 omni aliis n permanet totu aliis tuis aliis et in eis colman
 tit. obsequi. hec ppo solum obsequi et p' qd de id quo presertim
 s' essentia deficit deficientie presertim conditione et si idem per
 p'ndas implicatoris invenies. Vno na ex una parte affirmat
 essentia deficere aut eius essentia deficit ex alia affirmat defi
 cere presertim ditione aut eius deficientie presertim ditione: qd n def
 cit

essentia aut se deservit n̄ deservit sola ratio.

26

Urgetur in probatione
notari dicitur: implicat q̄ positum om̄t virtutibus rei n̄ ponat
res: res enī n̄ aliud est quā sua virtutibus q̄ positum pre
sue maā et f̄ n̄ ponat oppositū: q̄ positū presue maā et f̄ n̄
n̄ ponant om̄ia virtutibus oppositū q̄ unio et virtutibus n̄
adveniente ita maā est oppositū ponat, aliter se implicat
n̄ auferri quā auferat aliq̄ salte, est rei, manentibus n̄
q̄ om̄b̄ rei virtutibus n̄ auferat est rei aliter res aliud est
presue om̄ia sua virtutibus. Adquā presue f̄ ablatā unio
ne auferat f̄ oppositū f̄ n̄: q̄ ita f̄ ablatā auferat f̄ aliq̄ est
oppositū q̄ et virtutibus.

27

Remanet unione peritine ad essentia q̄
sua essentia ut vera virtutibus mere q̄ exercitū virtutibus quo
medio partes ablatā virtutibus et aliq̄ virtutibus oppositū.
unde solū et virtutibus quo aliq̄ unio et n̄o f̄ quā maā
et f̄ virtutibus oppositū n̄ auferat est virtutibus quo sequen?
n̄ simpliciter virtutibus n̄o f̄: unio peritine ad essentia
oppositū q̄ et maā quā est est oppositū n̄o f̄ ad unio hanc
ip̄m excedat, peritine ad essentia oppositū et est aliq̄ in adequa
tū est oppositū q̄ et virtutibus n̄o hanc hanc quā in adequa
est oppositū et f̄ virtutibus contra et 2. de maā. v̄ et virtutibus
hanc oppositū quā et aliq̄ in adequa est oppositū quā f̄ n̄o f̄
et n̄ intelligit f̄ oppositū et unio et aliq̄ in adequa est oppositū
quo f̄ n̄o f̄ n̄o f̄ intelligit f̄ oppositū q̄. n̄o f̄: q̄ peritine ad essentia
est rei n̄o f̄ in adequa ab essentia rei l. et n̄o f̄ in adequa
essentia rei, et essentia in adequa rei et virtutibus n̄o f̄. n̄o f̄.

Admirandi & recreandi et diu in rebus miraculorum nescitis hoc
sufficiens fundamentum est ad maiorem certitudinem multiplicationis et
miraculorum virtutem.

287. Intra se anima rationalis ratione sua, et non per accidens dicitur
et penetrabilis cum materia: quia materia ratione sua et non per accidens dicitur
et impenetrabilis cum alia materia. — Nego eorum disparitatem: anima
enim ex virtute certitudinis in se ordine et ad operandum
cum materia et cum ad hanc operationem requiritur penetratio in
se quia anima rationalis per se ordinata ad tales operationes ordinata
per se ad operationem cum materia cum aliunde non prohibet habere acci-
dens dicitur aqua penetrabilis tamen habeat ut probatur et
quodammodo aqua materia et omnia ipsi ratione reduntur impenetra-
bilis dicitur quia a materia.

288. Intra se ut albedo et alia accidentia materialia
penetrant cum materia non requiritur accidens dicitur exigentiam ut
penetratio quod ut partes materiae non penetrant in se, non requi-
ritur accidens dicitur exigentiam ut penetratio. — 3. In-
tra materiae per se ipsas exigentiam impenetratioem dicitur quod per se ipsas et in
penetrabilis ad profundum quantum. — Ad 2. nego eorum disparitatem:
penetratio accidentis cum materia notat nobis: de non succedere non neg
experientia factum accidens dicitur aqua reduntur impenetrabilis. Imo
cum accidentia in materia ratione sua exigentiam operationem cum materia et ad po-
sitionem eorum penetratio requiritur si per se ipsas non penetrabilis sunt
et pro accidens dicitur aqua certitudinis materia reduntur impenetra-
bilis dicitur fundamentum notat se bene ad 3. dicitur quod anima
ter. per se ipsas exigentiam in materia in penetratioem actualis non materia.

non quia essentia in adequata et pars essentiae; pars essentiae
et virtutibus diu se habet quod ponens ita ut non. 7° et 12°:
non minus et hoc propositio et unio quae hoc propositio et ma
et non minus et virtutibus propositio unio quae ma.

28

Contra Senum

implicat enim exercitium virtutis meram virtutem, et unio
non est enim exercitium virtutis quod probatur aut implicat vir
tutem quae non est in adequata esse propositio: quod probatur. aut: impli
cat virtutem quae non est propter pertinet ad essentiam, siue exercitium
totum; et propter essentia totum et in adequata esse propositio: quod Coligit
hanc unionem ita esse virtutibus quae ut est pro virtutibus quae non ideo
est solus virtutibus quae quatenus est mera virtutem meram exer
citium. Item adverte velint per se virtutibus quae, unionem esse virtu
tibus absolute liberum secundum unionem esse virtutibus quae scilicet
velint per se quae ab unionem excludere rationem virtutem hoc nega
mus. et unio est quod exercitium pro, in adequata esse ipsius
aliquid quod si non intellecto non intelligit propositio.

29

Adhuc respondere

unio in se habet sicut in metafisica identitate et in
metafisica identitate et mera virtutem, non autem virtutibus
totum metafisica species et unio in se non est pro autem virtu
tibus totum fieri et mera virtutem. non. debet tamen, nam si de
tatis est virtutibus admittendum est et pro parte et identitate
pro parte et nec est pro genere nec est pro diffinitio: hoc in au
ditu est, nam si species metafisica dividitur in genus et diffinitio
siue in parte materia et forma. quae mentionem faciunt identitate.
identitate et non est pars metafisica species et mera non est mera

identitas qua genus et infra species intunt.

30

Respondetur et non

falsum esse mai. identitatem enim non est formalitatem distinctam a genere et infra, sicut enim in partibus metaphisicis, que per se ipsas et non medio aliquo identificantur vel se. identitatem quod est una pars unio usque ad non est utraque pars absoluta et in entitate modalium adequare non distincta a mai et fa. Aliter dicitur non est utrumque unio esse identitatem ipsam, et non a parte adversarios magis et fa. intuentem ipsam: et sicut sicut identitatem esse indistinctam a mai et fa. modo esse ipsam intuentem. — Coliges namque cum Philo non admittantur esse predicabile quia se identitatem est per ipsam species, cum se quod sit distinctum a genere et infra. Coliges etiam falsum esse mai: quia cum identitatem non sit quod sit distinctum a genere et infra est tota species sequens nec intuentem, nec nova intuentem et non intuentem quia intuentem est per partem identitatem a mai et fa. hinc in sumere potest et adversarios: identitatem unitam non est quidem adequare esse ipsam metaphisicam et nec unio erit quod in adequare quod sit distinctum a genere et infra. Si neges seu negans debet admittit ipsam essentialem quod neg genus se neg infra se quod sit predicabile si admittat unum et eorum neges. Claret ad partem ipsam distinctam.

31.

Forse enim alicui videtur opinio singulariter per Emelma admittentis quod distinctum est formalitatem distinctam a genere et infra. Iuxta hanc opinionem debet admitti esse predicabile si a se habenda erit identitatem et predicabile se infra dicendum quod erit identitatem esse per metaphisicam modalem, non extreme

me

tribus denominationibus hanc idem rem que denominatio includit
est in ultima denominatione presertim ad ultimum meosificam
includit quippe in hac via ad quod ultimo deter-
minat generalitatem. Communis sententia acceptor.

32

Itaque cum

communis sententia f. n. principia et unio-
fica et unio intrinseca opposita. Probat: unio f. et in-
trinseca opposita: et unio intrinseca opposita. Au-
tem et probatur et et unio admittit. et ad negat. prob.
ratione infirmat. n. 25. proba cog. si unio f. et in-
trinseca opposita ex unione ita opposita: et in
super unio n. ita ex ma et fa, neq. ex alio in eoque
re in quo recedit ad opposita; et id ex quo ita opposita
et unio intrinseca deo: et negat ma. nisi autem de
dicentis opposita solum ita ex ma et fa. Proba ma. su-
posito q. unio distinguitur ab extremis et supposito q. in-
trinseca debet recedi in via. Itaque opposita ita ex unio-
ne q. si unio f. et intrinseca ex unione ita opposita.
Proba autem supposito q. unio distinguitur f. ab extremis et q. f.
intrinseca opposita unio et in adequata esse opposita. Itaque
in adequata esse opposita debet in via. Itaque recedi opposita
ita ex unione q.

33

Ut argueri vult clarescat autem. Itaque officio

in textu 65: si quidem igitur. rem nova manentis causa atque prima ea
sunt ex quibus prima manent et omne sunt in ex accidente. Itaque quae
sua essentia et. Per manifestum sic exponant inquit. Itaque cum
prima rem naturalis f. ea ex quibus igitur p. se manent et sunt, tunc

quod ex eo eorum essentia dicitur patet quia libet et naturale
ex modo et sic tanquam expressis ipse et dicitur ex eo includit
quod unum quod existit fit in quo dicitur. infero quod si unio et distinctio
ta ab extremis. Sed in rebus oppositis sequitur in adequata
esse in adequata essentia opposita. et dicitur. debet in via
Philosophi recedi ex unione stare oppositum cum re quolibet nec ex eo
et sua essentia et infero etiam ex expositione Philosophi manifesten
tium quod re quolibet stare tanquam ex ipso ex eo quod eius essentia
dicitur atque si unio et distinctio opposita in adequata esse
ipsius essentia opposita dicitur quod ex unione stare oppositum
infero ulterius. quod unum quod fit ex re in quo dicitur secundum
dicitur atque oppositum dicitur exen in unione quod minor stare
debet nam unio. distinctio ab extremis et in adequata opposi
ta essentia non erit recta diverso loco, que in parte pro
nentes oppositum unione non enumerari videntur dicitur pro di
visione in loco opendulo.

32.

Dico forte Philosophi manifesten immediate
post allegata verba hec habent re autem naturales in magis et sic
duntaxat resolvunt. dico illos ita exponere Philosophi, que ut
communi sunt perspicue et unione distinctio ab extremis
non de novo; aut enim sepe magis et sic ab ipso medio aliquo
unum in sequentibus statum oppositum solum ex modo et sic stare
hinc quod pro adversariis Philosophi. Atque admittit et recedat quod
recidunt, si unione distinctio esse et in rebus oppositis esse dicitur
ex unione stare oppositum cum in ea militet ratio Philosophi pro
modo et sic. si oppositum stare ex eo quod sua essentia dicitur. re
ge autoritate dicitur.

35

Respondeo aduersari oppositum non

ex suis virtutibus uel et proprie collit se habentibus ut quod unum
 se habet ut quod quia solus et exercitum medio quo minus esse
 causa intrinseca oppositum. Videtur arguere. oppositum stat ex in
 tuitibus quo = q, stat ex unione probe aut oppositum stat ex
 eo q et uel et proprie in adequata essentia oppositum dicitur
 tuitibus quo q et uel et proprie virtutibus et uel et proprie in
 adequata essentia oppositum, stat min. quia unum et uel
 et proprie pars oppositum q unum / pars modalis illi n ofi
 cit, nq sicut q / modalis n collit, q / uel et proprie pars intrinseca,
 ita n collit q ex illa tanquam ex parte proprietate oppositum stat
 Non q et merum exercitum id q ex habet suam extrinsecam oppositum, q
 dicit esse oppositum n ut causa extrinseca q ut pateret argueret
 prius. Hic n et merum exercitum causandi extrinsece effectus
 q sicut uirtus productiva effectus q n et merum exercitum cau
 sandi intrinsece q et in adequata essentia oppositum q p. sicut exhibi
 tione virtutis q. Contrarie debet aut si eni et polis deo que
 seculi identificare uirtutis productivum. ita n esse merum exercitum
 ut arguit tunc casus actio illa n daret ut quo unice effectum
 quia esse etiam esse uirtus aqua virtutis q si unum et in ade
 quata essentia oppositum n et merum exercitum causandi in
 trinsece se.

36

Insuper: p. vos oppositum stat ex omni intuitu se habent
 te ut q tu oppositum ita se habet unum q. Probo min. q opo
 situm dicit in recto se habet ut q tu oppositum. d. oppositum dicit
 in recto unione q, non minus quia quelibet res dicit in recto
 sua virtutibus. Mo sic q oppositum dicit in recto prout inquit.

fcs. oppositi cy nef. ma. f. nef. fa. q. n. et causa intrinca
 oppositi. Probet min. imprimi n. et causa ma. intrinca cy
 n. f. subty deinde nef. fcs. no. huius quoniam causa fcs. fcs.
 et illa que determinat ad proutandq. precipue et nobilitate
 denominatione de tra totius, et unio n. determinat ad no
 minatione huius vq. que et denominat nobilitate et preci
 pua huius totius q.

39.

Duplex solutio ex cogitata et ante l^{ra} et mutua
 una referentia noto, n. quodq. et causa intrinca aut priam
 intrinca aliquid totius se causa ma. aut fm. sequen.
 latius patet prius et causa intrinca que dicitur causa in
 materiale et fm. notat hoc in quolibet termino ut vult
 et in quolibet toto integrali n. notat prout parte ma.
 ut p. modo subty et ff. perfectibilit. sequen. n. notat su
 bro seu causa intrinca ma. et fm. seu causa intrinca ff.
 imo et in opposito fcs. Christo Do. in quo verby dicitur
 et fcs. hupostate uny humanitate quoniam nec dicitur
 fm. seu causa fcs. intrinca oppositi Christi d. prout tunc
 intrinca cy ff. ex ceptu forme. ut mutua persuasum
 theologus dicit in perfectione abstracto dicitur allegand. Coli
 ge n. necesse inferi unione n. se prius intrinca ex cog. n.
 causa ma. aut formalis.

40

Dicunt ad verbum, in da dicitur causa et
 principi intrinca da n. dicitur prius intrinca in genere sed
 prius intrinca corporis naturalis notat parte perfectibilit
 p. modo subty et ff. et perfectu materia unione fcs. dicitur
 etq. temerari. Sit ita d. n. noto 2° arguy de soluta ad questi
 onem

in qua inquirunt vobis labor et fe. fice superiorum ordinatione
anostri codicis relegat obrepit adferant infuboy ton no.
dicimus, unione se aliq. se ipse prius et cause fm. ipse
fieri. vobis et quia unio et fe unus fice; et ipse et unus
fice q. — Dicit unione usq. se ipse et in ipse n. v. se
se ipse; n. enq. tribuit denominatione propriam ipse et
ipsum partem meo n. v. se ipse et fe et fe de
nominate unum me et me et fe in se ipse et ipse
n. denominate unum = Contrary et pars fice recepta
usq. se ipse et fe ipse et fe ipse et fe
et ipse se ipse et unio et pars fice recepta usq. se ipse
determine ad denominatione unum fice que propria et
corpori naturalis ipse q. vobis mano. et n. corpus natu
le ipse et unus n. ipse unum transcendente unum
omni enti n. et et unus unum fice unum, et ipse
fitione que unum n. gaudet unum p. aggregatione
21.

22.

unio denominate me unum: hec denominatione unum n. se ipse
totum et propria pars; totum n. se ipse unum, fice die
de fe nec invenit et q. unio de parte denominationem
differa a denominatione que toti prestat n. et fe ab
soluta prestat me denominatione informate que toti n.
prestat ut unum inteliga, quale f. denominatione ipse to
tum dico ita se ad quae extrema se motus ipse. Unde de
denominatio que aliq. ex extrema ipse participat indepen
dent ab alio n. erit propria totum. Hinc in hoc se ipse
albus denominatio n. et nobilitas que denominatio albi

22. n. f. de la totius quia se unus ex extremis intelligit esse
ex p. ita independ' ab alio h. n. n. independ' ab altero

Igitur unio

et se opposit' cu. s. pars sine recepta tribuat q. denominationem
propria de la totius te n. utriusq. explicat hoc in opposito
distingueretur et duplex recepta uterq. de la totius quare
nisi totu et n. parit pars. veniat alius et alterius exote
us n. ultimus. Ultimus et no. specifica opposit' l. primaria
nobilitate denominatione p. que. dud. proprie distinguit specie
fice agnovit alio v. g. in igne f. ignis, que et ultima f. p. que
tote opposit' distinguit ab omni n. specifica opposit' ultimus et
recepta totu ut totu venierit ab hac denominatione p. ultri
ma v. g. recepta h. uny fice. Pa. huius denominationu. su
unio fice. Ita sic hec denominatione proprie denominatione enim
hec vel aliud et que ipse no. provenit ultimo ab ignis
tanquam ad denominatione ultimo huius provenit tanquam
ad denominatione n. ultimo ab unione. Unde unio fice
n. ultima opposit' huius f. v. ignis et f. ultima.

23.

Dices quod uny fice

et ultimo denominatione p. f. ultimo q. unio et f. h. s.
ordinata f. ultimo q. unio fice n. et unio f. h. s. et f. h. s.
in opposito cu. recepta unumq. parte. opposit' huius q. de
nominatione unitary tribuat. sicut f. corporativis
apud deus apertore n. et f. opposit' quia se te recepta.
in ma sub ordinat' et f. suber f. ultimo q. sicut. = no
hec denominatione uny fice et uny et n. alij denominatione

una fice ultima fice optery rursus p. f. ultima determina
ta ipse ens n. profundit & nos in eis duplices res p. profundimus
et res ipsas unius fice et res ipsas totius unius fice: sicut ex deducitur
an est obis more lege dicitur. Unde ex di. adimus f. ultimam
n. adimus f. quod n. in se n. habet, & quod prout talis n. habet
per nos nostras res ipsas seu aqua f. sub nomine totius profundimus
Hinc ita determinabiliter unius fice et lege et necessaria ad
unius fice fice sub nomine totius seu adie. totius f. & adie. lege
n. fice. Hinc hec denominatio una fice fice optery et subie. legum
Clara it. & dicitur ad f. comparatione pariter hec utiq.
recipit in materia sub ordinat. f. ultime et subie. clar. ce
re subie. fice: ex illa et materia refertur subie. fice ultimo
fice in optery fice res ipsas nomine n. sole. sub nomine totius
f. & etiq. sub nomine f.

ad. Clarus hoc percipit distinguendo 1^a sequen
q. una fice n. ultima fice. optery et ulterius determinabile p. f.
ultima modo una fice ultima fice optery et ulterius determi
nabile p. f. ultima subduquo et fice ulterius determina
bile nego lege determinabile p. f. ultima sub propriis no
ne talis modo. Dicitur 2^a sequen q. unius et f. subordi
nata fice f. ultime nego: lege subduquo f. ultime
sub nomine f. nego sub nomine totius modo, imo f. ultima
et una plura subie. unonū ex hec in utroq. extremo
recipiat ut plura dicuntur f. f. comparatione rursus
ex materia una fice fice in optery: ex illa namq. et materia
refertur subie. fice unde illa n. et f. optery & generale subie.
composita

compositum et factum summe et subter in oppositi unde tale unum
 fieri non potest p. qd ultimum neq sub ratione talis neq
 sub ratione se unum dicitur fieri fieri expletu sub ratione presisa
 unius fieri fieri expletu dicitur qd ultimum et sub illa presisa pre
 sisa si ratione non intellegit taliter dicitur ex pte hanc indu
 ctiva que proprietate dicitur qd ultimum dicitur, ac sub
 illa presisa ratione presendet a talitate dicitur in barbare
 aut indari.

25

Id ad arguere potest non erigimus in reo neq ad
 ore ad probatione nego men. et immo probatione ad probato
 ne nego 2 parte anti. ratione ipsius dicitur causa f. h
 fa. et illa que determinat sine ultimo sine in ultimo adde
 nominatione precipue de xceda que solum ultimo determinat
 nego erat ex dictu platio itaq illa et fa que cu recipiat
 imperare ipsius determinat sine ultimo sine in ultimo ad
 nominatione precipue de lia totum hanc precipua et or
 ratione hec se erig. mo et fa comparativu casu quo det. et
 fa cu determinet ad nominatione precipue huius totu h. cu
 hec denominatione in minus f. in talit. determinatione unius que
 comparat. Id precipua et qua te mea determinet in et p
 et fa recepta et recipiens. mea qui determinat p modo
 partu determinabilis p. mo sube indifferenti ex se ad hanc
 l. illa qd ultimum et in ultimum fa ultima determinat p. mo
 datus media unione exerciti fieri qd recepti ad determinatio
 ne ultimum unio determinat p. mo actu p. se ipse recepti
 et immunitati (cu p. se ipse et in media alia unione unius;
 et enq. no fu unendi ad nominatione in ultimum unio toto.

Nota hic: denominatio unius et ultima in lra unius n
ultima in lra velis unius.

26.

Dicitur: Ale sit oppositum fieri ex sub
eo et fa q ex eo q distinguit a subeo et fa n f. oppositum. Unio
dumtaxat q, distinguitur lra sequens q ex eo q distinguitur.
a subeo et fa t q ultima q n ultima n f. oppositum
redo: a subeo et fa ultima, n t m distinguitur a fa n al
t m n f. oppositum nego unio ut dicitur et, et fa oppositum, t m
pars fice recepta, determinat q ad denominatione de lra tota
et unius se unio fice oppositum que denominatio f.
in vobis in ultima denominatione oppositum novit. — Dicitur
iterum: denominatio provenit ab unione necesse est precipua
corporis naturalis h^u v^g Atqui fa corporis naturalis et clauso
aqua provenit precipua denominatio q. — Distinguitur min
fa corporis naturalis et lra pars aqua provenit denominatio
precipua l. secundy recepty ultimy l. secundy receptum
n ultimy redo determinate 2 recepty ultimy nego unio
determinat ad denominatione precipua seu recepty n ultimy h^u
denominatio n denominatio precipua et v^g h^u hec includit f. op
ty unius fice n ultimy in lra t ulterius mo explicato de
terminabile p voluntate f. ultimy. Patet hinc quo mo in fa
expresdy f. l^{ra} an dicitur hinc in hanc solutio qm unio
quia clarior inclino. Alia em novitio referentia videntur
in lra comes ver dicendo tan unio que f. absoluta
propter denominatione precipua de lra tota aut hec deno
minatio h^u includit sua denominatione diversu ultimy in
diversa linea modalis se et absoluta quare alia se habet

27.

p mo virtutu et actu v' u' curu et ex se determinata
 part. in qua dicitur virtus ad hoc ut se veritas paret n' in se
 ad tale denominatione. Quod dicitur denominatione totum hoc part
 dicitur se ultima absoluta altera se habet p modum actus i'
 determinationu et exercitii, ratione cuius et part in quavis
 det talu rae determinationu et altera p' part ratione ipse
 ut determinant ad actuali' p' partu' illu' denominationem
 que^{ex} est p' partu' se absoluta p' modum virtutu partu' cui
 inest rae determinationu appetit se ultima modum
 p' partu'.

28. Igitur iuxta illu' p' partu' h' resultat simpliciter ex utraque deter
 minatione. Utraque p' partu' denominatione p' partu' et nobis
 licet de h' totu' dicitur em mo. altera p' mo virtutu altera
 p' mo exercitii. Utraque em simpliciter et proprie est se ultima totu'
 rae quia n' in altera utraque determinatione necesse inest se
 p' partu' denominatione totu' utraque se la facit et inest
 deesse se mot. rae. et q' ad motu' p' partu' denominationem
 p' partu' et mot. eade nec in inveniunt et utraque se alie
 mo cum ultimata h' se. in dicitur h' se. cludit colligendo
 unione n' s' p' partu' denominatione totu' p' partu', dicitur
 totu' unu' cu' unio se. necesse se. h' extremu' ut
 forte se. dicitur in p' partu' p' partu', in unione duplici' tabularu'
 et provenientia actuali' unione et actuali' se absoluta: unione
 se. rae totu' unione tabularu' proveniente ab unione p' partu'
 se. h' se. p' partu' se. absolute aqua provenit totu' deno
 minatio rae.

29. Arguitur in unio n' dicitur in verbis p' partu': p' partu'. Probatur

an presue intellectus maad et fa ut in actu 2 inuentibus
 intelligit oppositum & sic intellectus n̄ intelligit unio ut in tu
 ribus q̄ Probat in an. presue intellectus maad et fa ut in actu
 2 inuentibus s̄ly intelligit unio ut inuentibus ut p̄m̄
 p̄ratio ut determinatio ut exercitio q̄m̄ ut p̄m̄
 & sic intellectus unione n̄ intelligit ut inuentibus q̄ dicit
 q̄ n̄ intellectus s̄ly unione n̄ intelligit s̄ly oppositum n̄ probat
 unione esse inuentibus oppositum q̄ Probat an. unio ea forma
 lissima ratione qua et inuentio n̄ est s̄ly inuentibus & n̄ intelec
 ta sub illa s̄ly ratione qua et inuentio n̄ intelligit s̄ly oppositum
 nec ut enī intelligit s̄ly inuentibus n̄ intellectus s̄ly inuentio
 s̄ly ut tali q̄ q̄ n̄ intellectus s̄ly unione n̄ intelligit s̄ly oppositum
 n̄ probat unione esse inuentibus oppositum. Fluit ea alia ra
 tione qua unio et inuentio est s̄ly inuentibus.

50.

Res intellectus maad
 et fa. ut in actu 2 inuentibus intelligit unione ut inuentio
 & n̄ inuentio inuentio. mera enī inuentio implet ut probat
 maad unio unio. que inuentio et sic ra s̄ly ra p̄m̄
 que amant que maad et se exerent ut caup inuenit po
 sitū et enī in adequatū esse oppositū quo n̄ intellectus s̄ly opposi
 ty nec ut s̄ly intelligit. Consuetudo et species quod inuentio
 que nec ut intelligit quā s̄ly intelligit in inuentio que
 illa inuentio et s̄ly dicit et s̄ly inuenit. admodū quo nec ut s̄ly
 intelligit al quā s̄ly intelligit. ra inuenit que al s̄ly dicit et
 s̄ly includit. Paet ad s̄ly = s̄ly autē app̄tū velut dicitur in
 unione duplex rep̄tū ut intellectus unione sub presue
 ratione exercitū n̄ intelligit (et n̄ presue s̄ly) nec inuenit
 tibi

Si ergo vellet hoc falsum et qd se intellectus non dicitur
ut in actu 2o dicitur intelligi f' ipse et non intelligat
vobis dicitur in unione vicium et intelligit in ad equa
et ipse vel identificata cu illa ratione exercit. Claret
hoc dicitur ex responsione ad adamentum.

51.

Ad illud negandum et max

probationis. ea qd f' ratione, qua unio et mutatio, et f' mutip
f'icy, ne ed ratione qua unio et et specer quod metaph
ca mutatio, que dicitur et ratione genericis mutatio, et spe
cificorum dicitur ut cuius et tale dicitur qd et dicitur rati
tuo sine unio. Patet hoc in ma ed f' ratione qua et dicitur
in ad equa dicitur determinabile p unione ad actuali in
tendit et f' species metaphica dicitur f' ratione genericis rati
tibi et dicitur specificis ut cuius et tale dicitur dicitur
ab aliis qd et dicitur. Subst. fix.

52.

Dicitur dicitur unio

duplex conceptus: 1us ratio generica mutatio 2us dicitur tota in
mutatio: conceptus differentialis qua p' se tota non f' ratio in
mutatio rati non admittente transcendentem generum in
conceptus hic et f' aliis quo f' non intellectus non intelligit ipse
cu illa p' se intellectus, non intelligit unio qd f' dicitur
quo f' non intellectus non intelligit ipse quoniam f' dicitur
hoc est f' rati unio ad metaphica transcendentem dicitur que
clara et in ratione rati quoniam conceptus differentialis ma et f'
qua f' rati rati p' se non est rati ipse. Præterea ad ma
sa generis transcendentem rati rati et in ratione in super
cedit qd non in ratione rati rati rati non ipse intelligit ipse non

intellecta unione scilicet & aliquo sui formalitate q ad rationem
mutabili sui facti se videt.

53.

Haec igitur recepta differentiale unionis quo
propre tale n est ff ratione mutabili sustinente talis, de vna
one mutabili adiective talis unio adequata sicut & recepta
generice et differentiale et tale mutabili fieri opposita n intellecta
sub recepta differentiale n intelligit opposita quia n intellecta
tale mutabili opposita id est unio sicut n intellecta ff per se
tate n intelligit ff substantia) proinde taliter eiu modi sum
mutabili n sustinente d adiective.

5a.

Argumentum 3.º unio solum mutatur et
probat ut quo opposita d q solum ut quo mutatur et probat abso
lute nec mutatur nec probat: q unio absolute nec mutatur nec
probat probat mai. q causet ut quo in genere extrinseco seu cau
salitatu extrinseca absolute n causet male quare non in actio
ne productiva qua causa extrinseca effectum producit opposita
solum ut quo in genere intrinseco absolute n causet probat eorum
et eorum et eorum ultime non sicut se habet actio productiva
in genere causet extrinseca se habet unio in genere causet
intrinseca d actio productiva ex opposita actio solum causet
ut quo seu et mere exercitii causet extrinseca q unio ex
recepta unionis in genere causet intrinseca et mere exerci
tium seu mera causalitatu intrinseca ut opposita q unio neque
s. causet mai nec ff opposita. en paritate, que inenescibile
notione appellatur reserrior ingeniosu die modalitatu actio
na mutatur ratione causet eo eiu probat q actio separata mo
dalis et determinatio causet extrinseca n et proprie causet d

1. mo et exercitū quo modū et fa cause ipso nō obstat
 ut 1. etiā cupiens q̄ inveni et rō paritatis et quā si
 cur de actione et 1. mo verificat de se effectū quā ob
 re eū modalitū de actione enī verificat q̄ eū
 limitate perfectionis ab aliō accipere esse p. rōq̄ infla
 xū) ita de unione quā obstat eū modalitū verificat
 de se cause inveniēcia iura superiorū dicta ita hinc nō se
 habere unione ex repta unione sicut se habet actio ex
 repta actionū ad instrumentū

59.

Instrumentū = instrumentū factū in ta
 uat hō et quidem = efficacitē medicū inextinguibilem
 q̄ extinguit ipso dicit esse modale sicut unione et proprie
 dicitur simpliciter causa extrinseca oppositi: q̄ extinguit
 p. huc ex hibitione oppositi dicit idē esse modale debet esse
 intrinseca causa oppositi. Itaque debet aut in hō questione
 prope causa alienus huius p. solū productione unione su
 esse modali. ne appellatū inextinguibile paritate huius
 virgati inextinguibile dis paritate ab ita extinguit. Preterea
 se recedit a definitione unione esse p̄ quā quā si ut quā nō
 solū denotante modalitate unione. Itaque alienatione a
 one principiū de tollit ut hoc fruat. inextinguibilis rō re
 di debet ut non agnoscere.

60.

Directe dicitur modū modalitū
 actionū nō inactiva p̄tū productive m̄nū rōne esse
 modo nostra virtutū productive nego. Itaque nec p̄tū q̄
 modū et exercitū et determinata cause nō et proprie cause Itaque
 1. modū modū m̄nū q̄ exercitū cause. Itaque admittit p̄tū

actio scilicet identificans virtutem inadequatam productivam
effectus illa actio non quia et modus non est proprie cause. sicut enim
potest non. talis actio modaliter actionem excludit receptam
se proprie talis; adhuc pariter non videtur nisi actionem modaliter
receptam actionem proponit causam adequatam productivam effectus
sequens advenire non ut con causa. sicut determinatio interna
vno non proponitur nec potest, causam adequatam internam propter
advenire namque tanquam aliam inadequatam de illa sequens
ut causa, et determinatio non mea. Itaque modaliter actionem
et deinde adignam virtutem extrinsecam productivam, modaliter
unionis et deinde extrinsecam virtutem internam exca-
tive nam ex nostro probante.

61.

Dicitur: vno exercitium virtutis
principandi et exercitium virtutis principandi non sunt in
extrinsecis. Probatur min. exercitium et virtus determinatio pariter
et absolute ad principandum et talis determinatio non est principium
et probatur exercitium pariter absolute ad principandum
non sit intrinsecum aliquid de virtutibusposito quod res negando
man et min probante mai. In quo exercitium et virtus
determinatio pariter absolute ad principandum respective
ad virtutes absolute scilicet omnia si velis, et res omissione
est nam si potest et pars absolute quod est in se determina-
tata ut dicitur per mo exercitium virtutis ut plures admittunt
in causa extrinsecam talis pars est exercitium et non virtus deter-
minata ad principandum et ergo pariter absolute et respective
respectu ad virtutes nego. mai. et dicitur non exercitium
pariter absolute ad principandum non est principium pariter

in obviare ut actio operans se ipsam esse extrinsecam et determinari
nabe superius solum et determinari ut pro isto proprio signo profunde
vel ab extrinsecis superius sicut pro isto proprio profunde circum
nitione

352. Dicitur 7^a actio qua agens producit se ipsum ad pro
se aqua esse actio qua agens non solum producit se ipsum et
vinceret utrumque veritas et esse robustior de qua producit
non solum se ipsum utrumque non dicitur quod ad pro se non requiritur agens
producere se ipsum nisi augendo concursu. Atque actio quodammodo
quodammodo producit non est sufficienti ad vincendum utrumque. robustior
et actio qua et producit frigiditatem et vincit. robustior utrumque de
bet esse robustior. 7^a actio utrumque: actio qua frigiditatem ut se pro
ducit non est sufficienti ad illam servandum si agens calidum ut se
applicet et a fortiori non est sufficienti recepto in subiecto calore ut
octo 9.

353. Distingue autem: Tertio vinceret ratione sua plenam 7^a nega: ra
one decreti divini de non vincendo exigentem rationem debeat
nega cog de actione energetice robustioris ratione eorum ad vincendum
distingue: quod est nisi augendo concursu si Deus se habet utrumque
nave omne: quando se habet ut auctor superius nega agens
nabile non potest nisi inducere aut servare se ipsum quod actio debet
provenire a proportionem maiorem in equalitatem et ab agente
voluntati ab hoc provenire eorum quod ratione debent agens non potest
ponere illam eandem actionem qua potest ponere de ratione absente
non potest ponere ^{quod agens volentem} illam eandem actionem exigentem (quod) si sicut dicitur Dei
ut eorum debent si Deus ratione exigentem dicitur agens debent nec

quas determinant modo comit. Exertu partu ab-
latary ad pmandy n et pny dpositi, q ex illu partib, et
determinaone sul refutat nego mun. et cog adman. pro
baone nego absolute mai.

62

Itaqz ita determinat dicit dpositio cog
et q illa habet: refuse autz et ita cog n f pny nll aliq
et habere. hoc et e modale si dpositio n tribueret, defi-
ceret f' dpositio ut probaret et igit in unione duplex ma-
nu oportet dducere. v. q exortu tu partu absolute un-
eas determinando ad actua dponendy cog intellecta sub
hoc munere Unio n et pny cog sola f. Determinaone mani-
naa partu et causalitua partu. p unione manna ex-
terna v' p identitate eppu 2 manu et exteraibz et
modale et q unte habet Unio p q manna. nese dicitur
ab omne n ipse. Ite p sumit exhibitio tribuit dpositio
n minus qm ma refer: unde sicut ma refer sunt man-
na pna dpositio quia si et q habere p identitate dicit dpo-
sio, et sicut quovis ex illa n intelligit ma Unio sine qua n in-
teligit f' dpositio sub hoc munere Unio et pny prob' tione
causatione.

63

Nota unione nese exertu unioay p. dicitur
et pncipandi respective ad partes absolute dicitur
nuly unioay exertu dicit dicit dicit q pnae nio
quia exertu unioay pncipandi fuit in dicitur
in dicitur partu et toto hie dicitur in dicitur
partu et toto et dicitur dicitur partu feg ipse.
Exertu fuit causalitua qua ma v' causalitua manna

2 potest et ratio fr^a qua intrinseca illud; et intrinseca quare
 identificat eum ipso q^o exercitii intrinseca principia
 de seu causanda intrinseca, siue causaliter et ratio fr^a qua
 moa identificat eum ipso at qui se ipsa identificat.
 eum ipso q^o exercitii hoc siue causaliter hec n^o et quod de
 tunc a moa filii succedendi et fr^a hinc eum moa quod
 se quod unio habens suam causalitatem, siue inadeguata
 et intrinseca p^o identitatis et identitatis inadeguata
 eum ipso.

62.

Hec causalitatem siue intrinseca p^o identitatis ipso
 (dicunt siue quia nulla causa seu causaliter sua identitatis
 fr^a eum alia causa, causa autem metafisica et illa pars totius
 que se identificat eum alia parte usq^{ue} ad eum) possunt etiam
 vocari causalitatem metafisice quatenus sunt causalitatem se
 identitatis quilibet eum sua causa intrinseca inadeguata. Cole
 ges et mag^{is} quod se et unione unione verum in conceptu cau
 salitatis siue intrinseca ipso p^o identitatis nam sic unio
 in se talis supra dictis conceptus unio adit esse determinatum
 partem absolutam sui ipsius ad ipso hoc determinatum
 relate ad partes absolutas et p^o unione intrinseca extrinseca
 em p^o identitatis unde relate ad partes absolutas n^o p^o unione
 nec causa intrinseca nec causalitatem intrinseca p^o identitatis ut
 requirit prius intrinseca ipso relate et ad illa sibi extrin
 sic extrinseca sibi p^o unione extrinseca.

65.

Rogabit si moa usq^{ue} et
 se intrinseca causalitatem et exercitii intrinseca causalitatem
 determinatum alud se ipsi p^o identitatis extrinseca: res mag^{is}

ita est causa causalitatis inveniendi hoc est ita determinat in
 adequata ex ipso ut possit ex n. determinat in adequata
 de hanc inveniendi requiritur hec determinat unioni mai ex
 trincece p. identitate ut cum n. possit n. determinat ex
 opposito. est enim determinatio sibi unioni specie cuius
 hoc s. est de opposito p. identitate in adequata ex ipso ideo
 n. est causalitatis adequata inveniendi ut oppositum ex ipso
 ipsa de mai s. est sicut est de fa; le s. adequata causa
 lita inveniendi p. unionem ut partem absolutam = Dicitur
 ergo mai n. est ultima determinatio inveniendi exterioris
 inveniendi causandi indiget enim exercitio alio dicitur mai est
 ultimam determinatam inveniendi et exterioris inveniendi
 causandi remota et quasi determinatam si nempe de est
 tu cui inveniendi de est que ratio perfectae p. unionem
 que est nexu causandi mai inveniendi ipse p. unionem inveniendi
 inveniendi exterioris p. identitate: ne unio n. determinat ex
 mai de ex ipso, una est mai. sicut dicitur de fa. Ad hoc
 explicandum a parte exempli in ultima de ipso ad hoc
 et in ipso mai unionem quoniam enim hec s. exercitium et ul
 timam determinatam inveniendi indiget enim inveniendi de
 et inveniendi determinatio exterioris ad hoc ut exercitium

66.

Alij s. s. s.

omnino loquendi mo que sibi admittunt et ex ad inveniendi
 le causandi aliter loquendi mai s. necessitas principis
 mai s. formis admittunt hanc et sicut ipse. Unio s. s. s.
 est causalitatis inveniendi qua mai et fa inveniendi causandi
 oppositum dicitur unio est ratio sicut qua mai et fa p.

notat

oppositum & oppositum opponere et idem intrinsece causare,
 in super modo et sua causant intrinsece in actu opposi-
 tu quatenus sunt partes in actu 2° oppositum & materia factus
 p. unionem in actu 2° partes oppositum q. Invenit hic s. loqu-
 endi modo mutationem clarior mihi videz supra positam unio-
 nem. Invenit et ratio 1° qua materia causat se et causa mate-
 rialiter se et qua se informare et operari magis non videnda et
 ratio 2° qua materia intrinsece opponit oppositum, sive ratio 3° qua materia
 sub ea illa, unione se ponit oppositum; ratio enim 1° qua materia ponit
 intrinsece oppositum et identitatem suam cum oppositum & materia nec identi-
 tatem materiae cum oppositum & solus identitatem suam cum illa quoniam tractat 1° qua
 materia causat intrinsece p. identitatem oppositum & qua materia causat intrin-
 sece p. unionem se et qua se operari intrinsece p. unionem magis. Si-
 cut unionem est rationem 1° actualitatem materiae opponitum t. se ipsam
 actualitatem materiae; dicitur esse actualitatem extrinsecam materiae p. identi-
 tatem intrinsecam p. unionem quatenus determinatio identitatem
 materiae et quatenus identitatem materiae ad oppositum. Insuper materiae
 factus non sunt 1° p. unionem partes in actu 2° oppositum & solus
 illative quatenus inferre dicitur unio quatenus materiae causat intrin-
 sece et se intrinsece causat.

66

At vero si tibi videatur hic loquendum
 modo dicitur ad materiae oppositum non. 60 unionem esse extrinsecam
 et intrinsecam principium dicitur non magis quia sicut extrinsecam
 intrinsecam et extrinsecam, ideo quod oppositum materiae extrinsecam
 intrinsecam; ita quod unio. extrinsecam quo, partes intrinsece causat
 oppositum ob rem habeat se eo quod ipsa est. prout s. ratio partium
 quatenus sicut extrinsecam intrinsecam et ergo quod inadeguatum

ipso modo (nisi) ita exercitio principandi & consequendi in
ce debet esse in adaequata sententia dicitur caribei

67

Agitur & ex natura
 reflexionis q̄ n̄ est pars operis n̄ est pars illius & unio n̄ est pars
 operis q̄ min. ex Tho 5 metaphis ca. 22 sic non pars
 explicante: pars dicitur uno quidem modo in q̄ quo ipso non
 quantitas dividit potest: inque. Ipse ab q̄ quanto dividit
 potest: inque aliquid dividit aut ex quibz totus potest
 nunc sic id est pars totius in q̄ totus dividit & unio dicitur
 dicit in unione q̄. Probat 1° min: in ea totus dividit que re
 manent toto mente diviso & toto mente diviso n̄ re
 manet unio & totus manet et sic q̄. Probat 2° eadem
 min. iuxta pathos & finem lectione 13/ea inque solent
 de se alicuius rei sunt opposita re ipsa quia unum q̄ re
 solent in ea ex quibz ponit & ipse naturale solent referre in
 ma et sic absolute n̄ enī manet unio ex solent q̄ solent
 ma et sic absolute sunt ea ex quibz ipse naturale ponit.
 Probat 3° eadē min. ho. dividit in ipse et animi quoniam me
 nterio fiat unio: ita ex simbolo 1° Anatio accipio
 sicut anima ratiō et caro unus et h̄. ita Deus et h̄ unus
 et charitas. Nil huc de unione ita etiq̄ ex 1° Agostino de na
 tura boni 2° Maucher ibi enumerat ea ex quibz ita
 domus solent referre totus lapides et ligna.

68

Reso negando min. Unio
 instantie occurrunt & n̄. pars absolute et in absolute pars et
 eum dicitur de modo operis que n̄ intellectus necesse est
 intelligi adaequate operis. Admuro autoritate Tho ad se se

sequenti. esse maius nego in his et quia cum ad eadem essentia
posita. J. aliquid praeter entitatem seu essentiam inae et entitatem
essentiae scilicet divisione ipsa que non excludit essentiam unam
necesse est valere ad adequata ad hunc. proinde
distinguo maius in eorum divisione que remanent toto maius
divisio per ablationem mentalem spirituum metaphisice et logic
totum modo toto maius divisio per ablationem mentalem spirituum
nisi facit nego. Explicita oppositio metaphisice et logic totius et
totalitatis totalitatis illius totalitatis scilicet facta in omnibus virtutibus
que divisio logic causant totum hanc per hoc quod non intelligant
omnia virtutes seu sunt maius auferre oppositio logic metaph
fisice. oppositio facta et unio que est per oppositio seu totali
tatis metaphisice et logic.

69.

Clarum et breviter in divisione adequata
hanc libet totum de oppositio auferre maius que facta sunt in
omnibus virtutibus colere sunt. Atque unio non est oppositio
que facta sunt in omnibus virtutibus colere sunt. Unde ut h.
v. maius logic divisione non requiritur quod unio non intelligit, et prae
gat divisione logic a maius facta. — Dico quod maius ponit unio
maius ponit oppositio et quod maius ponit oppositio non ponit maius
divisione et dico quod maius ponit unio maius ponit virtutibus
et oppositio facta per oppositio metaphisice non auferre ponit po
sitione metaphisice cum ad ponendum totum non sufficit ponit unio
in virtutibus eorum quod maius ponit unio non adeo idonea ponit
et colere sunt et nego ut maius ponit totalitatem
metaphisice adeo quod maius ponit unio potest sub manu fa
cere maius divisione logic uno ut diviso logic facta debet

debet men^o ponere unionem, sua solutione ita debet ex
 distinctione que videtur. ut de foris et duritione loquamur
 que lo attingat utq; obis dicitur tm. mo illud attingunt
 desu coligendis utiq; duritio duritione illud inter.

70.

Ad 2° man^o
 propositio de iura 1^a hanc verby repluit n^o significat
 de de deservit alit^o dicendy foret fac mase^o n^o de p^ona
 intromittit op^oari. Ergo iura 1^a hanc ea p^ona ut inq^o
 resolvit lege et men^o re p^o ablatione mentale solus oppositio
 na mensura et lege n^o ex u^o res p^ona. in que lege duritio
 duritio hanc se habet eade lege ad oppositio legu se habet
 uno fac ad oppositio fac^o d^o ita se habet eade lege d^o p^ona
 et lege ut in de n^o repluit q^o ita se habet uno fac ad
 oppositio fac^o ut in de n^o repluit illud. — Quomodo n^o duritio
 se habet eade lege ad oppositio legu q^o ad duritio et p^ona
 andy et se habet uno fac ad oppositio fac^o modo duritio
 se habet eade lege ad oppositio legu q^o ad illu repluit se
 habet d^o neg^o ma.

71.

Ergo ex oppositio legu, ad et p^ona lege, que p^ona
 legu fac^o duritio ex eade lege et unione fac^o, ut unq^o respectu
 ve. eade enq^o lege hanc oppositio legu hanc uno fac^o fac^o ve
 dat intromittit alit^o de illud intromittit q^o ad duritio intromittit et
 p^ona intromittit intromittit intromittit et requirit. cu^o neg^ona f^o inteli
 ge p^ona lege quon^o f^o inteliq^o eade At 2° int^o eade lege
 et unione fac^o q^o ad repluit verba duritio; se repluit
 lege oppositio legu, t^o extra duritio oppositio, n^o duritio inteliq^o est
 tra eade, cu^o n^o de inteliq^o lege duritio extromittit alit^o ve

resolutione loge n̄ esse oppositū loge: Unde extra scilicet loge
 p̄p̄ū n̄ manet color q̄ rei et uera natura p̄ci, ut in
 p̄p̄ū resoluī p̄p̄o solū manet apprehensio circa colorē ma
 net et d̄ et q̄ manet, n̄ et et q̄ uera color ueritatis n̄
 est resoluī s̄. oppositū illud. Tunc hoc in Acte s̄ p̄p̄ū
 meritas color dicitur color significat quomodo p̄p̄ū
 que sine oppositū n̄ et intelligere. Infero q̄ color est color et
 significare q̄ si n̄ dicit significatio illud est n̄ dicit. In loge
 resolutione n̄ dicit loge significatio color q̄ in loge resoluō
 ne n̄ dicit intelligi color, quia sine oppositū n̄ et intelligere.
 At in extra scilicet oppositionū facta dicit analogi in scilicet loge
 essentia unum ut p̄p̄ū que et essentia independentes ab
 extremis in scilicet, quantum n̄ in existendo. Uno uerbo color
 necesse intelligi loge existens in alio scilicet que in scilicet
 sententia est color est scilicet in significatio. Uno uerbo analogi
 et essentia sententia et essentia essentia. et essentia sententia
 independentes et ab extremis.

72.

Intra uerū uera s̄ hoc uerū q̄ resoluī
 in ea ex quibus p̄p̄ū d̄ p̄p̄ū ea color p̄p̄ū p̄p̄ū q̄ p̄p̄ū re
 soluit s̄ n̄ resoluī in unione et ex unione p̄p̄ū p̄p̄ū
 fr̄y = Distinguo nam unum q̄ resoluī in ea s̄ specifica
 et uerū s̄ reduplicative talia ex quibus p̄p̄ū, necesse manet
 manet reduplicative talia nego. Et dicitur: ex resoluī p̄p̄ū ea
 inque resoluī n̄ debet permanere uerū s̄ ut uerū uerū
 debent em permanere ea inque resoluī specificative talia et p̄p̄ū
 resoluī in subiecto et p̄p̄ū quantum resoluī loge p̄p̄ū n̄ manet
 subiecto ut subiecto manet em subiecto s̄ p̄p̄ū: manet p̄p̄ū

unionis unius corporis et animae in individuo motus dimittit: q. ita
non potest unum q. absolute q. Deus dicitur nunquam dicitur ad
modale q. Deus dicitur.

72

Colige clara verba non excludit unionem anima
trone huius et ne hoc neque erat ad intentionem sicut dicitur. Intentionem
dicitur erat q. dicitur Animo hominum verba incarnatae factae
et prout erat, et dicitur deo dicitur Christus et prout erat. Deo
autem sicut dicitur et huius unum et dicitur in ratione dicitur
et sicut q. corpus et anima unum huius ita dicitur et huius
nisi et dicitur q. Christus et prout huius ad et huius huius, nec verba
dicitur factae et prout erat quod q. ita dicitur et huius dicitur
nisi erat alia dicitur alia q. prout autem non q. erat extra inten
tionem sicut dicitur

75

Ad argumentum Augustini dicitur de verba sicut propter probat q.
dicitur q. non q. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur unde
dicitur hoc non probat ita neq. q. unio prout non. Nota huius dicitur
que unum morale et dicitur dicitur non factae morale, unio q. mora
li prout dicitur dicitur: forte huius q. morale unio aliquid dicitur
non et ab hac morale factae sicut in dicitur dicitur dicitur = Dicitur: sicut
Augustinus dicitur dicitur dicitur huius nisi aliquid et quod anima
et corpus; dicitur huius nisi aliquid dicitur excludit aliquid absolute
non modale factae in alio loco dicitur explicat q. non dicitur p. huius
dicitur unionem huius dicitur. sicut dicitur nomine anime dicitur non
legere non dicitur dicitur factae factae et ut redit dicitur ut in
formam in hoc sensu q. includit unum dicitur dicitur
ut ad informandum in hoc sensu videt etiam sicut dicitur
lib. 8. metaphisice et ultimo p. huius et erat q. dicitur dicitur

SECTIO II.

Compositu sustale N. Distinguit. R. Inade-
quate a suis Partib Colective Suntis.

Conclusioni rationi habere scotus de
mente scoti aliquid dubitavit aliqui ex his dicitur scilicet quod tenent verum
ctate scota quodque aliter servari quod est effectus fuerit et hoc et scilicet
omni ex. Conventione expe scilicet scotus hinc et totum p. se fieri
et quodque entitas includere omni parte magis se fieri et unione unione hinc
et dicitur dicitur se et unione sui scilicet unione et unione, dicitur inquit dicitur
ne includentur ab inclusis. et est 3^a unione refutatio (totalitate vocare
refutatio) ex omni parte oppositi sui scilicet unione et unione includentur em-
ita.

Supponimus nos ut certum totum p. se fieri dicitur in adequata et
dicitur unione includentur ab inclusis ab omni sui parte dicitur unione
suntis ne videtur quod totum et aliquid p. se magis quod totum et aliquid p. se
se quod totum et aliquid p. se unione. Cl. et scilicet - unione negamus quod
tota affirmamus se totum p. se fieri esse aliquid aliud p. se magis et se ut
unione sequitur negamus totum dicitur ab illi sui scilicet unione
includentur ab inclusis.

Probat 1° ma et se ignis unione unione se sunt se
adequata et totalitate oppositi ignis ut dicitur in parte tale oppositi in a-
dequata dicitur unione sua se adequata quod oppositi ignis in dicitur unione
inadequata dicitur unione unione unione et certa probat ma. se
adequata et totalitate unione sunt probat illa p. se quod colective sunt unione
se et p. se unione ad se unione dicitur p. se magis et se ignis unione unione unione
se et ad se ignis p. se unione quod explicat arguitur dicitur scilicet magis

positio aut numero generati ex anima Nota hec verba
ut dicitur in philosophia Aristotelis in compositione rationis dicitur ut manent
respondeo et dicitur ut ipse dicitur, loquitur de modo et se prout
informante ex autem hanc rationem dicitur ex modo et se.

76

Nota de ex unione
modali positio dicitur, non debet denominari modale; sicut de
dicitur ex anima informante non denominatur spirituale. Ita est
quia plures denominationes conveniunt parti ut parti que
tota convenit non possunt se unione dicitur esse extra modale
sequitur ex ista dicitur, que denominationis tota non convenit
inter totum dicitur absolute et prout absolute generalis modale
que prout informante relationis predicantur, de modo et se unione hanc
relatio ad extrinsecam et transcendentem sicut relatio in ad se.

77

Concluse:

Informante hanc unio et prout modali quod non est prout absolute quod
absolute non est prout. nota hanc unio est quod non est prout absolute non est tota
tota nec prout quod non est prout quod absolute non est prout nec prout
quod utroque: unio et extrinsecam modali quod non absolute quod absolute
non est extrinsecam. Insuper, quod non est extrinsecam absolute non est prout
quod non est prout quod absolute non est extrinsecam quod actio absolute
non est extrinsecam: ne quod non est prout absolute non est extrinsecam quod prout
informante extrinsecam modale dicitur prout informante in prout
informante nec dicitur quod extrinsecam prout in prout
lata dicitur, nota se se et unio. aliquid se prout informante
creati ab aliquo et prout prout modali dicitur, se prout
unio se extrinsecam. Ita dicitur quod prout non est modale se
dicitur extrinsecam prout dicitur, corpus dicitur prout dicitur

n̄ esse naturale prout naturale id est de hinc videtur esse
mixtulo esse naturale prout naturale id est de hinc includere
Hic tunc casus dicitur duplex casus. naturale li naturale de
to prout affecto, cy duplici n̄ includere

Disputatio. II

De Principiis Intrinsecis Sporis Naturalis in Fieri

Sectio. I.

Premittit Aliqua Notata.

78.

Innotio huius reversione notat opus in lo
fieri esse opus incipiens esse et prout verificari hanc pp̄m opus
modo et, et immediate antea n̄ erat. fieri opus prout dicitur
et fr̄ et terminative. fieri se opus et actio illa qua opus fit,
qua ve producit p̄, quare dicitur: actio p̄ productiva et qua
opus antea n̄ existens transit ad statum existentie. h̄ dicitur
cognorato duplex unum temporis, unum in quo opus ultimo
n̄. l. in quo, ultimo n̄ esse opus, alterum in quo. l. in quo des.
l̄ esse opus. tunc huius et, quia de ope opus necesse verificari
in eodem instanti existere et n̄ existere. Prout est dicitur fieri
opus terminative ad et ipse opus in ratione existentia et fieri
opus prout terminans de n̄ esse ad esse loquendo de fieri opus
terminative sunt.

79.

Nota p̄ transitu opus de n̄ esse ad esse prout est.
mere loquy l. loquy l. fieri l. dicitur. Ad transitu loquy n̄ aliam
requirit nisi q̄ sufficit ad verificandu hanc pp̄m opus mo
et et immediate antea n̄ erat existentia loquy mere
tunc si opus incipiat esse l̄ omnes suas partes seu supas
mo habet esse q̄ antea n̄ habebat nec 2^a aliquas huius pa
tes

alij spiritus pro existeret in 1° instanti cy negare illu q dno
ho adqum in 2° instanti, hoc autz sufficit ad transiitum sic q.
Colige 2°. omz transiitum sic n est verby. No nq si mal^o
in 1° instanti existat p^ovara omi fa, et in 2° instanti de
quz aguntur, debet transiitum fieri; n debet verby, cy n
det q requirit ad illz ut dicitur et q.

82.

Nota 1°. in omi transiitu dat.

trus aquo trus adque et mobile seu existeret mobile et
ut defecto transiitu dicitur suby. Si transiitum et factum transi
cu he moude existit suscitatur in 1° instanti cy no fraguo
in 2° cy t^ossi adque = curus aquo et trus adque dicitur in
totali et formali tunc aquo totali et tunc idq existit in
1° instanti transiitu: tunc f^o et q^o in 1° instanti existit, et
p. iply transiitum f^o relinqutur tunc totali adque et tunc ad
q existit in 2° instanti transiitu. tunc f^o adque et q^o f^o f^o
in 2° instanti et et p iply transiitum f^o requirit. = Hinc nota
5° q recte dicit lignu tunc in igne; cy addens transiitum
verbi requirit q aliquid definet esse, et aliquid p^ode
verat cy t^ossi adque et n bene dicit lignu tunc in igne;
cy sola maad f. que f^o transiitum f^o, nq sola maad, que f^o verbi
transiitum cy no fraguo et cy t^ossi adque. Verbi dicit q lignum
n f^o et denominatur transiitum a maad f^o transiitum.

83.

Nota 2° q assignata

p^oria pro opore infacto n sufficunt ad opus infacti. No quia
cy opus infacti f. opus incipiens, existit p se et n se: p se in
2° instanti, et n se in 1°. Opus p assignata p^oria existit opus
in ratione habentis se n autz in ratione se n habentis. Nunc

rege assequandus et p q natus in roone n habentur esse
q cy q s. debet esse negatione, na vi deus debet veritatem
q ipse n habeat esse in l^o instanti transitu.

82.

Nota de negatione

aliquid esse absolute aliquid respectu seu in subiecto. Dicitur negatio
absoluta se quando n existit in re q nega. Sive de se in
subiecto, quando absolute verificat, fa n existit. Dicitur negatio
respectiva se, quando subiecto existente, fa n est in illo p unionem
in formationi existat l n existat extra subiecto fa. Negatio se
in subiecto potest esse l pura carentia l privatio. Et privatio
ventra quando subiecto n est capax se. Et privatio quando
subiecto est capax: sicut locus quia visus capax dicitur
se privatus n sic lapis, d visus carent quia visus incapax.

Dicere aliqui

85.

referentia privatione n solum dicere capacitatem in subiecto, et
etiam prequirere in subiecto ius aut exigentiam aliquam
erga se ut cum ipse debeat ad naturale aut magis na
turale hanc subiecti. Vis illos, na si capacitatem subiecti suffice
ret, h^o pauper diceret: privatus regno q dicit n potest. Cum
pluribus loquendo et me. quia nil magis usitatum quod me
pluribus privatione asserre negatione lucis in aere cy hypotesis.
aere sine luce naturaliter existere, nullus q ius aut exige
ntiam ad illud habere et meo capacitatem. Vis referentiam
n videtur na si h^o pauper defecta non n dicit: privatus
regno ideo et quia in vulgari acceptione vocis privatio
ius illud requirit. ad illud q n requirit in Philosophia ista
ratione. An autem negatio rei positiva. aliquid fieri durissimum

ab eo enim potest ante aliquid negationis obicitur ante aliquid ne
positum tunc quiescit et ad se non perit in se presentem quilibet
informis ad sua prima loqui vales.

86. Nota I. si aliquid ipsum esse productum
ab eterno nunquam esset in se fieri et semper in factis esse. sequens
ipsum illud non esset negatio aliqua, unde non esset ad esse non transiret.
vix notari, quia non quiescit et necesse procedit ipsum negatio
sive se non esse; neque illa negatio esset in eternitate. ante eterni-
tatem; necesse est in eternitate, quia implicat dicitur sed non esse esse
rei. Necesse est ante eternitatem neque eternitatem in se non habet et
implicat quod ante eternitatem deest negatio dicitur corpore semper in eterni-
tate dicitur deest existenti.

87. Dicitur in generatione ignis ab eterno esse vales
ma. si tunc eternitatem habet se ignis quem ante eternitatem non habet
habet et ignis ab eterno productum transire de non esse ad esse. sequens
esset in se fieri quod ab eterno productum esset. Dicitur, illud ipsum esse verum
si ante eternitatem maneat negatum non esse verum, si maneat affirma-
tum. et dicere: hec est via maius non habebat se ante eternitatem hec fal-
sa maius ante eternitatem non habebat se; quia in 2^a manet affir-
matus suppositus falsus se quod ante eternitatem. Dicitur instans in igne maius
non habebat se; in 1^a manet negatum illud suppositum. Colligitur falsus
esse quod ab eterno de igne productum transiret de non esse ad esse; et ad
transiretque sua instantia requirant aliter in igne. et aliter in igne
non. et ante eternitatem nullus dicitur instans in igne verus
neque non esse dicitur non transiret de non esse

88. Dicitur tunc: ignis exiens ab eterno
non esset ante eternitatem quod transiret de non esse ante eternitatem ad esse

in eternitate. Concede aut; quia ut verificetur igne n̄ esse ante
 eternitatem, n̄ requiritur q̄ ante illo deo in actu, in quo ignis n̄
 q̄ instanti requiritur ad veritatem sequentis retentione materiae.
 Deus existens ab eterno n̄ existit ante eternitatem q̄ transiit
 n̄ esse ante eternitatem ad esse in eternitate. Mala coa, et non ma-
 licie et supra dea.

89.

Dices itery in generatione ab eterno ignis materia esse
 ubi materialis s; ignis: q̄ materia esse in aliquo prioris in quo non
 esse facti proprii pro quo n̄ dicitur facti daretur illius negatio q̄. Concede
 aut et distingue sequens: q̄ materia esse pro illo pro aliquo prioris
 rationi in quo dea concedere; pro aliquo prioris antecedentia dicitur
 etis delecta nega. Tunc ab q̄ esse prius natura nil aliud et quoniam
 esse causa, t̄ esse aliquid se habere ex parte cause esse posterioris
 natura nil aliud et quoniam esse effectus hęc autem prioritate per
 tenentia substantie similitudine naturę aut opponuntur essentiali-
 tate temporu aut instanti naturę. Mo sic: videtur q̄ pro illo
 prioris intelligitur materia ut pro causa materia prioris facti et
 etery et veru q̄ pro illo prioris n̄ esse facti t̄ n̄ prescriptive sunt
 n̄ negant. Unde in illo prioris n̄ esse negatio facti. Esse materia
 facti t̄ facti prescriptive: esse tunc in respectu prescriptio n̄ veritate
 prioris seu negationis facti quia facti existit in 1° instanti
 nature.

90.

Itaq; in illo prioris facti intelligitur causa, et procedit ab
 eo q̄ neg et facti neg causa facti facti autem neg et causa facti
 nec negatio facti et causa facti ideo in illo prioris neg existit facti
 nec negatio eiu. N̄ negatio facti aliter intelligitur in eodem instanti
 naturę facti et negatio facti neq; proprii nature existit negatio facti

pro posteriori nonne fa. I que, propria et posteriori nonne
 existunt in eodem instanti talis existunt implicat autem
 q. in eodem instanti talis inquantum fa. et eius negatio q.
 observa hunc spm. false ma ante exortitate habuit fa.
 dici p. hanc, ma ante exortitate n. habuit fa, sic nam
 ille spm. n. dicitur nisi preposita particula n. toti spm. ita
 ut faciat sensus utq. dicitur l. ma n. habuit fa. l. item
 n. habuit ante exortitate; hec valet p. hoc q. n. det verum
 ante exortitate. Sicut 2. incidens dubium resolvit.

Sectio II. Incidens Dubium Resolvit.

21.

Dubium est, inquam, si sitate privatio
 fa. ante remanere fa. sicut negatione unionis ante remanere
 et fa. sicut in negatione fa. nota. Vnde resolutione privatione
 fa. n. dicitur ex negatione absolute fa. hanc explicatam
 habet notatio. A. sessionis ante. Itat n. q. sicut optime man
 existere fa. exortate in rexy nota et m. q. fa. p. p. fa. p.
 ter in obitu h. in quo servata unione permittit ma et
 anima talis et ma ut pote illis spm. sicut privatio ante
 ma talis. Coligit, ex negatione respectiva fa. sponit exten
 tate fa. At negatio respectiva fa. adest in omni hypotesi p. de
 negatione unionis fa. ad subty. Unde ut det privatio fa. de
 terminare requirit negatio unionis not huius qui ex fa.
 nexu ficu fa. ad ma, implicat unionem existere quoniam
 fa. in ma. Implicat autem q. in ma. det fa, et q. ead. det
 privatio fa. itaque necesse dicitur privatio fa. quoniam det negatio

unionis questio et an ff. et metaphice loquendo quoniam ff. intelligat negatio unionis possit ff. intelligi veritas huiusmodi propositio non habet ff.

92

Ratio et alio privatio ff. quod privatio ff. et metaphice loquendo sicuti sufficiens in negatione ff. in negatione unionis sub divisione impropria. id est ad privationem ff. nec determinat (ff. et metaphice loquendo) requiritur negatio unionis nec determinat negatio ff. sufficit aliquid sub divisione impropria unde non sicuti ff. privatio determinat in negatione unionis probat: supposita existentia subiecti capaci presere ff. et directe intellecta negatione unionis intelligit privatio et intellecta presere ff. et directe negatione unionis non intelligit ff. et directe negatio ff. quod non intellecta ff. et directe negatione ff. valet intelligi ff. privatio. Probatur maius supposita existentia subiecti capaci presere ff. et directe intellecta negatione unionis intelligit magis esse sine ff. et presere ff. intellecta magis esse sine ff. intelligit ff. sufficiens privatio ff. in maius: quod negatio unionis et sufficiens veritas huiusmodi propositio 2^a negationis quod dicitur ma non habet ff. et veritas huiusmodi propositio 2^a negationis quod dicitur et ff. sufficiens privatio ff. quod supposita existentia subiecti capaci presere ff. et directe intellecta negatione unionis, intelligit privatio = sicuti supposita existentia subiecti capaci presere ff. et directe intellectu negatione ff. intelligit privatio non quod presere ff. et directe intellectu talis negatione intelligit magis esse sine ff. Requiritur presere ff. et directe intellecta negatione ff. non intelligit ff. et directe negatio unionis; non ff. et unio sunt enim ex^o adaequate

Interdum tamen non mutuo separabiles & quoniam et directe in
religione negatio unius intelligitur privatio. Claretus hinc
notat 770

93. Dicitur: necesse dicitur negatio secundum quod negatio unius
non est deo: necesse dicitur secundum negatio secundum quod dicitur secundum negatio unius
moniti falsi: quoniam ita dicitur dicitur negatio unius unius proprii
relationis et dependentis unius ab extrinseco bene enim
inferre non existit secundum in subiecto & non existit unio ut & negatur
dicitur negatio secundum quoniam dicitur dicitur negatio unius non est in se
sufficiat ad se. Verificatio huius modo et sine facta in
tra subiectum probat hoc & negatur existere creaturae
existit. Deum non est & sufficiat ad formale verificatio huius
enim existit t. est creatura t. dicitur sub dicitur in proprio
et neutrum determinat in se ipsum & ad quod & sufficiat ad se. Veri
ficatio huius modo et sine facta. Sufficit ad acceptum secundum et
metaphysicam privationem &

92. Oponit tamen privatio secundum negationem
secundum & si dicitur, ad privationem secundum requirit determinate nega
tio secundum & probat maius privatio secundum et tunc aquo tunc dicitur: &
si et tunc aquo, nec debet includere negationem secundum & probat
man. tunc aquo excludit in se in tunc tunc ad que neg
tunc aquo et tunc ad que opponunt in se aquo tunc ad
que tunc subiectum et facta: & si privatio et tunc aquo debet nec in
cludere negationem secundum. Distinguitur modo privatio secundum nec inclu
dit negationem secundum respectu sed, absolute negatio. Non obstat hoc
in se et facta existere, et in se est privatio secundum cuius capax et se
patet in anima tali in more tamen. Ad reliqua argueret dic

est adque transiit de ad se in subro n ad se 2° se; ma
 enq de n habita se transiit de ad habentq n aliq habent
 q nisi p unione cu da in 2° unione cu q nq n habent se
 accideri possit l. quia se absolute n existat l. quia unio se
 ad nq deficere; Sed se ex metaphis loquendo, nq capax
 se esse sine da, sicut f. saluat l. in negatione se, l. in nega
 one unio se, ad nq. Ergo privas n opponit se qd nq ex
 trane; cu sul se opponit et se existens et se privas so
 ly privas opponit se in ordine ad subro nq neciat sul et in
 eode unione da et se in subro et privas ita inale.

Replicatio

95.

f. aquo destruit f. p. et q. fm ad que d. negas unio n
 destruit f. p. et q. se ad que q. eumodi negas unio n et
 tris f. aquo sequit privas n et provide p. privas dice
 reo negatione se. Probaz ma tris f. ad que et fa d.
 p. se n remouet. f. negas unio n, d. sly remouet f. ne
 gas se q. — Insuper, subro n existit a negatione un
 onis ad unione q. tris aquo n d. negas unio n. Mo
 autu quia subro transiit a negatione se ad se; d. unio se
 opponit n et q.

96.

Rescepta ma negando min. ma. proba
 ni d. in quo tris f. ad que et fa 2° se neg. et fa p. ut
 habita cedo mino. sic, d. p. se ut absolute existens n n
 mouet f. negas unio n cedo. p. se ut in subro neg. fa p.
 ut in subro existens et se et unio; d. p. se et unione destruit
 f. et negas se, et negas unio n. q. p. et q. ad que in unione
 transiit f. destruit f. negas unio n, que precedit in se

nonne postea si negatione unum est ponit si primo ut ita
negatione si in intellectu postea ad hoc si intelligi primo, per hoc
presupponit quod si ponat. negas si: deo qualiter presupponit si postea po-
nit sufficit. non excludit primo cum qualiter si postea ponat ali-
qua primo respectiva se

Sectio. III.

Enumerant Principia Intrinca Corporis Na- turalis compositi in Primo Fieri. =

99.

Intra n. ipse in fieri. per transiit legum
quodale presu mo ff et unione dicit tanquam ipse aliud aliquo
negatione l. mai l. ff. l. unum ut aut ff. sufficit quolibet negas ex
hinc quoniam aliqua ff. determinate requirit. Transiit legum qua pre-
sue talis transiit prout nichilum per transiit men legum ff. aut
verby: abstracti namque qua presue talis al fieri ipse per transiit
men legum ff. aut verby. Dico ad transiit hunc qua presue
talit ff. sufficit quolibet negatione nullo quod ff. determinate requirit.
Verby et ff. dicitur serpes requirit determinate negatione
D dico non requirit ut determinate ff. requirit ille qua cognis
non post exiter quoniam exiter ipse et non de ipse requiritur
negatione unum. de in sensu ff. et in via dicitur transiit legum
qua talis loquuntur in quo sensu non intellectu ff. negatione un-
o non potest ff. intelligi negas moe aut negas ff. intellecta autem
l. negatione moe l. ff. ff. intelligi ff. non est ipse; indeterminate ff.
negas unum requirit. ad transiit legum quodale.

100.

Intra: ipse in fieri pro-
nerey legum qua presue talit solum dicit ff. et ex ipse mo est et imme-
diate dicitur non fuisse moe et num. D. ad quoniam ut mo ipse ff. requirit

runt et sufficiunt maia se et unio; et ut immedata dicitur
 fuerit sufficit et requirit ut prius motus illi n' est aliqua
 negao ex dicto; nos n' quilibet negaoe ex tribus dicitur, deficit
 aliq' virtutib' oppositi in facto se; q' sufficit ut deficit oppositum
 q' quilibet negao sufficit ut n' debet oppositum et aliqua requiritur
 se illi acq' p' se n' intellecta negaoe unio potest n' debet
 negaoe maie aut negaoe se q' qui. Ita se negaoe unioe facta se
 facta n' se. sicut dicitur de quilibet determinata negaoe. Certum
 et aliquo requiritur immedatae n' se maia se et unio existeret
 oppositum existeret. q' ut n' existeret, deficere debet aliqua in ad equa
 ta se n' illi. Nota ad opus in l' fieri p' tranctum loquuntur
 de quilibet negao sufficit et oppositum sufficit triplex ita negaoe
 vo sicut nulla determinata se requirit ad de tranctum ut n' in
 plex se requirit.

101. Secunda se opus in l' fieri p' tranctum men loquuntur pre
 ter n' se et unioe in 2° unioe dicit in l' tranctum prius
 aliq' negaoe se negaoe maie, negaoe unioe. Probat' opus
 in l' fieri p' tranctum men loquuntur et opus incipiens de 2° maie et
 singulari sui parte. Ita ex nota. Ita. Atqui ut opus in 2° unioe
 incipiat se 2° maie et singulari parte se et ex' requirit' pro 2°
 unioe tranctum maia se et unioe (ut parte p'na ex quibus
 in facto se n' se) et pro 2° unioe requirit' se et ex' triplex ita
 negaoe nos n' se pro 2° unioe aliqua parte existeret n' incipiat
 se opus 2° maie et singulari. q'

102. De reg' blq' n' se pro 2° unioe existeret
 tranctum ex se n' se, n' men loquuntur n' intellecta negaoe maie
 pro 2° unioe. maie ex se n' habita se tranctum ad de habet
 de

da etiam pro 1° instanti solus est existeret tunc esset esse factum
mobile namque est factum, quod de non habita maius transire ad illam
habendam unde non est constantis locum merita. Colitur esse
in utroque eventu mobile pro existit, et sicut in utroque in 1°
instanti est tunc agitur in 2° est tunc adque transire et factum, ta
nda unione pro 1° instanti existere est hec ut pro existit
namque requiritur factum existere sine existere pro 1° instanti existere
propositum sequitur nec deus factum nec locum transire et aduocatum
et requiritur opus in 1° instanti non dicitur est.

103.

Tertia 2° opus in 1° instanti
transire factum ut defecto dicitur. propter magis propositum instanti
et propter unione et factum pro 2° dicitur in 1° transire propter unione
nec propositum factum dicitur non dicitur. instanti factum aliquid
propositum debere pro existere et pro existit, et mobile seu tran
sire Mobile in 1° instanti existere debet est tunc agitur in
2° instanti est tunc adque. Ita ut defecto dicitur, quia in hac
providentia mutatione accidit, tunc mobile s. subest factum
1° que de non habita factum in 1° instanti transire ad illam habendam
in 2° de in alia providentia evenire potest transire factum, tunc
ut factum s. mobile tunc casu factum pro existere debent in utroque
instanti transire maius in 2° transire tunc adque et nego
mae in 1° transire tunc agitur. Unde libet mo transire factum
est namque ad hunc solus requiritur quod in 1° instanti pro existere al
quod propositum. tunc pro existere factum que aliquid propositum et nega
one illius quod pro existit agitur. Hoc accidere ut patet est Colitur
propositum utitur sunt est negatione in qua alio pro existit
tunc et capax illius. Unde non omni propositum est transire que pro
ut

fa est dicit negas fz in subro capaci.

102.

Probat 2° q ad 1° parte: defecto

valde incipit opus p^o transitu fzq ut mobile. ma, d^o p^o in 1° fieri p^o transitu fzq dicit pro utroq^{ue} instanti exi-
 tas mobile: q^{ue} probat q^{ue} ad 2° parte: opus in 1° fieri p^o tra-
 citu fzq dicit pro 2° instanti p^oia op^ou infactu cy in 2°
 instanti q^{ue} existat opus; d^o ma fa et unio sunt p^oia op^ou
 in factu: q^{ue} opus in 1° fieri p^oiter ma dicit in 2° instanti
 fz et unione ut p^oia unio dicit = Probat q^{ue} ad 3°
 parte: opus in 1° fieri p^o transitu fzq dicit ut p^oia pro 1°
 instanti t^o aquo mobile transit; d^o t^o aquo mobile transit
 et a regione fz huius capax et q^{ue} opus in fieri ut defecto dicit
 dicit ut p^oia, pro 1° instanti p^oiaone fz nos ma in 1° in-
 stanti transitu debet dari aliquod p^oia vicium verificat;
 in 1° instanti n^o dicit opus hoc p^oia et t^o aquo, cum defecto
 ma de n^o habita fz curu et capax transeat aditz haberi
 d^o t^o aquo transeat fz et p^oia fz = Nota q^{ue} de
 factu n^o soly transeat ma a p^oiaone fz igni v^o aditz
 d^o etq^{ue} transeat ab una fz legu v^o ad fz igni t^o soly
 probat q^{ue} ad transitu v^o v^o requirat ut p^oia fz p^oia
 dens, ut n^o probat ead^o fz p^oiaone requir^o ad transitu
 fzq qua p^oia vale.

105.

Quarta 3° opus in 1° fieri p^o transitu v^o v^o
 fz ut nota defecto dicit dicit ut p^oia ma pro utroq^{ue}
 instanti pro 1° instanti transitu tanq^{ue} transformales aquo
 fz relinquendy unione q^{ue} eius cy ma et p^oiaone fz adqui-
 rende et pro 2° instanti dicit tanq^{ue} t^o aquo fz aquo

verdy eam unonq; cu ma et pmoone se pcedenti expli
 cat et probat no de ligny vq; verra in igne in verra dicit
 dat duplex transitus fieri: nq; unus ipus desinit esse, et transit
 de esse ad n esse p transitu fieri et aliud ipus transitu fieri inci
 pit esse. Primus transitus videtur ipus q; antea erat, q; n est, di
 citur negativus s; dicitur fieri ad quod. 2us transitus videtur ipus q;
 antea n erat mo est, dicitur positivus, s; dicitur fieri ad quod positivus.
 Ipus autem, q; desinit et ipus q; incipit p transitu fieri videtur
 in aliquo s; q; n verra manere et sube p transire. Haec get
 ma et ipus ipus inferi p transitu vossib; et quod p
 q; verra.

106.

Insupe p p verra dicit ligny vq; dat q; ppter mag
 fa ligni et vna s; ad mag in l^o do verra n est. in ma
 fa ipus incipiens in 2° verra ignis vq; q; ppter asq;
 nata in l^o verra dicitur in l^o pmo se ignis: et quia
 vna fa ligni vna vna ipus vna pmo relegenda s; n
 pdat ipus in l^o fieri p transitu vossib; et vna aqua
 Tandem in 2° verra dicit ipus incipiens ignis vq; et n dicit in
 ma nec fa ligni nec vna dicitur fa ad mag: q; in 2° verra
 ppter mag dicitur fa ignis vna dicitur et pmo fa ligni vna
 capax et ma. ac vna fa vna et pmo fa ligni p
 citu aqua vna vna ac pmo ad ipus inferi p transi
 tu vossib; vna in fa ad quos — Itaq; ligny verra in
 vna dicit in l^o verra vna esse ligni et vna n de
 ignis dicit in 2° l^o n de ligni et l^o esse ignis: et dicit ligny
 et ignis manere in aliquo s; q; n vna esse ligni et
 vna n esse ignis, et l^o n esse ligni et l^o esse ignis dicitur

tanquam prima intentione in se ipso designata prima re
que in aqua et ad qua q. facili probat non ex dictis.

107. Dicitur ut nota

de facto dicitur quia proportione servata in alio in omnibus
possibilitate facile est designare prima per hoc q. dicitur in
et tri. sic aqua et ad qua sic in conversione primi in
tri. sicut Chere sub tri. sunt accidentia primi tri. aqua
et suscitata primi alio modo et accidentibus et negatio primi
Chere sub tri. aqua sunt corpus Chere illud aliquando
unio et accidentibus negatio q. suscitata primi sub tri.

108. Inferre

privacione non scire ut prius ad omne transitu sicut inferre.
Dicitur in negatione sicut et unio ad magis intentionem mentis
non idem quia privatio sicut et negatio sicut in subiecto existenti
et capaci illud; et negatio sicut scire ad transitu mentis non
et negatio sicut in subiecto existenti et capaci illud alio in unio
et magis dicitur negatio illa sicut existere magis et transitus est sicut
q. illa negatio non est privatio. — In privacione requiritur capacitas
subiecti ex dictis nota q. requiritur existenti probat non privatio
sicut et negatio sicut in subiecto absolute capaci d. solum existens et sub
iectu absolute capaci q. privatio necesse attribui nisi existit verum
et realit et existenti. — Ratio min ex d. eximio disputatione
sa. metaphice, serone dicitur q. quia et privatio proprie et rigore
se fuita sicut ad privacionem et capacitate ad sicut non venit
subiecto existenti d. magis. predicata autem accidentalia et
transigentia vel ne illi existunt nec possunt illi attribui
nisi in re existenti s. h. non existens necesse dicitur sicut nisi pro

la sine n̄ p̄be, & p̄be. Sicut in l. q̄o hanc et
 h̄es pro illo p̄m̄ et ma et n̄ et fa. Igitur que p̄p̄rii
 et p̄p̄rii n̄ve ex̄tant, s̄ul̄ simultate reali ex̄tant
 alie p̄p̄rii et fa r̄ingerent̄ in eode iuranti tali.
 Itaq̄ (in iuranti occurr̄) eo ipso q̄ iuranti tolli d̄et f̄ma
 et n̄ fa d̄et p̄p̄rii que t̄ale li n̄ sunt ut d̄et f̄ma,
 negant̄, et n̄ eo ipso q̄ iuranti n̄ve d̄et ma et n̄ fa d̄et
 p̄p̄rii tunc quia n̄ sunt p̄p̄rii alioquin t̄a d̄et
 eis h̄m̄. ut videtur sc̄p̄m̄ d̄et ut p̄p̄rii v̄l̄ sc̄p̄m̄ q̄
 d̄et n̄ et.

III. Iuranti intransitive mere loq̄ fa pro iuranti in
 quo ex̄t̄it destruit s̄ul̄ p̄p̄rii. Ita quia n̄ p̄p̄rii
 q̄ pro illo p̄m̄ d̄et p̄p̄rii. Nego p̄p̄rii et sup̄p̄rii
 n̄la q̄ ip̄s̄i n̄ve, aliud et impedire, p̄p̄rii aliud illo
 destruere. Destruere illo sup̄p̄rii ex̄t̄ent̄ eius: n̄ ex̄t̄it
 t̄al̄ q̄ n̄ ex̄t̄ebat. Et p̄. ex̄t̄ent̄ fa t̄al̄ impedire ex̄
 t̄it. Sic intransitive v̄l̄to fa n̄ve destruit p̄p̄rii
 alia que n̄ d̄et ex̄t̄it impedire. Igitur intransitive mere loq̄
 fa ex̄t̄ent̄ eius negant̄ que p̄p̄rii destruit et impedire
 in eode iuranti eius p̄p̄rii.

IV. Oponit 2° aversa pro sua sententia
 in l. iuranti intransitive mere loq̄ ma etiq̄ n̄ ex̄t̄ent̄ et id
 q̄ ex̄t̄ et; & ex̄t̄ et capax fa q̄ in illo iuranti et capax fa &
 in illo iuranti verificat̄ ma n̄ habent fa q̄ in illo verificat̄
 ma capax fa illo n̄ habent, & hoc et verificat̄ esse p̄p̄rii
 fa q̄. Res in l. iuranti intransitive mere loq̄ et idicant̄
 ma q̄ ex̄t̄ idicant̄ et: n̄ ut absolute q̄ ex̄t̄ idicant̄ et

Et dicere se magis se capace et privari essentiali modo. Intra
vo essentialia, cum non existant, solum rationate ipsi
unt. Quatenus verificat qd si ma existat erit se capace ad
modum quo de h^o non existente verificat se al. rale. Item
negat se curru ad transitum mere logi non esse privas; neq
ad hanc non solum requirit, qd verificet magis capace rationate se
ut non habere, sed etiam qd ma absolute se capace ut non habeat.
qd in ma non existente non verificaret.

113.

Replicat a vlt^o instanti transi
tu mere logi va et hec, ma non habet se; qd ex hec, ma et si
ne se qd et hec ma et privata se. Dico verum esse vlt^o quia cum
s. negata de subro non supponere et non maneat aforaitionem
suppositum non requirit ad veritatem sui existentis subro lege
inpendiolo nam. 136. sic va et hec additur non loquitur
de non existat. ead^o instanti nego quia cum de pper. s. offi
mabe de subro non supponere sunt sequen^r false vlt^o coa
sic exponit ma existit et non habet se, 2° sic existit ma
capax se cuius negationem habet.

112.

Item replicat ad privationem
in requirere qd subro s. absolute capax se; qd non requirit
existentia subro qd negat se, vlt^o instanti transitu me
re logi et privas probat omni; magis habet se logi et priva
ta se ignis et in illo statu non est absolute capax se ignis.
Sed ma cum habet se lignum non est absolute capax capacita
te proxima ad se ignis ac et capacitate remota. Capaci
tas proxima ma reduplicat^r dispositione ad se ignis,
et negationem impedimentorum ad illud. Remota et privationem

exentiale maē cū ita identificari quālibet maē habent
 f. ligni s. impedita ad f. ignis, et ideo n̄ proxime abso-
 lute capax illius et in absolute capax, prout absolute opo-
 nitur conditione quia dicitur et existens maē impedita ven-
 ficat hanc pp̄m maē et capax f. ignis, et in sensu ab-
 soluto (et ergo impedita) s. n̄ dimittit capacitatem ipse intrinsecam
 in quo sensu n̄ accipit, et conditionato licet dicitur de maē n̄ exi-
 stente dicitur maē n̄ existens et capax f. ignis. A lege. ratione
 ex maē ex dictis patet neganda de dno instanti et ipse maē pro
 bonis durandis et sic in dictione instruat.

115.

Inter replicas negasse
 que cognoscit solentur subitū capax et privatio et negatio f. que in
 transitu meo lego dicitur illi solentur cognoscit et probat maē.
 aliter se habet negatio f. ignis separata ad Angelum pole illius f. in
 capax ac se habet separata ad magis pole, f. capax et dicitur in
 factis in eorum illa negatio separata ad Angelum pole et pura negatio
 et separata ad magis pole et privatio et falsa et maē, nisi veli tunc n̄
 existente dicitur privatio vice falsa et maē probationis. Quoniam factis
 in eo q. illa negatio f. separata ad Angelum pole et incapax illius, n̄
 pole n̄ s. privatio et negatio esse ergo si existat Angelus ut pole
 que et incapax illius f. At. in maē n̄ existente t. illa negatio n̄
 s. propter de privatio s. maē existente ut pole f. capax. Hinc licet in
 sensu conditionato videtur hec prima pole et capax f. falsa hec tunc
 pole et capax f.

116.

Inter 2. privatio n̄ tenet f. in quo securitatis
 adequatae capax privationis. Vnde n̄ adequata illius capax et
 et subitū existens capax f. et negatione huius. Tunc dicitur f. in quo

Et id aquo subry fr. tranat; & subry n. tranat fr. a subro exente
 capaci & soly a negatione fr. q. Colige amabile n. relinque fr. p. riva
 onz 2^a adequatuz suz cy capacitate subry n. relinque in l. d. etiq
 permoneat in 2^a tranatuz cy ero fr. adque capacitate subry n.
 turba p. rivaonuz. In hoc seruu. intlige ante n. d. seruu. p. riva
 onz fr. aquo dende est tuz fr. aquo et tranatuz seruu. p. riva
 onz fr. p. rivaonuz est tuz fr. aquo =. Nota q. dicitur, mox
 tranatuz a p. rivaonuz fr. ad fr. n. inferet p. rivaonuz 2^a adequatum
 suz receptuz est tuz fr. aquo & soly est tuz totale aquo totu
 dicitur generatur et hanc loquutionem n. requirit q. totu fr. generet.
 Sufficit q. totu denominare genere. ab unione fr. que generet to
 tu q. h. et erit totu n. fr. generatuz fr. sola unio et filer ut
 ma dicitur tranatuz a p. rivaonuz fr. n. requirit q. adequatuz p. riva
 onz. i. tuz fr. sufficit si sit tuz totu aquo et totu denomi
 nare, n. fr. relinqueat. a mobile.

WJ. Tandem inferet p. rivaonuz 2^a adequatuz
 suz receptuz tranatuz ad opus in l. fieri p. rivaonuz fr. q. n. ut
 unuz & ut duplex p. rivaonuz. Nota q. p. rivaonuz n. p. rivaonuz adequatuz hanc
 totu tranatuz et p. rivaonuz fr. et capacitate subry. 2^a p. rivaonuz p. rivaonuz
 n. cy capax in l. fieri p. rivaonuz fr. q. n. ex subro capaci
 et negatione fr. que et ex p. rivaonuz, et ne subry capax n. et nega
 onz nec negatio ex subro capaci sequit subry capax et p. rivaonuz
 onz n. ut unuz & ut duplex p. rivaonuz tranatuz addituz tranatuz et n.
 super subry tranatuz et d. tranatuz negatio fr. ut tuz fr. aquo q. Un
 de p. rivaonuz 2^a p. rivaonuz receptuz negationuz et dicituz p. rivaonuz a p. rivaonuz
 p. rivaonuz inferet est n. p. rivaonuz qua p. rivaonuz dicit subry ex
 totu fr. capax et ma l. p. rivaonuz p. rivaonuz inferet.

logi et denominatione actu p[ro]p[ri]a mutua e[st] intelligit[ur] ma-
 ta p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]ationis d[icitur] n[on] p[ro]p[ri]e actuale p[ro]p[ri]ationis neq[ue] h[ec] n[on]
 existit verificati[on]e in 2° instanti: q[uod] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]ationis q[uod] p[ro]p[ri]e ma-
 taone et ip[s]e in se n[on] p[ro]p[ri]e tale quatenus p[ro]p[ri]e d[icitur] verificati[on]e in
 ma[ter]ia q[uod] p[ro]p[ri]e actu f[er]it p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] de se p[ro]p[ri]e ultimo h[ec]
 de in 1° instanti h[ec] n[on] de Ab[er]re: sicut se habet p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e se habet
 v[er]o p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e q[uod] p[ro]p[ri]e n[on] de h[ec] denominatione s[er]u[er]e q[uod] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 festu[m] et impleti p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e de qua in 1° in-
 stanti tran[si]t[ur] p[ro]p[ri]e et impleti: q[uod].

123. Dicunt aut[em] p[ro]p[ri]atione p[ro]p[ri]e in 1°
 instanti v[er]o ob[er]e quia t[em]p[or]e ago p[ro]p[ri]e tran[si]t[ur] quando ven-
 ficat op[er]e mo[do] n[on] d[icitur] n[on] inquant[ur] relinq[ui]t[ur] d[icitur] inquant[ur] ex-
 ite ultimo t[em]p[or]e ago verificat op[er]e n[on] d[icitur] q[uod] p[ro]p[ri]e in 1° instanti.
 Insuper p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ut p[ro]p[ri]e d[icitur] d[icitur] d[icitur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e inquan-
 ty d[icitur] n[on] d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] d[icitur] d[icitur] v[er]o ma[ter]ia. quia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e inquan-
 ty incipit d[icitur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e inquant[ur] d[icitur] et p[ro]p[ri]e inquant[ur] inci-
 pit cu[m] id[em] f[er]it. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on] de se p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[icitur] d[icitur]
 in sub[er]o et n[on] de in sub[er]o sunt d[icitur] d[icitur] et id[em] et un[de] d[icitur] d[icitur]
 n[on] de se d[icitur] d[icitur] p[ro]p[ri]e.

122. Ad argu[er]e v[er]o illud clar[um] r[ati]o[n]em in quolibet ente
 p[ro]p[ri]e. ora diei v[er]o l[icet] r[ati]o[n]em diei quando existit l[icet] quando n[on] exi-
 tit n[on] quando existit neq[ue] t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e (Diei) n[on] existit n[on]
 quando n[on] existit quia necesse r[ati]o[n]em in t[em]p[or]e necesse quando n[on]
 existit q[uod] p[ro]p[ri]e mo[do] r[ati]o[n]em. Dice[n]s n[on] quod diei n[on] r[ati]o[n]em in t[em]p[or]e
 necesse p[ro]p[ri]e quolibet h[ec] o[ra] n[on] nego itaq[ue] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e at p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 t[em]p[or]e diei in 1° instanti d[icitur] nego et d[icitur] ip[s]e in se n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 in adequata n[on] v[er]o adequata. p[ro]p[ri]e ip[s]e n[on] p[ro]p[ri]e quando n[on] d[icitur]

movetur p destructibz sui in se na succedere potest
 movetur p destructibz sui in se etiam permanentis ceteris
 p destructibz sui in se permanentis n existeret pro omnibz
 instantiis d tantis existens pro unico patet ad fz. - opus
 in se permanentis et opus infacto est q movetur n potest pnegari
 by seu destructibz sui ut in se succedi et opus prout incipi
 ens se p se lz nunc et inmediate contra n se sequentia movetur
 p alij q destruit opus infacto. Unde privatio lz movetur opus in
 fieri et sic id vi cuius verificat opus n et, et destructibz opus
 infacto ut opus infieri ut patet succedi ex. necesse movetur
 sui destructibz in se tolli ceteris illud infieri movetur d tolli
 ut n existat totu privatio pro utroq d tantis pro uno movetur
 transiens vero quia opus infieri ad equate tolli et prout ens
 succedi requirit q in 2o instantiis. d ut. in 2o instanti debet
 n dari in illo privatio fz q, infieri. requirit, q in 1o instanti n f.
 d ut in 1o n f debet in illo dari privatio que in 2o n det. q collig
 get opus infieri movetur p fz et privatione illius indifferens movetur
 vnde colligit n se quomovetur ens succedi lz tolli. permanentis
 movetur ex se et n se in diversis instantiis.

127

Secundo de quatuor privatione

aut privatione motus q n et privatione opus infieri p transiens fz q
 seu movetur. Vno autem. cy mobile et in eo aquo n dicitur in
 ty motus nq motus n dicit. Cy movetur cy negatione vni d
 quo d in instanti vni privatio et mobile et in eo aquo q
 in hoc instanti n dicit motus sequent privatio privatione motus n et
 falsy et aut ad eum ratione dico cy mobile et in ultimo in eo aquo
 n dari vni motus illud dari cy ultimo et in eo aquo. tran

transiunt de n̄ esse ad esse. ex^o dicit et ultimus n̄ esse et v^o esse. Hinc
 ultimus esse mobilis in toto aquo et in toto motu, qui h̄ perfectus
 mobilis h̄ et in toto adque quando v^o mobilis et n̄ ultimo in
 toto aquo n̄ incipit motus quia h̄c dicit ordinē r̄m̄ et immedia
 ty priorū et posteriorū r̄m̄ immediate succēdit ultimus n̄ esse
 precedat ad h̄ esse, et v^o esse immediate succēdit subsequat ad ul
 timū n̄ esse. Dicit motus r̄m̄ q̄d̄ cy negatione v̄i aquo: ut q̄d̄
 et r̄m̄ q̄d̄ pro 2° instanti n̄ pro v^o motu n̄ pro v̄o debet exi
 ter utiq̄ suo mo negat v̄i adque: cum qua negatione sequens v̄i
 pro v^o instanti h̄nc sicut v̄i principat motu p̄ negatione seu n̄ esse
 v̄i ad que r̄m̄ in 2° instanti principat p̄ negatione seu n̄ esse v̄i
 quo.

128. Nota hinc cy h̄ v̄o ultimo et in loco A v̄o incipit moveri r̄m̄
 motus localis succēdit ad locū B potest r̄m̄ p̄ ubi dicit in loco
 n̄ et ubi dicit q̄d̄ esse permanente, cy h̄ in v̄o p̄te permanen
 at ex hoc solo probat q̄ motus n̄ r̄m̄ d̄ r̄m̄ q̄d̄ ac cy r̄m̄ q̄d̄
 agit motu ubi dicit in loco A ut p̄te relinquenda et agnoscenda in
 mediate in loco B r̄m̄ ad que et actual^o t̄m̄ aquo. Sicut p̄m̄ et
 d̄ esse permanentem cy subit p̄te n̄ moveri ex p̄m̄ d̄ r̄m̄ q̄d̄
 ac cy actual^o movet p̄m̄ et actu t̄m̄ aquo et fa actual^o t̄m̄ ad
 que. Ut r̄m̄ p̄m̄ d̄ r̄m̄ instanti p̄m̄ transiunt ex^o succēdit. Ad
 vere: n̄ quia nec exire debet dicit transiunt ex^o succēdit
 d̄ quia si exire debent sua p̄m̄ esse n̄ sub existentia.

129. Instat p̄m̄
 mutationis p̄m̄, quando subit mutat d̄ quod et p̄m̄ n̄ ma
 rat subit cy ad huc s̄ sub n̄ esse seu v̄o aquo; mutat p̄m̄
 aut esse et n̄ esse q̄ in instanti in quo p̄m̄ et p̄m̄ n̄ et. — Notō

mae. min d'urquo quando et ultimo se) p'ncipio subum,
 perfecte n' mutua' recedo incoadine et in perfecte n' mutua
 nego. Mutua perfecta ex? dicit p'ncipio se) p'ncipio et p'ncipio 2°
 instanti se). In p'ncipio n' incipit p'ncipio aquo et perfecte p'ncipio
 adque' cu' q' mutua in se perfecte mutua' p'ncipio et p'ncipio p'ncipio,
 debet mutua' p'ncipio p'ncipio se) p'ncipio aquo et p'ncipio se) se) se)
 seu t'n adque'. Unde cu' in 1° instanti soly de' t'n aquo in de' et
 q' in ibi n' de' nisi imperfecta mutua. Dicebat instanti sube)
 n' mutua', cu' ad huc et sub n' se) d'urquo ad huc et sub n' se)
 p'ncipio in facto un' sub n' se) p'ncipio in fieri in adequata sunt
 soly p'ncipio in fieri adequata sunt dicit n' se) et se) n' se) n' se)
 se) in 2° instanti et cu' in 1° instanti soly de' n' se) in de' in 1°
 n' existit adequata se) p'ncipio in fieri. In ungu' verificat ex
 ere sub tota se) p'ncipio tale corpus se) in successu.

130.

Intra item p'ncipio et
 t'n aquo p'ncipio in fieri; t'n aquo n' mutua' id n' mutua' et
 t'n aquo q' p'ncipio n' mutua' p'ncipio in 1° fieri d'urquo ma' et
 t'n aquo p'ncipio in fieri adequata sunt nego in adequata sunt
 t'n recedo t'n aquo sube) t'n aquo unde t'n et n' sube) qua
 hoc app'ncipio t'n aquo ad se) tale sube) et ma' mutua' p'ncipio
 in fieri deo t'n aquo p'ncipio in fieri in adequata sunt p'ncipio
 quia t'n aquo ma' que t'n adequata tale p'ncipio. At p'ncipio n' et
 t'n aquo n' p'ncipio in fieri adequata sunt; quia adequata sunt
 t'n aquo p'ncipio seu q' de) t'n aquo p'ncipio de) n' se) ad se) mutua' se)
 se) p'ncipio t'n aquo et ad que'. Nota: se) t'n dicitur adequata
 de) t'n p'ncipio in fieri seu t'n t'n aquo id debet intelli' de) t'n
 nabe se) r'one sube) q' a t'n aquo t'n aquo ad t'n aquo.

131.

Opone 3 t'n
 q'n n' ad t'n aquo t'n aquo necesse recedo p'ncipio se) que p'ncipio
 oada

mutant. et pro 2° ignis et non ligni. observa ut summaria occurrat
 ut materia transeat de ligno ad ignem requiritur forma ligni et tria a quo
 et forma ignis et tria a quo et non utcumque requiritur, et requiritur forma ligni
 ut tria a quo et ignis ut tria a quo et 2° probatur quod 2° negatur
 quod dicunt eummodi tria. Et dicitur: requiritur forma ligni ut deficiente esse
 quod supponit probatur esse pro instanti, et non esse pro 2°. requiritur
 etiam forma ligni ut incipientem esse quod dicitur ex 2°. probatur esse pro instanti
 et non esse pro 1°.

133.

Intra eandem: primo f. f. idem de negatione ad
 transeat mere boni recurrentis solum extrinsece prius non non
 recurre ut tria a quo non incipientem, que tunc taliter extrinsece
 et quod non est proprium intrinsece. Si vero principi extrinsece ad rationem
 principi operis naturalis sufficeret, causa efficiens enumeraretur
 inter eummodi prius sicut enumerat prius. Quia igitur operis in
 capiente specificatur sicut solum virtus per se et dicitur deo
 cognoscere ultimam non esse pro instanti autem reduplicatur
 et virtus per ultimam non esse in 1° instanti transeat, et per se
 in 2°. Unde et prius extrinsece. s. ut materia ff. extrinsece, non
 et extrinsece ut transeat, sicut ut operis ut transeat quia sic
 operis dicitur ex 2° ultimam non esse et per se. Sic albedo extrinsece pro
 specificatur sicut et sic ut albedo extrinsece.

132.

Nota ad opus in fieri

requiritur ultima dispositio materiae ad finem: causa extrinseca: actio
 productiva duo tempore instantia et nullo ex his requiritur
 prius intrinsece operis in fieri neque ultima dispositio non transeat
 et dispositio, causa extrinseca non ut intrinseca et ut ipsa et extrinseca
 causa, actio productiva ut mera casualiter extrinseca requiritur

non

Instantia ut ratio sine qua et loquendo de instanti et
propter propter quod expressi non debentur pro ut instanti
de uno ad aliud instanti et de non esse ad esse sequenti instanti prece
denti non est non esse propter non subsequenti et esse. Instanti instantia
a propter in finem ut in illis possit dari et propter finem et finem in subiecto si
cui instanti huius existentie cognoscitur a propter in finem quod in illo
instanti.

135 Nota demum quod si corruptio speciei sacramentalis generat
verbum vitale generatione non procedit primo et duplex negatio
sequenti dari instanti manet logy. Unde sub creatura materia et du
ca finem verum. Instanti plures huius instanti non generantur finem ver
mum ex materia et ex quantitate eadem que sunt a
Deo est materia mundi instanti ad instanti verbum que qua
ntum manet in subiecto sicut in sacramento scilicet huius
ratione non esset huius absurdum que instanti huius pro
den finem quantitate instanti unum pro se, potest esse in subiecto re
ceptivo finem substantia, pro materia ad finem, que pro substantia.
virtuti active agentis naturalis. Admittit preterea huius huius
lanis privilegii huius instanti gaudere nam permanere.
se non sequenti finem verum recipere unde de in illa qua
ritate cur huius finem non possit dici huius loco finem sequi. Instanti
necesse instanti cause instanti et instanti nam unde si propter huius
instanti esse accidenti, instanti propter substantia instanti instanti in finem
eximus accidenti propter quod de causa temporis illa quantitate recipere
finem panis, et instanti esse quo modo finem huius instanti huius
totum instanti instanti instanti non manere si sola finem tran
sistenti non manere huius instanti instanti unde vide in

Hanc inq. adunt peripatetici en-
titate in ipsis substantiis adeo creatis indifferenter ad omnes
partes partialis quod sentit ipsi. ratione huius indifferenter appellant etiam
puris proq. et quia ad omnes generationes presupponit creatura a Deo
de dicunt ingenerabilem esse quod sicut in materia quod permanet in qua
libet et in omni ipsi mutatione dicitur in conspicibilis Admittunt
etiam peripatetici quod substantiales abstractione entitatis in ipsis
tatis que ipsis exigentibus naturalibus max. de determinant ad
intentionem ipsi naturalibus in determinata aliqua specie. hanc
ratione fit actus appellant. Hec fit sicut simpliciter ut connumerat
les adeo creatura. Sunt materia ut que in omni ipse partes hanc
reperiret producere ab agentibus naturalibus per educationem, adeo quod de-
pendent a subiecto presupposito in fieri et permanere, adeo quod rupto ipse
to permanere et inq. que fit sunt partes simpliciter que ratione simpli-
citer sicut ex explanatione principii intrinseci. Si aliter exigi-
at omnes fit dicunt. ipsi integritate, non alia ratione nisi quia
ipsi partes le unum unum se fit non enim unum per modum actus
et per.

138. Preterea admittunt quod accidentales entitatis, et abstractione
color, calor que natura existere non possunt sine subiecto bene v. fit
per naturalibus ut accidit in specie sacramentalibus. Admittunt
modum, entitatis se vere et re in subiecto a subiecto cuius modi
sunt hanc sunt ultime determinationes veris ut aliquid manus
exercere. Ex fit a de substantiales ut unum unum inq. et fit
substantiales alii accidentales ut actus partes, unum accidentales ab-
stractione cum subiecto omnes hanc unum a fit sunt subiecto ut sine illis nec
super naturalibus exercere possunt.

139.

Non igitur aliquid 4° subiecti quod nec gene-
 ret nec corrumpat et ex quo omnia sunt spoliata naturalia ha-
 bens quod est prout de quibus supra Philo. Aristoteli et moderni admi-
 ttitur: nos quod exortitur curam subiecti siue mater 1° Aristoteli (Aristoteli
 ut hanc esse atomos negent) ostendimus. Sic admentem eximur
 et sic omnia quod libere agens naturale superponit partem contra quod
 operetur partem dicit illa res quod agens naturale immutat siue illud
 alterando siue corrumpendo donec producat sui effectus sustinetur
 quod quibus partem dicit aliquid mutare et partem destructa et effectum pro-
 ducto per ipsam agens: hoc aliquid est materia et 1° subiecti generis
 An non experientia: hoc docemus, nullum quod producat ab agen-
 tibus naturalibus, nisi ex alio quod pre-supponit: sic igitur nunquam pro-
 ductum aliquid quod aptetur aliquid inevitabile ut legum. immutatio
 non se agens producendo nisi nobis admentem quod pre-su-
 ponat cibum quod corrumpit ut illud effectus consequantur. Hinc
 pertinent mutationes accidentales non eadem aqua est, quod deseri-
 gida trinitate in calida et e contra: idem quod subiectum quod prius
 frigidum partes calidum denotantur quod in quolibet parte, per
 qualibet modo quod tendit ad agens. Sic aliquid mutare et partem
 destructo et effectum productum.

120.

Probatur hec coram ad presentiam ignis.
 non destruit totum lignum ut dicitur in nihilum redigeret, immo ma-
 ne illud in nihilum vel revertitur. Et si ignis non redigeret ligno
 ad producendum ignem atque lignum destructio et dicitur finem
 subiecti immutatio facta in ligno ut illud sit subsequatur su-
 ignis ad imperitiam et, cum productio caloris non fieret in sub-
 to in quo producenda non esset facta ignis. Invenitur ignis 2° pro
 et

incipere et lignum & se totum deservit: & productio ligni est
 creata et ligni destructio annihilata & agere necesse est ut
 nihilare insuper: ante quod producat ignis producat in parte
 ultima dispositio ad ignem & dispositio hec ut pote accidens
 recipit in subro aliquo; & non recipit in igne, quia & propter
 ad ignem; nec recipit in parte ligni que perit ad adventum ignis
 et in illa instanti tali in quodam ultima dispositio ad ignem, et
 hoc ignis sequens perit in illa instanti & ignis destruit. debet de
 dispositio recipi in aliquo & propter intelligi propter ad ignem: hoc debet
 esse & in parte ignis et ligni: & hoc dicitur.

121.

Ad informacionem ex se dicitur ex corruptio
 ne unius se ad alterius introductionem, inferre expulsio ab altero ma
 ni ostendit: si non daret aliquid subter unum se lignum et se ignis se ligni
 non conveniret ad productionem se ignis. debet se lignum non convenire
 cum se lignum existente in rebus natura; aliter per productionem se ignis
 conveniret omne se lignum eandem naturam oppositam cum omni habet
 se ignis: & non conveniret se lignum ad productionem se ignis si unum
 se non respectat aliquid subter unum in ordine ad se. s. unum & opposi
 tio et repugnantia.

122.

Alij mox se existentie demerentur ex eo quod accidit
 inter se hominum herorum defuitorum corpora venerunt ex quo unum
 sunt vultus charitatis sunt reliqui ex habitibus & alia permanent
 & probat illi venerunt; non anima, cum in ipse absque non si unum
 que destruit se mox. Non est adeo efficax ratio quia etiam se vere
 venerunt, quoniam in illis. aliquid quod destruit eorum in illis. se chari
 cum alii ad ostendit ex eo quod unum duo moris personaliter vesti
 unum fuerit alium substantiali permanenti permanentis ad se.

123

etq christi De hoc certis & homine fidei n̄ homine nare. Supra post

te v̄ rone factū demonstrant dān̄ maḡ v̄ 2 notione
 v̄ subtr̄, ex quo presupposito omni rei corporea generat̄, et in
 que posita replent̄, in hoc sensu. P̄t̄ antiquū et modernū
 nunt̄ dān̄ maḡ v̄. v̄ny ex̄p̄e qua d̄servat omnia sp̄a se fin
 p̄licia ma f̄. & se ex̄p̄t̄. ideo q̄ v̄ny sp̄us d̄n̄o pro
 duci ex̄ generat̄ et v̄ny d̄servat d̄y ex̄p̄t̄. v̄ny d̄servat
 q̄ n̄ producat̄ nob̄y sp̄us quā d̄licio p̄servat; d̄ hoc ideo q̄ quā in
 v̄no mundi orbe Deus sp̄it̄ replent̄, et ut v̄ny ingratū
 n̄esse et ut eī d̄t̄ locū aliter p̄servat et hoc sic inf̄r̄
 q̄ si in vacuo extra orbe p̄servat̄ ignis p̄servat̄ ex n̄
 h̄le inf̄r̄ ignis, quā ex̄ solū impedit̄ ad productionē ig
 nis p̄ hoc q̄ invenit̄ locū alū sponte occupat̄; in vacuo posi
 tus impedimentū hoc n̄ haberet q̄. At̄n̄ p̄servat̄ ita produc
 tio n̄ esset v̄nt̄, si solū pugnat̄ ad̄t̄ que ad locū d̄ ignis v̄ pro
 n̄er̄ loco ligni q̄ autē loco aliter p̄servat̄ n̄ d̄t̄ v̄nt̄ in
 illud. q̄

v̄nt̄. Dān̄ igit̄ v̄ subtr̄ itat̄. Quāq̄ v̄ hoc. v̄nt̄ P̄t̄ n̄ v̄nt̄.
 v̄nt̄y sp̄us sententiā impugnat̄ v̄nt̄ in d̄t̄ v̄nt̄
 h̄u v̄nt̄ f̄r̄on̄y ead̄ I ab art̄. v̄nt̄ usq̄ ad b̄ includit̄. P̄nt̄ ab
 h̄o t̄ ut improbabiles relegant̄. Religata q̄ v̄nt̄ multū ab h̄nc
 scul̄s P̄nt̄y P̄nt̄y et Ep̄icuri opinio d̄nt̄ n̄ multū
 ab h̄nc v̄nt̄ intellectuāli v̄nt̄ v̄nt̄ charact̄ v̄nt̄
 v̄nt̄. adeo q̄ v̄nt̄ scul̄s apud nob̄it̄ amatois v̄nt̄
 ut qui nob̄e se v̄nt̄ h̄u P̄nt̄ amant̄ n̄. v̄nt̄ et antiqua
 P̄nt̄ dogmata n̄ exp̄v̄nt̄ P̄nt̄ nomine indignis serceat̄.

Institutionem acriter Phisicae hanc
 et cartesii. Cuius natione esse profane laici qui proque ma-
 temarice opus dedit nobis secutus et. Hac relecta, vult se in
 olandis. Hic omne sui ingenii virtute in huius Phisicae institutionem
 dedicabit et eventum ut huius doctrine profectum et numero et ingenio
 plurimum inveniret. Citato referens in P^o Ricardo asdequie tomo
 2° huius theologiae in partem parva I^o tractu ultimo. Ca. 4^a et in P^o
 locada in sua dissertatione preliminaris ex olandia in Paris
 reversu suu Phisicae ibi docuit. iusu cruce huius etique regine
 in Stocolonia profectus paulo post obiit anno 1650. Corpus eius
 in Parisiis delatae ibi laice.

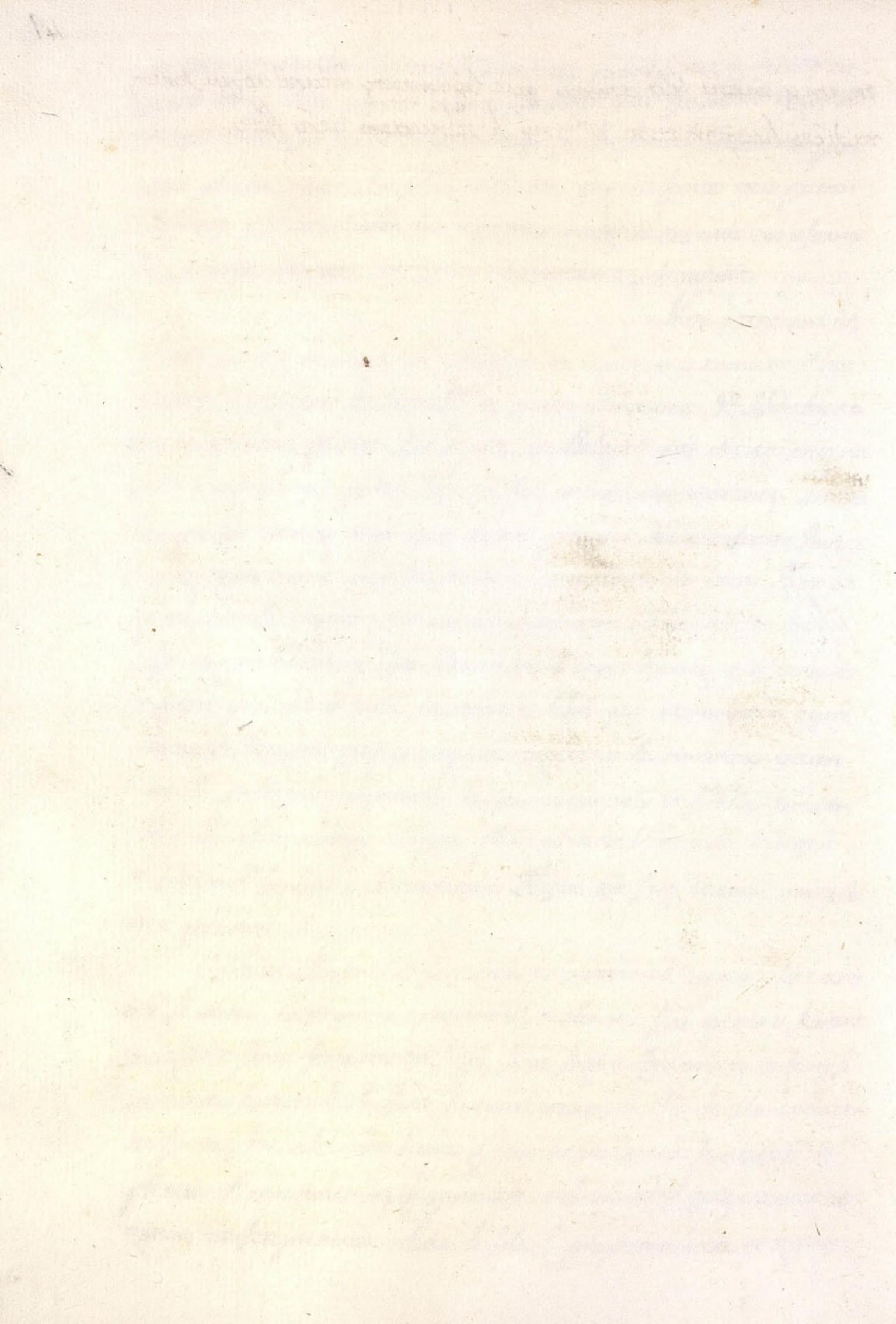
Suorum curia, ex quibus alia velut tributa ema-
 nant hoc et vel succurritur preter animam velle de nobis produ-
 cit omnia sunt, ex quibusdam spursculis ad Deo unum mundi in
 deum ex quibus vultione velle et mensura spura vultione. In
 ta aliquo spurscula sunt, quoniam obicit similitudo specificis,
 ut spura dicitur sunt. Hoc explicant litteram alphabeti et inde sunt
 et vel omnia ratione diverse vultione voces sunt se sunt velle
 Roma Mora Amor. — Quia alios spurscula diverse sunt
 spura et diversitas vultione hoc indivisibile figure spura. Quia
 eorum velle spura ab alio dicitur sicut vox su a voce Roma Quia
 alios diversitas spura indivisibile sunt spura, admodum litterarum que
 si sola mutatione citius diverse formant litteram velle U, si velle
 in velle et in velle sunt omnia spurscula hec atomi velle
 saltem nomine atomorum spura dicitur.

Cartesius et alij ad-
 mittunt atomi figura globulosa, alia particulas minuti

Similia quae vocantur mg subtilis. alii dicunt atomos de
 quibus minutissima quatuor elementorum particulae et tripli-
 ces de figura mg igne sunt pyramidicae cylindrica et acuta erit
 et aequae sunt sphaericae et rotunde terre sunt quadratae. Praeter
 has admittunt alia nuda figurae quae sunt l. ut legamenta
 aliorum quorum vi tenaci inhaerent in se ad statuenda spora
 duriora lapideis usque et implet vases, quae reliquunt cavitates alia-
 rum atomorum. — Conveniunt Poros in ingenerabilitate et in
 multiplicitate atomorum quae mg vocantur et quae adaptant omnia
 prout quae magis l. hinc adaptant solent. Et in explicando genera-
 ones et corruptione sunt atomorum sensibilium per aggregationem et dis-
 aggregationem atomorum. Itaque si de carnis rogi quod est carnis ge-
 nerari vel nil aliud nisi tale dispositione atomorum aggregationem
 nil quod aliud est, id est de carnis quae id est aggregationem dissolvi. Ignis
 haec et disgregationem carnis provenit a motu locum a Deo in
 sua creatione id est in principio et perpetuo. Haec percipit sensus car-
 minutissime parte videtur solent per aere, sole, per fructus in
 carnis. Et sole quod iniquum sunt quando nullus opus statum
 et erit quando aglutinatio opus aliquid, firmant locum, faci-
 unt se motum se quod alii separandi.

121. Haec atomi facile percipiunt
 metas et mutuo spora. quo modo creantur planta flore l. quae
 namque atomi habent a Deo inditant naturae, quando magne-
 ticae et sympathicae vim quae sibi attrahunt, dissimiles partem
 partem expedire. erunt hinc vero quare si ceptum in eadem
 terra fructum, semine. eandem partem autem creantur quia per
 novationem totius generationis exhausta sunt atomi frumenta-
 ne in de loco et erit quia a Deo autore naturae provisione,

in uny mediū ita atomi que ligamenty haurit atque p^{er}mem
radices, humor terra &c; ne si rursus aeru flatu

innumere frumentariae atomi perpetuo volitant cum usquam
agnescant in partem sese in aere adunare et vixit plumbae inter
defluens qd atomum dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur val
tū tū vicerū parē; l. Deu in pēnā peccati magnetes vñ sū
partes atomorum effectū suo probabit.

150. Insuper cum granis frumentaria
deni in terra statim vagantia in emporiis, et pariter in hermes portis
in folia pomorum in vitiis marcescunt certe atomi ex quibus tot gra
ni magis siles et proportionales sunt alienis granis atomi quos illi
exquirit germen et folia fruarum cum aliquando in vertice ordo que
saper experimus.

151. Contra 2. ex atomi quantum diversimodi figu
ratiū l. situati nequeunt omnia narrata fieri. Nam, ne multa
sunt in mente præterita cognitione aperta scilicet in imagine
memoria vixit percipiunt voluptates affectus qd præsentis in adis
atomorum et invidibile et absola atomorum consideratione, figuram dicitur
se bruta habere hanc vim proprietatis et operationis cum atomis illis
vixit et cognitione operari. — Res correctum negando qd bruta in
bunt sentiant voluptates et autem, bruta se hinc simulacra bruta
erit hinc orogoria sentit quibus de machinis agitata. 2. ex pe
nna fructa aperta cognoscendi affectu, aliqua qd absentia sibi
imaginatione et presentia equum enim auditu signo sube adde
cū ad pugna. canū auditū venatorū vocit. concubis sibi re
presentat, dea illi avide quere usq. l. illi invenire, l. invenire
desperet. Insuper rememorat et mala et bona præterita, dea sibi
alente sequit, castigant fugit, et hoc vixit in vixit accendit hec
probat tūdo necesse fuit bruta interna facultates qd habent.

Insuper si n̄ viderent quo mo carū vdo domo scilicet
cui gauderent v. quis moveret atomos ut glandiaz cauda
et adlyacuas.

152. Rejici etq̄ debet fīa hec quā dixerunt se presentem
sēs providentię in creatore mundi sequentē eque relaxare
supremū creatorū atq̄ in creatore lapidū ac in creatore ple
plura q̄ alia quib̄ atomisq̄ rejici laciantur apud creatur. Ab
q̄te. Dicunt namq̄ atq̄ mixturā nāq̄. sicut q̄as ex diversa
sporiū variatione sua opera disponit sic nōra. Vnet in aliquot
atq̄ nāq̄ imitari. ac vō vni modo operandi artū error dicit
tanta defia quanta relaxat in utriusq̄ operationib̄. Si ab ungu
ne cadunt coloris maxime in primis statū se ip̄s relaxat. Si ab alio
bono fūdus rariū illy p̄ulvū recuperat. sic de ali.

153. Oportet caritidū
plumbū liquefactū l aqua calidā suę frigiditatē recuperare,
n̄ probat, n̄ in se p̄q̄ intinca cū debeat tribuē recepto. Namq̄
in aqua et in plumbū remanent quēdā parte, sive specula frigida
aquit expellunt calidā introducta ab igne; et p̄p̄tāq̄ frigida ex
p̄lta recuperant optime; q̄ si alia manu immergat in plumbū
liquefactū inveniet partē manu refrigerante immergat q̄te et
caritū pro sua vera vici fīa n̄ obluceat. vō cor n̄ si frigida
que remanent in plumbū expellunt calidā et frigida attrahunt;
p̄la frigida remanent que calidā fuerunt introducta ab igne
lū sēp̄. est liquefactū si tot calidā que frigida manent; si
calidā essent plumbū; plumbū etq̄ igne amoto magū ad magū lique
fuerit quid q̄ periculi in immersione manū.

154.

Dicunt. restituro v̄frigidū

totum orbem possit agere et omnia aeri se resubdenti in pla-
 by spacula frigida falsis et ne experientia aqua et fluxu
 by magis liquefieri que aere circa fultis: quia et ratione aer mi-
 nus frigidus redit aqua de frigidioris in super: iusta de spu-
 cula frigida sunt sicut? l. aqua l. terra sequent aer resub-
 dent in aqua calida spacula l. aere aqua l. immixta aere
 proterea: evidens et in flumibus liquefacto plus calorem que frigo-
 ris esse, et iusta ibi sicut currit ad sile: et informis vix spacula
 calida volitantia per aere accurre ad calida existantia in fla-
 bo et sic magis ad magis liquefieri.

155.

Dicunt etiam: structura et ordinatio
 totius mundi longe et melior structura operis unius equi ut ne
 mundi structura surgit ex parte magis imperfecte dicitur
 et in se que partes ex quibus equis sponte. Et que ut parte
 ista adeo ut se dicitur inveniunt unum opus universi in admi-
 ra et per aliqua substantialia universi aut mundi anima que
 hinc: magna operi se se immixtae superficies et currit potest hinc
 tra Dei que partes universi cognoscit et multo minus in qualibet
 bet operi navali requirit prout aliquid substantialia et per accidens
 accidentia et proprietates inveniunt et dicitur qualitates necesse
 ret cur sicut non potest dicitur hinc: operari non in dicitur prout
 intrinseci et sic sicut illi moventur: directe dicitur: mundi est
 unum in unitate operationum fere et ordinari et aggregatum pre-
 tera a mundo ut tota nulla aere generaliter procedit et dicitur
 individuum unum. cur et ponenda anima aliqua substantialia
 lita que est anima mundi. Contrarium accidit in vix navali.
 orbis operantibus. alie enim operant per se vix in tanto alie vix
 tunc

ut h^o equus et abor. alie n̄ videntur ut ignis. idem in his debent
poni fr̄ sumentes a quibus vivuntur et nant hęc provent

156.

Tandē de

curis. et exponunt pariter literas supra p̄tē ad quę dico vocit
n̄ in se virtutē operatę ab intrinseco, deo q̄ si terre vocę amovean-
tē nunquā vocē recuperant ita. Intraq̄ evenit oīa p̄ntē nara
lib. ut dicitur et. Ex quo arguit dicit p̄ntē intrinsece sumentale
in eis, equidē dicit p̄ corpus diversitate. Nota in ipse nara
debent admitti q̄s spiritus quib̄ deficient dicitur n̄ p̄ dicitur
opu. Fa alii ad sumentē et operatōe suā sumentē indiget qu
oīa aliquo si amittat alios elaborat ut alii infirmitatē opita-
let. At hoc spiritus dicitur esse a se sumentale nara ex eo q̄ n̄ videntur
te dicit p̄ntē usq̄ ad alii morte ita sumentē, sic a p̄ntē dicitur
de alii p̄ntē vno vq̄.

157.

Dicitur alii ex manaro omia p̄ntē nara
tra fieri ex vno vno et vno n̄ vno et elementis sequen-
r nil de nobis producit vna brevis nq̄ l. comitio ex quo n̄ p̄ntē
erat antea facta fl. n̄ J. v. q̄ nara debet equus vq̄ q̄ n̄ p̄ntē
et q̄ n̄ vno et l. equus latitabit in elementis q̄ sumentē
esse dicitur. Si v. q̄ nara de nobis f. n̄ vno nq̄ n̄ vno hęc aliquid
et et antea n̄ erat. Insuper, impletur nara ab uno ad alii
ad dicitur quā aliquid de nobis fiat aut aliquid de nobis
deservat p̄ntē negatur l. p̄ntē forte nara de le-
mentis nara de dicitur ad dicitur J. dicitur
equus ad esse equus, et de ex.

158.

Dicit alii corpora nara n̄ p̄ntē ex
elementis que sunt p̄ntē simplicia que manent in ipse

quodpiam f. nq. oppositum substantiale ex ea tanquam ex causa
ⁱⁿ ~~extrema~~ f. dicitur substantiale nq. le. oppositum accidentale ex ea tanquam
 fiat, ut videtur facin. Arli. n. et quodpiam f. quale quodpiam dicitur
 quale aliquid. Et patet ut n. p. accidenti f. i. q. d. quia ex ma
 et fa. substantiale tanquam ex plenitudo ma. f. videtur ut
 per se.

160. Ex his desinit a reservatione fieri licet ma. l. sub. recepta
 univ. velle sub quo et quare ad mag. l. corpore, et spirituale que
 amulcu. p. p. admittit. l. sub. recepta f. substantiale ma.
 rby. p. p. n. dicitur. — Hec p. e. l. sub. velle ma. cy. dicitur
 et quare et l. sub. hanc operam. n. dicitur cy. dicitur ex.
 simpliciter, q. et l. sub. suam proprietatem hanc. p. se l. sub. velle
 dicitur ma. a fa. substantiale et a toto oppositum. In substantiale ut
 rby. recepta accidentia ad n. et l. sub. cy. dicitur recepta in ma.
 Utique rby. oppositum recepta accidentia, utique f. sub. d. n. l. cy.
 dicitur ma. sub. Adversus hanc quare dicitur oppositum ma. p. dicitur
 l. dicitur. — Substantiale univ. p. p. dicitur quare p. p. dicitur
 et ma. l. p. se l. sub. f. substantiale velle cy. Angelus et
 dicitur ex. simpliciter, nq. cy. Angelus quare tale op. velle sub.
 et quare l. sub. substantiale n. est aliquid supponit ad
 velle Angelus, et tale op. ma. l. dicitur p. se dicitur p. p.
 n. dicitur, quia nec Angelus nec tale op. cy. sub. sub.
 substantiale velle op. n. dicitur p. p. dicitur substantiale
 et aut per se substantiale n. dicitur n. dicitur n. dicitur
 supponit. H. p. v. et aut oppositum dicitur p. se l. sub. f. sub.
 substantiale recepta. Coligitur dicitur p. p. ma. l. ab omni
 n. ipse dicitur ex duplici p. p. dicitur genere.

161.

At probetur loquendo de materia
 de qua hic proprie sic magis dicitur: prout subit sponte
 receptum per substantialem receptum sponte naturalis
 etia negato admittit sic magis dicitur prout subit
 sponte receptum per substantialem. forte notandum in nota ex hoc
definito explicari magis substantialem implere: qd ex ma et. Dico patet
 explicari receptum substantie per subit magis abidem notum de subit
 et subit huius debet habere nec potest unum per notum: sicut ergo ex
 explicari in plerone propria ma: nos quia de subit per substantialem
 receptum patet indicat de quod. nota sua ordinata ad alia
 sponte. Dicit: ma et plurimam formam receptum: ergo per substantialem
 et non formam receptum. definitur dico unum et plurimam re
ceptum ad hoc non est prout primo per unum ad receptum metafice
ma: nos quia per hoc proprie generaliter substantialem per recep
tiva non intelligit ut receptum plerumque et tunc intelligit ma et.
 q. Intra in ma et. sponte determinata ad unum per tunc
 que potest admittit duo prout aut desiderat in se desiderat.
 q. Dicit.

162.

Dicit: ergo et ma et. accidentali per receptum: atque expressio
 substantialem dico de receptum per accidentali non est de receptum et me
 expresso ma et. ad accidentali ergo per 2° ordinat et accidentali pri
 us receptum in ma et. sunt tunc mater principales: principales
 res sunt substantiales et in executione receptum se pariter.
 prout nobilitate ma et. ordo ad per substantialem, principales tunc
 ordinat ad per naturale. ex receptum sponte infra substantialem
tra quare ma et. dicit 2^a subit sponte unum notum de receptum
ma et. de per substantialem que sponte per receptum nec nobilitate
 ori

poe receptive. Unde sicet lo h^o s. f^o ceptus principi personarū
 et ceptus principi personarū s. de essentia metafica equi. N^o inter
 ceptus h^o esse de essentia metafica equi; quia ceptus h^o f^o n^o ma
 tuo ceptus principi personarū h^o f^o species imbibere ceptus gene
 racy principi personarū; ita poa substantia et species potest
 ve imbibere ceptus generacy poe receptive. Colige namq^{ue} sicut ma
 tribz maie esse univoca. Unde sicut maie substantia inferna h^o sola erit
 univoca n^o et) et substantia maie h^o.

165.

Dices nam actu substantia et de essentia
 maie f^o maie q^{ue} ceptus poe substantia de essentia maie h^o ve
 torque: nam actu mere receptibile et de essentia f^o rati: q^{ue} ceptus
 poe mere receptive de essentia maie. Sed in h^o oppositū, maie h^o
 esse talia ex probatione q^{ue} stat maie in esse substantia receptibile n^o
 dicit esse substantia et al^o ad 2° idem n^o habent. Unde in esse
 poe substantia et de essentia maie esse substantia substantia sicut
 maie f^o ut maie esse substantia et sicut de maie f^o in esse
 talia proprie n^o et esse substantia, ita nec de maie h^o in esse
 talia proprie omne esse an, et cog^{no} nega^{re} aut si velit, nega^{re} cog^{no},
 et sic de essentia f^o maie ut ad substantia a rati sicut esse exigere n^o
 evenire q^{ue} maie ut substantia. p^{ro} dependentia f^o maie a maie
 cui f^o maie nec venire, et p^{ro} independentia f^o rati a maie. In
 fuerit utraq^{ue} fa^{cto} differt; d^{icitur} intellecta proprie ut exigere unum
 cu^m maie in intellectu f^o maie ut substantia q^{ue}. Colige namq^{ue}
 actu substantia esse poe metafica f^o maie; sicut poe metafica
 maie h^o opone^{re} et noⁿ substantia.

166.

Quæ 2°: an maie h^o n^o et f^o
 poa et immediata et proxima receptiva f^o substantia. Ita

prius adita supra essentia eius 2^a h₂ substantiam
 et poa ad se substantiale ad et ad se substantiale accipendas
 2^a parte que II artic. 1° ad 2° dicendy q^d actu ad que et in
 poa ma 1° et substantiale fa/ nota vobis et collige vobis
 1° h₂ in ordine ad se substantiale debere inq¹ 1° de se
 et ideo poa ma n^o et aliud qu^o eius essentia Potuit etq^o
 2° deduci ex Arle apelante inq¹ matre ingremio h₂ ofare
 cupientu ut explicat Paladicius. Insuper 8. metaphice tota
 15: ideo ex ma et fa fieri vny quia ma et poa fa de
 tu.

168. Nunc rone. 1° inq¹ de re. poa immedie et proxime recip
 tunc formari. fa p¹ sua essentia et actu ma et p¹ sua ma
 et poa ad se; et int¹ se dicunt proportionale correlatione ordi
 nate q^d ut p¹ sua essentia immedie uniant. Insuper: ma
 et ex¹ inpleta virtutibus spiritus naturalis, ex¹ ordinata q^d fa
 perfectentia illa: hec ordinata alia essentia que poa in me
 diata et proxima ad ex¹ 1° modo omne tota substantiale
 ipsius immedie resultat ex extrinseca immedie essentia
 unione r₂ huius pp¹ quia omne tota immedie resultat
 ex parte extrinseca immedie spiritus; hec immedie spiritus extrin
 se immedie essentia p¹ unione q^d r₂ ma quia unio respicit ex
 parte unione tanque extrinseca illa q^d illa que respicit ex
 ma respicit unio hanc partem extrinseca mo sic d¹ ipsius ex ma et
 fa substantiale et tota substantiale: q^d debet resultare extrin
 se immedie essentia p¹ unione. Si fa recipere unio in
 poa super adita que accidentale est tota resultat ex ma essentia
 accidentale ut poa matre ex parte accidentale in unione
 ne

atque q.

169

Dicitur que accidentali est ne natus dicitur super aditum
 pro se substantiali. Porro quodlibet de super aditum potest
 recipere immediate in materia. Si 2° est in subiecto receptibile est
 q. materia. Si 1° est in materia recipere in materia et sequitur materia
 in subiecto in materia receptibile dicitur substantiali pro, que quia re-
 cepta est actu substantiali sequitur substantiali recipere
 media alia pro super aditum et dicitur propter in infinitum di-
 citur de super aditum pro se accidentali, et recipere immediate in
 materia. Infero q. materia est immediate receptiva pro accidentali. Cur
 enim est immediate receptiva actu substantiali seu actu acci-
 dentali non debet presupponere in materia pro super aditum et illud
 debet presupponere actu substantiali, si autem ita pro se acciden-
 tali super aditum non recipere in materia debet acciden sine subiecto
 actu q. esse in subiecto q. dicitur neque q.

170

Itaque materia non solum est de se

se pro receptiva se substantiali veniens et proxima propter
 quia si materia fecerit identitate ut propter et pro immediate
 et proxima receptiva se substantiali talis pro et propter pro
 materia et intuitu materia non est separabile et aliud pro
 prium intelligat de se ab omni in ipsa q. materia est in materia
 pro proxima receptiva se substantiali se. Ade autem
 et si hoc aliter et de se. Itaque ex qua materia in se in sub-
 iecto receptiva se substantiali. Insuper si materia non identitate
 se et immediate de se pro recipere se media pro super aditum
 q. dicitur non ut de se et q. Cum hoc t. m. s. q. haec pro recep-
 ta materia eadem non est. pro ratione in se et dicitur in se pro

receptibus inane pro receptibus per equum n. l. t. pro recepti-
 bus per leonem. Fundamentum aduersionis hanc formalitatem et
 et infirmitatem inane ad omnes deuersos, quibus sc. n. n. et spe-
 cte diuersos fas. et equibalemtia plerumq. emittit n. d. in
 tertia. aduersione illa propter infirmitatem omnes fas in recipi in eade
 pro inane n. q. le n. recipiant in eade sp. recipiant. in eade re.
 pro. omnes pro sua eade, et omnes omnia aduersione unq. ad
 dequitate distig. unum inane ab omni n. esse. Nota ex eodem potest
 infirmitas fas recipere n. probati et infirmitate perfectis et ad infirmitate
 perfectum requirit. requirit omne perfectione sine infirmitate
 tunc habere inane unq. habere infirmitate perfectione fas. d. inane
 imperfectione que seip. esse et tunc implere pro q. fas recipi
 tibi.

171. P. protra et tolerat cy alio inane quos pauca hanc d. tenent
 ma 6. n. et pro receptibus mediata et indirecte quatenus tra-
 dit pro receptiue super adu. in qua inane recipiant fas
 rationales quos fas inane recipit ut q. fundamenta adu. 6. n.
 accidentale et inane q. adu. et abste. hanc sui leonem sic se ha-
 ber pro inane ad fas n. d. quia potest in inane fas equi n. n.
 adu. pro n. et ma in pro nec ad fas equi nec ad fas equi ne
 q. ad fas h. n. infirmitate destructa pro pro ad illa n. n. recipi
 endy. n. q. in potest et pro que necesse reduci ad acty d. illa p. d. e
 tunc redire necesse ad acty virtu agentiu naturalis q. ad
 dunt ma 2. se et infirmitate ad fas q. unq. pro alia recipiant
 ad pro super adu. determinat.

172. Nihil et fundamentum in protra qua-
 ndo ma actu fas habet n. perit pro ad illa d. inane n. n.
 ra

extincere determinari ad unq partem que ad aliam se habeat
suppositionem accidentalem et utroque utriusque

ITA. Fundamentum aliud

omni pota dicitur et pota xas naq pota n dicitur poteri et tunc
quid que aliquid et poteri d pota et mai pota q n dicitur
quid una. Adone b pota pertinet ad predicamentum qualita
tu ma auz qualita n et. Adone b ma recipit se media
unione: q mediate = Nuly et et nonu probat. probat q pota info
maba se n dicitur que nq pota dicitur et pota. Probat
pot produci ad extra et ad intra n dicitur q a Deo directe
dico pot alicuius subti l. fieri l. logici se pot n dicitur nate
fici ut ex rationibus stat utiq pot et id que aliquid et
poteri tm n omis pota supponere debet subty fieri q dicitur
ty ut exempli stat. Sufficit supponere subty logy q dicitur. Hoc
subty logy in ma b. et ceptus huc tunc in opte = b aduone
ney nuly et, quia n omis pota pertinet ad predicamentum qual
tatu poteri in pota informaba se et pota Deu. Obserua dicitur
de qualitate. Ihu enuenerat pota poty ut qualitate species
l. loquit de illa pota que intelligit ad venire enti in opte in
suo se l. de illa que recipit fieri proprietate profuerit a diston
era n et ex hu pota receptibus, de qua loquimur - 2^a nuly et
et preoccupaty. Vozat an nuly mediate ut utroque ma d. in
mediate pota receptiba. Unio mediate et hec medatio n tolit in
mediatione ma sicut actio mediat quon color q causa in
mate producat sui effectus. Vozat quia actio et noly agendi
sicut unio noly recipiendi.

175. Aliud fundamentum: causa efficiens et effectus.

in suo genere operatur in p. suam entitatem, et p. p. q. super
 aditum ignis in medio colore et duritiae ut virtute inmediate
 proxima calefacit sic de alia causa q. neq. causa motus in igne
 re receptivo operatur p. suam entitatem, et p. p. q. super aditum q. ad d. u.
 ma media quantitate recipit accidentia q. sicut recipit alia
 for. substantiales, media quantitate aut alia p. q. super aditum
 In manu sententia separatorum et contrariorum falsum et an. illud
 omisso et dupliciter modo ex premissa doctrina for. substantialis debet
 recipere unum substantiale ex subto, in quo recipit ut virtus
 debet recipi in ipso super aditum accidentali et inmediate in ma
 effectu v. efficiens productus non debet recipere unum p. se substantia
 le ex p. r. o. effectibus unde ex hoc cogitur non repugnare p. r. o. u.
 ab aliquo accidenti. advenienti an. falsum et. una plura d. d.
 omisso. dupliciter q. ex ma. et for. substantialis debet resultare
 unum p. se q. recipit virtutem q. quod accidentale ex ma. et for. acci
 dentali s. unum p. accidenti q. sicut ex for. accidentali resultare
 ita resultare potest ex p. o. accidentali in ma. et proxima
 virtute

176.

ex P. r. o. u. admittitur p. q. ma. in ordine ad for. substantiale
 esse v. r. m. q. l. in ordine v. o. ad accidentale esse v. r. duritiae et acci
 dentale. v. o. erit et virtutem, quia virtus accidentalis accit
 et p. o. in eod. genere sunt

Sic virtus falsum esse axioma, liquet animam et
 p. o. substantialis ad intellectum que accidenti et. Virtutem
 in ma. recipit in ma. Insuper de p. o. super aditum ma. acci
 dentis et. recipit in ma. substantialis et. dicitur accidenti sine subto.

177.

Scire ad virtutem p. q. ma. v.

aliud ex P. Ariaga: ma va equivalentes duobus entitatibus quarum una est
 in mente receptiva secundum Aristotelem alia mente receptiva secundum Averroem
 sunt in ma duo receptus, alter per mente receptiva alter per mente
 receptiva: quod non invenitur secundum per se in mente receptiva. Ad id in ma per
 sunt duae sententiae huiusmodi receptus per mente receptiva per mente receptiva
 ba et per se sufficienter differunt ma de omni non ipsa: quod non invenitur per se.
 Distinguo autem: equivalentes eminem omni secundum nego ma non habet id
 secundum equivalententiam quae habet ad reale ex bruto ratione cuiusque pre
 dicat ad de he, ac de bruto. Hoc est quia de ma mente receptiva, et
 de ma defecto existit in mente receptiva non predicatur eque
 per mente et radicaliter. Hoc quia de ma existit hec per se
 predicatur: neque solum de ma predicatur per mente receptiva qualiter
 mente et radicaliter non est sicut per mente radicaliter productiva pro
 prie non est per mente productiva. Eminens tamen omni equivalentes ma
 entitati tantum mente receptiva; neque per se in mente, quia non
 habet ma excedere per mente receptiva illam entitatem in ma
 receptiva. Hec eminentiam equivalententiam non sufficit ut in ma
 posset profundi supra dicti receptus neque aliter ex in Deo det eminen
 tiam equivalententiam ad aliquid posset in Deo profundi profusione proprii
 receptus alii = Argumentum magis forte est; quia per mente receptiva pro
 prie accipit per mente in mente receptiva; neque est per mente unum
 bilis ex se: neque unum proprie ex se quod non est mente unum bilis: quia
 autem non unum proprie non est proprie receptiva per mente et de ma
 per mente receptiva ac per mente in mente receptiva: quod dicitur non posset
 illi receptus.

180. Dicitur nunc in III. per mente receptiva determinat secundum equivalententiam
 non est secundum per mente receptiva determinat secundum leonem unum; hoc potest

opone infra ultima rei necesse est fr divisibile. nam si di-
 visibile est fr, habent oppositionem metaphisicam ex genere et infra
 hec oppositio infra ultima repugnat: qd ceptum pro receptis
 determinat fr necesse est fr. — De retrogradi in tale infra ul-
 tima fr, h^{ic} quod sicut pro probem n^{on} est fr divisibile in rep-
 tu fr distincto principi scilicet intellectui obiecti, et principi
 intellectui obiecti spirituali. Direce unum negat autem etiam
 nam; nam le pluribus sicut ceptis infra, necesse est ut alterum se ha-
 bez ut genus aut ut infra. nec oportet ut tales ceptum una infra
 mutent. Potest etiam respondere omittendo aut et negando eam. Nam
 infra ultima mac^{is} et pro receptis pluribus formis specie di-
 versis indeterminat et indefinita que pro fr n^{on} includit pro receptis
 hoc huius aut alterius determinate: unde sunt extra ceptum defini-
 tate mac^{is} que unice sunt in ceptum indeterminat et sub quibus
 fr de divisibilitate aut indivisibilitate infra ultime. At quoniam difficile
 n^{on} est in ipse pro receptis ut sic divisibilitate, necesse est concludere
 infra nota est fr divisibile.

184.

Dicitur ceptum mac^{is} est pro receptis pluribus
 formis specie diversis sequens necesse est ceptum mac^{is} ut pro re-
 ceptis unum quoniam fr ceptum. ut ceptis pluribus specie diversa
 n^{on} in ipse unum et indeterminat nam huius fundat in ratione
 subiecti metaphisice, necesse est genus necesse est ceptum ut genus et subiectum
 metaphisice ab eodem fr metaphisice quoniam fr ceptum, ut habent in
 infra ad plures species pro qd opposita metaphisica intuentia. Ita
 una probable explicacione subiecti facti de qua infra subiectum factum
 necesse est ceptum ut ceptis unum fr factum, quoniam fr ceptum ut ha-
 bent infra ad plures specie diversa opposita intuentia. sequens.

necum: mal' recipi ut subre ficy et pae recepta unius fe.
quoniam fr recipiat, ut pluri recepta, procedunt ab omni alia
determinatione. Si hunc mo explicandi, subre ficy tibi adnotat
hoc affirmare poterit.

182.

Siopong al' sententia mag' l' ut recepta unius
fe referi ad divers' motus et referi ut recepta pluri in
specie formari quia una fe et plures specie fe sunt motus
absolue diversi; et potest mal' recipi ut referenti ad unum mo
tuum quoniam recipiat ut referenti ad divers' re falsq' de l' p'p'm
ad ratione eius sic, utiq' una fe et divers' specie fe esse diversa
cognoscere; et motus mal' ut recepta unius fe, n' de uno so
ly fe et pluri specie neq' idq' et mag' de recepta unius fe
ac indifferens esse ad plures: sicut idq' et genus esse mag' unum
infra de esse ut genus indifferens ad pluri speciem infra. Colige
q' al' et velle profundi possunt ideo et quia sensatione et ratiocinatione
sunt motus ibiq' diversa sunt ac ex m' mal' ut recepta unius
fe diverse fe n' cognoscere diverse et unum et idq' motus, ideo in ma
profundi n' possunt eiu' modi recepta. Inferi implicare in riu' p'p'm
in meate recepta unius fe ratioc. Colige etiq' p'p'm recepta unius
fe n' equivalenti duplici p'p'm recepta, et p'p'm recepta unius fe
ratioc, et p'p'm recepta pluri formari

SECTIO III^a

De Raone Subti Phicici.

183.

Dificilim' semper vlt' fuit designare recep
ty metaficy subti ficy. Omer mag' l', l' subre vocari. Vgati p.
quod vult in de subti ficy: sententia n' possit in quoniam pluri

my iducit ad meliory dictory dicendory qd cory huius
 qustronū novitig dicy sententias et principalory funda
 menta atinqq quere si velis uti poteris ne in coe reprehē
 dari. Itaq n inquirat de subto mere loq q in proprie subty et subty
 loqy et q aliqua denominatione habet quid id aquo denominat' fice
 recipiat: talis et pariter qui denominat' vltu dictione que fa men
 loga et. Anima denominat' sponte a spore, quon anima fice recipiat
 spus: q fa mere loq et ne anime subty mere loq' ne huius deno
 minationu. loquemur q hic de subto fice

182.

Nota q subty ficy quq ficy q debe

re esse intime penetrabilia unibilita perfectibilita, mutua, et in ali
 qua lra inpleta. Penetrabilia quia ut fa et subty se exerceant
 debent int se penetrari se eundem locy occupare. Sic quia n pene
 rante una pars tabule ex alia excludit sufficien' una pars ara
 one subty ou alterius. Unibilita quia n ab' subty recipit
 fcy nec fa informae subty, nisi se invicem uniendo. Unio hec net
 sola penetratio, alia' Deus unicus est cu qualibet crea quq cu
 penetrat' et. — Mutua perfectibilita quia subty et fa debent
 esse inpleta in aliqua lra in eadē q subty debet plen' fcy et fa
 subty. Defectu huius mutue perfectibilitatu nec humanitati et
 subty personalitate divine nec hec humanitati et s. int
 me penetrata, virtuant' q unus p. — Inpleta in aliqua
 lra n in omni, ita nq virtus potest esse inpleta in aliqua
 lra igni vq in lra substantiali, et in alia potest esse inpleta,
 igni vq in lra accidentali in que p calore virtutis inpleta.
 Cui q et duobus entibus intime penetrata unibilita, mutua per
 fectibilita et in aliqua lra inpleta, uny et n alia et subty

ratiōis generis et potest proponi tot ratiōes q̄ necesse est p̄
 nere ita ut oportet dicere implicatōis s. q̄ sub ratiōis
 si hec de se placuerit affirmare potest dicta citata num. 181.
 Optime q̄ coheret cū solutiōne posita num. 245. colligit ex hac
 sententiā in p̄de esse inq̄ determinatā ad unq̄ sp̄ ratiōis sicut in
 pole sub ratiōis metaphisicis ita q̄ ad unq̄ diff̄ nō p̄ sua essentia
 generis et predicale de plurib̄ specie differentiā. Nam potest dē
 cū ex Tho inq̄ definitiōe l. n. unius cuiusq̄ sub ratiōis. tū unius cuius
 q̄ denotat inq̄ ratiōis p̄ indiff̄ ad omes fōs.

187

Res videntior ingenio
 tus analogia generis cū ma, diff̄ cū fa p̄ se similitudinē gene
 ris cū ma defecto existenti. q̄ ex ista analogia n̄ probat̄ in p̄de ma
 determinatā ad unq̄ sp̄ ratiōis ad cuius similitudinē nequēdē generis
 explicatō q̄ dēntē ad indiff̄ ad ratiōis specie dicitur. Insuper
 aut̄ p̄ ratiōis n̄ tenet. 1. quā gēra sū diff̄ p̄ ratiōis in sub ratiōis
 tendē eā habet: gēraq̄ ma habebit aliq̄ p̄ ratiōis ratiōis
 fō. 2. in metaphisicis omne ratiōis ratiōis in suo ultimo determinatō
 esse p̄ ratiōis diff̄ subordinatū sub uno genere. Insuper q̄ p̄ ratiōis
 evenit dicitur in fō sub uno p̄ ratiōis. 3. in metaphisicis dicit sub
 ratiōis determinatū ad unq̄ ratiōis diff̄ sicut specie infima ad diff̄
 individuatē: q̄ n̄ est ratiōis sub ratiōis esse determinatū ad unq̄
 sp̄ ratiōis atq̄ hūc sub ratiōis n̄ p̄ ratiōis evenit ratiōis. indiff̄ ad
 ratiōis specie dicitur. q̄

188

Sicut efficaciter mīhā vīse fuerunt ratiōis ad illa
 em ratiōis ad l. n. Tho in analogia generis cū ma indiff̄ lo
 quunt sicut Tho locutus est p̄ hęc l. n. cuiuscunq̄ sub ratiōis. Ut q̄ hoc
 ad inq̄ defecto existenti coheret. probat̄ debet ad ratiōis negatōis.

caus q' accipitur q' 2^a

no

no que pronuntiare habet genus ab ea dicitur extragenitum quod
apud ipsi et rale: cu neg ab inferat rale nec rale ab. Ad 5° rale
by an, et neg ab by cog du parita quia omne totu metaficy in
sua ultima est inbolita pta pposita metaficy, h' ut ab dicitur
vires sustantia. Insuper claudat pluru sui metaficy sub ordi
nari n' ita ppositu ficy. fa pposita n' accoabz. Ad adice
bz n' specie infimq' d' genus ppositu a p'hai cog ma l' q' ad unde
fy utrauf. inmerito q' queri metaficy indifig in omi tabo me
taficy ad pluru specie.

189

Deniq' aliquas pretermittit, alia plau' ab ipis seu
substantia ficy, et fa ficy in actu. explicat subord' q' ex pratu
intrinsecu sui n' d' determinabz nobilitatu denominationu de
lia totiu fa q' ex pratu sui intrinsecu d' determinabz nobilitatu
denominatu de lia totiu totu rale libro u' fa debet esse totu
in aliqua lia. Lia potest esse substantia, accidentalis, et sustan
tialis. l' naturalis, l' substantialis utiq' seq' probabitur. acciden
talis h' lia quantu l' lia qualia. lia potest esse abbla
ta et modalis. Inerg' l' denominationu nobilitatu de lia totiu expli
catu habet unde unione corporeu ex ma l' et anima trali
e de lia absoluta, et sua substantiali, natural' h'et has denominationes,
ens opletu corporeu, sensitivum, rale. 1^a dicitur a materia, et sua 2^a
a materia corporea, v' substantialiter. 3^a corporeitas, v' accidentaliter
organica. 4^a Cadaveritas. 5^a dicitur ab anima rali, et quia
h'ec novitior e' denominatione ens opletu, et hac corporeu. Ideo
materia n' e' dicitur ad novitioru denominationu de lia totiu, et
anima ralis, illu dicitur e' sua in huius totiu de lia ficy. 6^a dicitur

discussio de toto accidentali, et de toto substanciali.

190

Multa in hanc sententiam opponuntur.

In primis, qd si fiat sub ratione fig definit, hęc definitio n̄ obveniet unione. Ita sententia negat, n̄ eē fig compositi. Etiam in hac sententia, idē n̄ eē fiat, quia n̄ determinat ad principium, et nominatio de hac totius pars materialis n̄ sit, neq; finalis, si vero admittat unionem eē principium, et fig compositi, quia determinat ad denominationem nominatio de hac totius in conceptu n̄ ultimo, et hęc definitio fig eam tenet, ut ab aliquibus defectibus, unionem principium eē admittat. Ita, inveniunt sic de veritate: quibus uno determinat ad denominationem nominatio de hac totius, eo, qd determinat ad denominationem unius unitate compositionis, fiat tam denominationis, hęc n̄ eē simpliciter nominatio de hac totius, quia nominatio simpliciter in hoc vge eē simpliciter tale: qd simpliciter unius n̄ dicitur ad denominationem nominatio de hac totius, secus fiat compositi n̄ erit. His n̄ obstantibus, si tibi ardeat definitio hęc fig illi tenere potest, licet dicat unionem fig compositi, dicitur ut responsione citatis numeri de denominationem nominatio de hac totius resultat, et ex unione, et ex fiat absoluta, et quia ex duplici fiat fiat, tam quodam modo prestat hanc denominationem una moraliter.

191

Quod definitio eū eē p̄: in composito equino n̄

e potior ratio, ut anima, et n̄ materia, determinet ad denominationem simpliciter p̄ hinc nunc nominatio. Quia, quia illa denominatio in equo equo consistit p̄ materiam, ac p̄ animam, am istis compositis equorum principium simpliciter sit, simpliciter equi n̄ movet a materia, quia ab anima dependet. Despet, illi denominationem in equo

eque constituitur per materiam, et per animam equalitate quoad constitutionem,
 non vero quoad materiam specialem constitutionem. Itaque sensus non eque trahitur
 a principio primo deperdit a materia, et anima non trahitur a principio
 primo actus. Anima constituit illam denominationem trahitur a principio
 actibus sensus equum. Unde constituitur per materiam virtutis denomina-
 tionem, illius denominationis, materia vero trahitur quia detrahitur
 a qua, trahitur a principio primo sensus deperdit. Notandum non est
 quod materia per perfectionem animam eque. Hoc ex parte dicitur, non
 quilibet materia potest esse entitas immortua, anima eque, sustinetur
 vivens cognoscitiva, proinde perfectior, ac non licet quilibet
 materia. Immo materia corporea eque non est sustinetur imperfectior est
 est sustinetur. Ens igitur imperfectissimum, et tenuissimum appellatur.

192.

Ut alia solvas, notandum est, ut licet sine hoc ut tale
 nequeat dari hoc denominationem hoc albus, et licet sine hoc, ut praesens
 sunt albedinis nequeat dari ista albus, adhuc tamen illius, nobilior
 est albedo hoc ut subto. Hoc, quia tamen denominationes de via accidenti-
 bus, qualis utraque est hoc, ut hoc, nec hoc ut subty accidentis est. Notandum
 2° tamen nobilitate, quod albedinem tamen hoc, ut hoc, et ut subty tri-
 buitur, consistit scilicet in eo quod albedo ex suis intrinsecis habeat virtutem
 attrahitur ad denominationem alby, quod ex suis intrinsecis non habet hoc, nec
 ut hoc, nec ut subty. Hoc de via accidenti, qualis illa denominationem,
 de qua tamen nec hoc ut hoc nec ut subty est. Notandum 3° eadem gradus tamen
 eundem non posse esse subty, et sic, non subty est pro, sic actus per se
 et sic tamen, nullam entitatem potest esse in eundem sui recipientis, et
 recepta, bene vero in diversorum, ut quod tamen materia sic est, in calorem
 in seque probabile subty est. Notandum sunt et difficultates, quasi doctrina

Sec Fio. IV.

Utrum Materia Prima Habeat Actum Entatibum et Metaphisicum.

193.

Ad frequenter quod magis per se
 quod magis frequenter dicitur quod magis per se
 actu per se dicitur. Inquirentes per se dicitur actu per se
 habere potentiam dicitur quia est perfectio per se
 est imperfectio per se et per se per se magis habere actu
 in quo genere magis per se per se. Ita per se dicitur
 triplici actu qualis fuerit actu totus est per se
 dicitur. Ita per se per se actu per se et per se per se
 dicitur actu actu huius per se et per se per se per se
 haec et per se receptiva per se actu huius per se. Ita per se
 va, que confundi solet cum per se per se. Haec et duplex dicitur
 talia et essentialiter et dicitur essentialiter. Essentialiter per se
 tenentur tanquam actu per se essentialiter, que et non ignominiam
 ad existendum, tunc aliquos esse per se dicitur tanquam actu
 que dicitur dicitur actu metaphisicum, tunc dicitur et tunc essentialiter
 seu essentialiter per se per se, tunc actu per se et tunc essentialiter
 que per se per se. Haec actu dicitur ab his metaphisicum et ex.

192.

Nota per se

per se in aliquo genere per se que tunc in talis genere per se ut
 in illo non habere actu tunc per se esse per se. Nota 2° hic non
 agit nec inquirentes magis per se. Ita per se per se in genere actu, per se
 huius tunc non est agere de producibilitate per se magis et de per se
 actu productiva huius. Nota 5° quod apud omnes dicitur per se magis per se.

et puri per ingenere receptis supab. raa quia ma d. p.
 et paa ingenere pab cy receptis f. p. aliud in habet actus
 tali pae correspondente no actus ite fa et re dicitur a ma
 q. in hoc genere ita paa et ut pura paa. Insuper ma et
 pura paa in eo genere, in quo ita paa et ut nullo mo actus
 f. ite pae corresponden; et ma ingenere receptis f. ita paa et ut
 nullo mo fa. q.

195. Docet thom iudicat q. si nomine actus entitatis
 intelligat receptu p. que ab omni n. ysa. dicitur intelligibilis et
 hic actus ma d. si v. intelligat nomine actus entitatis ali
 qua obiecta actualiter que sub cy altero. se habent ut paa
 faciat propositione metafys. aut in principis constructio necesse
 recedat ma d. actus entitatis cy dicitur et desunt eamur
 h. nostra d. Ma. p. habet esse actus entitatis et extrinseci
 sequent in hoc genere pura paa n. et dicit esse, ut opponatur
 thom dicitur actus quocumq. ma esse provenire. unde n.
 excludimus causam efficientem aqua ma effectus habet actus
 quocumq. habet. Fundamentum d. aliqua obiecta actuali
 liter dicitur in actu receptu generico. Sicut in implet dicit
 minas metafys. ad esse v. subti; et ita obiecta actualiter et actus meta
 fys. proprie talis sicut ita actualiter vicium ma determinat. fice
 ad esse ignis et actus fice proprie talis: q. d. q. dicitur in ma vicium dicit
 minas metafys. receptu generico sicut in implet ad esse sub
 ti esse actus metafys. proprie talis ma p. esse sicut in implet
 et veniit cy fa. et in ita dicitur aliquid p. q. a se dicitur q. h. dicitur
 quod nil aliud nisi ita actualiter metafys. v. cum dicitur
 nat metafys. ad esse v. subti.

quod dicere bene est magis capax esse actualitatem metaphisicam
sicut scriptum est et de se magis ad celum et substantiam
magis scriptum magis scriptum magis et per actualitatem
metaphisicam per quod se referant in se g. h. e. t.

198

Operatur 1° hinc precipue funda
mentum sicut dicitur magis 1° n. et quod. n. et aliquid eorum quod
determinat. est sicut hinc 1° parte questionis 1° hinc 1° magis
1° hinc 1° hinc sicut Deus et actus purus. Actus est hinc 1° hinc
videtur enim in actus et per. Inferunt 1° q. q. n. et quod 1° hinc
entibus et metaphisicis n. habet. 2° q. sicut Deus et actus purus
nullo habent potentialitatem ita magis pura potest nullo habent actus.
3° hinc nullo actus metaphisicis habent est enim tale nullo enim dicitur in ac
tus et per: q. quoniam actus hinc habet est enim tale. Actus 1° nullo
nullo dicitur in dicitur hinc magis per q. explicit. actus aliquo magis
hinc in dicitur dicitur nullo explicit. debet q. 2° hinc 1° hinc magis
maxime dicitur a Deo, nullo dicitur si haberet actus metaphisicis.
3° actus et determinatio opposita indifferens; magis 1° indifferens ad
hanc l. hinc speciem entium.

199

Hinc Actus dicitur magis n. et quod sic explicit,
nec aliquid eorum, quod enim determinat ad esse enim sic explicit. Sic
intelligenda et explicanda dicitur hinc nullo hinc 1° hinc
distingue q. q. n. et quod metaphisicis explicit, nec aliquid eorum me
taphisicis explicit quod n. n. habet actus entibus dicitur q. n. et quod
sic explicit 1° n. habet actus entibus nullo ad determinat. hinc sicut
hinc sicut dicitur q. sicut Deus et actus purus promane excludit
dicitur omne potentialitatem quod sic receptis ita magis
pura potest promane excludens omne actus sic infirmis

at sicut dicitur per metaphisica quod sicut quod dicitur
 nec per se metaphisica proprie dicitur ad se tale, ita in ma
 dicitur per metaphisica recipitur in actu in se, que dicitur
 per se metaphisica ad se in se recipitur. At in ma dicitur ad
 mater metaphisica oppositio obsequi dicitur perfectione et in
 plenitudine nec cur negat mater in se perfectione plene apud
 hanc plus curto eorum de se hinc et ab hinc dicitur
 et per omne per se hanc dicitur mater pura per intellectus in
 genere fice recipitur, in genere entitatis et exentale.

200

Ad hanc hanc que

trone 3 de veritate artic. 1° ad 3. verba de se dicitur ad hanc ex
 p^o dicitur: et mater informis inest enim ei in actu hanc: quon
 tunc cumq^{ue} ens debile se habet, et in actu hanc. Mater
 dicitur se mater in habet ex se actus entitatis et metaphisica
 in emulante in en. p^o parte que est 22. artic. 2° ad 3: crea
onem enim et en in actu, et mater et en creandi; et ex se in
 et actu in formabili et en in actu metaphisico et exen
 tiali = Ad autoritatem hanc. et p^o hanc dicitur en mac
 ty et per no. no in actu de ente fice in se et dicitur in
 actus informabilis et per fice recipitur. Colige nec est possibile
 aliquid en tale, q^{ui} nullo actus metaphisica habeat: neq^{ue} eo q^{ui} tale dicitur
 natus en in se dicitur ratione determinationis metaphisice seu dicitur ratio
 ne entis neq^{ue} in ipso et oppositio metaphisica: que in se aliqua
 oppositio que ne videtur in aliquo determinato ente dicitur
 per se natus recipitur. Colige etiam possibile se en tale positum
 dicitur nec que videtur per se ut nullo actus fice habeat ex se

206

Ad hanc dicitur
mentis

le 1° subit receptib; facti videtur ut dicitur et na. 16 & receptus su
 tantum in opere dicitur mandare ad se 1° subit receptibi: huius receptus
 1° subit receptibi videtur receptus futuritatis in opere differente ab omni
 nō ma. 1°. Infra hec actus metaphisicus, essentialis entibus ma
 1° J. le. q. de p. Arica et natura nō explicit actus informati
 quē extra sententia ma. et, facti explicit actus entibus quā
 essentialis et ma. = Ad 2°. ma. nō durat a Deo durans itaque
 verba in eis et nō ens. Ma. namq. dicitur se habet le. debite utitur
 1° hōis: claudis prout generis et differentiale. Durat utiq. duran
 tia illa que in eis sunt sume perfecti (Dei) et imperfecti (ma.)
 (ma.) verba. Ad 3°. actus et determinatio opposita indifferen
 te linea de qua et actus, nō est ut de qua nō et actus. Ma. p.
 et facti indifferen ad hanc le. de specie entis facti operi. Hanc
 indifferen actus metaphisicus nō videtur nō ens et determinatio de
 le. facti et metaphisica. Invenit videtur, ma. ut sit le. nō.
 mal. 3° nō ut illius determinat ad hoc receptus futuritatis in
 plere, sicut facti futuritatis nō p. omni et p. sua prout exentia
 tra determinat ad se role entis facti operi.

202

Invenit ideo Deus nō dicit
 pura pot. le. habeat pot. productivis ad extra nō includen
 te actus tota linea, quia Deus habet actus entibus et ess
 tralis et ma. dicit pura pot. quā nullus actus habet. Tal
 ly et am. ideo Deus nō dicit pura pot., quia nomen hoc dero
 rat in omni receptione pot. receptib;, quā receptus imper
 fectionis inplexionis claudit. Deus omni dō imperfectionis
 excludit. Nunc dicitur: facti optime Dei habere aliquis
 pura pot. in genere productivo ad extra, et q. Deus dicit

actu puru q' h'at optime mo' dici puru poq' absolute
et q' habeat aliquu' actu' entitatu'.

203.

Opinunt 2°. actu metaphisicu

n' solum divergunt uny ab alio et q' et ceptu' obtrive actuali
tu' in ma' n' d'at ceptu' obtrive actuali; n' actualitate
un' n' habet q' n' includit actu metaphisicu. Adunt p' se
tra potentia' virtutu' necesse p' ceptu' obtrive actuali ma
ra' no' seu essentia' potentia' et q' actu metaphisicu extrahit
essentia' metaphisicu et 2° de actu metaphisicu se d'at; est magis
et est minus potentia' q' p' metaphisicu. Magis quoniam poq'
metaphisicu est ceptu' futuritie in p'te, actu metaphisicu
est poa ad recipiendu' fut' futurantia; p' poa ad recipien
du' fut' futurantia et magis potentia' ceptu' futurantie
in p'te no' q' p' ceptu' futurantia in p'te n' explicat ceptu'
que explicat p' hanc poa recipiendu' fut' futurantia; q' est minus
potentia' quia actu metaphisicu indifferen' n' d'at magis p' illa
p' que magis p' pot' metaphisicu; no' q' futurantia in p'te ma
xilis et poa mag' et p' poa ad recipiendu' fut' n' indifferen' d'at
manera' et ad magis q'.

202.

Actu metaphisicu est ceptu' obtrive actuali actuali
tate metaphisice determinanda n' facte informata. Patet hanc quo
mo' de' in ma' ceptu' obtrive actuali uny q' habeat actualita
te. Ea r'one qua' actu metaphisicu factu' debet esse obtrive actuali
tu'. Nec ad un' actualitate' requirit actu factu' informatu'. Patet
in Angelo n' includente actu informatu' et ex' habente actu
metaphisicu determinante potentia' metaphisicu Angeli ad illu' d'at
eamen' essentia' potentia' et q' in tra metaphisicu q' in tra
ca

utiq; necesse est ut in se reperat obiectum actualem et extentum per
semetipsum et in se fieri potest in se reperat obiectum actualem
in se fieri, implicat q; in se fieri in se fieri in se fieri
s; q; determinatum est s; seu implicat q; in se fieri in se fieri
potest, cuius metaphisica actualem se fieri: sicut namq; potest fieri et ad
actualem se fieri a potest; ita potest metaphisica et ad actualem se fieri
et in se fieri a potest. Colige potest metaphisica se fieri actualem
metaphisico. Unde non habent actualem metaphisica nec metaphisica potest
habere ma.

205.

Ad 2: actu metaphisica est in se fieri in se fieri et
minus potentialem que potest metaphisica non in eodem se fieri. In se fieri
metaphisica actualem metaphisica ma est in se fieri potentialem que potest
metaphisica ma non potest metaphisica ma et generis receptus
sustentare in se fieri et in se fieri p. se: hoc non habet actualem me
taphisica ma, seu non se fieri in se fieri. In se fieri actualem metaphi
sica ma est magis potentialem, que potest metaphisica. non nam
receptus sustentare in se fieri que et receptus metaphisica potentia
lem ma se fieri p. se sunt non se fieri potest potest fieri receptus
sustentare, que potest se fieri se fieri non se fieri ad se fieri que eam
locus metaphisica ex se fieri de receptus. Clara fiet solutio exemplo
in quo veritas que ad se fieri: non ex se fieri implicat in se fieri
potest productis rationis sua se fieri; non se fieri de potest producti
bus rationis habere est magis et minus potentialem que potest
talis magis que potest productis rationis ex se fieri veritate
ad rationem que non se fieri potest vitali: minus potentialem que
potest ad rationem non se fieri ut se fieri p. potest productis
generis p. que se fieri et potest vitali.

206.

Tandem opponunt si mal' opponere ex genere
 et differencia substantiatis q' utraq' esset species metaphice pte
 ra. Si utraq' esset species metaphice pte, ex duobus entib' in actu
 metaphice pte resultaret una species metaphice pte h' oq'
 que metaphice opponit ex ma et fa metaphice pte: q' vero mag' est q'
 est extra metaphice pte, quia n' ordinant ad opponendu me
 tafice & ad opponendu fice: ideo h' pte metaphice, sunt fice
 in pte naly q' s' inveniunt q' ex duob' entib' in actu me
 tafice pte fice v' in pte resultat uny pte q' metaphice
 quq' fice pte uny fice pte id est ut debibile in par
 tes et duplex uny metaphice pte. Metaphice pte, et
 ut indivisibile est uny metaphice pte. Nota h' ma et fa
 opponunt totq' metaphice h'm. vq' n' ily opponunt ut totq'
 metaphice h' oram genere et differencia sicut totq' fice et ma
 turale est.

207.

Intra iura Phy et 1° Tho' fa distinguere et dare spe
 cie a fa q' desumit differencia ma 2° se n' habet differencia nec ac
 ty metaphice no h' Tho' et Gu' thos loquunt de fa metaphice,
 ut intellige vult dicere fa metaphice distinguere et dare
 speciem entis metaphice pte h' loquunt de fa fice naly
 dicere fa fice distinguere et dare speciem entis fice pte.
 Fa namq' fice dicit ma 1° esse fice pte, n' pte esse meta
 fice pte q' alia essentia dicitur a fa habet. Faut n'
 bla fa fice s' que dat speciem entis debet esse in 1° Tho'
 ng Angeli specie differunt quia in lo fa fice s'. Tandem
 differencia desumit a fa (indivisi. cy ma). in toto fice pte
 n' v' in ente simplici pte Angelo vq' seu in pte qualit' et
 ma

ad quatuor fact.

208.

Præterea de supra dicto fidei repleto desumitur quod in diversis
libris. et magis ut hoc clarius fiat, credendum est de supra dicto metaphisico esse gra-
du metaphisico: gradus metaphisicus reus identificate cum alio gra-
du metaphisico alio solo per rationem, eius totius fidei metaphisice se de
vari. Quilibet gradus metaphisicus fundatur in se, reus prin-
cipis fidei sui, sicut, neque debent reus identificate cum prin-
cipis fidei in quibus fundatur itaque et animalibus. Præterquam
valentia Præterea et quorum alius gradus metaphisicus fundatur in
spore et anima Præterea reus in se unum. Nec intelligi potest,
quod unus gradus totius fundatur in una tantum parte fidei totius
et neque aliter non est gradus metaphisicus totius, et partem divisi-
be sunt. Dicitur animalibus spore et gradus sporeus, gra-
dus sporeus cum solo spore identificate in anima que ad-
quante spirituales et in super per animalitatem dicitur huiusmodi cum
belius hoc sunt pure mater, et adquate spore et. Deinde
valentia huiusmodi gradus pure spirituales et animalibus et pure
sporeis non tantum; valentia provenit a sola anima non in
anima separata que ad hoc valent.

209.

Præterea ad hunc dictum: animalitatem
non esse pure adquate corpoream, et mixtam corpoream et spiritua-
lem: neque aliter huiusmodi et reus valentia illius, et vice versa. Hanc ad 2.
huiusmodi dicitur cum equis quatenus hoc sunt pure mater et quatenus
sunt pure mater. Et dicitur in scriptis mater precindendi
a pure mater et non pure mater dicitur ad huiusmodi cum equo: non dicitur
nec in scriptis mater pure valentia neque aliter huiusmodi et mixta va-
lentia cum ad huiusmodi appareat reus. reus vale huiusmodi. unde et in ad-
quate

maie. et inadeguata spirituali ut pote fundata in anima
 spirituali et in ipse maie. At maie potest ad 3^m ratiōe
 ratiōe que manet in anima separata n̄ et addequata
 eade ratiōe que est genus metaphisicum totius h̄, et solum eade
 quate destructo namq̄ toto ratiōe genus metaphisicum ipse
 manet. Invenit enī identitatē ipse sicut de ipse ipse
 itatū ipse remanet in cadaverē. Nota h̄c: ipse n̄ esse
 ipse actibz ratiōe ut esse ipse ipse ad hoc sufficit,
 q̄ ratiōe humana ipse considerat dicit ut ipse actibz
 quibz ipse. Coligit dicit h̄ metaphisicū sumū n̄ debere ab
 anima bene ut dicitur f̄c̄. Coligit etiq̄ dicit metaphisicū
 debere correspondere dicit f̄c̄ q̄ ad volendū p̄ modo p̄
 metaphisicū determinatū inditū scriptū generatū f̄c̄
 f̄c̄ inditū h̄c ad opponendū ipse et hoc potūque
 illud. Coligit eade ratiōe ipse spiritale n̄ potūque
 re ipse ipse ipse ipse bene ut gradū ipse
 ipse ipse. Potūque ratiōe spiritale ipse ipse et in
 ipse n̄ autē f̄c̄ ipse. Disputa 2°. De dependentiā maie
 in existendo a se substantiali seu l^o animal^o existat p̄ propria
 existentia

Disputatio. II.

De Dependentia Maie. l^o. In existendo a se. Substantiali.

SECTIO. I^a

An Ma. l^o existat p̄. Propriam existentiam.

Dant mag^o l^o ratiōe manet ut existat
 se demonstratū inquirendū ratiōe an habeat propriam

12
existentia ad v^o existit p. propriam existentiam se sustinet
trahit: existentia silano f^o qua se distinguunt a se seu amere
seu amere ipse. Clarior. ita v^o f^o qua se f^o ponit existit
ut ut quoniam de loco supponendi hic b. omittendum
et existentia v^o creati v^o distinguunt ab illis existentia
cu certis f. existentia mater et existentia f^o v^o distinguunt se, si
ma supponantur identificata cu sua existentia negati
n^o posse existere p. propriam existentiam n^o p. existentiam f^o omi
tendi quod existentia v^o creati distinguunt ab actione eiu
productiva; aliter questio loci n^o teneri cu v^o mag^o l^o esse
sustentat p. de v^o actione produci et servari. Non neg
pole esse mag^o p^o posse existere p. existentiam f^o si p. eandem actionem
producant ut probabili sententia. fere opera celestia in v^o v^o idio
ne fuisse producta. Itaque mag^o existentia v^o creati, nemo ne
gat dubium et an existat p. existentiam partem sibi propriam et dis
tinguit ab existentia f^o. Celebris me. hanc difficultatem.

24.

Cum scilicet seorsum omni
uno l. alio dento s. hanc uno l. alio exacto et citato a Palea
hic (citato omni videri in 1° periodo libro 1° f. 1° disputatio
ne 2^a sessione 3) sic N^o v^o ma l^o existit p. propriam existentiam
sequen^o n^o existit p. existentiam f^o nec et p^o p^o in genere
existentia. Fundamentum quo v^o v^o omni notari hoc et loque
ndo v^o de se materiali ma l^o et cause mater. forme mater.
et supponit existit propriam ad existentiam f^o mater. et sup
nit existit p. propriam existentiam l^o ea mater l^o: n^o aliter exi
tentia f^o p^o p^o p^o p^o p^o huius existentia et et hinc 2° n^o
Arto l^o f. 1° tex. 32 aut subit p^o p^o et v^o, que in eo insunt.

et fa genita f ex p[re]supposito subro. 3 quia omni causa fca
 et valit debet existere p[ro]prio[n]i no[n]e ad f[ac]t[um] effect[um] d[icitu]r ma l[ra]
 et causa fca et valit f[ac]t[um] cu[m] s[ic] causa mat[er]i[alis] q[ue] sup[er]venit
 exiens p[ro]prio[n]i ad exiens f[ac]t[um]. Nota arguit[ur] n[on] p[ro]
 bare 1^a m[od]o creat[ur] ead[em] ac[i]one p[er] qu[am] fa crearet[ur] qu[ia] t[em]p[or]e
 ma n[on] est causa mat[er]i[alis] f[ac]t[um].

212. Declarat hec res ma l[ra] p[ro]prio[n]i
 ad f[ac]t[um] mat[er]i[alis] intelligit[ur] ut proxime potest causare mat[er]i[alis] f[ac]t[um]
 d[icitu]r si p[ro] illo p[ro]prio[n]i n[on] f[ac]t[um] exiens n[on] erit p[ro] illo p[ro]prio[n]i proxime
 potest mat[er]i[alis] causare q[ue] probat[ur] min[us]. Si p[ro] illo p[ro]prio[n]i n[on] f[ac]t[um] exi-
 ens n[on] intelligeret[ur] ut aliquid actu d[icitu]r si ma n[on] intelligeret[ur]
 ut aliquid actu n[on] intelligeret[ur] ut proxime potest causare mat[er]i[alis]
 f[ac]t[um] q[ue] probat[ur] minor. Si ma n[on] intelligeret[ur] ut aliquid actu
 sol[us] intelligeret[ur] ut p[ro] illo d[icitu]r intelligeret[ur] sol[us] p[ro] illo n[on] erit p[ro] illo
 p[ro]prio[n]i proxime potest causare mat[er]i[alis] f[ac]t[um] q[ue]. Insuper hoc
 ip[s]o q[ue] p[ro] illo p[ro]prio[n]i intelligeret[ur] ma proxime potest causare
 mat[er]i[alis] intelligeret[ur] dup[li]c[ite]r necesse f[ac]t[um] intelligeret[ur] dup[li]c[ite]r qu[ia]
 intelligeret[ur] ut aliquid actu no[n] h[ab]eret qu[ia] ma dup[li]c[ite]r
 d[icitu]r habere int[er]i[us] dup[li]c[ite]r necesse intelligeret[ur] habere in
 t[er]i[us] dup[li]c[ite]r qu[ia] intelligeret[ur] ut aliquid actu q[ue].

213. Variis res
 ponderat[ur] a th[om]a dicitur alij m[od]o p[ro]prio[n]i ad f[ac]t[um] intelligit[ur]
 valiter exiens id est in via ad exiens n[on] v[ale]t intelligit[ur]
 p[ro]prio[n]i exiens. I[tem] ip[s]u[m] th[om]a dup[li]c[ite]r. Explicat[ur] em[en] res
 p[ro]prio[n]i ma l[ra] habet f[ac]t[um] identit[er] exiens qu[ia]nd[em]
 valit id est exiens qu[ia] incipit fieri seu terminare ac-
 tionem p[ro]ductivam sui. Hac valit exiens intelligit[ur] exi-
 ens

pro priori ad se n̄ v̄ in illo priori intelligit existens de exi-
 stentiā que splenda et et que distinguit a ma. Unde scilicet
 esse melius et in se ipso polē, et existeri. Ad huc n̄ tam perici-
 pū statū esse vialū. Insurgunt in dy thoe sic existentiā de via-
 lū n̄ est quid super aditū ma, quia identificata cū ma equivalet
 ter se n̄ est actu l^u ma; et est l^u actu, de existentiā que proprie
 ponit ante se q̄ et r̄ factū an v̄ra ibi ex eo q̄ factū actu l^u ma
 ma et in om̄i genere p̄ca p̄ca. Opime q̄ existentiā de vialū et
 existiā ma ut subiecti sue cause efficiētis: q̄ ma p̄ se existentiā
 subiecti sue cause efficiētis. ma sic: ma ut cū ita existentiā vialū
 distinguit a mere polē. aliter n̄ intelligit ut proxime potest cau-
 sare ma se q̄ n̄ ita intelligit cū n̄ intelligit differre a mere po-
 lē seu ab eo q̄ et in p̄ca tanq̄. Et quod q̄ distinguit a mere polē ten-
 in actu simpliciter q̄ ma ut cū ita existentiā vialū ten in actu
 simpliciter et ut cū ita existentiā vialū independēt a ma super
 aditū et p̄ se existentiā q̄ ma p̄ se existentiā, et independēt a
 ma super aditū ten in actu simpliciter.

212.

Rursus, ut cū ita existentiā
 vialū est in statu medio in se ipso et simpliciter existens et deo n̄ est in
 actu simpliciter. et ceteris rationibus inueniatur talis de se ipso.
 in principio Thomae et ceteris de se ad se et ceteris de se
 dicitur in aliis et in duos dicitur n̄ de medio: quod dicitur
 tu hanc vialū medium in se et n̄ est de se ma polē et de
 simpliciter existens ulterius apparere ad hunc de hunc et hunc.
 vialū sua p̄ca et anima actus p̄ vialū medio in vialū
 tu durante ab anima vialū ibi vialū dicitur anima proprie
 ori de vialū intelligit p̄ vialū vialū nec ita vialū thoe

inferre se & non potest intelligi existens ante existentiam se;
Cui deest proprium ad se prioritate totius a quo, quia necesse est
hinc ab existentia se sequen in eo priori et intelligi causa
existentia pro qua videtur existens nec sequitur existentiam se et
causa se: ita quia non intelligitur in signo cause totius a quo se
causandi & totius a quo et pre requisitum ut ma. s. causa pro
xime potest causare mater. Nec sequitur quia procedit factum
quia & materia idcirco dependens a se ipsa. Hec ratio dependens
ab effectu et intelligitur in signo cause non procedit effectus ut
in pugnant solutione tractu vobis & illorum responsio ab alio
thori respicit ut patet per priora Thomistica servata.

217

Contra ita et causa efficiens & prior effectu prioritate in quo et potest intelligi existens proprium ad existentiam effectum & causa mater prior effectu prioritate in quo et potest intelligi existens proprium ad existentiam se. Sed ut dicitur se causa efficiens procedere ad existentiam ad effectum: causa mater procedere non ut existentiam & specificative sunt. Contra: ideo causa efficiens que et prior procedit ut existentiam ad effectum quia non accipit existentiam ab effectu cause efficiens ut potest proxime causam effectum & causa mater ne cessat esse proxime potest causare mater se ratione alicuiusque accipit a se; aliter in eo priori intelligeret se existentiam.

218.

Respondeo effectus cause mater. est causa formalis mater, effectus cause efficiens non est causa se ipsam cause efficiens. Hoc non est recte per materiam prioritate in diverso genere. Ideo existentia se, procedit se ut idcirco subsequitur se ut effectum se. Contra, et in prima fallit

et sic esse causas sic mater non mater et opposita causa sunt contra
 inquam, ideo effectus cause mater potest de causa sic cause mater,
 quia non repugnat quod idem sit in eundem causa et effectus in di
 versis generibus effectus in genere mater, causa in genere sic et eadem
 ratione potest dici effectus cause efficientis esse causas sic cause.
 efficientis in diverso genere in genere effectus effectus, in genere
 sic cause; hoc non dicitur quod negandum debet dici. — Ad cause mate
 rialis et prior effectus prioritate ubi que dicitur cause definita
 a 1° thoma sic ad quod sequitur esse alteram que dicitur cause efficien
 ti et mater. Et cause definita a 1° thoma dicitur prioritate in quo
 no et ratione cuius causa intelligat existens propriam ad effec
 tum quod

212. Respondeo. ma non intelligit existens propriam ad effectus, sed causa
 mater, quoniam ex hoc inferat ma propriam ad effectus esse purum nihil, ne que
 esse mere potest quia in existens actus et nihil dicitur medium presentem
 quo habeat existentiam pro de ratione ratione et respectu dicitur ab existen
 tia. Illustrissime non ne se statim videlicet obiectum quod est actus et se mater
 poli seu in se et non esse non debet medium; illud non invenit non esse
 per se in se? demum illustrissime solutione sua ut ab illo dicitur non esse
 arguit quod aliter videtur et videtur causa mater pro de prioritate et pro
 xime potest causam mater sic et pro de prioritate necesse presentem
 de a positiva existentia pro de eorum ideo causa efficiens necesse
 presentem pro de prioritate ad effectus a positiva existentia sua quia
 pro de prioritate et proxime potest in genere cause sic et ubi cau
 sam sic effectus et pro de prioritate mater et proxime potest causam

220. *mae* *fg* *ingenere* *causa* *fieri* *et* *relati* *q*
Res *Palao* *mg* *1ⁿ* *n* *st* *lum*
 in *lo* *propr* *ad* *fg* *est* *p* *huc* *efect* *q* *proxime* *potentia*
fore *mae* *fg*, *et* *q* *ab* *eterno* *exig* *quod* *ma* *et* *fine* *fg* *qua*
do *et* *pur* *nihil* *seu* *mere* *pot* *q* *apud* *thom* *id* *et* *red* *ad*
qu *et* *tenet* *parit* *causa* *efect* *n* *et* *huc* *entia*
proxime *poten* *causa* *efect* *et* *red* *proxime* *poten*
patet *de* *durant* *et* *p* *existen* *durant* *q* *et* *causa* *maer*.
 Contra *et* *efect* *quod* *re* *quere* *ex* *parte* *actu* *p* *proxime*
agentis *generant* *fg* *re* *quere* *habe* *existen* *propr* *ad* *fg*
et *ex* *parte* *actu* *p* *proxime* *agentis* *generant* *fg* *re* *quere*.
ma *q* *Contra* *3°* *apar* *com* *posit* *et* *ma* *2°* *n* *pot* *cau*
sa *mae* *acciden* *qua* *propr* *ad* *id* *entia* *prox*
me *poten* *p* *existen* *de* *durant* *et* *qua* *pre* *intelligat*
ut *existen* *q* *fore* *ma*.

221. *Res* *dis* *par* *tae* *Palao* *fg* *huc* *et* *huc* *q* *et* *huc* *q*
ingenere *entis* *et* *ingenere* *acciden*: *ideo* *debet* *pro* *intelligi* *ex*
ten *pro* *propr* *ad* *acciden* *mae* *et* *pur* *pro* *ingenere* *entis*.
Hinc *argue* *fg* *qua* *huc* *et* *huc* *pro* *ingenere* *albi* *re* *cur*
intelligi *q* *ultima* *actualizat* *propr* *ad* *albedin* *et* *ma* *et*
pur *pro* *ingenere* *entis* *q* *propr* *ad* *fg* *huc* *mae* *causa* *in*
telig *re* *cur* *q* *ultima* *actualizat* *de* *genere* *entis* *apar* *ta*
exempl *in* *id* *col* *man* *optime* *thom* *probant* *mg* *1ⁿ* *n* *habe*
propr *ex* *ten* *qua* *et* *pur* *pro* *ingenere* *entis* *et* *probant*
est *pur* *pro* *qua* *n* *habe* *propr* *ex* *ten* *Cur* *al* *et*

infero em: qd si oporitur est pura p^oca in genere entium posse
 proxime causari max^e accidentia. Atque mal^o p^oca potest
 causari s^o substantiale, qd n^o est pura p^oca in genere entiu. N^o
 est et paritas cause quia ex ea qd causa efficiens, causa facta
 et natu debet p^oca intelligi existenti et n^o est pura p^oca in gene
 re entiu d^o ma et causa facta et natu qd. Iste nostru argumen
 tendu mag^o habere propriu existentiu sequenti n^o de p^oca
 p^oca in genere entiu.

222. Addunt namq^{ue} in probandis nostris qd que producunt
 diversi actione diversi existentiu habent d^o ma l^o et facta
 producunt p^oca actione diversi, ma p^oca creatione, s^o ma p^oca p^oca
 ne, que sunt ex^o actione diversi qd, N^o ma quia actio producit
 un^o entiu creatu d^o et n^o s^o qd n^o s^o existentiu entiu creatu
 uncat entiu creatu forisq^{ue} le existentiu qd que p^oca diversi actione
 producunt existentiu diversi habent motu: vltimo p^oca
 esse creatu sub actione que producit intelligit habent existen
 tiu s^o s^o effectue p^oca actione actio enim et p^oca effectue extract
 actio entiu ab s^o tantu in p^oca cause: qd intelligit existenti
 p^oca propriu existentiu. N^o est, quia n^o intelligit existenti p^oca
 existentiu alterius quando n^o intelligit actio quod d^o p^oca
 ducitur.

223. Sunt t^o que producunt p^oca actione p^oca diversi
 los existentiu habent n^o que p^oca in p^oca diversi actione. Ma
 et fa producunt p^oca actione in p^oca et vltima unq^{ue} p^oca
 neq^{ue} p^oca. Contra: in p^oca actione l^o extrahit actione accep
 tu actione productive l^o n^o s^o 2° unq^{ue} actio l^o in p^oca
 ea est p^oca sui t^o extra ca^o s^o s^o qd sui existentiu

Actus effectivus sicut in actu non existit per propriam existentiam pro
actu in se non tribuit existentiam suo tunc per se, et per actionem
productivam sicut in se non existit. Probatur enim: actus productivus
et in se non existit quia et productio tunc in se non existit et actus productivus
sicut in se non existit tunc in se non existit. videtur Magister Baconus dicitur
pariter sicut actus productivus magis expectat educationem sicut
sine qua non immutabiliter magis existentiam. Contra effectivum
et actus educit sicut spectat educationem magis sine qua non im-
mutabiliter existentiam, actus educit sicut immutabiliter sicut existentiam
et propriam et actus creativa magis spectat educationem sicut sine
qua magis non immutabiliter existentiam tunc magis sicut propriam exi-
stentiam immutabiliter. Insuper: que producunt per actiones dicitur
in se non existit habent existentiam plenam et que per in se non existit
habent existentiam in se non existit.

222.

Contra etiam: implicat actus vici-
us nullus effectus fieri et si actus creativa non immutabiliter magis
sicut existentiam ut illius actionis nullus effectus fieri et tunc magis
actus et tunc sicut vicius tunc actualiter productivus non. nam
essentia rerum non producunt aliunde existentiam magis ut illius
actionis non produceret et si non existentiam indivisibilem qua ma-
gis et sicut existit produci tunc per actionem productivam sicut non
atque actus creativa ut nihil omnino agere si non existentiam in-
divisibilem produci per utramque actionem contra et tunc agere non
creatur et produceret magis contra sensum omnium. Sicut, non
non produceret nihil aliunde, quia ut actionis productivae illius extra
generi ab essendo tunc in propria causa, ad essendo in rerum natura;
et agere producenti existentiam illius, extrahit ad essendo in

res nova vi actionis productive: qd si agens naturale creatur
 produceret existentiis mai mag^l produceret. Adde. vi acti
 onis productive mai ponit efficien^r ma extra omes suas ca
 usas; Facio vicium res extra omes suas causas ponit ma
 nicat vi verq et propriq existentiis ut docentur tho. no autq
 mai et quia quando ma ponit efficien^r in res nova, ponit
 extra omes suas causas illud qd q profectu possibilitatu preced
 bat ut poteri qd d vi actionis productive mai illud qd qd
 poteri qd precedebat intratu possibilitatu ponit in res nova
 q.

225. Rerit vi pliu actionis creatice n ponit mag extra omes
 suas causas n enq ponit extra qd que et causa mai cupi lam
 actionis n ponat informata. Talis et significat se qd qd cau
 sa qd qd mai utiq et causa qd qd. rae et quia fa nec inge
 nere causandi intrinsece, ne ingerere causandi extrinsece
 mag pnt. Non int^r quia n intriat mag n int^r quia n
 pntat fieri influxu. Contra qd et re ponit extra omes suas
 causas et ponit extra omes illas, aqut debet efficien^r proveni
 re. Facio n debet ma efficien^r provenire: qd p actione
 creatice n ponat extra qd, ponit extra omes suas causas. ma
 nat quia nemo fa dicit fieri influxu in ma. Probat ma
 fa equi ponit extra omes suas causas et ponit extra omes illa
 aqut debet efficien^r provenire qd silber. No autu nq fa equi
 ponit extra omes causas n et ponit extra mag aqua debet ma
 provenire. Ergo sicut ma a fa habet denominatione fieri in
 formate ita fa a ma denominatione sustentate. Facio
 ponat existens ve n debet a ma accipere. Iug existentiis.

q̄ quodammodo facit maiorem denominationem informate dicere ab
tate existeri q̄ hoc q̄ terminet actionem productivam in
causa extra sua causa productivam.

226.

Actus Palao magis est per se per se
actionem produci. Inferimus inferri ex ratione agens
natale creare si illa productio est creatio l. generare magis
in generabile si illa productio est educatio. nec in prima
de ratione magis si fuit ad deo productum per actionem creativam
sicut ex se; dicitur enim si fuit magis fuit in creatum deo cre
atum. Per hanc actionem fuit servatum usque ad novam formam
acceptam: ex tunc cepit servari per actionem generativam fe
liciter deinceps in reliquis generantibus. Infero: q̄ agens
natale creatum generantem se etiam generavit magis. Negat cog
no illic quia solum ille traxit qui in se fuit productus
per generationem dicitur generari: non qui per creatum postea per ac
tionem generativam servatur. Contra: ex hoc inferri agens na
tale creatum est causa efficiens maiore se exercere ut idem. Ita
dicit: illa est causa efficiens alterius rei exercita ut talis que per ac
tionem productivam se fice provenientem vere et proprie produ
cit et agens natale creatum per actionem se fice provenientem
produceret; et per actionem generativam servatur: servatio est
nova productio: q̄ agens natale creatum est causa effici
ens maiore.

227.

Contra etiam: implicat q̄ aliquod accipiat fice actu
aliter aliquam denominationem esse que fice actualiter non ex
tat: q̄ implicat q̄ maiore fice actualiter creata quando non
existit fice actualiter creata. sed supposita doctrina Palao.

fa denominacioni creata que semper mai evenit per
 per n̄ existeret sic actualit̄ q. vas l̄ p̄p̄i: quia de
 nominas albi et denominas sic actualit̄ implicat sub
 eiq̄ denominari actualit̄ alby ab albedine quando hec ac
 tualit̄ n̄ existit. E converso denominas peccatoris quia n̄ est
 sic actualit̄ potest h̄o denominari actualit̄ peccator
 a peccato sic transiente mora em perseverante et implicat
 dari denominacione sic actualit̄ quando fa illius nexita
 sic actualit̄. — Vt̄ distinguere duplicē formalit̄as in
 acione qua mai p̄sualet aliterq̄ qua respicit Deū ut p̄i
 q̄ ponere ip̄ta acione aliterq̄ qua respicit agens creatū
 ut p̄i q̄ ponere in ip̄sio Deū talis acione; sub l̄cepta
 et crea educio sub secundo, et in eadē 2o esse generas
 ne h̄ et oppositi.

228. Contra quia iq̄ deservit itaq̄ solacione h̄ soly
 itaq̄ t̄y denominari generas, quia sic est p̄ generacione produ
 ctio. Insuper adhuc remane q̄ agens creatū produceret maḡ p̄
 2^a l̄thoz dicente, sciendū q̄ ad maḡ causalit̄as mai n̄ se extendit:
 crea q̄ maḡ create n̄ potest. Contra insuper quia distinguendo
 in acione educita h̄ que provenit ad Deū et ab agente creato
 duas illas formalit̄as dici potest h̄ mai. creati 2^a unam
 formalit̄as. Insuper 3^a dicitur q̄ saltem acio agentis crea
 ti iuxta Pat̄re sup̄onit sup̄er l̄ subry. Voz. l̄ illud sup̄onit
 ut exiens h̄ ut pole et p̄sidentem ab exientia. si 2^a in hoc
 acio agentis creati n̄ differet ab acione Deū et acio Deū et
 sup̄onit illud subry ut pole, si 3^a acio agentis creati sup̄onit
 illud subry ut exiens, et n̄ p̄ exientia h̄ q̄ p̄ propria Prob̄
 m.

21
nō alioquin actus separatus existeret sicut per se quod dicitur de
debet automata arguta

Thomistarum Argumenta.

229.

Primum in hac questione 2^a de per articulo
1° dicitur quod quod in rebus natura invenitur actu existens quod quod non
habet mater nisi per se que est actus eius. Prima parte ques. 63. articulo
5° dicitur magis non posse existere sine forma. 2^a parte ques. 77. articulo 2°
ad 3° mater non existit in rebus natura pro se ipsa, sed non solum in actu,
sed in parte tantum. Prima 2^a articulo 5. est materia et de se ipso, et hoc dicitur
et est oppositum. Alibi, patet quod si substantia per se et materia non sunt ex
sistentia in ea existentia in actu: duo in actu existentia nunquam
faciunt unum. Ita sicut haec verba et nos allegata habet, quae sunt quae
Palavi hic obicit contra Thomam. Ita dicentem 1° metaphisicorum, mater
non est quod requiritur. Unde duo quae sunt in actu nunquam sunt
unus actu et ipsa. libro 3° de Caelo cap. 8. per se quod susceptibus et aliorum
operum non habent actu ea quorum et susceptibus, et ipsa tantum. Alii
in locis dicit esse et probat operari. Atqui magis nuda habet opera
onem quae nescit esse. Alibi materia 1^a in naturalibus se habet sicut materia
2^a in artificialibus. et materia 2^a nuda est artificiale habet: quae nescit
natura materia 1^a. Facile est ex allegatis testimoniis operum nostrorum
3° deducere.

230.

Res ad 1^{am} autoritatem, per ista verba docet Thomam magis non existi-
tere in actu impleto nisi per se quod videtur non materia ens in impleto impleto
cicce per actum informatum, quae se ipsa et statim quod materia per propriam
sua existentiam s. ens in impleto in actu l. actualiter existens quae
ex se habeat actum informatum. Potest tamen plura ex ipso ques. 6.
5 de veritate arti 9. denominationes intelliguntur in materia non in actu

completo & in actu impleto ante factu juramentales. Unde cy. 104. p. 1.
 dicitur magis non existere simpliciter nisi per factu cum distinctione expe. illam:
 non aliquando existere simpliciter. accipit ille pro existenti factu impleto
 aliquando pro ut id est ac proprie existenti. Inquis et hic quomodo
 legat 2° locuta circa informatione pla. dicitur hoc testimonium.
 In priori sensu unum et magis non existere simpliciter nisi per factu, in 2° magis
 per se ipsum habet existere simpliciter quia ex se habet existenti ex
 terna propria partu factu impleto et sicut et factu impleto
 et sicut factu impleto et proprie existenti. Ita et proprie existenti
 quod existit ut ex factu impleto. Audi Angelicum 1° parte. quest. 5^a ar.
 ticulo 1° de et actualitate omni et dividit articulo 3° omne eni
 in quantum et ens et in actu et quod magis perfectu quia omni
 actu perfectio quod est. Opusculo 2° de ente et essentia, magis nati
 vitate a se esse actu simpliciter et esse actu tale. quod dicitur magis nati
 vitate a se hoc quod est actu tale, et hoc quod est esse tale ex factu impleto et de
 minuat ad esse h^o l. lapidum d. 4^a

231.

Ad 2° res ex illa non inferri magis non habere pro
 priam existentiam. Sicut et crea nequeat existere sine Deo non inferri
 existere per existentiam Dei et non per propriam. Dico magis non posse existere
 sine se intrinsece habita. Dico etiam ignis necesse existere sine
 calore intrinsece habito: quod ignis non existit per propriam existentiam
 et non inferri. Dico etiam sine calore necesse super naturaliter existere
 potest, non vero magis sine se, factu et de illo omni, hoc probat connexionem
 metaphisicam magis cum factu. Juramentales intrinsece impleto magis non vero non habere
 in propriam existentiam patet ex dictu et ex numero anti quo
 modo excipienda sunt verba 2° autoritatu. Ad 5° dicitur de magis
 et esse factu id est et ac esse oppositu quia oppositu non distinguitur a magis factu

et unione collecta sunt unde et substantie harum partium et
adequata subsistentia ipsorum et existentie eorum respondent to-
te ipsorum existentie. Considerat ad reliquas = ut dicitur facit serva
Phu scilicet aliquorum opinionum fuisse magis dicitur ab omni fa-
cilitate n. v. a se accidentali. Contra hoc autem Phu. ma-
gister in subiectis distinguit ab omni fa et ab illa qua subiectis videtur
magis quale et ab illa qua videtur determinari ad se determinari
enim ipsorum: ideo autem non est quod facit sustinere ipsorum neque quantum
et hoc est inveniunt Phu vult ex illa in mentem: sicut dicitur.
Ily vide. Colleger magis et non quod determinari ad eni determinari
et Phu sustinere ipsorum est quod determinabile. Hoc fundat in illa
vult enim magis facit vult dicitur magis se habere ad se sustinere
vult facit magis facit ad se facit et magis facit et non quod deter-
minari et non quod et alia determinabile: q.

232.

Secundo Phu dicitur sic ex-
plicite dicitur que sunt in actu facit sustinere in ipso non
que sunt in actu facit sustinere ipso et in ipso ad illud. Ad
verum Phu libro 5° de celo in illis verbis scilicet excludit Phu con-
suetudine subiecti facit cuius susceptio est. Ma magis accidentalis et sus-
tentio susceptio et sequens ut dicitur subiectis neque accidentalis neque
sustentio facit habere actu et ipso hoc et est susceptio facit. Si ex-
istentia sustinere ab essentia magis sustentio videtur etiam
et susceptio ma sue existentie sequens non exerceat se ipso tanquam
et non facit et existentie dicitur ad illa verba est et probet
operari. non se illa aliquid probare probant magis essentia non ha-
bere siquidem essentia et ipso operationis. Pro est speciei ipso facit
est ipso et probet operari non est speciei in ipso seu essentia

impleti species ergo impleta qualiter et magis et prob. nec
 per l. reuere opozit quam prob. operari et desere ma iur
 ta hodi aliq. e. habere duranti qd. et iura dei n. operari. Ide
 iura probabilem patientis ma operariet produci huius proprie
 tate quantitate et sup. utroque. proinde iura abierit in
 fluit in omni fcs que ex aliis ma educunt. Ad utrumque au
 tentate sicut ma l. in arripialit. hie nuly e. artificiale de
 terminandis habeas tm e. artificiale determinabile habet iur
 ma l. in nauatib. asperitas pro nobis et hie d. ma l. exitu p.
 proprie existentiis et n. p. existentiis se artificiale g. sicut ma
 p. sup. et n. p. fcs existentiis exitu.

233.

Secundus arguit existentiis et ultimam

actus entis. q. si ma proprie haberet existentiis. est in ultimo actu
 entis n. q. est p. ad alium actus, ut pot. que ut ex ultimo n. potet
 ad aliu ordinari. Intra: quilibet rei entitatem implet p. sup. existen
 tiis ma q. ex propria existentiis est em implet de vnde quilibet rei
 exitu eo magis producat. si ma existentiis proprie haberet,
 est impleta eius productio. no: ideo existentiis implet et impleta quia
 ut existat aliud n. desiderat. si ma habere proprie existentiis ali
 est em productio ut aliud producendy n. desideraret ut h. em
 teret: q. Ad existentiis e. quide. ultimus actus, si n. in omni
 h. d. ultimus in h. existentiis correspondens p. ob. u. seu
 de quo quilibet entia creat rationem habet ad existendy
 qua ut h. p. actual. a parte n. seu n. p. tanty in p. ob. u. n. 22
 requirit. actu aliu nisi existentiis. n. e. ultimus que in omni h.
 potet: h. v. ultimus actus habet de h. existentiis, et imple
 accidentales perfectibilis et sicut ma h. em in actu ultimo

ratione scilicet quia illa existat aliud in desiderio quod sit tanquam implemen-
 tum substantiale scilicet factum tanquam quodammodo quodammodo
 ipsum existens existit scilicet ut potest fieri quod naturaliter existere non potest: ut
 non illud existit ad rationem entis proprie existentis, sed ad rationem entis facti
 substantiale impleti. Cuius productio autem impleta est in se ipso dicitur impleta
 et in se ipso, sicut modo dicitur impleta in se ipso, entis proprie existentis, ita
 in hac via productio illius impleta est et sicut modo dicitur impleta in se ipso
 entis facti substantiale impleti, ita productio illius in hac via dicitur
 impleta autem in se ipso in hac via. Probatur eadem ratione productio
 facta et ab alio ut impleta. Hinc clarum est in parte ad partem. Nihil
 productio impleta et impleta, quia ut existat aliud non desiderat tanquam
 ratione scilicet proprie existendi sed quia ut existat aliud non desiderat tan-
 quam scilicet factum substantiale impleti. Coligitur inquit indigere scilicet tanquam
 in se existentie facti substantiale impleti non tanquam ratione facti ex-
 tendi. Sicut factum mater indiget modo non tanquam si ratione extendi. Et tan-
 quam in se existentie facti substantiale factum impleti. Constat ad hoc
 logicum.

236. Nota 1^a magis 1^a esse puram potestatem in genere entis facti substantiale imple-
 ti non in genere existentiale. Adverte omitti debere esse puram potestatem p.
 exclusionem identitatis cum existentia, omittimus enim esse essentiam distinctam
 ab existentia at negamus esse puram potestatem p. exclusionem actu proprie
 existentiale. In hoc namque sensu affirmamus propriam existentiam ha-
 bere non aliquid non est quia existit propriam non ad hoc pro-
 ducere sed per actionem diversam ab illa, qua facta productio. Hinc falsum est magis
 non habere actu in genere existentiale propriam, et amittimus ita esse
 habere ut identificari habeat - Nota 2^a: Deum ita et actu puram
 perfectio ut omne potestatem patris et receptibus, que ex^o perfectione dicit

excludat per se ipsa le imperfecta nra imperfecta qd poss
 ut omne perfectione excludat. Nj se omne perfectione excluderet ne per
 pda propria entis realis. Si q omne n excluderet, cuo existendi perfec
 tionem excludere cuo ad illu recedendo tot fundamenta gratia dendi
 huc faciunt p. thea vrbis. questione 2^a de malo art. 2°. ma. 1° qd p. qd
 habet cuo pda p. ma ad xone boni sequit q bonu veniat cu p. qd
 et apud P. m. locada p. p. ma. quest. 5^a art. 5°, xone boni in hoc qd
 qd aliquid s. appetibile. Unumq. appetibile et 2^a q. et perfectu. Incomple
 perfectu et inquantu et actu. Colige ma. p. ita se cuo in pda ut
 causet a Deo autu Angelicu 2° agente cap. 16. ma. p. aliquo mo
 f. quia et eni in pda, Deu autu et cause omnu que sunt Deu igne
 et cause mal. p. quia ut ipse aut unicus p. p. ma. habere cause agen
 te 2^a q. habet ip.

237. Nota s. omne q. nulu p. p. cuo dicit magu duratu a perfe
 ctione Dei que ma. p. n. im. ita durat a Deo sicut cuo a. n. ena. Hoc
 supra dicit et. Ad q. le ma. p. s. p. p. ma. recepta pura perfectione
 et pluri accidit, consequenter n. a Deo ad accidentia durat a Deo
 p. p. ma. p. ma. celerru perfectio et sublatari. m. m. u.
 q. que sub latari durat a Deo.

238. Instat si ma. existeret p. existeret p. p. ma. et se. sicut duo entia ma. actu.
 nota p. q. ex duobus entib. in actu necesse resultare unu p. s. q.
 ex ma. et fa. n. resultaret unu p. s. q. d. d. n. et. - Ad ex. sub
 to et accidenti n. f. unu p. s. iura p. q. d. metaphice veru. s. f.
 hoc idio et quia accidit in unu sub. ita existit: q. se ma. exi
 teret p. existeret p. p. ma. et se. invenire sub. actu existit q.
 ex ma. et ma. n. resultaret unu p. s. Instat si ma. cuo sua p. p.

proa existentiā s. in actu q. vni aliud sp. p. p. ca. producen
 diq. in part. et in actu ante quod producatuz in actu existat
 ma que et pars illi = In primis retorquet arguty: d. inq. est q.
 p. eandem existentiā existere ad huc. sicut duo entia in actu sicut
 si albus et albus eandem albedinē habere. sicut duo albi tunc que
 q. potest ex illi ma. s. et se resultare vni p. s. Deinde argutum
 n. probat q. potius ma. p. existentiā s. que s. p. existentiam
 ma. existat.

239. Dignus et in hac super re. sicut eximiu dignu. & meta
 face sicut 3^a ex ito aliqua sicut vestigiū referentiū in sicut cetero
 vni p. se et vni p. acciden. vni p. se et base et sicut accipi vni
 base accipi & ponit vni p. aggregatione, alio sicut vni sicut accipi albi
 et vni p. se q. vni p. acciden. et sicut vni artificiale, quia tunc
 artificiale que accidentale distinguunt ab vni p. aggregatione
 Unde s. aliquando audiat sicut domus vni, accipi vni p. se,
 die inferuntur accipi vni p. se. sicut sicut sicut accipi vni p. se
 sic sicut debet sicut stare p. sicut, quare vni sicut. et acciden
 alia. 2° n. stare p. sicut que in se n. vni. 3° n. stare p. sicut
 que. la. vni. et in se em in vni. et sicut vni. vni p. c.
 sicut et, q. l. stare p. sicut quare vni et sicut acciden alia vni
 sicut albi k. p. sicut n. vni. in se, l. p. sicut sicut vni
 vni. Tale est q. resultare ex duat animato vni.

240. Inferat hinc
 ratione vni p. se sicut accipi vni. et entis sicut sicut in sicut
 ut anima vni, sicut sicut ut angelus que entis sicut sicut sicut
 c. sicut sicut ut ma. sicut sicut accidentali ut albi, et etq. entis

posito substantiali ut equus sine integrali posito ut tabula
ergo quantitati terminus qualitati exteri inter plures gradus
unius unione ex penetratione, qualitati inesse rationi pluri
gradus, unius unione penetratione. Hoc omni quod ambo entia
et numerati conveniunt tunc ille additione requiritur ad unum
p. k. prout a posito unius p. accidenti. Inferre etiam quia hic est
mo de ente posito ex partibus unius inesse p. modo actus esse,
ignis ut esse unius p. k. quia licet materia et forma ignis, licet non
se habent, ut substantia et accidenti unius inesse et non a se
natura, cum nulla violentia fieri potest in unione ad aliam. Inferre
tandem ignis calidus est unius p. accidenti una et partes illius totius
unius non a se natura ac una substantia et accidenti altera. Et

221.

Ad invicem si
ma existit p. existentia propria ma et fa sunt duo entia in
terminis sic plena in actu existenti, non vero terminis sic ple
ta in actu essentiali informatis. Et in hoc sensu Plur aut existit
entia in actu non posse resultare unius p. se ut ex hoc et equo. Ratio
talia entia entia oblique sic p. plexione non possunt ordinari ad pro
nendum ac sicut ex essentia materiae, et essentia forma et essentia unio
nis que sunt entia in actu metaphisice plena potest resultare
una adequata essentia opposita ita ex duobus entibus sic substan
tialiter impletis impletis in actu existenti, potest resultare unius
entis p. se non adhuc ordinari possunt eiusmodi entia ad pro
nendum unius p. se sic substantialiter opposita nec aliter intelligi, quo mo
do possit fieri unius p. se ex. a posito existens nisi ex entibus sic impletis
que sunt entia in actu existenti. Nota hic Platonis a se esse ideas
esse naturas ex. impletas in generabiles et in corruptibiles proinde dicitur

ens in actu nullo ex quo emana individuali pte
Contra hoc autem dicitur in parte et hinc inde ex hinc inde est, que hinc inde
in actu nullo ex duobus entibus in actu est.

222.

Ad 1^{am} adiacentem. fallit et phis dicitur

ex subto et accidenti in parte nullo unum pte quia accidenti in
nullo subto et existenti. Unde 2° Per modo hinc inde obque ex subto
et accidenti unum pte in rebus est, quia unum pte hinc inde sunt
et in parte unum pte accidenti et oppositum ex hinc inde et accidenti
et hinc inde unum pte accidenti est ex parte una accidenti nec. = Ad
2^{am} idem arguitur fieri potest in anima rationali ut, que Deus creavit
in unum pte. Tunc enim hinc inde cum et parte in anima, est in
actu partialiter atque producta. Dico quod est parte actu et
et que producta. nec enim ante unionem nec materia nec facta sunt actu
parte ipsa. Si autem velis arguitur quod est parte actu est solam
actu illud quod parte erit parte illius, quod inde? = Nota obiter
quod materia existit per existentiam fieri intelligit in parte nullo existit
in parte facta, sicut quod nullo intelligit existit in parte nullo
legit pendere in sua ratione a calore sicut nullo opposita, in
rationali intelligit dependentia aliam in parte nullo, per quod
existentiam l. materia hinc inde existunt.

223.

Intra item ex existentia partialit

materia est necesse scire una pte existentia totum et necesse
materia et facta existentia per existentia partialit potest scire unum
pte totale existit nullo ante l. quia unum pte scire existit et
habent ut perfectibile et perfectibile ut personalitatem verbi et
humanitatem l. ut actu et parte facta necesse explent materia necesse
plent forme potest nullo unum pte. Atque ille partialit exu

entia nec ut perfectib; et perfectibile nec ut actu et po
se habent q

222. Ut in illis arguere retroqueam rogo Meas an ex productio
nib; inpletu; mac et fa; resultet una totalis productio? si n; re
sultat. Infertur ipse n; esse unq; p. se ipse existens. nec illo
n; nec iura illi res existit ex mo quo producit q; se ex produ
tionib; inpletu; mac et fa; n; nec una totalis productio ip
se n; esse productus p; unq; totale productione q; si resultat una
totalis productio resultat ex productionib; que nec ut actu
et po nec ut perfectib; et perfectibile se habent in se q; n; b; g
exis, que mo dicto se habent nec potest unq; p. se, forte dicent:
ile productiones n; sunt una p. se fr; productio d; una p. se termi
nate. Dicq; illas existentiā esse unq; p. se terminare aut sub
iective productione deo manente distincta ab uno p. se extra
ali q; fr; existentiā p. se existentiā illi partiale. Nunc loq; existentiā
le ipse unq; dicat, n; in indivisibile d; d; indivisibile in plures ex
istentiā partiale ad modū quo se fieri l; produci ipse. unq;
n; indivisibile d; indivisibile et in plures productiones inpletas.

225. Dicitur et de pa
ritate neco ex illi existentiā mac et fa; n; resultat una p. se existen
tia quia ille nec unione existentiā, nec innotuit nec informa
onū unione in se. Unq; autē p. se separat inpletū nec, debet na
re aliqua unione ex his. Ideo ex illi existentiā nec ut nec unū
p. se. mac ut existens et fa; existens unione informonū unione
Ideo ex illi unq; p. se existens nec. Itaq; ut ex mac et fa; p; diver
sa existentiā existentiā resultat unq; p. se futurib; existens n;
requirit q; ille existentiā iponant unq; p. se existentiā d; sint

ratione sui quod si existunt partes spondentes unam esse substantia-
le existentię esse partem totam existentiam solum existentię condi-
tione est requisita ut partes spondant unam esse existentiam quod dicitur
aliqua existentia nisi existentię partem.

226

Unica itaque existentia se ponat

unam esse existentiam redit existentia essentia cui immediate unum
et existentia se redit existentia magis sicut potest probari se non exi-
tere nisi per existentia esse. Directe falsa est magis quia existentia
se solum immediate unum essentia se. Unde essentia se ut existentia unum
mae ac reduplicatio he solum denotat existentia esse ditionem usque unam
immediate mae in 1o existentia se immediate unum mae: ad modum quo
se se ut existentia notat ipsam substantialem reduplicatio se solum deno-
tat existentia esse ditionem ex? requisita, ut se notat ipsam su-
stantialem in 1o existentia illud notare aliter notare per aliquid acci-
dentale ut existentia se dicitur de essentia aliquid accidentale
et ipso.

227

Aliter etiam res omittendo modo: ad magis dico, existentia pro-
pria redit existentia essentia cui immediate unum in 1o existentiam
aliter, iuxta hanc existentia accidentem que immediate recipiunt
in toto ipso sequitur quod illi unum immediate in denominatione ipso
sui existentia nota solutionis existentia et modus immutabilis sui
denominatione dicitur essentia, que modificat esse existentia se
ratione sui modice essentia se, inde et quod immediate unum
mae in immutabilis mae denominatione existentia. Itaque ex se Coram
hinc ut utat existentia probantur. magis prius existere debet quod
se existentia se in se recipiat et denominatione existentis de se
se non potest esse existentia esse presens ex? habere existen-
tiam.

sicut quando fit ignis educit aere illius educitque substantiam in unum
productum et in unum productum et ergo et non subter denominatione pro
ductum. Non quod et capax fit et capax denominationis omnis,
sicut effectus fit illius sic species in aere recepta non denominatione aere
vires nec gratia caliditate ponere in latere gratia denominatione

248.

Yusur Deny

ma et fit substantia et eandem substantiam unum per eandem unionem
et ut dea opposita non requirunt plures sed quod sicut ma et fit exis-
tunt per eandem existentiam quam ad id requirunt plures existen-
tiae partiales. Omnia autem et nego eorum. In primo in primo una
pars opposita non substantia prima quae alia et substantia manet
explicat per ordinem ad naturam plerumque. Unde si ma et fit per eandem
substantiam substantiam, tamen non existunt per eandem existentiam, non fit
existit proportioni naturae ad fit ma et. Deinde ma non intelligitur unum
ta fit pro aliquo priori pro quo non intelligitur fit unum ma et ma
existit pro aliquo priori pro quo non intelligitur fit existens, et in
super unum et est nexus duorum extremorum: existentia in aere
fit quia duo extrema existunt, patet in existentia anime
separatae. Deny fit: substantia non respondet subter eorum ad opposita
sufficiat unum subter una fit etiam sufficiat; essentia existentia
sequitur essentiam et productionem essentiae cuius ma et fit habe-
ant diversa essentia producta per actiones diversas habentem
diversas existentias.

249

Argumentum 3um in omissione distinctionis essentiae ab exis-
tentia essentia est causa materiae existentiae et tamen essentia non
praesupponit existentiam ante existentiam alia sequitur infi-
nitam existentiam: quod ma fit causa materiae fit non probat pre-

Iupponz existeri ante se. Adeo ut existat aliqua causa ma
 te sua presentia ante duracione n̄ requirit q̄ p̄p̄rior na
 re p̄supponat p̄p̄riori p̄p̄senti aut duracione q̄ ut ma cause ma
 te se n̄ requirit q̄ p̄p̄riori nate p̄p̄be existat ita p̄. An
 aga. d̄ p̄p̄occupatū et arguet ab Exm̄o d̄p̄. l. 3. Intrafee
 l̄ro 4. num 3. ex ip̄o dico; essentia n̄ n̄ p̄p̄e et causa ma
 existentiē ipsius rei. Vao quia productio maie et creatio que
 n̄ producit de p̄p̄de. a sub̄to; sequen̄ n̄ habet cause maie sui
 alie maie et generata in̄ter quia quilibet rei est causa sui
 n̄q̄ et causa existentiē rei et causa rei itat in̄ causa effici
 ente. Unde sicut essentia necūit esse causa efficiens / ue exi
 stentiē, ita nec causa maie ita q̄ eadē indistincti actione produ
 cit essentia et existentiā rei et utraq̄ l. sal creat. l. sal ge
 nerat de p̄n̄ ab eodē sub̄to unde essentia et existentiā maie l.
 sal nova erunt p̄ eadē actione creatiū. Essentia autē et exi
 stentiā se maie sal producerent p̄ eadē actione generatū quā ven
 etiā maie s. p̄rior sua existentiā et quā essentia s. p̄rior
 existentiā sua.

250. Ad adiamentū nulla et p̄p̄riori n̄o n̄q̄ existit in
 et p̄p̄riori p̄p̄riori cause sui presentia sufficien̄. ita ut p̄
 sui existentiē tanquā p̄ sub̄to q̄ recipiens et p̄ sui existentiē
 tanquā p̄ p̄p̄riori hinc qua n̄. Itad de duracione n̄ tanquā
 in causa efficien̄. Itad aliud et q̄ causa f̄ca n̄ debet p̄
 intelligi in instanti d̄ ante factū q̄ in et n̄q̄ n̄ debet intelli
 gi p̄rior tanquā effectu seu duracione ante effectu et aliud et
 q̄ causa f̄ca instanti et n̄ debet p̄p̄riori existentiā ante
 effectu. I. fully et q̄ ex l. n̄ infra; quia p̄p̄rior causa p̄p̄riori

extremu in se quoniam eorum intelligatur existens in se ipso seu
durant ante effectus de se et cogitatio. Quia potest in se
longe causa fieri proxime potest causare effectus quoniam intelligatur
prope presentem autem prope durare non autem quoniam intelligatur prope exi-
stenti.

251. Intra 1° tria blatione arguitur existentiæ fieri et generari pro
ducta de se dependente a subiecto, et habet causas materiam et formam et causam materiam
existentiæ. Et tamen non intelligatur existens propriam ad se existentiæ.
quod 2° ex alio modo esse causas et prioris natura et virtutis sic prioris
non per existentiæ fieri ut existentiæ in se ipso posteriori quæ materiam cau-
sam et existentiæ propriam ad se non requiritur quod existentiæ per propriam
existentiæ non autem: causa efficiens et prioris natura causalitatis
et tamen virtutis sic prioris per causalitatis existentiæ in se ipso pos-
teriori: quod apparet. = 3° materia propriam ad se quæ materiam causas, po-
test intelligi existentiæ per existentiæ fieri precedentem et non requiritur
materiam per propriam existentiæ existentiæ non autem, non per se ipso prioris
existentiæ per existentiæ fieri precedentem, et pro posteriori per existentiæ
fieri adveniunt: quod.

252. Ad 1° speciem reliquitur nego 2° cogitatio fieri et causam materiam
sue existentiæ: causa enim materiam existentiæ fieri et materiam: non causa
materiam et id dependente a quo tanquam a subiecto producat aliquod fieri
enim non producat dependente a se tanquam a subiecto et dependente a materia
pro aliquo prioris pre existentiæ in se ipso non autem materia potest causare
fieri quæ causando eorum existentiæ = Ad 2° falsum et tamen: et non pro
bono dicitur. Causa efficiens et in actu 1° prioris natura cau-
salitatis recedit, et in actu 2° prioris nego materiam. Sic et tamen causa
virtutis sic prioris in actu 1° per causalitatis, nego sic prioris in

in actu 2° p. causalitate modo. et dicere: cause efficiens p^o
 ritur prior in actu 1° causalitate p^o q^o ritur in se p^o
 p^o potentia proxime operari actione et t^o p^o p^o ritur cause
 et p^o ritur ex parte actus 1° proxima ritur in actu 1°
 prior ipse causalitate p^o causalitate ipse inq^o causalitas sive
 actio que et fit denominari cause in actu 1° prioris t^o et
 posterioris sui et t^o et q^o actio et prioritas in actu 1° cau
 se in causalitate et t^o. Hoc no^o sicut p^o proxima ad cau
 sandu^o et prioritas in actu 1° ita ipse cause sive actio et causalit
 tas et prioritas in actu secundo.

253.

Itine supposita et sub notio positiva
 ipse efficiens et prior in actu 1° causalitate et p^o causalitate et prior in
 actu 2° causalitate et t^o efficiens producta q^o causa mater et prior
 in actu 1° causalitate, et p^o causalitate et prior in actu 2° causalit
 tate et t^o mater causato ad qu^o causa efficiens n^o ritur in
 actu 1° p^o existentia causalitate et multo magis p^o existentiam
 t^o efficiens producta q^o causa mater n^o ritur prior in actu 1°
 p^o existentia causalitate et multo magis p^o existentia t^o mater
 causati et q^o causalitas que et prioritas in actu 1° supponit
 positive existentia prioritate in actu 1° cause efficiens q^o causalit
 tas cause mater que et ipse prioritas in actu 2° supponit po
 tive existentia prioritate in actu 1° cause mater. Ad 5° folio et
 an^o hoc no^o ea que p^o prioris et p^o posterioris non existentia sal
 tate vol^o existentia unde si mater prioris existeret p^o existen
 tia p^o precedentis, et p^o posterioris p^o existentia p^o adveniens
 utraq^o existentia et fit utraq^o in ead^o mater surgerent sicut
 multax vol^o q^o in pole n^o folio narabit. et et supermarie a th^o

habet. Hinc pro natura sententia magis propria ad se adveni-
entem intelligitur posse existens; et non per existentiam se precedentem nec
advenientem: et per existentiam et per propriam.

252.

Intra aqua non est 1^a substantia frigida
dicitur quia et opposita ex subiecto et facta magis habens propriam exis-
tentiam esse opposita ex subiecto et facta se ex essentia recipiente et exis-
tentia recepta quae. Pro ideo aqua non est 1^a substantia frigiditatis quia
et opposita ex subiecto et facta virtutibus vel facta opposita in hanc substantiam
li informata non quia et ut contra opposita ex subiecto et facta negat
Trinitarius existentiam magis dicitur ab essentia esse proprie
facta magis ut subiecti et solus esse modus ex affixi magis ut puro tunc in
vinculo et ditione ut magis si actus 1^a substantia se ut tunc demum exis-
tentiam recipit informare in magis tunc magis et 1^a substantia in esse
ve facta existentia quia ita et substantia non recepta in alio ut non sit
opposita ex subiecto et actus informantis et virtutis substantiam
tunc ex facta opposita. Hinc disparitas aqua stat ex magis ut ex
subiecto et ex actu facta informantis et virtutis substantiam ex
facta opposita unde aqua in frigiditatem aut alteram facientia
tunc recipitur in de non est 1^a et 2^a substantia.

255

Ad aliorum solutionem nota 1^a
fadicit actus 1^a magis et rati et quia et actus virtutis per se
non ad 1^a esse substantiale opposita et ad 1^a ad equatam radice
ceterorum, que sunt et dant in opposita et servare a primo in
co, quoniam facta substantiale presupponat radice sui. Hinc et accidentia
apertis actus 2^a et quia non pertinent ad 1^a esse substantiale et supra
ne radice sui facta colligi se substantiale non apertis actus 1^a quia alii
non supponat in magis supponat actus magis facta et existentia actus

Unde se ad actum 1° in b^o existentiāle, I in b^o enī fice pura
 realitate opterī: nō ma n accipit. et actus simpliciter fa, et esse ac
 tu tale substantiale. Nota 2. fa substantiale et eoz dicit
 actus ultimus ma se in alio seruo, quatenus sufficit. opter p^o
 realitatez ma izant ma cy una tanty fa substantiale determinā
 nata s. ad esse tale determinatū en fice substant opterī.

256.

Nota 3. q. h. ma n esse

causa ma se fa nec unōm cy fa, et talis dicitur fice ab existen
 tia suppone p^osent ma l^o et fa exere p. eozde exereoz opter
 unūm, in quo ma se dicitur nō dicitur in eoz q^o opterī.
 ty eozde indispōibili accōne producat q. le p^ole ex natru rōnōt
 itat defacto nō ita accidere. Nota 2. q. h. ma n. fa causa ma se
 anime volū, em in h^o nō exere ma p. exereoz anime volū. No
 nō ma l^o et causa ma se unōm q. debet p^ocedere exere alio
 ma inteligenz unōm cy exereoz anime volū p^oprioz ad unō
 one q. dicitur nō et q. Insup^o ma l^o exere vī acionis exere
 dicitur ab acione cealr anime volū: nō cy anima separe ma n
 amūte sup credonez, et agūnt alioz, nec animaz sup amūte erat
 q. agūnt az quā acionēz productibū dicitur vī exereoz
 dicitur Correspondent q. Nota dicitur q. dicitur animaz esse causam
 exereoz ma se dicitur s^o h^o q. ibi s^o h^o s^o dicitur in substantiale
 aliqua esse que et causa in vīca et fa exereoz primariy sus
 tanciary et eā vīca ut anima alio: idē docet 2° de anima cap^o
 2 anima et causa ipsū alio, et cu s. al. Insup^o animaz esse causā
 fa opterī nō causā exereoz ma se. Observa p. vīca p^o p^o seran
 tie Thomatice circa exereoz enū creatū stantez nō locutor
 fuisse.

SECTION II.

An Materia Posit Naturaliter existe re sine Forma.

257.

Constat inq. 1^a a primari n dependere a
se substantiali tanq. a sua causa si cu. ma. l. proximi ad formi
mate existens, ut pote que et proxime potens in se. proxi. mate ff
causare. An autem a posteriori dependeat a se substantiali et an depen
dentia hec s. natura vincibilis l. natura invincibilis discutiendy hic
et noto 1° Deq. in rety productione et servatione posse operari de
pota ordinaria et ut auctore nature stando nimiry legib. quib. dicitur
universy anuendo q. exigentia rety quib. ut auctor nature conven
tencet et posse etiq. operari pte extraordinaria illi s. n. anuendo q.
munes leges et ut auctore super naturale. Noto 2° naturale et posse accipi
prout opponit violento et prout opponit super naturale in l. serva
accipit dicitur naturalia accidentia exacta a reb. ad huc bonq. ser
vacione sic frigiditas et naturalis aque calor ubi violentus seu n. natura
lis prout nature violento opponit naturale prout opponit super natura
le et q. sine miraculo effici n. valet. Super naturale aliud est entia
ve. sive q. id substantia tale et aliud denominatione sive q. ad mo
dy tale. Sic serva accidentiy sine subordinatione super natura
le et quia talis serva 2^a se contra excedit vov. et exigentia
totius nature super naturale denominatione sive q. ad mody et q. vov.
natur n. excedit et denominat super naturale aliquo ex hui. mo
du. 1° si s. 2^a providentia omnia formaty divino decreto. 2° si mu
nial. facit super naturaly q. ad mody motu blis ab ocula in oriente
ut pote que vov. Angeli naturale n. excederet. 3° si effectus 2^a se natura
lis s. ratione vov. alicuius circumstantie superaret vov. nature sic

258.

obtusio patet in applicata sufficienti dicitur supernaturali quod ad modum
 potest etiam habere virtus ignis non excedit de deo circumstantia
 non suas facultates naturales superat 3° si res ex parte naturali
 2^a omnia que illi antecedunt coexistat in alio casu quo
 fieri exigat sic ignis babilonicus sufficienti applicata patet obstru-
 ti et non obstruere dicitur super naturali quod ad modum existit caligo cal-
 re in aqua est violenta in naturale prout naturale opponit violenta
 to et naturale est prout opponit super naturali Inferi que sensu
 aqua calida in parte naturali et in parte naturali non est.

259

Nota 3° re naturali

existenti aliqua accidere que nec vista nec sensu, et prout dicitur
 exigentia sunt hęc si virtus agentis naturalis ex genere dicitur
 Deu eveniant mere prout naturali dicunt. Ut flux in aere si acci-
 dant in mundo providentia firmata divinis decretis super natura
 lia quod ad modum dicunt. totum est motu sibi ab actu in oriente.
 Prout difficultate procedit in 2° sensu vocis naturalis inquirere
 an seculo miraculo mal. possit natural. existere absque omni factu
 naturali? neque vult affirmare. Gabriel et Marcellus citati
 ab eximio et P. Ouedin reverentia 2° facit P. Joane de cordencia
 in m. s. alii amirantes subtilis P. Nicolau martiner dicunt quod
 notum est animal. possit nec ne natural. existere sine factu. eo quod pro
 neutra parte dei fundamentum cui fidem ingeniosum et amicum
 referunt dicit si mal. non possit natural. existere sine factu vult hęc
 in ipso ad divino decreto proveniet et ignotum est uti an possit
 natural. existere sine factu neque acentu naturi vult non repugnet illi
 ignotum et an det tale decretum.

Comunifera Phony Jea et mag^o V^o n^o
 posse natura existere sine fa^o fuzantiali ut eximiu^o fupponere
 ut metaphice Jea g. name. V^o Jea aliquo refertione dicere ex mag^o pro
 nuntiate errantq^o p^ontentq^o abfurdq^o de f^o f^o tota verba loco cita
 to a refertione n^o invenientur: in long^o Jea f^o Jea illa p^ontentia
 bit loco a nobis citato Jea ut implerimq^o veritate deo acco
 ma^ou^o generas uniu^o f^o corrupta aliena ut Jua Jua aucto
 re in afignata rone naratu^o impo^o ma^o ad existendy sine
 fa.

261. Dicunt alii in p^oq^o hanc fundari in intrinica ma^o ditione. Dicunt
 ne de p^ontentia ab agentib^o naturalib^o imp^ontentib^o f^o p^ontentia mag^o
 om^o fa^o fuzantiali. Dicunt alii p^ontentia adivino decreto p^ontentia
 Phicy hoc et rone n^o q^o Jea p^ontentia de Jua invenientur et l^oq^o fuzantia
 n^o p^ontentia p^ontentia tribu^o veritate aut exigente abcau^o caute
 creati rone ordo nate de caute debet tribu^o, quon^o rone adivino
 n^o decaute v^o et n^o rone q^o n^o p^ontentia d^ontentia decaute
 l^o p^ontentia l^o rone d^ontentia et rone decaute d^ontentia d^ontentia decaute
 ut auctore nate exigentia rone anuent^o at quon^o d^ontentia caute creati
 huius exigente Jua invenientur et caute p^ontentia fundamento
 p^ontentia tribu^o rone isre ordo nate existentie Jua ma^o om^o ali
 qua fa^o fuzantiali: q^o

262. Dicentes mag^o n^o posse existere sine fa^o fuzantiali
 ab imp^oq^o agentib^o naturalib^o, hac rone^o Jua metaphice p^ontentia
 nate n^o invenit^o mag^o nec operat^o p^ontentia ut unq^o fa^o decaute
 ualib^o inducat iura acroma generas uniu^o f^o corrupta alca
 nu^o q^o huius nate inextio ma^o caute fa^o tribu^o fuzantia p^ontentia
 agentib^o naturalib^o. Si fa^o compozentia admittat caute Jua huius rone
 ne

ut n̄ valeat n̄q̄ rursus componitur in mare videntur destrui aut
 separari à ma fa videri, quon̄ alia substantiali fa inducatur
 ab agentib̄ q̄ scilicet agentis naturale expulsi f̄q̄m̄ aliq̄ introdu-
 cat. Unde axioma generale uniusc̄. iuxta hanc sententiā
 n̄ revertit̄, ita ut corruptio unius s̄. generis alterius aliq̄ q̄
 probabile admittit eximius aliud exponunt de ordinariis et quo
 tidianis corruptionib̄: et insuper patet exceptionē in corruptio-
 ne accidentali; n̄q̄ destruitur lux et locus luci aliud (tenebrę
 nullę) n̄ sustinet̄.

263. Præterea et contra illę rationē dicitur agens na-
 turā n̄ posse privare n̄q̄ omni fa substantiali postquam creat̄
 et. At hoc n̄ probat n̄ potuisse n̄q̄ natura produci absq̄ omni fa
 ut q̄ n̄ possit recurrere et adivine deinceps. Sed ad intentionem
 rationis nature. Ad prologum venit, omitendo q̄ agens naturale n̄
 intentione malę nisi q̄ opere profic̄ ut unq̄ f̄q̄ destruat; et ex
 hoc dicunt n̄ inferri q̄ debeat aliq̄ fa substantialē inducere fieri
 et q̄ directe intendat productionem accidenti ex se incompatibilis
 fa precedente ex cuius productione indirecta sequitur destructio
 f̄q̄ precedentis proter q̄q̄ quo mo efficaci potest probari Ange-
 ly et generalit̄ Dei cursu n̄ posse n̄q̄ omni fa spoliare. Hęc ex-
 cluso divino decreto q̄ n̄q̄ s̄. a Deo ut auctor nature exigentis
 rerę auctore et cursu ad impoq̄ agentis naturalis, ne esse
 videretur ignoty nobis esse q̄ fundamentis infra inferuando fieri
 noty et h̄ fuit tot contrarij. Præterea noty nobis et ad inveni-
 endam rationē ut impoq̄ eum ad existendy natura sine fa
 destruamus. Scio eximius dicitur citata disputatione nulls̄. diffici-
 le esse rationē reddere, que vincat natura dependentiā maiore fa

Et q̄ fundamentū ita vincit videt in alijs reb. ab his quib in
oīq̄ et an ma possit exister sine fo q̄ adferentib oppositam
n̄ sufficiēt p̄latione n̄ expediat; prudentib et in n̄ theolo
fica vesp̄isimū aseruat.

262.

Anse n̄ sc̄is ex h̄ mexionib̄ f̄cualib̄
sunt fructabiles p̄ naturā causq̄ robustiore talz et mexio aque
cy frigiditate. Aliē sunt ex. infructabiles talz et mexio unio
nū cy extrinū. Aliē s̄ly sunt p̄ miraculū fructabiles talz
et mexio ignū cy calore. Et n̄ n̄. s̄. ma^{ta} ex propria exi
gentia n̄ potest n̄. et absq̄ miraculo exister absq̄ om̄i
f̄cualit̄ n̄ utroq̄ rone P^a rone qua plura v̄i sunt ilz
in creat̄ auctore vider p̄teris probō n̄ rone qua plurime
refertores aseruat probare delunt ex P^e p̄nab̄ d̄p̄ 2. s̄. s̄.

265.

Ma^{ta} et
p̄ca f̄cualit̄ oī in p̄teris f̄cualit̄ ex se determinata ad f̄
f̄cualit̄ n̄ minus quq̄ ignū ad caloz et ignū ita et deter
minatus p̄ intrinū exigentiā ad caloz ut n̄ possit n̄. et sine
miraculo exister sine calore q̄ ma^{ta} ita determinata ad f̄
f̄cualit̄ et exigentiā intrinū ut n̄ possit n̄. exister
sine ita men. videt probat ma^{ta}. ma^{ta} ex titulo p̄ca f̄cual
t̄alū oī f̄cualit̄ in p̄teris et n̄ s̄ly p̄portionata ad f̄ f̄cual
n̄t̄alē et ordinata ad ilz sus auct̄ et p̄ ilz maḡi p̄fect̄
quq̄ ignū p̄ caloz et ignū et p̄ caloz minus p̄fect̄ ita
ex suis intrinū p̄pender in caloz ut n̄. requat exi
tere sine ita q̄ ma equali saltz inclināone p̄pender in f̄ f̄
f̄cualit̄ q̄

266.

Ad om̄em aliā f̄p̄māone v̄acitate qua ameo coler

dicitur in principio per se et factum quod mal.
 In factum sicut dicitur dependet natura anima ex intrin-
 ca exigentia sua quod mal. ex intrinca sua exigentia depen-
 det natura anima. Mal. dicitur mal. inegabilis et probat quod
 ideo factum dicitur dependere natura anima ex intrinca exigen-
 tia facti illius quod mal. et natura mal. facti sicut dicitur. inpleta ex se p.
 intrinca inclinatione propendens in mal. et non ordinata ad ope-
 rationes aliquas quas perfectum exercere potest extra quod mal. intrin-
 ca potest et que nunquam existerent sine mal. Ita quod ad omnia se
 habet mal.

267. Nota nullus esse inveniendus in eo quod dicitur quod prius et ratio-
 ne habeat a posteriori quod eo quod posterioris et dicimus enim regem
 inquit et calore posteriori inquit sicut dicitur de cognitione
 mal. et facti ut eo quod suo sicut dicitur inplemento suo et quod sicut
 sicut dicitur operativa ita inclinatur in suam perfectionem ut natura
 prohiberi non potest a productione suorum proprietatum ita mal. in-
 clinat in se ut potest quod et sicut sicut dicitur perfectibus ut natura
 prohiberi non potest ab eius receptione unde sicut sicut dicitur alicui
 proprietatem ita mal. a facti dependat = Nota etiam quod P. l. dicitur
 de ex limbo dependente a posteriori sicut vocari non solum
 que et dependente ab effectu et quocumque alia que non est a priori
 id est que non est dependente a causa l. ab eo quod se habet ex parte ca-
 use et a comitanti seu vero producte ad presupp. rei exigen-
 tia que exigitur la facti non refluat sicut dicitur causa moralis
 Hoc modo ultima suppositio anime valit pendet ab anima.

268. Nota etiam
 acutate non probari a nobis, magis non potest existeret sine facti sicut dicitur

quā ut curq. f. exigat & quā illi exigat. Et mo quo r. n. c. b.
re et accidens subre exigat s. r. t. exigentia ut anulus agens
natura v. p. s. v. i. o. l. a. r. i. u. m. Nota etiq. ex mutua Phony servata
re mo n. eque bene extrinseca sine fa. de cy. da. Hinc n. l. re
cursum addiving decernit ut dicit n. p. s. e. n. a. r. i. a. e. x. i. s. t. e. n. t. e. s. i.
ne fa. Sicut f. recessus ad Deu. ut dicit solz n. p. s. e. m. o. i. t. e.
re ab occasu in oriente: n. eque bene se habere sol. ac r. u. e.
hoc r. r. a. t. i. o. m. o. t. u. i. r. a. t. h. o. c. e. x. m. u. t. u. a. c. o. n. t. r. a. p. e. r. s. u. a. t. i. o. n. e. Nota
etiq. r. e. c. e. p. t. y. r. a. d. i. c. i. u. f. i. c. i. a. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. q. e. s. e. a. d. i. n. f. e. r. e. n. d. y. m. e. x. i. o.
n. e. v. n. i. u. c. y. a. l. i. o. u. t. r. a. t. i. n. r. e. p. e. r. u. c. a. l. o. r. u. m. a. c. n. e. t. v. n. i.
c. y. f. u. n. d. a. m. e. n. t. y. a. d. t. a. l. e. m. e. x. i. o. n. e. i. n. f. e. r. e. n. d. y. v. n. i. o. n. a. n. q.
c. y. e. x. t. r. e. m. i. m. e. n. t. e. q. u. a. n. r. a. d. i. x. f. i. c. i. a. t. o. r. u. m. Hinc coliges
ex eo q. m. a. n. s. r. a. d. i. x. f. i. c. i. a. f. e. n. e. e. f. a. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. a. c. a. p. a.
t. i. o. m. a. e. r. i. n. d. a. r. i. f. u. n. d. a. m. e. n. t. y. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. u. a. c. n. e. g. e. t. m. a. e. r. n. e.
x. o. c. y. f. a. C. o. l. i. g. e. s. e. t. i. q. e. n. t. i. t. a. t. e. p. o. s. s. e. d. e. p. e. n. d. e. r. e. a. p. p. r. i. e.
r. i. o. n. i. a. b. e. o. q. p. a. t. i. o. f. i. c. i. a. e. p. s. i. u. n. e. t. r. a. t. i. n. a. c. i. o. n. e. q. u. e.
e. x. t. d. e. p. e. n. d. e. t. a. p. p. r. i. e. t. a. t. i. o. n. e. a. t. r. o. p. i. l. l. y. p. r. o. d. a. c. t. o.

269.

Dicit P. Anagnin
de scitu mo nunquam extrinseca sine fa. substantiale cy. solz
videtur accidentia r. g. m. u. n. o. r. u. n. d. e. l. l. e. f. i. c. i. a. e. i. n. a. e. r. y. n. a.
r. a. d. a. r. i. m. o. q. l. m. r. e. s. p. o. n. d. e. b. i. t. l. e. i. l. l. a. n. v. i. d. e. a. t. C. o. l. i. g. e. s. e. x.
r. e. n. y. m. u. t. a. c. i. o. n. e. t. o. s. e. l. e. c. t. e. r. r. e. s. p. o. n. d. e. m. u. s. e. t. d. i. c. i. m. u. s. s. i. c. u. t. i. p. s. e.
e. x. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. u. a. c. c. i. d. e. n. t. i. s. q. u. e. p. p. r. i. u. e. e. x. p. e. r. i. t. i. n. f. e. r. e. d. a.
r. i. i. n. i. g. n. e. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. a. f. e. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. i. n. a. i. n. f. e. r. r. i. m. u. s.
d. a. r. i. d. i. v. e. r. s. e. f. a. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. i. n. d. i. v. e. r. s. u. s. u. b. i. e. c. t. i. s. e. x. v. a. r. i.
c. o. l. l. e. c. t. i. o. n. i. s. a. c. c. i. d. e. n. t. i. y. q. u. e. r. e. a. n. t. e. d. a. n. t. e. r. e. t. r. i. b. u. a. n. t. a. d.
h. o. c. a. f. f. i. r. m. a. n. d. y. n. e. s. s. e. n. e. t. n. o. s. o. r. b. e. p. e. r. a. g. r. a. n. t. e. d. a. r. g. u.

causam fumorum ex his que huc usq[ue] novimus condantur. Hic
 sicut p[ro]p[ter] Arago n[on] videt omnes ignes et ex iis quos videt
 inferre ignem, exigere calorem q[uod] se semper ac ex hac aut illa
 lectione accidentis colligitur. ma. ergo deprehendit[ur] ex hac l[et]t[er]a.
 ita se substantiali bene inferre n[on] nunquam extrinseca se
 substantiali.

Argumenta Contraria.

270.

Irony ex p[ro]p[ter] o[mn]i causa et p[ro]p[ter]
 or nara effecta supponi q[uod] debet ante effectum sequenti supponi
 debet omne neq[ue] ut existat. q[uod] alio quocunq[ue] existeret, aut n[on]
 existente causa erit. Inferre implicare dependentiam ab eo q[uod]
 posterior est. ma. q[uod] n[on] dependet a se posteriore ma. Adit l[et]t[er]a.
 quidq[ue] a p[ro]p[ter]i dependet ab aliquo t[em]p[or]e habet eo ipso virtute
 et producenti talis cu[m] ut patet in igne et calore et potest
 etiam p[ro]p[ter] inductione: insuper quia alioquin causa exi-
 gere conp[ro]p[ter]i creatu ad productione effectus a quo pendet
 q[uod] n[on] dicitur cur q[uod] includit, ne exigat q[uod] neq[ue] sui cause neq[ue] ef-
 fecti nec t[em]p[or]e nec sub[st]antia curu s[ed] modus relati[onis] aut actus. nu-
 lo ex his modis se haberet se va. ma. q[uod] Adit 2[us] s[er]mo in
 in 2[us] distinctione l[et]t[er]a. questio l[et]t[er]a articulo l[et]t[er]a dicente mane-
 re in ma. post destructu[m] sp[eci]es illa q[uod] erit ante se, quia
 remoto posteriori remanet adhuc prius.

271.

Respondet causa omne
 supponi debere ante effectum et ante illu[m] nexu[m] cu[m] illa a posteriori
 n[on] v[er]o debere supponi causa nunquam nexu[m] et ab effectum in
 dependentia. supponi etiam debet q[uod] neq[ue] et p[ro]p[ter]i ad se ut existat
 at q[uod] neq[ue] et p[ro]p[ter]i non, supponi debet in eode[m] instanti rati, n[on] v[er]o

illo priori ad effectum si causa conexa et ex existentia sui effectus
 requirit existentiam sui effectus in a priori illo requirit
 aliter effectum se haberet ex parte principii danti esse (ab effectu
 acciperet se esse. Hoc magis considerate probat requirit utique
 existentiam et a posteriori ratione danti connexioni. Sic uita Phisic
 nra a calore q libet cui creatur alia uitaone dependet sic apu
 d nos ma a fa dependet et si causa nrae se. Nota pronon
 te nrae nulaq frca anterioritate dicitur. Infer in illo priori in
 reliq ome neq pro priori n voneq pro posteriori. Infer etiq
 in illo priori n prebendi ab existentia nrae prebendi in ma
 naturalitate l super naturalitate talis existentie nra existentia
 naturalis et nrae debita et cu fa aqua pro illo priori prebendi
 det. super naturalis existentia et cu coexistentia fa aqua pro illo
 priori etiq prebendi.

272.

Ad 1^{am} adhaerentem obiectu fuit P^o uideo ultime
 dispositionis ad quantitates se preferat ad diuina nra que dispositio
 tris dependet a posteriori nra quoniam det nec dari potest emanatio
 ut pote que se n producat. Insuper: et si adhaerenti pro 1^a
 uia est de causa efficiendi n deo uia est de causa nrae pata u
 se que ma n producit. Ade emanatione n sufficere ad pendentem
 infructibile. nra in aqua uia frigiditatu. Insuper inductio fac
 ta ab illo adhaerenti nra, cu ignu proxime dispositi ad pendentem
 n meruerit. Ad id q ultimo adhaerenti dico ma n exigere prius effi
 cieri ipse enq prius efficiendi nra, exigere tm prius productibus
 se cu qua face infructibile nra. q absurdu nra sicut nra q
 ma ultimo in dispositi adhaerenti se exigat dari prius pro
 ductibus talu se. nra huius et quia uo exiget se tm exiget

quidq; sui eras exigie.

273.

Ad 2^{am}. dico 1° h^{oc} loq^{ue} de priori n̄ mixto cu; po-
teriori l. n̄ mixto metafice d̄ rōntu; fice tunc enq; remoto p.
manu; q^{ue} posteriori. poterit manere prius super natura; q^{ue} ad
modu; l. q^{ue} ad sustantiq; natura; servatu;. adit p^{ro} locada iⁿ re
manere in ma q^{ue} erat ante f^{act} q^{uia} una fa amata; novq; in
duit n^{on} ideo n̄ manet sine t^{er}o q^{ue} conexioni; quē una facit.

272.

Secundu;

argutu; ma creari n̄ e; pendet a fa; sicut si hac creari a
ma n̄ dependet a deo l. ex defectu fa; servatū n̄ inferre
deficere n^{on} n^{on} fa; deficientie, subty; ma; n^{on} habet n̄
deficere) nec Deu; qui n^{on} servat nec etiā deficiet causa;
formale; utriusq; aut quasi utriusq; cu; possit adhuc r^{ati}one
re sustantiale r^{ati}onem. Ede 2° si ma n̄ possit existeri sine
fa; hac deficientia ma exigere sui destructione; n^{on} n^{on}
illu; servat tunc casu; est d̄ exigentiq; nature; q^{ue}.

275.

Respondeo s^{ed} fa

ma; creari dependet tunc a ma n̄ tanquā a causa; r^{ati}onem
quā; ato et s^{ed}mento in natura; debito sic sicut ma nuncere
ato a fa; dependet gratia; habituales tunc a plura; theog^o cre
ari et em; sine subto natura; q^{ue} nec u^{er}o ad l^o aditamentum
sicut probat n^{on} l^o n̄ pendere ab ubi;one nec a quantitate
exacta iura; mune; sententiq; a ma l^o nec igne; a calore nec
igne; a splēdore; a combustionē sibi natura; debita. Ita omni; n^{on}
deficientie ubi;one aut quantitate nec subty; ma; nec Deu;
causa; sua; servatū nec finū; creatōni; ma; deficiet.
Directa; res, ex defectu; t^{er}o exacti; a ma; natura; existentiq;

ipsum defectum esse id est modum navale existentie ipsius de
fectum; ut non ideo defectum esse magis. Et hinc ad 2^m adman
tu utique privatio omnis factus est exigentia maiest. non hec in
pediet ergo natura exacta a maiest ut non ideo sua destructione
aperietur et potius tunc et servaretur et sic exigentia: tunc casu
servaretur super natura quod ad modum quod sine factus servaretur
Unde talis servatio 2^m potest quod dicitur se existentia factus maiest esse
navale et contra exigentia maiest 1^a negabitur autem, se existen
tia maiest sine factus esse in idem exigentia tunc negabitur quam
potest includit hinc conceptus maiest existens sine factus.

276.

Terce arguere ex se

quod cum maiest disponit ad factus viventium aliqua pars mini
mi navale propinquior agentis privatio ultimas disposita
ad factus viventium quod alie partes quod ita pars privatio ultimo
disposita ab quando existit sine omni factus servatio. Ita con
quod si alie partes non sunt ultimo disposita non producit
factus viventium quod hec non habet tunc ab ita parte privatio ultimo di
posita, et nec habet ab ita embryonum factus que precedit ad factus vive
ntium non ita pars et sic ultimo disposita ad factus viventium sequen
ter et sic dispositum exigentia destructione factus precedentem quod

277

Ade ex Mar

ciatio in 1^a mundi creatione maiest existit sine factus, ita ex illo
generis sicut terra autem ea manuum et vacua. Hec verba intelli
guntur de maiest vacua seu non impletis per factus servatio. In hac
interpretatione citantur Aquinas et Andreas Crisostomus et sic
in hunc locum = Itaque in traditu mortis Christi Domini maiest ex
istit sine factus servatio nec tunc animas illas non habuit nec

alio alio vobis habuerit ut alio se absolute et in
 resurrectione dicitur et theologicis dogma qd sel a se vult nuncq
 dicitur — Tandem ea p' dicitur, supponit gradum calorem in
 coniungibiles natura se cu se aque et introductor est ma que
 se aque habet e'unc ma est sine se nq n' se cu se aque
 ratione long' gradus cu vult a coniungibiles n' se cu se aque
 quia hec exigit e' gradus q' en accidens incompatible cu se
 substantiali q'

278. Respondeo inferentia admittente se compositionem
 nullum roborem et arguet nq iusta hanc sententia q' una par
 minima natura minimi vocat illa portio mater que requiritur
 natura ad se vivente q' ultimo dicitur de talis se praeque
 alie n' ideo habet suppositiones et rationes se embryoni nq iusta
 hanc sententia se embryoni dicitur se ratione ma ad se viven
 te et cu se vivente servat in vivente se embryoni — Preter
 rea, ut notat p' loca hic ipse dicitur se arguet bliv' vero
 verba l' de generatione puncto 2o ubi negat se embryoni expe
 di ex defectu dispositionis donec adveniat anima. — Non admittit
 nec se compositionem substantialem nisi q' se pars ageret pro pri
 quor' dicitur prius alii partibus secundum dispositiones que pri
 us debent recipi in materia prius n' em. et dicitur et dicitur
 se vivente quia hec requirit induci in minimi natura
 usq' dicitur se sufficit dicitur. Unde p' ultimam dispositionem tota
 minima et n' aza que libet pars redit absolute dicitur ad
 se vivente.

279. Ad m' aditamentum felis et q' in l' mundi dicitur ma ex
 terius sine se. Ad nato verba scripturae sacre in vivente

27
conq. ¹ Basilien. contra 2^a in examinatione apud de probato
re sacre scripturae eos qui p. talia verba intellegunt magis
fa. Aquino citato ab etimo citato videt aliquando p. la
caste itq. huius verborum generis, sicut ait eximus in officio
ca. 11. et 29. prore opinionem reprobat itq. audi de uno textu
tionu ca. 53. et aliud. Celi et terre moes aliud species,
mae quide de o. nihilo mundi autq. specie de informi moe,
solum utrunq. fecit ut magis nulla more in capite se
queret. Expressu de generi ad litera ca. 15. Dominus n. primo
tempore fecit magis informi, et ea parte p. ordine quare cum
naq. p. sideratione formata. idq. aient. P. sicut in 1^a Intra
tione docet quae 3^a adit q. M. sicut. et omnes peccatores
sui sicut q. ma que p. producta et p. creatio n. fuit in caren
tia omni se, sic alii p. sicut hic de p. p. ritate nam plurima
auctoritas exponit.

280.

Insuper verba scripturae sacre accipienda sunt in
toto vigore quando n. sequit in iuribus iura legi ab Aquino
sicut et ab aliis receptis in iuribus n. sequit ex eo q. in
pore accipiat vox terra sic q. n. solum magis de elementis terre po
siti ex ma et fa significat q. unde p. in iuribus informi
mae ad verba generis citata exponit sicut in hoc loco p. partu
citatu questione arti de informi accide. itq. vide ut
eruditioni repleat terra deniq. prius tempore erat vacua ca
vuit eniq. ornata accide. n. dy (verba sunt sicut Basilien.) sege
tes erant n. dy p. rata flary varietate de p. n. dy fructo
se vale. a paruerunt vide Corneliu in hunc locu.

281.

Ad 2^a d. inferia

in sententia corporearum in triduo mortis permansit in
 ma ff substantiali sponeratu que circa erat ma et qua ver
 bu dnm sel asante nunquq dmsit. Admittitur fact
 cadaverica vet in triduo mortis Christi dnm asante
 ff cadaverica quq dmsit in resurrectione. Ad proloquy vet
 i theologos plures ff ilq unq fuisse verbo dnm: Unde n infra
 dmsit q sel asante eximiu et alij dicunt in triduo mortis vob
 asante ff cadaverica quq resurgendo dmsit; nec hoc i pbo
 quq est nq intelligendy et de omi absolute q pars humanita
 tis et ff v cadaverica nec generalit ne integrali pars illas
 et.

282 Ad ultm dco curantia s. varietate fort nara possibile illi
 gradus caloris virtutis ultm de positione virtutis ad fact
 aliquo vq exalationi vaporu aut alteru opoziti in aqua
 tunc virtute Deu nara ascendu exgenti ma producet ali
 quq ff p. quq ma fat sicut sic nara nunquq est pnta
 tria ad fore notatu s. accidencia inducta ab agente extrin
 co remoto hoc perunt, et paulatq subty illud inmutatq
 pary virtute est signy illa accidencia sufficientia n fuisse ad ex
 pulsione ff antique et nove introductione s. autq virtutis
 eventae signy est antiquo exptulq et nouq fuisse introduc
 eq 2. et si anima volu virtutis in pleta s. ordinata ad spe
 ratione intelligendi nara sua permittit pary separationu quia
 operatione sua melius exercere valet separata a substantiali pro
 plemento ma v° virtutis in pleta et et separata a se nula
 operatione melius et perfectius exercere valet: ideo dicitur
 utriusq virtutis q ad vidigentia plementu. Observa huc i quon
 de

refertio nō nōde q̄ hanc arguere receptas actus fici su
 tan̄ in splēi receptibiles n̄ exigē nōdā. in vincibilē man
 q̄ nōd receptas subī fici receptibi. mala deo nō q̄ receptas actus
 f. generantur, ut agitur p. matre et volē n̄ exigēt maḡ d̄ ab exigen
 tia volē receptas p̄fūdīt. si ut agatur p. matre exigēt si p. volē
 n̄ exigēt, quā meliū hec potest extra quā nōd p̄fūdīt hanc ope
 rationes exercere.

283.

Tertius aduersarij cedere ignē nōdā in vincibilē. exigi
 re calore ex eo q̄ hīc fici proprietatē ignis. hoc dicitur aliunde
 supponit nōdā illos, unde hoc supponant? et unde illos nōdā casu
 quo calor f. fici proprietatē ignis est in vincibilē nōdā insepārabilem
 ab igne cū illo et nōdā nōdā frigiditatis est propriatē aque d̄ qua sine nōdā
 nōdā separari potest medio calore introducto. forte dicent ut
 dicere calore fici ignis proprietatē eo q̄ a nōdā agente nōdā
 viderē expoliatē calore. obzima nōdā eandē dicitur ad nōdā exigen
 tiā matre ad f. substantiatē ad exemplū aque dicent illos n̄ de qua
 libet proprietatē d̄ de nōdā. insepārabili loquē qualis calor et nōdā
 ignis idē respondebimus cū paritatē aque nobis obzima nōdā
 q̄ debunt nōdā p̄ nōdā insepārabilitatē calorū ab igne
 ex exigentia huius que n̄ potest nōdā et in vincibilē exigen
 tiā matre ad f.

Appendix.

284.

Refertiores conuati supponunt q̄ hīc nōdā afferimus
 et probamus se ma. hīc f. substantiatē existere violenta simpliciter.
 ita eximū p. 2. disputa. 2. de voluntario serione p. 2. hōdā in
 p. 2. libro 2. disputa. 6. serione 2. ita alī apud P. ouedo inuenta
 6. fici. p̄nōdā 3. nōdā habemus acutissime Bauguer P. ouedo

apud In. Marin. d. 1. p. 3^a de actib. humanis. s. 1. rone. P. Thome. et q. 1. rone
 tventis. n. l. cracy. p. o. p. t. r. v. i. o. l. e. n. t. i. a. d. D. e. o. i. h. o. r. i. n. i. t. i. o. 2^a l. b. r. i.
 agemus. rone dubitandi. e. s. p. o. t. e. r. e. n. q. d. u. b. i. u. s. t. a. r. m. a. e. l. l. p. e. r. a. t.
 rone n. o. v. e. r. e. l. e. c. t. i. o. n. e. 1^a. s. u. r. t. i. n. i. t. i. o. n. e. 1^a. e. t. l. e. c. t. i. o. n. e. o. m. n. i. t. e. n. e. r. e.
 n. a. r. q. i. r. i. t. u. s. p. p. r. i. u. s. p. a. t. i. s. e. t. n. p. a. c. t. i. b. u. s. P. Bouquet. rone
 v. u. l. n. a. r. q. i. r. i. t. u. s. p. p. r. i. u. s. a. c. t. i. b. u. s. i. m. m. u. n. i. s. e. n. a. p. u. t. r. u. n. d. a. f. i. r.
 m. a. t. i. r. i. t. u. s. e. t. m. q. l. p. r. o. p. r. i. e. d. e. r. i. v. e. n. a. r. q. e. s. e. n. e. t. F. u. n. d. a. t.
 i. n. A. r. t. e. d. e. f. i. n. i. e. n. t. e. n. a. r. q. p. r. i. u. s. m. o. t. u. s. a. b. s. t. r. a. g. e. n. t. i. s. r. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p.
 i. p. i. s. r. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. u. s. u. n. i. v. o. c. e. v. e. n. i. t. d. e. c. i. b. o. e. t. p. a. t. o. q. n. d. e. s. p. o. t. i. o. n. e. s. 285
 rone u. t. d. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. a. c. t. i. b. o. e. t. n. p. a. t. o. i. n. t. e. l. l. e. g. a. t. e. t. i. q. s. m. e. t. a. p. h. i. s.
 a. r. t. i. n. a. r. q. u. o. h. e. c. l. i. m. a. e. t. h. e. c. d. u. p. l. i. c. i. t. e. a. u. t. q. u. e. a. d. i. p. s. y. l. l. a. t. a. t.
 s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. l. i. C. a. p. i. t. 2. i. n. a. r. q. e. t. e. x. q. u. o. l. i. i. n. e. x. i. t. e. n. t. e. g. e. n. e. r. a. t.
 a. u. t. g. e. n. i. t. C. o. l. l. i. g. e. m. q. e. t. f. q. e. s. e. n. a. r. q. n. a. r. q. s. p. o. s. i. t. u. s. r. o. n. e. n. a. m.
 m. a. e. e. t. f. q. v. e. n. i. t. e. s. e. p. r. i. u. s. m. o. t. u. s. e. t. r. e. c. e. p. t. u. s. n. a. r. q. i. n. p. o. r. t. a. t.
 r. e. c. e. p. t. u. s. p. a. r. t. u. s. F. u. o. d. s. p. o. s. i. t. o. u. t. t. o. l. i. n. v. e. n. i. t. H. i. c. s. p. o. s. i. t. u. s. e. t.
 r. e. c. e. p. t. u. s. n. a. r. q. n. v. o. n. a. r. q. n. i. s. i. i. n. t. e. l. l. e. g. a. t. e. n. u. t. o. t. i. u. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. u. s.
 n. q. i. q. n. u. t. r. o. t. u. s. d. u. t. p. a. r. t. i. i. n. t. e. l. l. e. g. a. t. e. n. u. t. o. t. i. u. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. u. s. L. a. t. i. u. s.
 l. i. b. r. o. s. e. c. u. n. d. o.

285. Nota ante accepti probatione l. o. violency iusta Ph. q.
 e. s. e. c. u. i. u. s. p. r. i. u. s. e. t. f. o. r. i. s. n. e. l. p. r. o. p. r. i. u. s. o. f. f. e. n. s. e. e. o. s. p. i. t. i. u. s. i. n. f. e. r. e. d.
 C. l. a. r. i. u. s. q. e. t. a. p. r. i. o. e. x. t. r. i. n. s. i. c. o. p. a. t. o. n. o. s. p. e. n. t. e. v. i. n. h. e. c. v. e. r. b. a.
 p. o. s. i. t. o. n. o. s. p. e. n. t. e. v. i. q. o. m. n. e. s. P. h. i. e. t. t. h. e. g. g. i. e. x. p. l. i. c. a. n. t. r. o. n. e. s. e. t. u.
 s. p. a. t. o. n. o. s. p. e. n. t. e. v. i. q. u. o. s. p. o. s. i. t. u. s. q. u. e. s. i. n. c. l. i. n. a. t. o. a. u. t. e. x. i.
 g. e. n. t. i. a. s. e. t. i. q. p. o. t. e. r. e. r. e. l. u. c. t. a. n. t. e. f. u. n. d. a. t. e. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. i. n. A. r. t. e. 2^a e. t. i.
 c. o. r. q. u. a. n. d. o. i. g. i. t. e. f. o. r. i. s. q. u. o. d. p. r. i. u. s. p. o. t. e. r. e. i. n. p. e. t. u. s. v. i. c. i. n. t. i. u. s. m. o. v. e. n. t.
 s. a. b. e. r. e. t. B. i. d. v. i. f. i. e. r. i. d. e. v. e. r. a. m. u. s. q. u. a. n. d. o. v. o. c. e. u. n. v. i. C. o. l. l. i. g. e.
 i. u. s. t. a. P. h. i. q. u. e. s. t. v. i. o. l. e. n. t. i. a. s. e. v. i. f. a. c. t. u. s. e. t. l. e. J. u. c. a. t. i. n. t. s. d. e. g. e. n. e.
 r. o. n. e.

alij violentij et pres. namq; si presertim pro eodem ac utro
ut ipse restat & 2º etiam. Collige etiam q; et si in ipso n. aye
erit ad recipiendq; s; seu motu, dummodo n. det appetitum po
sitionu utriusq; n. poterit dici actio violenta & neutra s; a
et si ab actu autem lux e; violenta n. infer; neq; est luce
n. appetit em n. appetit luce, n. habere. Nota 2º q; si p. s; sumi
deberet late, neq; ad violentij n. requirit q; subij. in actu 2º re
cipiat s;.

286. Nota 3. motu violentij ipse esse potest et negativus, seu privativus. 1º et
quando agens exterius aliquid producit cuius partes respicit ut quiescit
in aqua calidius producit. privativus dicitur quando subij. producit fa
que nat. appetit. etiam si fiat sine introductione alterius. Hic notat Ex
mum motu privativus n. esse violentij rei destructe & subij. perma
nentis nam quia sicut naturale supponit appetit et sequent. subij.
cuius fa. l. motus s. naturalis iza violentij supponit appetit et sequent.
subij. cuius motus repugnat. Insuper quia Aristoteles dicit q; n. de
torum violentia n. est, eiq; n. det subij. cuius violentia inferat. namq;
violenti n. operis rei n. existentis. Deinde quia proprius n. est nec
violenti proprie. n. erit violentij nunquam producere producibile.
Sicut quando res exite subij. subij. et, quando exite, rei n. infer
re violentia homo erit multu ab hinc autem sicutu mo violent
erit n. parit. et n. det potest nam ut in instanti q; in motu ad
s; ultimus esse illi parit, et n. in reliquis potest s; esse eiq; in quoli
bet subsequenti instanti eiq; n. s;.

287. Nota 2. violentij ipse esse potest etiam exigentij
alicuius nam particularis ita ut n. s; exigentij utriusque nam
create: et ita ut s; una exigentij alterius nam create. Immo mo

violento accepto, potest fieri violentus respectu violentum. 2° mo accepto,
 patet violentus lapsus super erecta 1° mo accepto, dicitur violentus
 simpliciter, quia est simpliciter rari, cuius Deum et auzon, et ali-
 bus inferre potest violentus simpliciter. cum solum Deum potest agere r-
 rari simpliciter. 2° mo violento accepto. dicitur violentus secundum quod
 est simpliciter naturale. Hec sententia videtur ex 1° thesa 5° r^o gentis cap.
 Vol. motu que sunt in actu inferiori sponte ex impressione
 superioris non sunt violentis sed simpliciter. Nec rari quia non sunt
 rari simpliciter sed secundum naturam superioris agentis hinc.

288.

Probat d^o

et violentus simpliciter et rari simpliciter violentus cum modo
 fac rari: motu violentus quoniam talis motus aliqua natura creatur
 existat, atque magis existere sine se et rari simpliciter. Cum talis
 existens nullo actu creatur existat et aliunde magis se magis in
 vincibiliter existat ut probatur et sic. Ad ex eximo r^o Bauges 1°
 p^oby et pars integrum rari: et que sunt r^o appetitus principia pa-
 bi sunt ut rari seu r^o appetitus rari. Sic sicut p^oby p^oby
 naturali sufficit ut motus. Naturali ita deum p^oby rari rari
 sufficit ut rari motus. violentus. Ad 1° thesa 1° 2° quest.
 6 art. 2°. Ad 2° non est simpliciter violentus quando p^oby immutatur
 ex suo actu et quando hoc est rari interiori inclinatione p^oby
 Atque quando ma omni se p^oby rari interiori inclinatione
 p^oby hoc p^oby mutatur: et hic motus est simpliciter violentus.

289.

Ad 2° p^o

videtur si se negat motu ultimo ad id dispositio est violenta in
 fertur et si omni se de negat rari cor quia non minus motus rari.
 ma. cum aliqua se quod ma dispositio cum rari ad id et dispositio

nec minus inclinat ad id quod magis ad aliquid. Insuper si ma exi-
git dispositiones aliquas quoniam si aliquid exigit quod ipse, plus
exigit si aliquid valet illud probare quod magis tale et illud ma-
gis, 2^a theoriæ agere libro 2°.

290.

Opponit 1° P^o videlicet ma ex se et in actu.
determinata ad recipiendum aliquid si determinata determinat
ab agente extrinseco proxime dispositio ad id producendum, et posi-
ta determinatione hac non potest necesse non recipere si per se
ita determinatione non potest violentia pati in negatione receptio-
nis. Modo sic: propriam determinationem non potest esse violentiam
nec hec semper est determinatione quoniam in ordine ad se magis non
ma violentia patitur. Ad id magis indispotita absolute non exigit
seu quod indispotita existit sine illa violentia non patitur. Vis au-
tem quia quod necesse in ipse illi est, necesse non exigit ideo ut cum una se
aliquid non exigit nec per alterius negationem illi violentia si in materia
dispositionis. si aliquid necesse recipere non potest quod.

291.

Concedo 1° P^o magnum
et subsistentia propter negationem ad probationem dico, violentia semper de
determinatione sunt pro naturali inclinatione ad tria sibi debita,
non vis sunt pro extrinseca alterius ratione. Magis necesse propter
in se ut inplementum sibi necesse debita etiam ante dispositionem induc-
tuam ab agente extrinseco. Unde antecedens ad illa nulla si determi-
nate exigit; at ex se et a sua natura determinata et ut aliquid
determinata habeant ita ut se si nulla si dispositiones violentia pa-
tiantur, si nulla si habeat, quia cum aliquid peccat nulla habet, non vis quia
hanc autem illa determinata non habeat cum necesse hac necesse illa determi-
nate exigit.

292.

Contra hunc falsitatem adhaerentem
 est. U^a et q^uo in sensu et potestate indispotenti magis non exigentia et
 hanc esse maiorem tunc naturam. in potestate et non ita in sensu dicitur naturam.
 exacto ab illa. Ita exigitur se in maiore sequenti dispositione aliqua
 que sunt media ad finem exactum anima. Colige magis sine se et indu
 potestatem duplicem violentiam pati in defectu se l^o in dispositione
 defectu 2°. et nisi utrumque cedat violentia maneret eadem ab
 quo. ex huius modo Colige etiam magis dispositio et eorum se nullo violent
 tiam pati in non receptione alterius non quia in sensu et potestate l^o
 aliquid recipere non potest quia eorum l^o et in maiore sibi mandatis et
 sequenti non exigitur sensus dicitur anima l^o ut potest que ulterius operari
 neque aliquid succurrere non operari.

293.

Opponitur 2^a causa non inferre violentiam naturam
 quando ea est applicata et proxime disposita ad operationem quae
 indispotente et sine se se violentiam non facit, cum tunc disposita sit
 ad hanc causam necessariam in actu l^o remoto videtur non inferre violentiam
 etiam si non producat effectum in actu l^o remoto
 to, eo quod falsum omni potestatem paratam non habeat quae = Res falsum est quod
 Deus non potest negando se causas violentiam inferre causas secundum
 diu et se cetera requisita ad effectum ad hanc ex parte ipsorum naturae
 et quia causa l^o scilicet et naturam. debet causa 2° eorum aliqua re
 quiritur ad operandum ad hanc ut causa 2^a in primo s. ad effectum.
 nec alia ratione miraculy tenet ignem volentem non ibi ut ad
 adhaerentem causam necessariam etiam in actu l^o remoto inferre vio
 lentiam si non producat causa quo effectus s. ad statum miraculy illi
 non ut si adhuc statum non s. non inferre violentiam de modo
 non ad hanc requisita et applicatio ad hanc et scilicet causa l^o paratam

n. s. tunc etiam cause necessarie violentia inferretur.

292.

Deventy preparaty

divine omni ipse virtute actus p. proximo libere cause et necessa-
rie ad operandum ita minus tunc seque, sed quia sine illo
n. intelligit causa proxime poteri operandi sine illo enim
n. intelligit omni ipse preparata. Itaque quibus cause violentia
fieri sinege effectu ad statum novum requisitum; et etiam non
indispositi se se negat. non ut n. s. aliquo requiritur sicut aque
refrigerata negat. insuper et se effectu non ad statum novum
se causa habeat ad operandum creata requisita et recessu Dei
negat se de violentia se accidit tunc violentia quomodo alio
quod obvio quorum de sine violentia potest requiri deficien-
te namque applicatione sua et potest obvio. Coligit quando cau-
sa se in actu p. remoto provenit a negatione recessu Dei, que se pa-
ratus est causa fore in actu p. proximo tunc cause violentia
fieri.

295.

Operari acutissimus causa motu n. potest violentia pati; alio
in sententia dicente motu acutissimus est Celo naturale qui excelsi
violenta est: ceterum enim ad hunc motu potest pati; alio
violenta est motu alio se n. habere cum uno habet non ad aliam
habet potest pati. Alio insuper humanitas Christi Dominus est
violenta sine personalitate humana qua exigit non termina-
ri. — Dico ceterum habere potest neutrum et indifferente ad motu
et quiete ideo hec violentia n. est Celo: sicut neque aeris lux, neque
tenebre violente sunt. ma. vol. potest pati et n. neutra est ex se
exigere et determinata ad se. etiam: ma. cum uno se habet alio
absolute n. exigit et ad hunc determinate pro causa se qua.

n̄ habeat ad ultimum dco et dca adone futuri in p̄bo
 vici amulū. Itq̄ ad merentes dicunt humanitate Chri Do
 mini n̄ se violentq̄, quia d̄perit ad prop̄iq̄ l̄pe sup̄let
 p̄ perfectione personalitate et hoc in sup̄t acutissimū
 tome P̄ in 5 par. d̄pu. 3^a ca. 2. alij recedunt personalia hu
 manitate violentq̄ esse r̄a cy d̄s P̄, venar de incarnao
 ne s̄uone 2^a idq̄ dicere debent tenent personalitate veū
 p̄ eantq̄ in nara curū et proprietat, s̄r̄o s̄uery mala p̄s̄ta
 supernata^r exire sine for.

SECTIO. III.

**Utrum Materia Prima Posit Supernatu
 raliter Existere sine Forma.**

296.

Afirmant fore fere omes s̄uere cy ex
 m̄o et acutissimo cratu a P̄ Bernado d̄putatione 2^a serone
 S. acedunt dominicus b̄ar̄s s̄tu et medina Thom̄a et
 dicere audent se a P̄tho recedere proderit h̄c referri verba
 magistri victoria acerrimū d̄cipulū P̄tho aut apud ma
 gistry cano lib. 12 de locū theoloḡ eorū d̄pudnas debet
 esse autoritatē P̄tho ut ea adū s̄. s̄atū s̄emelior r̄o n̄ sup̄eta
 s̄ant D^{vu} verba sine examine n̄ sunt accipienda Monitq̄
 hoc ab̄ eorū s̄eant, et cy debita reverentia a P̄tho re
 cedunt autoritate P̄tho im̄m̄^r exponunt de impoanata
 li maie ad exirendy sine for. P̄. v̄lba d̄p. 1^a cap. 2° nu 11°.
 precipuq̄ autoritate P̄tho ex 1^a parte quest. 66. art. 1° ex
 ponit r̄aue 1° s̄tho acty ibz n̄ usurpet pro fa s̄uanteatē
 et pro fa ingenerē prout amplectente om̄y actualitate eorū

entibus que informantur sic non informantur nec existere
sine se nec existentia maius aliqua facit,

297.

Et si nec prothou stare
sicut cum sitatur supra debita reverentia procederet ad ista
aferimus, maius potest super naturam existere sine se. Probatur
quod maius in questione de poli: quod quod non implicat ad
lectionem potest fieri a Deo et magis existere sine se substantiali
non implicat ad dictionem scilicet ex solutione arguuntur po
terit fieri a Deo magis existere sine se substantiali; sed
cedendo et dicitur omni potest tot miracula patenti potest quod
quod non ostendit, aut tunc repugnat. Nota predicta pro
non debent ad probandum mundi alteram poli existentiam nam
eius existentia pendet a libera Dei voluntate plusque virtus
omni potest ad mundum illi producendum requiritur ut existentia pro
bet. ad ostendendum probabilem possibilitatem aliquam sufficit potest
dirigere examinem rationis factum ab illo docto nulla et veritate.
in re de qua agitur, nulla exhibeat ad dictionem, que probabilem
non solvat. et cum in possessione s. divina omni potest, melior s. dicitur
presidentium cedendo et dicitur omni potest quod non aperit repug
nat. Nota. Proceda hic.

298.

Oponunt v. s. thomae loci citato num. 1. hanc que
si aut existens esse et esse in actu. ipsi autem et factum. et factum
ipsi magis procedere sine se, et dicitur esse actu sine actu quod implicat ad
tionem. Expositionem habet citato num. s. ita non sicut fecerit thomae opo
siti s. thomae cum ipsi sicut thomae tenentur s. ma ac ipse existentia
a se substantiali implicat existere sine se. nota cor, quia ut sen
tia maius existentia recipiat opus et aliquod actu creaturibus ha
pere

medij ut scilicet existeret et scilicet pure possibiliter hinc et
 scilicet existeret in seipso necesse est quod existat sine seipso
 necesse est existat accipere quoniam habeat seipsum et si aliquid existat
 accipere simpliciter sine illa existat et hoc ex dicto manifeste
 causa seipsum in seipso et manifeste ex seipso et quia dicit
 manifeste totum oppositum nec essentia habere ad eam duritiam
 a forma.

299. Omnia enim magis non habere propria existentia et existentia
 et seipsum existere adhuc potest super naturam existere in seipso hoc in
 principio Thomae fundat et tunc accipere hanc accidentia
 existentia per existentia opposita substantialia in qua recipiunt
 et tunc non infertur non potest super naturam existere per existentia peculia
 re extra subiectum. Patet in accidentibus educantur et omnia hanc
 asserunt magis esse existere per existentia propria seipsum et tunc non infertur
 non potest existere super naturam per existentia que non sunt propria seipsum
 hanc asserunt humanitate christi Dominus non existere per existen
 tia animalitatis et per existentia veluti suppletur existentia crea
 turae et seipsum hinc implicatur et scilicet medijs in seipso exi
 stentia existit et scilicet pure possibiliter non esse medijs in se
 ipso et non esse.

300. Inquantum vero seipsum requiritur ex. ut magis immutetur existen
 tia non quia existentia supplet non potest, supplet enim in Christo
 Domino et requiritur seipsum ut magis in trinitate et in carne capax
 existentie. tunc hinc apud Iulio existentia et actu ultimis
 in genere entis seipsum substantiali et actu ultimo in genere et materia
 actu ultimo degenerare entis et sine capacitate proxima ad actu ultimis
 de tota genere et actu ultimo si magis accipere actu ultimis sine ultimo actu

q^d ordinat ad hoc = Concedo aut et cog nego. ad ratione eius
 dico, de pendentia mai^{or} ob ubi^{ca}one esse essentiali et metafisice, nec
 ratione hanc cu^m ubi^{ca}one sumi ex ratione perfectibilitatis mai^{or}
 nec ex eius impletione; sed ex eo q^d implicet re^{re} et inveni^{re} natura
 existere, quoniam aliquando quoniam in aliquo loco. neq^{ue} ex ubi^{ca}one repug
 nat re^{re} debet existere et nunquam in nulli^{us} existere. Ratio autem fu
 qua dicitur et, fa^{ca} accidentalium et. At v^o. n^o datur fundamentum ut hec
 essentiali dependentia a se tribuat mai^{or}, q^d p. se substantiale ma
 gis perfectior mai^{or} q^d p. accidentale n^o probat. N^o fa^{ca} substan
 tiale potest super natur^{am} existere sine mai^{or} impletione substantiali/so
 et minime existere valet sine ubi^{ca}one aqua minus perfectior
 Eodem retortio f^o in accidentibus eucharisticis in potentia existere
 sine ubi^{ca}one potentia im. et defacto existentibus sine subito
 aqua magis perfectior.

303.

Intra 3° mai^{or} et magis inseparabilitatis a se
 quibus accidentibus a subito n^o quia mai^{or} et fa^{ca} sunt magis unius quibus acci
 dentibus et subito cu^m accidentibus et subito f. unius p^{ro} accidentibus mai^{or} et fa^{ca}
 unius se se. de qua que in fine magis unius sunt magis insepa
 rabilia q^d fundatur hoc in p^{ro} hoc l^o parte que l^o. articulo p^{ro} ad
 5° magis repugnat mai^{or} esse in actu sine fa^{ca} quibus accidentibus sine sub
 to. retortio: mai^{or} et anima veli sunt magis unius quibus ignis et
 calor prob^{at} ratione unius, f^o ignis et calor sunt n^o insepara
 biles et que sunt magis unius sunt magis inseparabilia, ma
 et anima veli nec super natur^{am} potest separari. Trans illud que
 se proloquuntur que sunt magis unius et unius ad unum de unius
 ratione identitatis n^o quoniam nec f^o distinguunt magis inseparabilia
 sunt que que sibi re^{re} n^o f^o distinguunt false et unius
 te

potest dari sine fa subdistingue: sine fa b. generice l. speci-
fice eade, rade nomenclature eade nega.

306.

Effectus fu se virtutis p. subeum
estq. hunc effectus nomenclature idq. necesse dari sine fa nomenclature
eade ut potest dari idq. generice aut specificice effectus fu b. rati-
onali nomenclature fa d. modo alia generice aut specificice eade fa
titudinis exempla ab albedine & provenire effectus generice qua-
lit et specificice albi. Hec effectus ab albedine & provenire potest
mo sic: omittenda denominatione utq. seu effectus fu hunc ma exi-
tens provenire a fa, existentia t. m. eade generice denominatione
potest provenire miraculose ab existentia peculiaris qua
ma existat cu sine omi fa substantiale existeret. Nota hic
um se implicare nq. existeret quia. f. extra omni causa agunt
ex. dependet nq. implicat idq. existeret quia. f. extra causa effici-
entis et quia. terminet actione productibus n. v. implicare idq.
existeret quia. f. extra omni causa, agunt n. ita dependet.
Omittenda fu se causa fu ma q. ad denominatione existentia
et in hoc genere a fa dependere. At dependentia hec n. ita et
nea ut superari n. possit a Deo ut erat in humanitate cho-
rati Domini

307

Intra demq. explicat dari se accidentale sine fa, c. ad-
necesse q. et implicat se substantiale sine fa substantiale.
Insuper ma et ex. r. pars q. sine alia r. parte se necesse.
Seinde, prior et ordo ad essentia quq. ad existentia fa. per se
net ad essentia q. prior et ordo ad fa, quq. ad existentia
q. Ades. Deu n. potest vivere actu extra proprias suscepti-
bus & proprias et proximas susceptibus existentie ma, et fa. ideo

nec in humanitate Christi Domini hinc effectus separant a se. q.
Deum necesse ponere magis existenti sine se.

308.

Ad 1^m res autem negatio
non negat Deum et Angelum quod substantiale, hanc in se sus-
tantiale imo ipsa materia quod substantiale in se et in se. Du-
plicitate: quodlibet de accidentale et res accidentis quodlibet accidentis in
se accidentalis. non quod quodlibet materia sua et in alio se et in
potest in se et in se habere habere: ut in quodlibet de substantiale in
et ex se substantiale ut exempli propter orat. Ad 2^m sic pro-
bare nec se posse existere sine materia probatur ratione in se. Ne
magis esse ex se proprie presentiale in actuali; de illius natura et
etiam sic nec de essentia se in se facti proprie. Ad 3^m nega-
suppositi, quod se pertinet ad essentiam materiae et hanc de essentia pro-
prie. Ad aditamentum ad materiam omnia se esse, proprie et pro-
prie suscepti existenti in se materiae nega existenti pro-
prie et in se se suscepti esse in se existenti materiae
suscepti et essentia materiae in se esse totum substantiale sus-
prie. Omnia se quodlibet de se et in se in se materiae
quodlibet materiae accidentia in se materiae se Deum nega
se servare actu extra proprie suscepti.

309.

Oponebat 3° in se materiae
creata existit et in se in aliqua specie determinata et
materia se in se in aliqua specie determinata quod non materiam
et quodlibet de se substantiale, et quodlibet de se substantiale determi-
nata se materia ad speciem certam existit non ex se se et
in se et se determinata = Ne ut in se in se materiae
creata existit se, et in se se determinata ad aliquid.

ratione l' species entu l' fice r'plem l' r'plem fice n' r' in
 pliare n' de determinate ad aliquo speciz entu deter
 minate fice r'plem pater infra sine ma existenti. Omne
 igit q' exiit fice exiit determinate ad certu speciem entu
 rali sine o'd simplicu ut Deu sine fice r'plem, ut anima
 rali sine fice r'plem ut totu fice ma super nat' existenti si
 ne fice est aliquid indeterminate ad speciem entu fice r'p
 leti n' ent' est nec lignu nec ignis. az hoc az illu r'one
 n' spectat, unde illu sentia n' q' actu r'ponat d' q' supra ad p'o
 nendi. Est tm in specie ultima ma. sicut t' quando t' r' fice q'
 n' s'ly s' ex' s' r'one r'plem d' r'q' l' s'ly r'ceptu s' s' r'one
 rali.

310. Insuper denu' afueta sua claritate Gabardi p' r' s' r'one
 tu' que t' p' r' r'one origi'ne d' r' r'one necu' ex' exiit sine
 ita, n' d' r' n' est p' r' r'one origi'ne n' p' r' r'one p' r' r'one
 produci' ideo alu' s'ly s' r'one produci' d' r' n' t' p' r' r'one
 origi'ne r'one quia p' r' r'one produci' p' r' r'one az q' ma
 t' p' r' r'one origi'ne fice s' r'one d' r' r'one. Adit q' t' p' r' r'one
 origi'ne t' t' r'one cause fice in r'one que p' s' r'one exhibitio
 ne effect' cause t' r'one cause fice ex r'one ad que sequit' r'one
 r'one ex r'one in r'one. Ut s'ly d' r' r'one r'one origi'ne d' r' r'one
 ferunt hec p' r' r'one, quia p' r' r'one duo s' r'one ex r'one
 xa. 2' r'one duo r'one acciden' nec in r'one, t' ma n' t' p' r' r'one
 ne in r'one cause acciden' n' t' r'one fice s' r'one d' r' r'one
 in r'one cause r'one in r'one. Atque hec s' r'one ex r'one
 s' r'one p' r' r'one in r'one cause fice in r'one. g.

313.

Quia falsa est materia et probata
 nulla le ignis potuerit esse superna. Prior tempore calore non
 e quia ille producit calorem et prior non. Quia materia potuerit
 esse prior tempore facta non quia de materia causat retatu
 prior non. Celi non probat. ratione Gabardi de exeguna
 lo genere cause fice et vatu terra et effectus celi non dicitur
 ut non aut origine terra. Nota idem apud Gabardi hic
 et priorum originis apud nos priorum non si loquatur
 de prioritate originis tenet totum falsum et non priorum
 hinc non dicitur esse substantialem.

312.

Falsa est materia ad idem mentem namque
 materia non est prior facta in genere cause accidentali extrinseca quod non
 et non inferit quod materia est prior facta in genere cause materia intrinseca
 et non dicitur medium sed quod materia est prior facta in genere cause materia
 substantialem extrinseca in se intrinseca in se ipsa. Falsa est
 sententia non quia facta est causa facta intrinseca materia. Tenet facta
 causa facta denominari non existere non inferit quod materia est prior
 respondet facta ut causa facta sui vatu. Supernaturalis non potest exite
 re sine ut vatu ex vatu. dictum sunt et vatu actio per quam
 servaret materia. In se substantialem debet esse entitate supernaturalis

SECTIO IV

Utrum Actio Per quam Conservaretur
 Materia Sine Forma Substantiali De
 beat esse Entitate Supernaturalis.

315.

Conclusio nostra ad servanda materia sine forma
 superat actio entitate naturalis. Ita est ex his de questione 13 materia
 facta

Serone I manu narrata apud P. Ferrado & pauca probata
deus qua ma operat ex fa iuramentis sufficere ad illa ser
uandz sine fa actio de t emmole noddiz probat ma actio
seruanda ma n dependet fice sine tanquz accute fada
fa iuramentis creas nandz et q actio qua ma seruare
probat cas si actio seruanda ma n dependet fice a fa iurame
ntali p actione qua seruaret sine fa. Item n debet suplex
ficy aliquz xurisq p in ma eo ipz eade actio poter seruare
mg ex sine fa. Nec no etiz probat actione p producerby
ma sine fa n debet se emmole suplex nandz; nq n suplex de
quz scilicet fa in mg; proinde opus n t actione n p uerore et
perfectione ex sine fa ma producat. Nota n alia de causa
et diuersa seruis acciderit extra, ac intra subz nq quia
in seruatione acciderit extra subz suplex scilicet ab actu
de ma.

316. Ad l^o triu adequatu actionis qua ma seruare ex fa,
et sola ma nq actio de t modz pliu ma q fa deficiente
manet triu adequatu illu actionis: q manet q actio qua
pro inde seruaret ma sine fa. — Ad l^o ex P. Ferrado: quide
bit applicatu pab ex exigz oburione aqua p uerore n poter
sine mēacale que fa mg aqua, nā p uerore n poter ut uer
ex serone l^o; t negata qm oburione nā eade se actione se
uaret, de antea nulq enz dat fundamentz ad nouz actionz
ponendz — Ad l^o 5° ex eade casu quo omē fa p uerore ma
actio seruanda ma n est a exigentz ab actu; n t exigen
tiz formaz; tunc quia informi ordinatu ad mg nula
reperit opatio ex seruare ma: tunc quia potiu exigunt

mae servatione: deinde nec esse exigentia maris quia ma-
 raris non habet: nec esse exigentia naturalis agentis aut om-
 nia haec non la violentia partiali agentia esse non permittit
 in maius specie pro pagare haec non provenit a ma cu id est
 si a illius exigentia; et provenit a deo decreto non a violentia
 exigentia mae: ita naly agere crediti oportet aut deinde
 habet cu mae. Itaque unum potius appetit servatione mae: ta-
 de non esse exigentia mae, non potius suu servatione et sic de
 hinc appetere: q.

317

Infirmatione huius ultime partu. At: non solum servatione
 sine se non est a mae exigentia, et ita probe et una ista exigen-
 tia non mae cu se exigebat probe suu servatione pro invicem
 sequenti sub circumstanti sub quibus re quibus creatura ita appetit
 probe se si subre non deficiat; si causa servatione adit si fortius
 riu defit si finit adque ordinat non redat in prole; Atque in ista
 nri sequenti providentia formari neq subre quia naly habet det
 neq deo servator illius neq adit maris fortius quia naly ha-
 bet neq fortius esse non in prole; non in ista esse la impedita vna
 recepta formari quam agentis vna naturalis te si acciden rone
 decreti impedita ut et sic et unum probe producere in ma q ser-
 vatio mae sine se esse probe ista exigentia mae. Haec itaque 2^a
 probu q dicit servatio mae sine se.

318.

Secunda 7^a actio servatione mae sine
 se esse quod modo et deinde super naturalis. Ita 7^a nar-
 ratur actio esse quod mae super naturalis; et quia esse re servatio cu
 negatione tui de debet, et quia esse a providentia mune fr
 maris decreto dei ut autem mare aruendi re exigentia. Neque

111
 entitate super narrati. nec ex numero dicitur quod ad modum
 unius quod servat mater secundum se et narrati. negat se esse et narrati
 etiam ad unum et super narrati quod ad modum. sic quod ad modum super
 narrati et unum hoc servat regis applicari, et non subvertitur. Nec
 vero regis et esse narrati in burio secundum se proprie dicitur etiam
 narrati = Colige magis exister sine facta est simpliciter miraculose
 ubi non est ex ista quaestione de praedicta articulo et ubi dicitur esse
 in regis miracula. que mirari solent sapienter mentis nostrae
 videtur effectus rationis et superioris et potentiae rationis. Arguit in ra-
 tione non dicitur virtus ad sustinendam mater omnia facta quod.

319 Oponer P^a actio qua
 servat facta mater extra subiectum est entitate super narrati quia
 facta mater exigat subiectum. forte quia in servat etiam exigat facta sine
 qua servat. Itaque quia dicitur in materia et facta haec et bonitas
 dicitur materia quod dicitur facta in ista. Arguit bene valet ad dicto non sequenti
 ad dicitur animum. haec quod est bona causa. non dicitur aliqua facta in
 materia quod dicitur materia probat hoc narrat. Defectus est magis unde servat
 illius tunc non narrati, et entitate super narrati foret. Ad. ratio
 existentiis mater ab horrore narrat, ut patet quod est materiae exist-
 ere et magis ipsi ab horrore: quod in invicem in quo praevidetur facta
 solus non existit exister et existit non exister.

320. Res ad istam solutionem et dicitur
 paritate in probatione P^a primum dicitur instructum est. Itaque actio
 qua extra subiectum facta mater servat est entitate super narrati
 quia facta ista existit a priori subiectum, non quia ut curat illud existit.
 Ma existit facta dicitur posteriori. Actio qua servat facta mater in subiecto
 et existit existentiis quo materia unius cause mater erga facta existit

includerentur itaq; maie q; le naturalis sua a p[er]to miraculy exig
 ut t[er]m exigat servari in B q; si servat, cura exigentia et
 Preterea in B inferre violentia maie in negatione foris: potius
 q; aperit n[on] esse quod permanere in statu visceris vacua sua per
 fectione. Confunditur potest in Pho id potest ignorare ap[er]ta q; esse
 potest ob[er]ta ap[er]ta et cetera, et et rali p[re]dencia et ob[er]ta potest
 n[on] esse quod male aut misere esse. Tura illud bonu erat a p[er]tatione
 fuisse h[oc] de deinde quia naturalis ordo reru tendit ne quidquam
 exuat s[ed] inutile, et ob[er]ta. Ob[er]ta in reru natura esse ma sine fa. tar
 de: calaque sine fa servare ma, robustior actio nec et quod adit
 servand[um] in statu suo naturali. Itaq; in lapide extra curu quia
 ut sic exuat virtute eget robustione.

323

Res ad 1^m servat maie sine fa, ut

dice[re] it[er]u includit p[er]ob[er]ta servationu, q; et quod naturale et maie p[er]
 me et negat[ur], negatione se p[er] explicat[ur] p[er] la sine fa. Nunc ad
 re: natura vel. maie in quo ma p[ro]vet omi fa. Ma dico. Exigit
 h[oc] servatione in B. dice[re] q; exigat servatione, n[on] t[er]m cu miracu
 lo. reo: exigit servatione n[on] t[er]m cu miraculo specificat[ur]e fuisse n[on] re
 duplicative ut n[on] t[er]m; cu in la servatione fact[ur] miraculy negatione
 fa que negat[ur] p[er]ob[er]ta et vna ip[s]ius naturalis exigentia. unde h[oc] exigat
 n[on] t[er]m 2^m p[er]ob[er]ta. Explicari potest in ip[s]o ma ap[er]ta fa imp[er]u
 quon[iam] exigat corruptione.

32a

Ad 2^m inferre vnaq; violentia maie in B. n[on] t[er]m

exigent[ur] h[oc] n[on] esse: nulla en[im] en[im] vnaq; vnaq; exigere potest h[oc] dist[ri]n
 ctione ne de violentia inferre cu mediu p[er]currit esse quod n[on] esse
 ignis ne habitante exigit h[oc] destructione ex eo in illu curru
 cu Deus de negabit x[rist]o ad robustione sibi debita? in maie p[er]

et dicitur exigentia ad huc servationem, et exigentia ad navale, huc servationem id et eorum exigunt ne illi inferat violentia in negatione se que negat et malis pure negatibus vel male nuly malis poby illi dicitur et poby negatibus dicitur in eo, qd n cedat illi debitis nax. mo sic debet ne ma proinde appetere sy n est? minime. Appetitus hic in huc pccatorem inquit et si illi tui nax debitus negat, potu em manet et assequibili Deum autem nax operante est pccata desperas vultu. Ma si quis a negat illi sui tui, abscedet huc tan sulte gerere dicit quq qui pccaverit centis aureis quas habet cog obtineat alior sibi debitor = Veru et, patet quia magis appetere potius quq in illa miseria quq se qd pccatibus, existere d hoc dicit et quia pccatibus dicit h. malis dicit poby et Deu sine ultimo de reliquis et tormentis, quib in eternu se subiciendo. Careo v^o fa malis mere negatibus male dicit. Constat ad illud manet.

325

Ad 3. inutilis n est nare ma existens sine fa, p. acciden autem n p. se otiosa est nare negatione miraculo se, quq exigit nare removeri, ut n det otia male gl. ysta unde refugit ad ultimo voluntas actio requit ut ve servet violentia quq in nare navali quando in actione prudentia ve n v^o quando in actione rei violentia n infert. in actione servat ve male sine fa violentia n f. exigentia male ad existendum et potius anunt. Nq ma sine fa n est violenta quia existit et quia sine fa ad exemplis lapidu eade causa et actio potest servare lapide ex extra quq in centro requirit maior virtus ad impelendum hanc illi, et ea male virtus n est servat eua lapidu et impetiva in pallat que lapu ad huc exigentia

movet. praetera te omnia robur actione requirit ad
vandy lapide extra que in centro nō d' nos: quia deo robor
toratio ad sustentandū lapide extra centro requirit quia
vī actionū inferre violentia exigenti lapidē et gravita
te eū operat. At actio servativa maiore sine fa nō est operatio
ia mō, que nō exigit nō existerē, d' nō existerē sine fa ut dicitur

326.

Dicitur

mī exigentiā ad id sine qua re nō potest existerē debet suppleri
a Deo ut re existat, si enim negat q' si maiore exigit ad existendū
fō exigentiā ad existendū sine ita debet a Deo suppleri. Ita omni
exigentiā ad id sine qua re nō potest existerē debet suppleri a Deo
aut pōbe aut negat. nō determinate pōbe et dicitur sufficit nolens
Dei ut supplet exigentiā inexistētis a Deo quia nolens Deum
determinat nō dicitur exigentiā re nō vō requirit vī fluxuāle
quā fortior vīe in rene habitudo nō dicitur p' hoc p' se q'
Deum noluit exigentiā illi dicitur.

327

Oppone 3° decretū dūm creatū seu
servandū mō sine fa et supernaturale: quia descendit a creatū de
creo vīe entitativē supernaturali. Ita eō quia actione speci
ficantē principū vā creatū quia decretū illud vīe d' exigentiā
maiore presentū est et servandū cō fa. Ad: ita creatū aut servandū
vīe violentiā et nō voluntati ut pōbe que nō pōbe in maiore quā ex
pōbe - P^o pōbe cō alio negat quāda maiore creatū sine fa nō dicitur
vīe in Deo vīe indubitabile decretū quō Deum vīe hoc dicitur
nat, mō existere sine fa, d' duplex virtutē aut p' decretū: aliud
dicitur mō 2° se: et profusō signa p' dicitur ab eō p' signa p'
terianū habeat l' nō habeat fō. Aliud quo vī signa p' dicitur m

in quo ut si decretum intelligatur ma ut ex parte et sic exigentia
 ut si negat si decretum ad naturale et ex ab illo proveniat actio ca
 trua et servativa ma. 2^a et q admodum solte. Supernaturale no ex
 cludet omne si exigentia ma existenti, ac ex ab hoc pretere
 sendat et proveniat es mo quo potu privas formari n autem
 creat et servas ma que ad hoc si decretum presupponez inde
 de privatione n naturalis et miraculose fore, et creatio aut servas
 ne ma naturalis.

328. Dicunt alij posse servatione ma provenire ad unum super
 naturalis indubitabile decreto sub utriusq determinatione et servatione
 ma et negant se de n ira dependere tunc mo ab illo scilicet depen
 dente servas accidentiu sine subto, quia ma p accidentiu et nec ab illo
 decreto dependet, p se v^o et nec servas accidentiu sine subto, sed
 de curant de servatione ignu applicati et n spurentiu. Nota et acci
 onis n debere specificari a tali decreto et sic de illo proveniat de
 tro p illo producta, et a prius productiva, omni pot se. Ad huc de
 crety divinis. 2^a q et presue servas ma n est supernaturalis,
 utiq de quatenus et sic deservere negant se. Unde actio dependens a
 tali decreto, quatenus et presue servas ma, n est supernaturalis.
 Hinc aditamentum crea et servas ma provenire a decreto discernere
 mo 2^a se ex presone pro suo signo a se et carentia se, sequit^r nullo
 ponere se in ma n est illi videtur, quia ma n pte se p ad acti
 onem illi signis et p illo actione et in signo potestati et y abq actione.

329. Actus decre
 ty determinationis existenti ma 2^a sup natq debet esse subdetermina
 tione p atque decreto determinationis ma existenti p ad huc se
 ex presone pro suo signo a se et carentia se, n determinat se.

et ma f₂ q₂ n₂ est uita ma^e exigentia^s uita^s decreti sequē
 neq^{ue} actio ab illo proveniens est naturalis, et ma^e exigentia^s ip^sam
 falsa et ma^e a ma^e uita^s f₂ n₂ q₂ quia causa ma^e et prior natura
 fa^s, sequent^{er} propriam existeri et prelatere prioris natura^s a^u
 carentia f₂ f₂ p₂ f₂ n₂ posterior et natura ma^e qu^{ae} in signo
 prioris supponit Deus se accomodari naturi^s v^{er}g^{is} debet ita deor
 nere m^o et f₂ uita^s procedat decreto ma^e et subsequat^{er} f₂ de
 creto, et ab hoc procedat l^o p^{ro}signo prioris. Sit l^o productio ma^e
 procedat productione f₂ et ab illa p^{ro} signo l^o procedat e^o p^{ro}
 ductio f₂.

330. Dico iterum unum p^{er} se, sicut op^{er}is^s satisfactorie et iura sua natura
 debet determinari a Deo eodem decreto: hoc et m^o s^ul^o c^o f₂ decernere
 q^uo^d Res^ul^uti^s unum p^{er} se s^ul^o debet in parte, quare una natura sua s^ul^o p^{ro}
 alia, et p^{ro} suo signo ab alia procedat, n^{on} debet saltim unum p^{er} se de
 cerni 2° omes suas partes, et ordinem partium Deus se accomodat.

331. Contra 2°
 2° ex quodam refertione actio qua producit gratia^m satisfactorie n^{on}
 et dicenda naturalis q^uo^d ad modum quantum^u n^{on} n^{on} n^{on} dicere
 nat^u. Carentia^s talis gratie q^uo^d nec productio ma^e dicenda et
 supernaturalis q^uo^d ad mo^d c^o n^{on} n^{on} carentia^s m^o f₂ m^o
 que a^u f₂ nat^u f₂ f₂ = Neg^o cog. Supernaturalis actio producti
 va gratie satisfactorie et supernaturalis entitate providet
 erig^o q^uo^d ad modum n^{on} q^uo^d entitate et supernaturale omⁿi mo^d tale est.
 Unde dicenda n^{on} et naturalis q^uo^d ad modum. Non quidem entitate natu
 le et tale est erig^o q^uo^d ad modum. Ideo actio servatura ma^e sine se
 potest esse q^uo^d ad modum supernaturalis.

332.

Intra: Si talis actio est supernaturalis
 quod admodum actio qua gratia justificat servatur sub eo locali
 est quodammodo peccaminosa. Preterea actio servatur peccati ad
 presentem gratiam dicere supernaturalis quod admodum. Non enim theologi
 admittunt possibilitatem conjunctionis gratiae cum peccato: dicunt ipsa
 res cum P.^o Barques Deu supernaturali. Servatur gratia ad presen-
 tem peccati habitudo est auctoritate servatur peccati sequenti
 actione est peccaminosa. Admittit libere cum existimio tale possibili-
 tate. Neque enim actione illa servatur gratiae est dicendo pecca-
 minosa est quod admodum hac enim locutione denotat actionem
 Dei aliqua malitia inferre est, ex eo quod coexistat peccato. In
 primis enim Deus potest permittere peccatum deinde Deus non re-
 nec alius donare se nisi ab h. Insuper cum pro peccato indigna
 satisfactio redat non redit ab h. ita, supponimus enim non verum
 creare peccatum quod implet. In actuale est, se libere determinat ad
 peccatum. Deus autem ex suppositione quod h. se peccatum non retractet,
 et quod pene illum. esse servatur, aut ad attentionem meam unquam
 volo ponere gratiam justificantem in illo, et nota auerere exi-
 gentiam gratiae expellendi peccatum (admiratur naturalis in quo
 libertas gratiae cum peccato) quod delere non debet nisi deus mihi de
 satisfactio indigna servatur peccatum actuale. Et gratia peccati
 deus vult servare gratiam ad presentem eius quod libera
 h. determinatione pendet ut ponat et quod talis unquam fiat deus
 enim vult servare gratiam ex suppositione quod ab h. peccatum ponat.
 sua theologi relinquamus.

333.

Contra illam ad finem numerum 2° 3° posi-
 ta insurgit responsio alius. exigentia malae ad h. ultimo ipse
 eius

et exigentia ad se nat' amibile, ex se ceteris q' vna
cibit' exigentia sine miraculo ab agente natate. Nisi
omnia naturalia reproductione formari in pole esse. Ita se sub
lunari esse certis de mag' habuisse nonaginta novis et habere
nunc certis mag' fuisse et se mag' etq' amibile q' ab agen
te extrinseco poteri ex polari ma omi se. Aliunde reproducio
se et nat' in poli q' sine miraculo poteri exire ma sine se.

33a.

Dumque ma
et exigentia ad se nat' amibile p' alterum introductione re
do sine alterum introductione neg. In agentib' naturalib' n
de virtute ad spoliand' mag' omi se et tenent' q' aliqua pri
vata aliq' introducere. et unde in poli et casu pro libro ficut
a' reserione da illy tam. Dico, tunc mag' n' exigere nat'. Ise
vati et poteri peritura esse iura rer' natat. Nq' in illo casu
est e' nat' in poli finit', adque desinata fuit esse mag'
in poli ipsas humanitate. Redio in poli nat' sine rei rei
nat' deficit' Insuper arguit' absolute n' probat' n' se miraculo
se tunc illy reserione: est namq' a' mag' providentia firmosq'
duo decreta probat' hanc ratione dicit' miraculo q' ad mag' mo
tus solis in verso - Preterea, q' omni distributive se. nat' amibile
n' probat' q' omni collective sunt sine miraculo amibiles. Sicut apud
recenterore q' omni distributive se. nat' amibile sine violentia ma
apud illy n' probat', omni collective esse sine ma violentia nat' am
ibile. Metody aliquant' obscurare licet. Dupum 05 de unta ma
l' serio p' aliqua premittunt.

Disputatio III.

De Unitate Materie Prime.

SECTIO. I.

Aliqua Premittunt.

335.

Unitas duplex et generica specifica et numerica q̄ habet individua unitate & numerice habet se recipit
 s̄ quia et individua esse et durare a quolibet alio v̄. Per hanc unitate
 specificam habet cu quolibet alio sine specie individua, n̄
 cu quolibet veniat in specie inferiori h̄ unitate generice habet
 cu equo leone &c. quia cu ibi veniat in ratione generica alia. =
 Dicitur ab Averrois omnia corpora sublunaria eade numero materia, sicut
 evidenter: n̄ si eade numero materia dicitur delectabitur esse in omni
 sublunario cu numerice materia recipere prope inferiora facta
 inferre inferiora loci sicut esse et super deficiente materia pariter ut
 deficiente venerabili Sacramento deficeret materia et
 corpus: q̄ omnia corpora minime eade materia numerice ita v̄
 continua materia sublunaria, n̄ relicta una facta eade
 transire ad alia sicut q̄ plura facta habere; ut facta et q̄ plura
 coexistentia sicut eade numero materia sunt.

336.

Dicitur hoc materia existens

existens esse et independere a se n̄ habere unitate numerice
 et specificam positivam et unitate negativam ita ita n̄
 cu apud ibi materia nullo modo actus habeant nec metaphysice
 n̄ sunt ratione sua nature et determinatione ad aliquam speciem
 que summa debet ab actu. Insuper cu actus n̄ habeant in quo
 deficiant n̄ sunt prope specie diversa, et sunt eade specie
 negative. Dicitur dicitur de unitate numerica dicitur materia
 ratione sua nec et unum nec multiplex individua prope et ratione

negabit. Imunitas citant pro hac opinione hoc omnes em
ecipi possunt terra prodo Breu et alij apud P^{ra}ncis de supra
ratione 2^a serone 6. et ad h^{oc} h^{oc} Tractatus et Palatij.

337.

Contra fundamen
ty huius opinionis egimus fratruerz actus metaphisice ma
hinc erunt opinio hec et infuper: ne ma^l potest probum
erat ipso in theos implicat ex probis ve^r productis q^u n^{on} dicit
inguat ab omi n^{on} ipso n^{on} et specie p^{er} aliquis d^{ist}ig^{it} probat
alij en^{im} probis d^{ist}inguere ab alio p^{er} purg^{it} negatione est q^uo
impet^{it} n^{on} en^{im} Infero si sententia theos tenet id^e n^{on} de lat
ty m^undonu^m d^{ist}inctu^m n^{on} et specie d^{ist}incte est id^e negabit.
Contra: subij^{ct} negabit id^e n^{on} man^{et} id^e qu^o d^{ist}inctu^m ex neg^{it} no
ne su^o habere p^{er} un^{it}ate^m p^{ro}b^{it} sicut id^e et quia r^{ati}o su^o n^{on} ha
bet p^{er} p^{ro}b^{it} d^{ist}inctioⁿis.

338.

Dico ma^l n^{on} hab^{et} ma^l et una n^{on} un^{it}ate^m ip^{er}ita
on^{is} ex actu et ip^{er} n^{on} nec n^{on} un^{it}ate^m simpliciter ex p^{er}te
un^{it}ate^m grad^{it} caret It^{em} si sub una quantitate ponant omnes ma^l
div^{er}se un^{it}ate^m ip^{er}ita una est q^u ex se nec una nec plures et ve^r
que in se ma^l. Dico 1° ma^l est una un^{it}ate^m simpliciter ex
tratu^m p^{er}sentu^m in eo q^u n^{on} un^{it}ate^m p^{er}sentu^m quib^{et} separatu^m in
se sentia^m d^{ist}incte. Hec sentia^m simpliciter d^{ist}incte ip^{er}ita
in^{te}grali ne^q le ma^l dividat in plura partes quilibet pars ma^l
est; sicut quilibet quia binu^m binu^m est ad 2° ma^l et un^{it}ate^m
re^u ad ip^{er}itione^m un^{it}ate^m sicut plures gutt^u binu^m et sicut bi
nu^m r^{ati}o su^o le hanc un^{it}ate^m habet, habet su^o specific^o
p^{ro}b^{it} un^{it}ate^m p^{er}sentu^m in eo q^u quilibet quia binu^m si
ve^r continuata sive dividat si hec determinata et n^{on} alia un^{it}ate^m

cuiuslibet maiore parti ratione sua obicit esse hanc et non aliam.

339

Rogatur

mae omni s. defecto eundem speciem: affirmo eum unum scilicet
ita. Ita non sunt multiplicande entitates in ipso funda
mento: non dicitur ad eadem specificas diffinitiones: imo ad oppositum
probandum fundamentum prebet experientia quod docemus eandem magis
recipere se partem, quae chylis vivuntur etc. Inferunt ex omnibus
specificis adequatis cuiuslibet maiore substantia defecto exi
stentem esse omni formam collectionem quorum subiecta receptibus et
tunc nulla s. se substantia receptibili in maiore una substra
re que etiam in alia receptibili non s. Si se admodum operas
linguam agni admanu sua duratione amittit sequens valet
aliam se introducere in usque magis. Ade magis omni substantia eandem
operationem radicem quantitatem s. Ubicamque et durationem.

320

Opone

Itaque dicentes aliam esse magis, ex qua fit putredine aliam ex qua fit
hinc et alibi, ad aliam magis ad aliam se esse neg. Dico Itaque dicere
aliam esse magis dispositionem ex qua fit putredine aliam magis dispositionem seu
proportionem ex qua s. vult sicut pro formam diversitate requie
re magis dicitur modo dispositionem diversitate s. tenente ex parte dis
positionem non ex parte maiore que dicitur modo dicitur neque dicitur
magis formice non posse recipere naturam se elefantis, sequens hec ma
diversa esse anima elefantis. Dico magis formice se sola non posse naturam
recipere se elefantis posse vero unamque aliam partem maiore. Hoc non pro
bat diversitate specificam maiore aliam partem maiore elefantis esse
speciem diversam ut nulla pars se sola possit naturam recipere se ele
fantis.

Dicas: equus non differat specie
 aequo ab h. cy non dicitur specificè in ma. Dico t. ad
 quare specificè non differat absolute t. m. differunt h. metaphisice ten
 tur absolute differ ab equo t. cy ito non dicitur in ratione genericà
 et non est quia dicitur specificè intra h. absolute sunt ad h. sicut
 in h. metaphisice ad h. Inferes q. magis differunt se, ut se non
 sunt sicut quæ opposita. Quod inde opposita includunt eorum dicitur
 h. formam et aliquid in quo non dicitur specificè clarescit hoc
 exemplo ex toto metaphisice deservit. Intra non dicitur quare na
 merice nisi quæ ad quare numerice dicitur q. non spe
 cifice nisi quæ ad quare specificè dicitur q. Negat antiqua
 partem v. differ plus quæ numerice ab h. et t. h. non dicitur
 partem eadè numerice ma. l. partem p. non dicitur v. nisi in sicut
 t. h. Non dicitur q. h. non dicitur ab ipso fuerit numerice
 t. plerumque partem ma. dicitur s. t. quia dicitur absolute pro
 h. h. productione que provenit ad h. sicut v. dicitur spe
 cie dicitur ad h. t. spe non eadè numero ma. sicut 2. v.
 u. ma. celestis et sublunaris unita specificè gaudent

SECTIO II.

Utrum Materia Prima Celestis,
 et sublunaris unitate speci
 fica gaudeant.

Q

Inquire utrum materia generis s. suble
 nere plures materiarum species an v. omnia defecto existeret
 s. eundem modum et speciebus. h. ratio videtur quæstionem. Respondere oportet
 celestia esse ex opposita ex ma. et se. hoc ab aliquibus negat. d

inliberū de celo ducendum ad presentem questionem sic supposito scilicet
 im. supposito hoc est sententia platonis et philosophi s. Bernardi Ben
 zard et eximio apud et c. p. p. modo lib. de celo sup. et scilicet
 one 2^a ratio de vapore de quo vel formis et et notis, immo
 supponit se maiore specie diversae. Supposito im. nulla ratione effica
 ci² probat oppositum optimis rationibus probat ut videtur et in p.
 Choro supra. 22. p. 3. a num. 26 immo dicitur supponit pro
 b. maximam autoritatem pondus veloz et p. Henao in vapore
 obliqua exercitacione s. p. 5. at in eadem loco nulla ex parte
 autoritate reperies una excepta s. hanc hanc libro
 de rectis fidei dogmatibus. cum ma eummodis loquitur de ma
 yori humani nulla in supernis vni spiritus respon. b. p.
 tris verba hec hanc n. dan. m. q. in v. p. b. ceteris. quod si
 vapore specificis ma aut se denotant diversitate specificis
 n. de solo vapore s. de omni v. p. ceteris intellexi p. p. = On
 p. p. n. esse diversae specie ma tenent p. Molina et Hurta
 do et absolute p. enas et p. Choro citati.

323.

Questio res duplex senten

tia p. a. m. q. 1^a. Celoz et sublanaz esse diversae speciei. Ita
 omni. hoc est p. h. a. 1^a parte quest. 66. articulo 2. Prima
 2^a questio. A articulo 2°. 2° agens cap. 16. ita et in exi
 mium supputacione 15 metaphice sentio 11. ita et si n. absolute
 acutissimus, ita plures notri et notissime p. locata libro de celo
 cap. 2° si in irripibilizae celoz supponat. vni p. hec senten
 tia in celoz corruptibilizae itq. aseruit Artes s. itq. negat
 s. p. Baciliu Ambrosius Hieronymus Florianus Aguriniu dicit

1° per hoc dicitur de 1° per dicens hoc quia Platoni scilicet
propter sunt 2° respondentibus hanc inter se quibus dicitur
dominicani in opere suo de creatione mundi certe sanctorum
celorum in ecumenico concilio definendum fuisse non dubio quia
eiusdem tot patrum sententia est definita Vide in. eno. citat.
celum esse corruptibile eius tenet 1° salmeron. tom. 1° dupl. in
capite 3° epistole patrum 1° per 1° maldonaco in illo
Ite cadent de celo plures q^u alii in partem ferentur alios
Artis opinionem aliter preber.

322.

1° de sententia in q^u se supponit
celum esse in corruptibile dicitur et ad rem ma. 1° no dubitatur
de; quia ex d. 1° ma. 1° mo. ex tra. mutas ut sicut
la tra. mutas et ut nulla erit in celo supposita eorum incorp.
tibilitate forte ibi non erit; ma. 1° Dubium fundari potest etiam
in Ar. 8. metaph. tex. 12. neq^{ue} omnia ma. et d. quorumcunq^{ue}
generis et tra. mutas mutem sunt generis 1° abf. eo
q^{uod} transmutentur, sicut ma. n. et. silia habent 1° dege
neratione apud extremis tra. 1° 8. metaph. text. 12. de
sententia per se dicitur aut non habere ma. aut non esse d. fo
ly que 2° loci mobilis est. Iste probat intelligitur de
sine ma. quia sunt septem. libro de longitudine et
breuitate vite in parte et habent ma. non existeret aliquid
tra. 1° de celo probat celi coram tra. Iste Scotus
fuit hanc fuisse Ar. sententia. Oppositum tenet subtilis
in 2° dupl. 12. ques. 1° vel omnia alia ex extremo dubita
re de Ar. sententia collige error hanc dicitur

modis ergo ma celestium nec se specificis. Distingue de
bere.

325. Secunda sententia tenet ma celestia nec esse in se
specificis subiectis nec a subiectis distingui specificis. In
terra fuerit Abacane apud extremum eandem esse magis po-
ry celestium terrenis corruptibilibus et immutabilibus ita
legitimus locus et plures hinc apud extremum. Ita ergo magis
ter sententiarum D^r proficis scilicet omnes. Ita Dr P. Ludovici
de Molina qui probat arguit ab scriptura defunctis sententia
quae in faciem deiecit retraxerunt ita plures D^r noster
et Pr Bernado de supra 2^a de celo. Sec. 2^a citare P^r debrum
citantes plures sententia P^r.

326. Prima d^r omnes ma celestia (praeter magis
enjoyment) et omne subiecta de facto existentes sunt eius-
dem infime speciei. Probat. ma v^a reliqua mo et sub forma cele-
stis prius fuerit sub alia forma celestis omnia ma celestia et sub-
iecta sunt eandem infime speciei. legue eod. ne adversari. So-
cent ma. 2^a forma celestium esse solis receptis formis celestium proba-
ant: post 1° die creatum quo Deus replebit orbem celo ignis terra
et aquam creatum 2° die firmamentum et unum celum erat et unum
celum nam in isto collocata sunt sidera; et ma huius firmamenti
prius fuerit sub forma aquae.

327. Explicat hoc Deus 1° die creatum ignem
celum creatum et terram. Ad occupandum, ingenium speciem unam ignis
reus et terram, in ipso 1° die creatum aquam, quae in ipso 1° die
collocavit unum ignem et terram; hoc ex cap^o 1° generator et

901
tenebre erant super facie abyssi hoc et super aqua salubris dicitur
esse habitatio et Aquilina apud Eximium in Salmo 124
et aqua copiose ad cursum fundi non facile penetrare potest
et suadet ex eo quod spiritus subditur tenebris lacus et spiritus Domini
ferebat super aqua. Porro vobis dicitur Deus fiat lux
fiat firmamentum in medio aquarum et dividat aquas ab
aquis et spiritus Domini firmamentum dicitur quod aquas que erant
sub firmamento ab his que erant super firmamentum.

328

Modo sic: aqua
firmamentum creatum fuit ex materia aque et non minima quia firma-
mentum non fuit formatum ex aliqua materia que Deus de novo
creaverit neque hoc est penetrare eam materia aque pro existentia
et materia aque destructa fuit: quod dicitur in fundamentum. Item
Deus ex eadem materia aque creavit firmamentum et dividit aquas
ab aquis ita ut remanerent aquae et supra et infra firma-
mentum id est supra Caelum habitans ut sepe dicitur scriptura
terra usque in Caelum et aquae omnes que super Caelum sunt
habitant nomine Domini.

329

Nota autem dicitur per Joannem Alen-
nium que dicitur in 1° libro dicitur Deus ex fluxu aque materia
indefinitam Caeli namque fabricatum fuisse. In Aquilina lib. de
monoblati hanc scripturam cap. 6. expresse dicitur Deus Caelum et terram
et haec omnia corpora ex eadem materia didit. Idem videtur. Item
volumus tertulianum et plures alij apud Patrum tantum de qua
ratione. 6. quae 2^a. Ad plures. 1° per Ciceronem ab Eximio tom. 2°
in 3^a parte sup. 58. Item 2° docet Caelum propter experientiam

infine mundi igne asurandi et in meliore firmamento
 erant macerandi et deo ipso iudicant, magis celeris et capax
 et firmamentis mutacionis et est eadem specificis et sublimata
 in parte debet esse hec aqua ad asurandi, et iura ibi rde
 ma celeris s. deesse species que et incapax mutacionis sus
 tinentis, que incapax non invenit in ma sublimata.

330

Forhan

dicet aliquis, magis celeris est solis et pace alterius firmamenti
 que in fine mundi inducat in ipse iura ad. Hanc capis
 esse cetero cetero navi et tempore non et non erant in memoria priora
 Contra et quia igne sunt cetero asurandi ut cetero ex corpore
 sacra erant prior s. dependere qua et in meliore firmamento erant
 mutentur autem Hanc causa et taberent omni materia cetero s.
 Hieronimus verum ad et seculis et placet sicut liber cetero et
 omni materia eorum defuerit sicut defuerit sicut de vicia. Cas.
 cetero sicut fumus liquefere. Sonant carmina libere Abba s.
 Augustinus libr. 4. de civitate Dei.

331

Verum p. hoc, in verba generis cetero no

mine firmamenti intelligendi est non cetero cetero et aeris, id est regio
 ne aeris non scriptura promiguit accipit cetero et firmamentis et
 pro cetero et pro aeris cetero. vult enim pueris non benedictio
 omnes volucres cetero domo. et in hac usurpatione firmamenti dicunt
 patres locuti sunt = 2. firmamenti viginti postea sunt, sed
 non est cetero cetero et aeris, et infirmamentis de quo text. genesis
 sedera fixa sunt et non est aeris, et aeris. vult man ex 1. Genesis
 frane luminaria in firmamento cetero =. Fecit duo luminaria

magna aeterna et perpetua eius infirmitas celi.

352.

Res eximiam firmamentum haberi parte superioris et inferioris. In parte superioris esse celi etiam et hoc includitur in opere 1° die creatum firmamentum. In parte inferioris esse regionem aeris. Sicut dicitur, Deus posuit solam infirmitatem quae in aere non collocavit. Ad huc eximium, nomen firmamenti intelligi totius extensionis ipsius aetherei ab ea spera usque ad terram unde dicitur, et posuit eam infirmitas celi proprie dicitur iuxta traditionem hebraicam, et posuit eam in extensione celi. Ex his inferitur quod dicitur, non posse firmamentum ex scriptura argui firmamentum pro se nostra requiritur ne ut argui firmamentum ut nubes nec operum plures ipsius significabile.

353.

Sic arguitur firmamentum quod Deus creavit 1° die, et productum aqua ab aqua fuerit unum celi et non est regio aeris. In die creatum fuerit ex materia aque preexistente quod unum celi creatum fuerit ex tali materia. Pro materia quod in parte firmamentum quod Deus creavit 2° die et firmamentum cum Deus nomen celi inposuit: quod est unum celi. Pro materia quod ad 2^{am} partem firmamentum cum Deus nomen celi inposuit et firmamentum sub quo aves volitant et firmamentum sub quo aves volitant non est regio aeris neque aves volitant non sunt in regione aeris quod materia. Et expressa sunt scripturae: fixavit Deus (secundum traditionem) producat aqua. Super terram subfirmamento celi et terra ex. Et Cornelius in cap. 1° generis quod nomen firmamenti facti 2° die debet intelligi celi firmamentum omne quod est ceterum de viciis eius inferiorem quae superioris usque ad celi inpositum ut ipse plenius quod absterget et probat quod deus videt, neque absterget quod signum hoc firmamentum 2°.

die creaty dicitur aquę nę ex materia. Idem dicitur apud melior
 auctores, q. supra celos omnes usq. ad extremos sunt vere et naturales
 aquę, quę p. utrunq. firmamenty superioris et inferioris dividuntur ab
 aquis inferiorib. sive que in materia et flamma dicitur sunt.

352.

Paz d'Ue

no 2^a die creaty fuisse firmamenty dicitur ex materia aquę pre exister
 te, sed ex nova quę Deus creavit tunc quę ex hoc sequatur no
 usq. usq. penetratq. fuisse ex materia aquę nę retrofuit superficies
 celi empiriæ, ut locy dicitur novo celo. Sed nę repugnatio hec dicitur
 voluntaria et absurda. vult h. ex verbis supra allegatis. Scilicet
 nã et arguuntur. Ad testimoniy severitate hordane. S. in carne
 na Gregory 1° die ex nihilo Deus omnia creavit reliquum autem
 diebus ex q. pre existerit. Atque omni orbis ceteris preterea
 p. sunt creati 2ª die q. ex materia pre existerente vult d.
 nę quo fundamento auctores retrofuit ille empiriæ quę sunt ab
 hudo explicari necesse; nę ex superficie dicitur s. orbiculari, n. po
 tuit retrocedere nisi materia orbis eformando: mater orbis pot
 it eformari quoniam advenit nove partes materia paritib. circuli
 pre existerit hoc dicitur n. et nę sequeret empiriæ. Vult
 quæ sunt partes 2^a die creaty fuisse: q. huc usq. fuit nemo.

353.

At quia plu

res ex eximio predicty unitaty materia d. negant eo fundamento
 ductu celos esse in corruptibiles; preter quę q. hec in corruptibiles fal
 sa a plerisq. iudicatur, ut ex dictis colligi potest t. in apertis no
 bis et q. etq. omnia p. celestiy in corruptibiles, scire potest
 unitas specificia materia. Novet t. ex eximio no. quoniam loque
 de celo quod de materia d. f. de p. in corruptibiles fuit certy.

verba sunt eximie certata seu. na. (S) in reprobatione dicitur de
q. d. in corruptibile de quo procedit questio sine dicitur esse
to. Sed sine in hoc notato sic.

356.

Secunda n. ex hypothese incorruptibilitatis
est coloris sicut unitate specifica maius celestium et sublimiorum pro
bat rone obit ab eximie dicitur mundum incorruptibilem
in dicitur qua f. talis in dicitur ex unitate specifica unit
sua et alterius sicut corruptibilitatis magis q. Probatur an incorrupti
bilitas sicut dicitur qua f. talis sicut arguitur f. q. talis sicut
reprobatur simpliciter corruptionem d. q. sicut reprobatur simpliciter
pro non in dicitur ex unitate specifica unit sicut et magis alter
vium sicut corruptibilitatis q. Maior certata et magis sicut in parte
trahitur in qua f. talis sicut arguitur q. reprobatur simpliciter
est penetrationem in incorruptibilitatis sicut arguitur sicut q. sicut
reprobatur simpliciter corruptionem Probatur q. non ut sicut reprobatur
simpliciter corruptionem in reprobatur, q. reprobatur rone omni sicut par
tibus sicut sicut dicitur cuius sicut anima quanta q. sicut
simpliciter in reprobatur penetrationem ex reprobatur qua parte dicitur
quantitatem et si in reprobatur rone unitatis sicut partibus sicut
q. sicut reprobatur simpliciter corruptionem quoniam rone omni sicut par
tibus reprobatur q. sicut reprobatur in incorruptibile ex unitate speci
fica unit sicut et magis alterius sicut corruptibilitatis; na. ideo in sicut
quatenus sicut in incorruptibile deperit reprobatur corruptionem
in sicut rone sicut in corruptibile et in incorruptibile d. eorum ra
one maius.

357

Colores magis celestium et sublimiorum esse eundem speciem sicut ce
lestium corruptibilibus sicut in corruptibilibus. In unum n. formationem

adere potest dicitur a comae Phory n̄ fuisse muter placide enti
 tate sine p̄bo et urgen̄ti fundamento nulli dicitur admitti
 p̄licanda species mae defacto existerit insubstantia et cele
 et ma specificē dixerit q. Minor ex soluzione arguorū mabit
 et probat eiq̄ quia fundamentū erit q̄ n̄ uerit f̄ q̄ uē proba
 ry et ma celoz p̄mū fūit sub se aque; deinde ex pat̄tō r̄te
 infine mundi celoz igne conuēndū q̄ Infuzer q̄ nequaquam
 uerit f̄ potius probat epe ip̄a simplicita cū ma ex forma
 uē tranmutatōnē coligeat argua r̄ uerit q̄.

Argumenta. Contraria Contra Utranq̄. 3. m.

358.

Primo et precipue Ex eximio si celū eſet p̄bo
 ex ma elementari eſet et ex se t̄ compressibile quod sunt p̄bo ele
 menta et hoc est absurdū n̄q̄ celū dicit firmiſi ut sepe ait scrip
 tura q̄ experia demonstrat q̄. Probo ma. ma celū eſet capax
 aliarū formarū elementorū: ut et itū cōteret: q̄ eſet suba p̄ma
 onū aliarū formarū et sequēti quoz et ex se ita cōteret, et hoc
 est tota radix compressibilitatū elementorū: q̄ nego ma: cedo
 an et cog probatōnē et dūctū substantē, et hoc est tota radix
 remane r̄arū impossibilitatū cedo proxime. nega. Capacitas
 mae potest d̄deri quate r̄aroz et ite et proxime ut q̄ dicit
 t̄ producibilū - laudate hominū omē generē laudate eoz omē
 p̄ mo ma celestū et radix remane eiq̄ impossibilitatū, cōsecan
 dy se s̄ capax formū aliarū quib̄ p̄uata et az v̄ n̄ et p̄xime ra
 dia compressibilitatū quia ex sup̄one hyp̄oth̄ n̄ et separabilis
 a se celestū; nec reducibilis ad alia f̄q̄ substantialē hoc potest
 provenire aduop̄erantū itū r̄aroz carentib̄ et ab ita unione
 que et inseparabilis r̄aroz itū se ad ma.

idoneis, ignoscere et esse diversis generis. Insuper et 2° m^o
 erat signum nisi pro eodem humano genere et specie
 videtur, nil aliud debet intendere quod est inruptibile et inruptibile
 deferant ex^o q^o v^o n^o f. Videtur huic sensui obviare ultima verba
 huius scripti que v^o genere deversu sunt, plus deferunt quodque
 speciei non tamen eius pluribus referuntur prout Berico, et Romano
 inruptibile et inruptibile deferunt generi a legibus factis de n° 2° h^o, et
 prout dispositionibus affectu q^o generi et diversis in inruptibile et in
 inruptibile ipse. Sic deferunt 2° proq^o subiectis, et n^o subiectis prout
 proxime se et prout alio dispositionibus affectu.

366.

Insuper et 2° m^o prout in ma

celesti dicitur pro parte naturalis adfuit huiusmodi subiecta
 recipiendae: q^o etiam debet dari pro parte activa naturalis correspondens
 tali pro parte ne cuiuslibet pro parte inpendent activa, ne aliter
 superflua esset, et in huiusmodi inruptibilitate celestis naturalis dicitur
 pro parte activa parte inpendentis q^o n^o datur talis parte pro. — Conma
 ne referuntur auctoritate in extremis requirere arguere inruptibile
 reformatione que presentis habere se velin ut per omnia arguere vero
 queas. 1° inextremis probare n^o dari in ma, proq^o parte naturalis
 adfuit inruptibile, vel superflua probabile pro inruptibilitate naturalis pro
 reformationis ne n^o datur pro aliqua activa naturalis inpendi
 no tali pro parte. — 2° in ma celesti n^o dari proq^o adfuit Berico
 celestis: cu^o facta ut, que mo habet ita ma inruptibilitate
 quent^o inq^o celestis n^o solus esse determinata ad unq^o specificam facta
 et ab una numero — 3° humanitas Christi dicitur n^o parte persona
 li personalitate creata. Sicimur pro parte naturalis antecedentis et
 2° parte presentis auctoritate inpendentis pro parte activa naturalis, n^o v^o sequentis

et ex suppone se in amittitū necesse patet hinc ad form
trans ma quā mo habet quilibet se ceteri potuit creatū sub
se sublatari sicut potuit creatū ex alia individua face
lenti. Unde exūta ipa activa naturalis que necesse in pōdit
de pōe pōdit. In mo nōnā ceteri pōdit 2^a se activa q̄libet ager
ne creatū inducere valet sūq̄ se vna q̄ in sensu pōdit. Et ex sup
ne se in amittitū necesse necesse alia recipere: quōd miryōdit
pōe activa naturalis que pōdit inducere se alia pōdit in amittitū
le recipere et in sensu pōdit totū receptionū: sicut miryōdit
pōe activa naturalis que pōdit inducere alia numero se ceteri, pō
que ma recipere se quā modo habet et in sensu pōdit hinc re
ceptionū.

362. Intra recentio quōd supponitū penetrabile pōe necesse
ditū p̄ radicē impenebilitatū q̄ pōe in amittitū necesse in
tū p̄ radicē impenebilitatū atq̄ celi amittitū in amittitū
q̄ pōe actū et necesse cog. dū pōe penetrabile pōe ex natura
parte debet penetratū repugnare: nō se ex aliqua repugnare
in penetrabile et totū v̄ impenebilitatū n̄ debet omī ex parte imp
tū repugnare; nō se pōe et ablatū repugnare creatū
totū cuius aliqua parte efficacitā relatū impenebilitatū totū
q̄ pōe. Intra n̄ repugnare in amittitū in p̄ radicē necesse et
quāntū et ex se impenebilitatū.

363. Nota quāntū est radicē impenebilitatū
tū quā de se repugnare. In penetratū est quāntū de alia: pō
pōe v̄ alia radicē quāntū et impenebilitatū. Nota dicit est imp
bilitatū radicē in quā n̄ repugnare impenebilitatū proprie nō est in
amittitū proprie et impenebilitatū repugnare sece et necesse dicit

esse radice corruptibilitatis, quia exeger corruptionem totum quoniam
 tunc dicitur esse radice corruptibilitatis, quia ex se et quantum est se
 non repugnat corruptioni totum. Porro ex se non repugnet corruptioni
 totum sed ex eo quod recipiat ab ipso ipso corruptionem repugna
 re et cum ratione totum in corruptibile refutetur. = Porro etiam dicitur
 magis 2^a se non esse radice corruptibilitatis. Nec in ipso corruptibile stat
 in ma non 2^a se dicitur prout absolute et proxime potente recipere
 dispositiones raras se quae habet ma ut ipso in corruptibile
 quantum est ex se potest absolute tamen non potest recipere dispositio
 nes raras se quae habet et quae raro caret.

362

Arguetur 2^a de potentia hinc

ex 1^a hinc plura in locis prout se potest queri. ubi articulo 2°
 intinuantur magis de specificis diversis in celestibus et sublunariis pon
 t. quod non dicitur unum specificum. Sic autem dicitur, 1^a hinc magis ha
 bendi et preferendi non esse autem dicitur 1^a hinc magis se intinua
 tibus clarissime. Porro citato alio inveniatur apud Aristotelem
 unum in opere sex dicitur lib. 1° cap. 10. Sic etiam non adeo clarum est
 mentem 1^a hinc magis citato articulo 1° partu dicitur ma magis sub
se in corruptibile ipso et adhuc in ipso ad se ipso corrup
ibile. Infero quod iuxta 1^a hinc magis celestium sub se ipso corrup
ibile et ipso et in ipso ad se ipso corruptibile. Arguitur una
hinc magis ideo ma celestium esse diversam speciem a sublunari qua
rentur non esse ipso ad se ipso corruptibile.

362

365

Inzana hinc 1^a ma celestium

ex se receptiva se in corruptibile et raras in ipso recipere ab
 se prout ea quae habet quod. Probatur autem: ma celestium ex se recep
 tiva se in corruptibile necesse est ab se recipere nisi dicitur ab se

que habet d' et inuincibile in potentia ad eius destructionem hanc
 q' aduincit: ma p' celeris et inuincibile in potentia ad id q' et inuincibile
 d' amissio se celeris et inuincibile q' et inuincibile in potentia ad am-
 lissimam talis se: q' et determinata ad se celeris, sequentem et po-
 tentia recipere aliam se - Arguitur supponit in impossibilitate
 ipso celeris q' n' et ad ea certa ut a pluribus maximam
 et scripturam n' negat omnia in ea, arguitur subiectum
 licet supra posse reuertionem, ut perpendere facile dicitur. Inve-
 nitur: ma ex se recepta se in amissibile et inuincibile in potentia reci-
 pere aliam receptione que s' in seua ipso precedentem aut pre-
 sentem se in amissibile n' in receptione que s' in seua d' ipso a pre-
 cedentem aut presentem se in amissibile. et q' ma d' k' aliam
 et aliam se recipere potest n' in seua ex seua se que habet in se
 n' et inuincibile in potentia inuincibile ex seua inuincibile omnia ad aliam
 se d' inuincibile aliam de omnia. Ad reuertionem aliam inuincibile
 angelus et in amando inflexibile et inuincibile ut neque
 eat amorem amorem seceptum q' n' et de se inuincibile presentem
 odio habere obrem q' amorem: q' dicit n' potest esse angelus. Sed seua
 ipso amorem et odij circa idem obrem probat in ea. Ideo ipse
 odio habere dicit obrem quatenus ipse l' amorem amorem seceptum
 et l' et hoc inuincibile odij 2^a et falsum: l' a thom negat: q'

366

Ad reuertionem dicitur

reuertionem occurre dicitur sic ma p' celeris se inuincibile po-
 xime inuincibile ad id q' et inuincibile n' autem quod et ex se ipso
 supponit se in amissibile se determinatam ad se ipso n' obrem
 et hec determinatio n' s' ab inuincibile ma, s' ab extrinseco q' s'
 s' l' aduincibile l' ab inuincibile unde antecedentem et independen-
 tem

a sapone talis se alias recipere potest receptio se in amibi-
 lites potest considerari ut aut ma habere se in amibilem
 in sensu opposito cu presentia talis se potest recipere aliq am-
 bile. Potest etq considerari ita ut in sensu opposito se in amibi-
 li recipere amibile que ad receptione se in amibili sequeret.
 Potest etq considerari ut aut in sensu dnto a precedentia et a presen-
 tia se in amibili recipiat se amibile. — Ma ad n potest reci-
 pere se amibile receptione 1° et 2° mo considerata: et potest 3°
 mo considerata.

367. Raso nq ut utat ex nostra probaone prius fuit sub se
 aque amibili hinc 2° se arena aliq se recipere valet. Demum
 q naly aliq habuerit chec sopo 00 accidentalit et ma sicut 00
 accidentale et ita habere hanc numero se celeste que habet et n
 aliq numero que potest habere ma hoc a pte na q se destruxit
 se ligni et numero ma recipere n potest n et q ma se ligni reci-
 pere n potest, et q n potest ex sapone 00 ma accidentalit. Tunc n
 bene arguit q se intrinsece in pte recipere se ligni se destruxit
 q sibi.

368. Intrae Patam se in amibili et accu ad equatam ma ad equ-
 am utq presentia ma a pte sue creatur: q ma cele-
 sti et se pte soli recipere se in amibile. Ita cae, nq dicit ma
 potest exire extra se accu, et spher q in pte q. Neque: face-
 lesu recipit hanc num se celeste et in aliq recipere potest.
 q se potest exire extra se accu, et spher ad equatam a pte re-
 he aliq se ad equatam num. Intrae 6 n? quid q. dicitur pro no-
 pte erit sibi q respondebitur. — Intrae res se quilibet in am-
 bile ad equam sufficient n v^o exclusive utq presentia ma que
 nre n excludit q ma potest suffere n plen y se amibile.

371.

Invenit ad hanc theor. in circumstantiis in quibus et in possibili receptio form. amissibilis et in possibili pot. ad illud in casu in quo ma et in amissibilis informata in poli et receptio se amissibilis q. men. supponunt no. ma et quia in circumstantiis in quibus in poli et actus 2us in poli et actus 1us. Adunt v. ut ma possit aliquid recipere pro alio circumstantiis, opus et hoc de poli, et poli non sunt supposita in amissibili habitatione se. ceteris q. et hic 2° quia repugnante pro actibus et inductivo se etiam repugnat poli et receptibus et pro actibus et inductivo repugnat in hypothesis facta et admittit. Probat haec omnia mag. v. ceteris in po se recipere aliquid numero se. ceteris ut persuadent invicem rationes. videri haec et reliquis rationibus inveniatis et frangit haec in circumstantiis in quibus et in poli receptio se amissibilis est in poli pro ad illud recipiendum prout exercendum in sensu opposito illi non in v. inferno diversis circumstantiis. Un. et de v. pro receptibus ad recipiendum se amissibilis in sensu opposito in amissibilis non enim in poli pot. ad se amissibilis inferno diversis antecedentia et presentia in amissibilis. Explicari hoc potest a parte se. se. dicitur, ad quod recipiendum mag. habet pro in sensu diversis ad destructionem non inferno opposito illi. ut se. ad quod vult q.

372.

Ad v. ad ammentem pro v. videtur et respondens dicit, ut ma ceteris habens in amissibilis mag. se aliquid pro alio circumstantiis recipere possit non requiritur extrinsece et ex suppone se. poli de circumstantiis, supra q. extrinsece et v. se. poli se. Patet ad ma et ma. Informas se amissibilis respectum ad mag. et 2° se poli et sicut sensus diversis antecedentia et presentia

211
ferri in amissis 2^a se et respective ad mag. potu et ad modum
ergo se sel. dicitur informas se in amissis 2^a se ringeret
et accidit advenit mae 2^a se: hinc receptio amissis et soly
in potu extrinseca, et ex suppone ringeret et 2^a se et respective
ad mag. ad modum quo receptio se sel. dicitur. Colige illa
constanciae 2^a se et respective ad mag. potu facta. se. Ne ut
potu se requirit q. se potu amissio se celeris in amissis nois.
se, sufficit q. habitio se in amissis det ringeret. tant se quod
respectio ad mag. Ad modum quo ut se extrinseca et 2^a se potu
receptio se sel. dicitur, n. requirit q. reproductio se potu su
fuit q. ringeret 2^a se et respective ad mag. se sel. habitio dicitur
ca. se.

373. Ad 2^a. in contrarietate prius actus et inducitur se in man
in amissis informas in se in potu precedente aut. presentia
se in amissis n. v. in se in dicitur neq. ergo agens naturale habet
aliquando virtute ad inducendum se in mag. in amissis
informas et nunquam habuerit virtute ad expellendum se
in amissis. l. sel. ergo hoc se inducendum habuit tm et habet
virtute ad se se inducendum in se in dicitur ab in amissis
q. se in dicitur se. ergo nois in potu n. obstat neq. hoc se ringeret
et 2^a se et advenit accidit. et mae et agens naturale. Soly in
se in potu mae et agens ab extrinseca se impediri se n.
se proxime expedito.

374. Arguit 3^a. Deus perandis actionis creatis mag. ceteris
et se in amissis informas et Deus se creatis mag. et cre
avis extrinseca impotentia recipere ab eis se q. nois min. quod se

actione de rebus ma in potentia imperpetuum recipere alia facta in
 placet qd Deus eade actione qua redit magis in potentia imperpetuum
 habere alia facta cret itaq; ead; potentia naturali intentione ad alia facta qd
 nos non. quia ipsa actio sibi r' dicitur in ero equiva de pot
 intentione esse superflua ad eam actionem creare qd repugnat
 quia Deus et natura nil agunt frustra ita Patru questio 6a
 Nuly et arguetur sine qd magis quia ut dicitur et ex l' dicitur. et ex
 levitico creatio p' die Deus omnia creatura reliqua autq; deb
 ex ip' pre exi'entia et celestis orbes preter imperpetuum n' sunt creati
 l' die qd ex prei'entia ^{producti} sunt

376

Omittamus hoc et magis deus. Si
 enim em. p' itaq; actione redit ma in potentia proxime imperpe
 ty recipere alia facta n' v' intentione equantia et ex se itaq; in
 placet qd p' actione p' que creatura et ma in potentia intentione
 equantia et ex se imperpetuum recipere alia facta creatura facta de
 intentione potest ad id; n' autq; implicat qd p' itaq; actione redit ex
 tance et proxime in potentia in se sua ipse precedentia aut
 presentia se in amissibile. In implicat hoc magis ex natura re
 formationis sicut ma l' celestis p' eandem actione creatura et de
 ead; una natura facta celestis in amissibile itaq; informantia; et n' im
 plicat qd cret ead; intentione potest ad alia natura facta celestis t' nos
 ne se habere imperpetuum s' nat' in potentia proxime intentione
 recipere alia ita sicut. Constat etiq; solutio de exemplo Angeli
 supra adducto ad probationem magis. nego l' sequela; n' tractu
 actionis esse ma intentione et quantia et ex se potest intentione
 et proxime in potentia qui tunc implicatorem n' et sequent' actio
 illa

nō sibi xicere in zro. Nego 2^a sequela quia sicut apud thomā
superflua nō est pōa mae celestū ad aliq̄ num̄ f̄q̄ celestem
nec pōa Angelū ad odiū obī s̄l amari s̄lō pōa mae ad f̄q̄
deseruetā quā de pōa mae celestū ad aliq̄ num̄ f̄q̄ in serua
dūōs accepta et s̄lō pōa Angelū ad odiū et in serua dūōs
ab amore s̄l habito ita s̄lō superflua nō est pōa mae ad abā
fas c̄p̄ s̄l in serua dūōs A nunc habita.

376.

Dices frustra est pōa que nō re
ducit ad actū, ut est mune acōmā et pōa mae celestū nan
quā reducet ad actū. et frustra est illū pōa = Subsume et pōa An
gelū ad odiū amore s̄l accepto. 2° et pōa mae celestū ad aliq̄
num̄. 3° et pōa Dei ad ponendū in mae celestū aliq̄ num̄ f̄q̄
nanquā reducunt ad actū et frustra sunt tales pōa. Ita frus
ta est pōa que ex defectu capacitatū inuicē nūquā redu
cit ad actū nō est que ob aliquā acōmāte superveniens nū
quā reducit ad actū. Sicut acōmā illū nō est certū ab hōe
desumī s̄lō. Pa. lūi de moneō dūp. 20. est s̄lō lo de ser
ua Dei et plura et cūmō inueniēs.

377.

Tandē ad argua recentior quōdā
quando fa valde notabilē excedunt in perfectione aliā quā
se ordinē nare ut requirunt perfectiō subēq̄ que de quā ex
dunt valde notabilē in perfectione et plura f̄q̄ celestū empiriā v̄ḡ so
lū lūre et Placētū valde notabilē excedunt fa sublatōe
s̄lō nō inueniēs et s̄lō et illū requirunt subēq̄ perfectiō quā
perfectiō nō habent et s̄lō mae aliq̄ v̄ḡ v̄ḡ celestū
specificē differēt a sublatōe m̄n̄ s̄lō ex m̄n̄ apprehēntē

one mai. probat nō ars emulata nava d' ars ad se artificiali
 excedente notabil' alia nobilitate et mag' requirit hanc ad hanc
 nobilitate mag' requirit, quā abulgare et hūbile edficium: q' sicut
 dicitur in materia hanc quia quilibet se viventi hūbile notabile. ex
 dicitur se emortua se viventi requirit perfectius subit quā se
 quilibet emortua nō se viventi requirit ut subit opus fundamēta-
 lū organice materia hanc referentē hūc excessu perfectionis in
 ma aliquorū oporū celestium sicut in eo q' ma celestium s. receptiva
 forū sublanarū ma in oporū sublanarū n. s. receptiva forū
 celestium.

378 Eodem arguere potest probari omnes se oporū celestium sibi parum
 tate mag' perfectiorē q' d' inferiorē nō dicitur, imo videt d' se in op
 portū celestium alia que sunt diversa alia que eadē specificē
 q' sublanari ma sicut probat tū d' se nō mag' in perfe
 ctione excedit se solū se cuiuslibet se quā se cuiuslibet se
 le se sublanari nō viventi d' ob excessu se se solū requirit mag'
 perfectiorē quā se se minus perfectiorē q' ob inferiorē excessu se
 cuiuslibet se requirit perfectiorē mag' quā quilibet se nō
 verū sublanari. Insuper sicut in se celestium alia alia no
 tabilitate excedunt ita in sublanari d' nava ordinat diversū
 specificē ma forū celestium in quā dicitur excessu notabile imper
 fectione q' nava ordinat ma specificē diversū forū sublanari
 rit in quā dicitur notabile excessu imperfectione alio mo nava
 eandē specificē mag' ordinat forū sublanari rit in quā dicitur no
 tabilitate excessu imperfectione: q' est eandē specificē mag' forū ce
 lestium in quā dicitur notabile excessu imperfectione eandē ma
 lestit

et inuincere potest recipere fieri sublimari q. nos autem quia
quibuslibet celere spiritus excepto) et formatur ex materia
firmata per aqua q.

379.

Res referuntur nomine firmatae et ceteri facti in medio
aquarum intelligi possunt deinde: Intelligi possunt ceteri sideres, et tunc
dicendum sunt aquae superiores quae supra firmatas sunt esse
eiusdem speciei cum inferioribus. Sed aquae inferiores quae per se in
firmatas et ceteri uidentur esse habuisse magis specificiter diuersas
quam reliquarum aquarum 1^a et 2^a fundat in 3° sua natura
terram q. ipsa ex cogitatione 1^a responsio est reuera et de re
non nocet nisi si ceteri sideres facti et ex aqua per existentiam
sunt ex materia sublimari s. in eadem speciei cum sublimari traque
superiores quae supra ceteri sunt 3° uidentur et naturaliter
tunc probatur

380.

Ad aquarum quando se uolunt aliam rationem et ordinem
natura ut requirant perfectum subter perfectione subter ex
tremis id est subter perfectione duplicem et omnem in uo
subter perfectum perfectione de uariis. Haec suadet ex ipso quod
causa illa per spiritum perfectior et per lunam et eadem inuincere
materia sol et luna uidentur. Ans in omni non emulat namque haec in
uolunt magis per uoluntatem ordinem tale magis aut ad seum fieri
non requiritur. Ad aduocandum: anima uolunt perfectum subter re
quirit et non propter rationem a ratione in firmatas tunc haec
non sentio. h² quae per accidentem et eque imperfectione supra
ad se substantiam requirit rationem spiritus humani ut subter et
anima uolunt perfectior per se, sed eadem rationem ut subter

requiritur in q inferenda et mai aut non subtr perfectio
ex mai aut in form perfectio.

381. Nota 1^a ex eo q in celis in videri
mutacione form in infer diversitate specificq mae nq in
irruptibiliter potest provenire ex capitib insinuatib et sic in
spontib celestib coligitur ma ex eo q in eis videntur quatuor alia
q accidentia que ma solent comitari ita ex eo q hec accidentia
mae sublunari insint debet coligi esse eundem speciem q sublu
nari Nota 2^a pta de naturq sententiaq asseri testimonio ex Phod
viva alior Phys locutus fuit de spore inruptibis ergo materiae
que in irruptibilitate negantur iuxta alior q ex modo dubiq et an
huc celis ma attribuerit. h. 5 explicat unitat mae l^e ex utriusq poli

Sectio III Explicatur Unitas Materie Prime Existentem Cum Possibili.

382. Dicunt et mai p^a existentes de facto specificam
tate gaudere inquitur ex q. poli alie mae specificie differentes
et quib cy veniat eandem genere mat^a de facto existens? asse
runt no cy. munit. Ita Probatur 2° ex n^o repugnancia que ex so
lutione arguuntur. Insuper si va et plura differentia ma
existere esse specificie diversq una sublunari de facto dicitur mae spe
cificie diverse.

383. Oponit 1° Chens disp. ad. h. 1° n° 5 n^o repugnat aliqua
p^a substantia ita totus actu experit ut nuly determinatq
esse habeat sed ad quilibet dispq entis p^a q^a dicitur determinabile
s. ad esse leonis equi d^a q^a sic arguitur. hec s^oly p^a accidentione
mae

385.

Opponunt tunc quolibet ma potē
 et omni fori suscepta ma quā quolibet ma potē habet
 quidq̄ ex parte ipsius requirere ad quolibet fori se esse enim
 impleri informabile et excludere alia inveniunt omne fori. In
 se per se ut et actu puri necesse multiplicatō q̄ nec magis
 pura p̄a et p̄ura q̄ due collectiones fori in se diverse resp̄i
 ciant ut tū adequatū aduāt mā in probat diversitate spec̄i
 fice mā q̄ hanc desumunt q̄ rō mā quā alia se due se re
 p̄rent ut tū adequatō dicit mā epta se diverse q̄ n̄ dicit
 dy; q̄.

386.

Negat autē ad probationē dicit ut ma suscepta casualiter se p̄ter
 implerōne mā, et informabilitate p̄ aliquos fori exclusionē q̄ omne alia
 inveniunt etq̄ requirere q̄ se p̄ quolibet perfectū atq̄ ex eo q̄
 p̄ unq̄ se implētū n̄ sequit̄ se perfectū p̄ quolibet q̄ rō apparere
 p̄e actū p̄teritū producere aliquos effectū quā sequat p̄teritū
 se alio producere rō etq̄ quā ad recipiendū requirere peculā
 rō perfectio ideo q̄ anima in genere actū elevat ad recipiendū
 gratiā q̄ in recipiendū p̄teritū mā aut p̄teritū perfectio sequent̄
 n̄ ideo una est rō recepta quā aliquam recepta ad
 rōnem p̄ rōnem in multiplicatōne inveniunt quā n̄ admittit
 actū parū et quā pura p̄a admittit. Breve. Deū ex rōne
 perfectiōne etū omne ip̄e perfectiōne admittit ideo ex et unus
 Deū et unus. Ma p̄ et pura p̄a et in genere hoc p̄teritū rōne
 et min. perfectio sequent̄ diversitas perfectiō ad negat mā et
 mā probationē quā se due se ut tū adequatō dicit mā re
 p̄rent rō ut una in una rōne et alia in alia rōne

se ignis 2° implicat ma poteri recipere aliquos tanty fory corrupti
 le q, et implicat ma receptiva tanty fory corrupti non autu quia
 ea ipso q potest recipere aliquos potest omes corrupti et implicat ma
 poteri omes recipere et tanty aliquos q, non mai; quia eadē
 ne qua ma recipere aliquos recipere omes se sub ratione fory
 corrupti q

389. Concedo mai. et nego min. ad mai. probantur dicunt aliqui
 implicari inq existentia sile que potest non existere sine se non in
 placari inq sile potente sine se existere. Non est potest inq est entia
 tanty inpleta non exigente plery se. l. et perfectio et imperfectio non in
 placat ma non habent perfectione aut imperfectione que ma de
 factis habet q. Dicunt alii ad predicat probantur se amice unien
 de se in amplexu ma illi, unde nuly agere nuly ity spontane
 potest omia se corrupti. Dicunt alii agere nuly potest spontane
 inq omia se et tunc peritiam est inq. inq tunc potest non est
 finis mai inq ad presentiam agentu dicitur se nuly agere po
 test producere se eadē specie cu destructa sequen in pole est
 oppositū adq nuly ity inq ordinatū, tanquq ad finem ultimū hūc
 modū preferendus est.

390. Ad 2° probantur dico ma illa potest non recipere ali
 quos se corrupti sub ratione generica se corrupti, et sub ratione spe
 cifica talis se corrupti, unde non est quia est aliquos, est omia
 receptiva ratione solutio ex parte hanc servatio et rationem necessitū
 generice in ratione generica acq. vultū et non est pro respice
 est servatio debet recipere rationem aut est quia sine pro
 recipere servatio non sub ratione generica aut vultū.

7 sub specifica quoniam respiciat variolam unam aut vice versa
aut vice versa aut vice versa

391.

Accipit 2^a potestatem maiorem recipere variolam
aliquam seu sublatam ex huiusmodi defecto dicitur opponit ex
in ultima dispositione ad quoscumque seu sublatam ex huiusmodi
facto dicitur ista ex 2^a 1^a qualitate caloris frigiditatis sic
et et humiditatis in se videtur exacte et ex ipso quod dicitur
I capax utriusque in uno gradu et eorum utriusque in omni gradu
ex eo ipso quod I capax dispositionis ultime ad unum seu sublatam
et capax ultime dispositionis ad quoscumque seu sublatam
impleat magis potest recipere ultimam dispositionem ad se
recipere se quod I omnia maiorem et nega in se in dicitur
ma aliqua de determinata ex ad mantentem ex duobus exacte
colorum seu frigiditatis et humiditatis uno certum sequentem
in eo ipso quod maiorem potest recipere primas qualitates in una in
tensione gradualis potest ut in omni extensione recipere in
de sola esse potest recipere de seu sublatam adque in certis
nisi in ultima dispositione plura ut maiorem firmamque ha
bet in se admittente heterogeneitate quod opponitur in ten
sione qualitate

392.

Secundo alij negant maiorem in ultima dispositione
ad aliquam seu sublatam potest potest in maxime dicitur
ex primis qualitatibus se dicitur magis ultima dispositione ad se
per calorem in sumo sequentem in per frigiditatem maiorem potest potest
cipere duas l. tres ex primis qualitatibus esse potest recipere
aliquam in omni seu sublatam potest potest in

reger signus et substantia negari quia n̄ et unde pro
 bet q̄ subry receptibz ultime dispositionis adff debet
 esse ex receptibz se q̄ n̄ inefficaci^r probat ex eo q̄ n̄ se
 probabit subry receptibz ultime dispositionis n̄ et receptibz
 se nq̄ in hac se quantitate in mesura recepta decidenda que
 potest recipere se substantia adque ultimo accidentia disposita
 Intra ultima dupo inesse causa q̄ subry potens recipere ulti
 me dispositione potest et se dico ultima uti dupo ex se inesse
 causa n̄ v̄ absolute nq̄ absoluta inesse ultime dispositionis
 tuz p̄ recipere subry que aliunde debet probari ut deat
 ultima dupo inesse absolute causa

393

Afferat 3^a poli et me receptiba
 fory unius tanty speciei. Dices: si poli esset talis ma ety esset
 poli ma receptiba unius tanty numero et n̄ aliory eunde speciei
 et nego. Tale namq̄ ma in placeat suo quia si ma capax se
 n̄ potest recipere B. eunde speciei potest et n̄ potest recipere se A.
 potest supponere n̄ potest quia n̄ potest recipere aliy eunde speciei
 exigentis eunde capacitate et dupo exacta a se B. colige
 hanc ratione quare negata. finit.

392.

Dices ex P. Benedicto apud
 in dupo 3^a na. It̄ p̄ ma n̄ n̄ ex capra potest
 limitari in quare suavitaria quia ma n̄ pluralis
 in suavitaria una se perfectiore quare imperfectione
 d̄ eunde in quare suavitaria q̄ fuit in unius ad hanc
 dy potest ut n̄ neque limitari potest p̄ ad plures quare
 ad hanc ita p̄ suavitaria ma neque limitari a se in
 unius speciei p̄ aliy. Non quare receptiba potest limi

321
non potest maius quam per capacitates ad recipienda for-
mae in vacuum et carentia haec ne debet mentem
mae rationis fieri. Ob hanc rationem repugnat quantitas un-
ius tantae figurae capax locus unius tantae sponae suscepti-
bi- vae unius tantae liquoris.

395

Res creatas autem non dant locum unius
omni potest quando tria sunt eiusdem speciei. Hoc probant exem-
pla ab eis pondus spiritus in gravitate eiusdem rationis et speciei
in plumbo, et ligno corpora locum occupant, et liquoris ut vase
extentionis quae sibi rationis et in quolibet sponae et liquoris equa-
li sunt magnitudine. Omnis figura eiusdem rationis philosophice ut
mathematicae species diversae habere possunt ac nulla diversitas
philosophice est in eo quod quantum ad materiam et figuram quando
iudex. Sex numerus quaternarius scilicet dicitur unum quod
nuda ut hoc loco modo. Quando vero tria sunt species dicitur
sua potest limitari. Sicut dicitur et veritas per rationem imponi-
tus dicitur non est eadem ratio non dicitur. Itaque potest species
extensio limitari, sola experientia debet probare non de re
extensio non est ratio a priori. Sic non aliud nisi experientia, probat
per unum esse ordinatum a natura ad videndum et non ad audi-
endum quodque potest sustentari laborare in quolibet non
obstat potest namque ordinari ad unum et non ad alium mai-
or potest non ut cunctis in carentia, et in carentia
que primo scilicet carentia gratie dicitur in lege non in modo
etque capacitate. Nota de experientia maius ut sit non est ordinatum
ad se sub ratione generica complementi pro totis scilicet de experientia
mae quae de facto dicitur potest namque et una ordinata

ad q̄ qua talē.

396.

Objicit demum ma limitata ad unq̄ speciem factam
 n̄ esse pars substantia & integra natura n̄ esse facta substantia
 h̄: q̄ n̄ esse ma 1^a r̄o autē quia talis ma est 1^a principium
 n̄ s̄tly p̄p̄ty & eiq̄ actūy id est p̄p̄ty exigēty 1^a radix
 p̄p̄ty, et operandū. Insuper talis fa, cū ma debita est
 determinata, et ab illa radicatur est accidenti talis mae. Denique
 1° distinguere illud op̄tūy ab om̄i n̄ ip̄s p̄ ma. Negat autē
 tū autē aut ad 1°. Probans autē, talē ma exigere ma ad p̄
 ut et operandū fa, ut n̄ ideo est p̄p̄ty actūy & p̄ 1^a illorum
 radix ad hoc n̄ sufficit quilibet exigentia, & ea quae fundit
 in perfectione aut fecunditate quales debet in fa h̄c n̄
 inveniret in ma cū tota eū exigentia f̄der in imper
 fectione et indigentia p̄p̄ta h̄ esse ordinata ad tales p̄
 ut p̄p̄ta h̄c ut ultima sup̄posita ad fa talē p̄p̄ta h̄c quae
 aliḡ exigit quia ideo s̄ radix aut p̄p̄ty anime actūy ad
 2^a probans negat sequē quia illa fa debet mae s̄t in
 digentia n̄ quantitati debite mae illa r̄cedi s̄t mae per
 fectione et fecunditate: unde quantitati mae debet expectandi
 tae. Ad 3^a autē ma illi distinguere illud op̄tūy, & m̄n̄at p̄
 cipue p̄p̄ta n̄q̄ supra a fa attendenda et ut n̄a eo
 tū cognoscatur. S̄t n̄ de aliquib̄ ma & p̄p̄ta

SECTIO. IV.

De Aliquibus Materie Prime Proprieta tibus.

397

Uta mae p̄p̄ta quae n̄ ad metafisicā & ad fidem

eam sententiam pertinet sunt metafice illius proprietates. tale
 credunt. ingenerabilem in corruptibilem in incombustibilem. Pro ex
 plicatione duarum primarum supponit ut certum de fide, magis in fide pro
 ductum et non ab externo. 1° ostendit ex ratione cuius quae maius realiter.
 2° quia quod est, et Deus non est, in tempore productum et supponit 2° ge
 nerationem, et corruptionem suam tunc et stricta generatio stricta et
 rei productio dependet a productio subiecto stricta corruptio et rei
 destructio permanente subiecto dependet a qua productio rei produ
 cta fuit hinc tunc stricta oppositio stricta generationi et destructio
 subiecto stricta corruptio et destructio rei non permanente subiecto stricta creatio productio rei inde
 pendet a subiecto supponit 3° magis ut videtur, sicut ut intelligitur
 et positum ex plantis. partem maius media unione renovationis, et stricta
 te generalis, et corruptibile. Hoc non includit unionem unam unum
 aut que est generalis et corruptibile ab agente naturali 1° po
 terit inveniri nutritione, per quod non partem maius aquarum.
 2° in preparatione unum quae aquae ab alia quae seorsum fit per
 partem unionis immutabile.

398.

Afferunt 1° maius 2° si dicitur et stricta in
 generalis et in corruptibile dicitur secundum se id est secundum sua par
 ta generalia tunc salvum potest reperiri maius in qualibet
 epistola parte etiam indubitanter in quo sensu non includit unionem
 renovationis. Probatur hinc generalis et corruptibile stricta tale est
 productum et destructum dependet a subiecto suo et maius que in sub
 iectum et naturam suam subiectum habet. q. Dicitur: ut h^o s. stricta generalis et cor
 ruptibile subiectum quod unum in magis et animam s. stricta generalis et corruptibile

De uno ut parte mae generabilis et corruptibilis q. mae
generabilis et corruptibilis neg. cog. dicitur, uno ut parte
et de essentia h. uno dicitur ut parte mae ut de
essentia mae ut dicitur essentia h. ut parte mae videlicet:

399

Regas an

ma p. de p. d. d. ab h. et mae q. v. ord. p. h. generabilis
et corruptibilis dicitur dicitur quod n. repugnat mae ex
ratione l. p. ut ut ab h. dicitur q. n. d. b. q. d. n. p. p. f. u.
p. n. e. a. l. u. d. n. v. o. r. e. q. n. e. q. d. e. p. a. d. a. b. h. e. n. n. p. o. h. e.
f. o. r. m. e. a. l. i. u. d. d. e. p. a. r. t. i. a. g. n. o. p. o. s. s. e. p. r. o. d. u. c. i. e. x. m. e. n. s. v. i. d. e. t. u. t. i.
n. o. t. a. r. e. d. e. p. h. e. r. e. l. i. q. m. a. n. e. t. e. a. l. i. e. s. u. b. t. i. u. t. n. p. o. s. s. e. i. n. d. i. c. t. o. r. e. q.
o. r. d. i. n. e. q. n. a. t. i. n. f. o. r. m. a. r. e. a. l. i. u. d. s. u. b. t. i. u. t. e. e. a. d. e. v. i. d. e. t. m. g. e. s. t. m. o.
v. i. d. e. n. t. e. q. u. a. n. t. a. f. e. r. r. e. p. o. s. s. u. n. t. e. u. i. n. p. l. e. t. a. q. u. a. d. i. s. t. e. m. e. n. t. a. q. u. a.
m. a. i. a. c. i. d. e. n. t. i. a. s. u. e. p. m. o. s. u. b. t. i. s. i. v. e. p. m. o. f. e. P. r. o. h. a. c. p. a. v. i. d. e. t. e. r. i. g.
f. a. c. t. u. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. e. e. q. d. e. n. t. i. a. t. e. p. e. a. d. e. n. t. i. a. t. e. i. n. m. a. e. s. d. a. t. u.
r. e. p. a. r. t. i. o. n. a. t. i. o. n. e. i. t. e. e. s. t. e. r. a. q. u. a. p. o. s. s. e. e. n. t. i. a. t. e. q. u. e. s. i. n. e. s. u. b. t. i. u. t. i. a. m. a.
n. a. t. i. a. r. e. c. i. p. i. a. t. f. e. I. n. t. e. r. p. e. c. e. r. t. a. d. e. e. s. t. e. o. l. e. n. t. e. m. g. d. e. f. e. c. t. o. e. x. i. s.
t. e. n. t. e. q. n. e. t. m. a. e. l. e. e. x. r. a. t. i. o. n. e. s. u. b. t. i. n. r. e. p. u. g. n. a. t. p. r. a. t. i. u. i. t. y. p. o. e.
a. d. i. n. f. o. r. m. a. n. d. u. a. l. i. u. d. s. u. b. t. i. u. t. n. i. d. e. a. d. e. c. e. d. e. n. d. u. e. t. i. t. i. A. n. v. o. d. i. c. e. n. d. a.
p. l. e. n. m. a. e. l. e. p. a. r. v. i. m. o. m. e. n. t. i. q. u. e. r. i. t. i. o. D. i. c. q. v. o. l. u. e. r. i. t.

2000

Aliter 2. mae l. et q.

h. e. i. n. g. e. n. e. r. a. t. i. u. e. t. i. n. c. o. r. r. u. p. t. i. b. i. l. i. t. a. t. e. a. b. a. g. e. n. t. e. n. a. t. u. r. a. l. i. c. r. e. a. t. o. A. l. i. o. q.
e. n. t. e. c. r. e. a. t. o. q. u. a. d. e. u. s. q. u. i. d. e. c. r. e. a. t. u. r. e. a. n. i. m. a. l. i. u. m. p. o. t. e. s. t. p. o. t.
p. a. p. t. i. n. a. t. e. q. u. a. n. u. l. l. y. a. g. e. n. t. i. c. r. e. a. t. u. r. e. p. r. o. d. u. c. i. u. m. p. o. t. e. s. t. p. e. r. c. r. e. a. t. u. r. e.
p. l. y. a. u. t. e. m. p. e. r. c. r. e. a. t. u. r. e. m. a. p. r. o. d. u. c. t. u. e. t. p. e. r. e. r. i. g. e. t. h. a. e. i. n. g. e. n. e. r. a. t. i. u.
a. b. a. g. e. n. t. e. c. r. e. a. t. o. 2. p. a. r. t. i. e. n. a. t. u. r. a. l. y. a. g. e. n. t. i. c. r. e. a. t. u. r. e. p. p. e. n. s. a. o.
n. e. m.

quae q̄ inuenit hoc curuaturq̄ iurantiē initionis solū probat
 ut que p̄ sui essentia ad se referit. et enī l^o sicut receptib^o et
 uita Arle 2° sicut cap 2° mat, eorū que sunt ad aliquid; n̄
 probat itē directē n̄ inōi uno tunc ut inōi cū in ordine ad
 triū inōi. — Deū, cuius p̄ hōi et l^o hōi inōi n̄ q̄
 uita s̄ hōi l^o p̄. que l^o uita s̄ aīz ma 2° se neq̄ est habet
 neq̄ inōi s̄. Apertione aīz humana inōi inōi m̄ p̄ inōe
 ingratando l^o ignorare nocendo

203. Deo cū inuenit sicut m̄ dicit inno
 cile 2° l^o uita s̄ hōi plus n̄ cū ex^o ad se referat inueniendū,
 nec a Deo potest inōi sicut tale uita. Alia uita cuius aīz dicit
 in inōi n̄ p̄ se et quia sicut p̄ceptū de ma formare
 n̄ potest n̄ p̄ se omē remouendo unde p̄mū debet x̄p̄i sicut
 deinde p̄ eū remouendo inōi ma. In hoc sicut facit et exp̄
 sicut ad uita sicut ignorando et nocendo sicut debet inō
 cū ma. Ideo ma sicut n̄ negat, sicut uita itē dicit n̄ est
 ab idea sicut aīz n̄ dicit in Deo idē sicut et idē p̄mū
 ut quando he n̄ possunt n̄ separare ex uita. Inequam
 p̄p̄tate ma et dicit q̄ quantitate in x̄p̄i m̄tode
 oportet dicit uita itē sicut de apertu ma l^o ad se

Apendix

De Apetitu Materie Prime Ad Formas Sustantiales.

207. Uterq̄ ad generalia ma l^o sicut apertu
 breui celomo explicandus et Apertu et in claudu sicut pro

rei in bonis sibi veniens proprie loquendo sicut reperit.
 in motibus et appetibus electis et vocat. Aliter ergo a Philo-
 sopho in propriis et metaphoricis et vocat in actu. Proprius
 et electus et actus pro vitali que tale vivens ferit. in bonis
 sibi veniens per rationem propositam si proveniat a voluntate
 a voluntate et a partibus spiritualibus et dicitur voluta. Si a
 vitali motu et motu et dicitur appetiva sensibus hinc
 dicitur in brutis utitur in he.

203

Electus et triplex. 1° dicitur desiderium hinc
 accipit quo pro se in bonis absens ex se procedit et
 sicut bonis dicitur desiderium appetitum boni absentis in quibus
 bonis absolute et pro se debet esse absens et in actu talis desiderium
 in se existens ne voluntati talis in quo vivens efficaciter deside-
 rat augmentum gratie et alud obtinet dicitur boni absentis quia
 bonis non debet in actu ut se presens antea ad desiderium bonis
 non desiderat neque presens in actu non desiderat colligit deside-
 rium debere esse boni presens absentis id est boni, accipit ex
 sententia in existentia pro se pro desiderium presens
 dicitur. De hoc appetitu intelligitur illud, propositio et causa ape-
 titus. 2° et appetitus gaudii et appetitus boni qui in actu presens
 sententia loquendo in rebus ut gaudium appetitum in actu
 appetitus proprie et rei non habita. De hoc bene sumitur promissio
 ne in bonis carnis. gaudium. in actu in bonis presens in hoc
 sententia appetit. 3° et appetitus boni ut boni presens seu presens
 dicitur a presentia et absentia boni et dicitur amor strictus.

206

Amor appetitus p.

metaphorice ad rem non nocivam et amabilem transferre que re
 luse initionu ad appetendu dicitur nequeat, ad inclinationem
 et propensionem que in bonu sibi veniens et propria motu
 ratione feruntur appetit vocamus. In actu dicitur quia ex
 appetente non nascitur, sed cum illa identificatur appetitus hinc supra
 hinc potest inclinari in bonu sibi veniens sic dicitur, lapsu una
 et appetente appetit desiderii certum illud ad iustum quasi in eis
 quiescit et optinet itaque appetit in actu et inclinatio rei. indipen
dentem a cognitione in bonu sibi non debent ex se. Dicitur in bo
 nu quia res nulla propendit in eis quod sibi non veniens non ex
 se debent, quia sicut res appetere aliquid in actu ratione timidi
 curu occurruntur seu ab extrinseco indubitate sic lo ratione de re
 et dicitur igne non debent color et m. hinc in actu appetere ut
 propter naturam ex se debent illi sic dicitur.

207.

Hinc motu non repugnancia seu
 capacitate ad bonu non sufficit ad appetitum motu require
 etiam inclinatio, seu motu cum bono id est ratio capacitate ad bo
 nu ut cum illius passione, et non aliter motu in actu suo motu,
 sequitur sine violentia. Duo sunt motu appetitum venientia
 et indigentia, verba sunt Amabilem in actu dicitur.
 itaque aqua in actu non appetit calorem, ne aer luce; quia lo lux
 et bona aeris illi non exigit, ne aqua calorem. Inferunt motu diffe
 rentiam motu et eliciti appetit. Elicitus propter se in ordinatum etiam
 ad inutilia: motu semper ordinatus et, ut propter ordinatum a Deo
 eliciti et actus dicitur appetit appetente: motu sicut vade
 calorem cum appetente identificatur eliciti variabile etiam

207
hanc ipsa pro appetitu: hanc sicut inordinabile et inactu ut
pro identificatur.

208.

Inny abster, cy inuam Mary ma l^a maie aye
tu f^o sustantiale probat quilibet no n^o nocentia maie
apete boni sibi nar^o debent: talis et fa^o ma que nocita
ua n^o et q. Ad f^o sustantiale esse perfectionem complementum, et
actu f^o maie, sine quo ipse nar^o: existit n^o poterit: = App
ty 2^a cy thoi et huius r^o alloruy et scura ma l^a maie
et maie f^o perfectionem maie appetitu que f^o manu per
fecta. Probat: appetitu viciu maie ad f^o et indigentia comple
menti sustantiale f^o equa sicut sicut hunc indigentia p.
f^o manu perfecta et perfectionem q^o n^o magis ma. que alia
indiget q^o n^o maie appetitu unq^o p^ore alia exigit. Ad appet
y maie esse mixtionem cy boni maie n^o magis inerte cy
perfectionem que cy manu perfecta q^o. Insuper ma n^o patit
violentiis maie perfectionem n^o habet que patitur s^o magis app
tetur perfectionem et id n^o habere. Colige maie perfectionem fe
l^a accidit se habere vna cy equa p. quilibet sustan
tiale compleat ut equa compleat vasa p^o vna nobilitate ad manu
nobile.

209.

Dico ma 2^a appetitu. Appetitu maie et determinabilem ip
sui ad nominationem quae participat vna sequenti in gape
ere f^o et esse perfectibile p. f^o f^o magis perfectibile et p. perfectio
ne q^o id magis appetitu. Dico ma appetitu esse maie determini
nabilem p^o exigentia, n^o p. indifferentiis neq^o ad determini
nabilem sed esse l^a cy p^o luce que n^o appetitu sequenti maie

aperire se et esse p. exigentia p. perfectibile p. se. vnde magis de ea
 ipse magis perfectionis p. se perfectione et hanc magis pe
 fectionem non exigit eam p. quolibet eque facit fieri eam indigen
 tiam et hanc perfectionem eam se substantiale: stat hanc perfectionem
 violenta esse. Dicit supra se ipse non sufficere ad aperire
 eam magis anplius aliquid requirit. Relegere num. 2 huius
 appendix.

2. 10.

Dicitur 2° sicut se habet magis ad magis ut simpliciter
 ad simpliciter et quia perficitur p. se hanc magis aperire et quia
 magis perficitur p. perfectionem et magis aperire. Hinc quilibet
 res magis aperire magis se bonum et perfectior facit. magis bonum
 est perfectio magis et q. Do magis et dico ad magis quia simpli
 ter perficitur p. se et quia illa indiget ad q. non existendi ma
 gis aperire non utcumque quia perficitur simpliciter p. se. Ad hoc se
 male perficitur magis p. perfectionem quia tunc illa non indiget
 ad magis existendi eque enim magis existere eam minor
 perfectio ideo q. p. perfectionem non magis aperire. Hinc ad ad hanc
 non quilibet res magis aperire magis se bonum quia indiget ad q.
 non existendi eam quilibet se substantiale implere sufficere
 non magis ad hanc se magis habendi; unde et q. le perfectionem ma
 gis perficitur magis q. bonum magis se perfectior em quia non
 maioriam perfectionem nec bonum indiget ad q. non est perfec
 tione se magis q. bonum primario de magis substantiale non ape
 ri aperire

2. 11.

Dicitur si magis elicit aperire perfectionem aperire magis
 que se imperfectionem aperire magis et elicit aperire si posset

se omnes sul se darent, n̄ ides omes sul habendus apertis quia
tunc n̄ soly q̄ apertis d̄ plus haberet q̄ plus n̄ apertis supra d̄
q̄ apertis.

212. Colige v̄. m̄q̄ n̄ apertis fac̄ distributive id̄ hanc et̄ it̄q̄
d̄. cy sic̄ mā n̄ debent: apertis q̄ et̄ ad hanc apertis de
hanc = Dico: omes distributive sunt apertis mā. sine d̄ n̄
exacty n̄q̄ mā n̄ habet̄ inxioneq̄ navale cy om̄to f̄ d̄ d̄
buzive et̄ ad mā apertis regant̄ q̄ d̄ inxio apertis
cy bono inq̄ f̄. Colige hanc omes apertis inxio ē efficacem
quanty et̄ ex se sic̄ plus refertioes docere m̄q̄ v̄. habent̄ ap
ty inxio in̄ efficac̄ ad omes fac̄ distributive it̄ n̄ d̄ d̄
quia p̄a navale ad hanc sine exigent̄ ad d̄ n̄ d̄
tū inxio nat̄ in̄ aere n̄ lucis n̄q̄ d̄ m̄t̄ et̄ apertis
inxio n̄ ē ex se efficac̄ seu n̄ ē ad hanc exacty ac̄ n̄ d̄
ty inxio unde h̄ apertis identifice cy p̄a navale ad f̄ et̄
p̄a f̄ ad omes fac̄ distributive talis p̄a et̄ ad omes fac̄ d̄ d̄
buzive p̄ indisp̄ qua f̄ p̄a et̄ et̄ ad omes fac̄ distributive qua
talis p̄a f̄ apertis et̄. Ver̄ et̄ omes fac̄ distributive ē plenit̄
extensib̄ mā d̄ n̄ et̄ exacty ama.

215. Dico v̄. apertis si mā n̄ apertis
f̄ determinata, indeterminata et̄ v̄q̄ apertis. f̄ indeter
minata et̄ v̄q̄ inxioe q̄ apertis f̄ determinata q̄ n̄ ape
rit omes distributive. Insuper apertis mā n̄ et̄ inxio indetermi
nata et̄ distributive n̄q̄ et̄ ip̄e mā neq̄ q̄ ad ty; n̄q̄ ty et̄
entitas determinata f̄ substantiat̄ q̄. v̄q̄ apertis mā
eficax p̄a et̄ q̄ efficac̄ apertis aliquid f̄, ē. cau

per se cuiuslibet eorum anime talis Distinguo mar. ap-
 terez fz indeterminataq; et vaga in se nego. indeterminataq;
 et vaga respective ad appetitum maie scilicet ratio hinc ad maie
 et 1^a cog. n̄ implicat qd fz inde determinata et n̄ vaga in
 determinate respectu ad maie quatenus suu appetitum talis de-
 tioni et ut sufficiat ad eandem p̄ quolibet inde determi-
 nata quoniam determinate requirit una p̄tereaq; alia.
 Ad 2^{am} 1^a et 1^a pars 2^a Distinguo negs qd ad eum in se consideratum
 talis appetitum indeterminatus et durativus et scilicet; respectu
 ad appetitum Negs et dicitur entia determinata maie exigit
 aliquis fz quecumq; illa. Et inde determinata de nullo determi-
 nate requirit ut careat appetitum maie. Ad 3^{am} appetitum efficax
 practicus et l. moral^r l. free n̄ determinate free unde si maie
 efficax appetitum aliquis fz ille moral^r causever. hoc mo po-
 test animus talis curare quatenus potest intui libere lib
 circumstantis ut auctore nare veniat ad conferendum ani-
 mi^{te} sue exigentie in illis circumstantiis aduendo ut tenet.
 ut auctor nare.

216. *Appetit 2. ma 1^a privata omni fz substantiali
 habere appetitum vniu. desiderii quantu et ex se efficacem
 ad omes fz diuinitive. Ad omes inq; que ex se polunt nari
 in illa recipi probat 1^a pars. qd appetitum desiderii quia est
 ad bonu et debitu et absen. Et 3^a pars quia ille appetitum et
 inclinatio et naturalis inextio cu fz substantiali nare cuius
 nare auctore mouet, ut aliquis substantialis illi inferret qd
 Appetitum 5. ma 1^a cog actu habet fz substantialis ille appetitum*

apertu gaudi et muniti seu 2^a. P^ol. Perinde probat
apertu inactu ad ponu preferu seu posse et apertu ga
udi talu et apertu maie ad se actu habitus q^o p^oncera
fa habita una hec explet caciata, quiescit, fruunt, et qua
se iplacet in vno posito et exacto q^o et p. modu gaudi ape
tu huc. Colige unde apertu, esse desideriu et gaudiu: pro
ut presideru a presentia se et desideriu prout dicent pos
sione se et gaudiu. Colige veru hoc ma gaudiu fa
eadem virtutibus imperare ac positi diversi em. mo neq^o po
siti in recto dicunt neq^o et se gaudiu in recto neq^o in obli
quo se et unione unde sola ma denotante gaudiu de no
minacione partu interna maie partu extrinca. sicut dicit
de hac denominacione ma desideriu se.

217.

Dicit 2^a d. 5. acertu apertu
gaudi supponit posse presentiu et existentiu bonu apertu
neq^o fert in bonu ut positi et apertu maie ad se actu habit
tu n^o supponit posse presentiu et existentiu se et p. posicio
ne bonu virtutis q^o vno min. quia apertu maie et maie d
ma ut pote causa se actualit^r habitus n^o supponit se
ut posse presentiu et existentiu q^o. Ade apertu maie ad
se actu positi et desiderii q^o vno aniu l^o quia talu apertu
et inclinac esse causata bonu inclinac hec apertu de
siderii et q^o 2°. ideo apertu maie ad se actu habitus n^o se
desiderii quia n^o desiderat q^o habet. hoc et falsu quia in
virtutibus inque vno desiderat augmentu q^o virtutis illi
referunt in primu suu desiderii.

218.

Major arguunt 2^a de apertu elicitu

gaude n̄ de inano hanc vult ad adiung q̄ probans appetit in
 tu gaudi vult in proprie gaudij et ut tale s̄. n̄ et opor̄ ity ha
 ber om̄ia que proprie gaudij habet. Suficit plenitudo ad alē
 qua ad locutionē metaphisicā americanū p̄atorij suficit ut
 da videri dicant ab hanc quā sicut elicit gaudij et h̄ bono
 presentē et p̄sio ab ab appetitū recurrendū dicitur. Impletio
 elicitū regulā cognitione boni p̄ponerit bonū ut q̄ p̄sio
 consequē p̄sio debet esse propriū ad gaudij inatū a cognitio
 ne regulari n̄ debet, inatū q̄. p̄ p̄sione boni unde ut inatū
 nāo inatū denotat gaudij suficit q̄ ferat in bonū n̄ p̄sio
 appetitū seu in bonū acūus presentia inclinatō ita denotat.
 gaudij quā requirat q̄ boni p̄sione s̄. p̄sione ad id
 hoc n̄ requirit ut v̄. s̄. q̄ inatū appetitū quiescit et ferat tro,
 gaudet q̄ in eū p̄sione — An ad hanc et falsū appetitū
 mac ad se actu habet et inclinatō de se causatū bonū appetitū
 et obtentū v̄ et inclinatō elicitū de se causatū bonū esse
 appetitū desiderū ad n̄ ita inclinatō inatū s̄ et de bono n̄ ob
 tento ad 2^a probans dizinguo ma. v̄o appetitū mac 1^a
 quā n̄ desiderat inatū q̄ habet actu v̄o quā n̄ desiderat
 elicitū negs q̄ actu habet potest elicitū desiderari n̄ in inatū

219.

Licit ita
 inclinatō mac s̄. de se causatū se in inatū p̄sione n̄ de
 nominat desiderū et gaudij, quā tunc ita inclinatō ferat.
 in se quā actu habet et quā s̄. Ad desiderū requirit
 absentia boni. At hoc n̄ requirit ad elicitū desiderū. notū
 paritū ad conē desiderū requirit q̄ illud ferat in bonū

100
l. posse abire. l. habere prescribere abire appetenti. Bonum necesse est
prescribere abire appetenti inane, ne sic appetenti non cognoscatur
boni sequenti non prescribitur. unde ut bonum l. abire appetenti ma-
re debet esse posse abire nec abire taliter appetenti erit deside-
rii ne si dicitur in potestate gaudium erit bonum potest esse pre-
scribere abire appetenti clare. unde si hinc movetur bonum ut esse
quod est et appetenti prescribitur, tunc desiderare potest tunc
instanti in quo illud habet. Sic accedit uno in argumentis
sue gratie.

220. Colige magis habere unum quod substantiale aliquod appetenti
ne absolute appetenti desiderium cum per habere prescribitur faciat l.
esse appetenti. Non movetur dicere magis habere unum quod dicitur
nec appetenti iniqua dicitur id est ex parte aliquo habere pro
causa amissionis habere nec neque moraliter causa alia facta bo-
na et moraliter et debita magis est. Hinc inferri magis esse violen-
tiam hinc non absolute exacto non ut hinc non desideranda appetenti.
Unde non esse violentiam et fieri esse violentiam si quod habet desine-
re alia facta non movetur.

221. Abire b. magis non appetenti quod substantiale per mo-
dy amoris servit. Probatur: amor servit fieri in bonis quia bo-
num est se magis non appetenti quia bona in se, et quia bona sibi-
Dicitur l. facta ut prescribitur polli et bona magis necesse est ut prescribitur
potest appetenti. Omnia. Ad quod plura per amore servit per se magis fieri
in facta ut prescribitur potest quod necesse est in Dicitur magis tendere amo-
ris servit magis non appetenti facta ut prescribitur potest quia bonum hinc sal-
tem in actu sequitur et ipsum plenaria servit.

222.

Dices itery ma aperte fy eo magno ipse bona
 et; d'prehendens ab absentia et praefert bona et ma: q;
 us aperte prehendens ab absentia l'prea fer q; aperte ap-
 tu afluu serice potest semper omni et ultima eade
 gari; quia amor sericis vendit in bono vellet ut se ape-
 ren n' h'q; prehendat ab absentia d' praefert itery ab eo q' illud
 s' bono sibi amor eni; sericis n' et procuratum bonu' tan-
 tu vendit in bono probat bono l' quatenus in se bono et n' re
 aperte ma aflu d' quia bono sibi hoc cupere et. Potest
 responderi itery cedens ma. Inveniendo ma d' prehendens
 ab absentia preisione se habente ex parte nostra in tu facta bona ma
 veru; se habente ex parte mae falsu; ma prehendens necesse
 sequent' necesse usq; amor sericis vendit ad hanc requirit
 q' aperte prehendat n' sufficit nos prehendit de quilibet ap-
 tus est amor sericis. cu; nos postimus ab absentia l' praefert
 prehendens. Notandum fa aflu n' prehendens n' intelligit in actu i' bo-
 na ma.

223.

Dices itery propriam adflu et in ma aperte ad ilq; hic
 n' et gaudij neq; desiderij q' amor sericis vao min. quare
 adflu ut presente nec ut absentia remane q' sit aperte amor
 sericis et. Dico in isto priori nare daz gaudij et desiderij
 in adequata n' adequate in isto priori dicitur aperte p' nos
 itery itery prehendens adflu gaudi l' desiderij: aperte sic pre-
 suu n' et amor sericis d' aperte in adequata dicitur

224.

Ut itery aflu
 itery ma d' aperte maie f' in ipse specificatione sunt;

sine 2° suo succedente, non autem reduplicative seu propositiva
 non cum circumstantia corruptionis omittis quod reprodu-
 citur foris s. non in potu. Probatur 1° pars mai^o antecedenti ad
 cumlibet se corruptione aperta dicitur fieri in omnes foris
 quo se cumlibet corruptione eodem modo erit in mai^o eodem erit
 tunc se per se corruptione adhuc mai^o aperta in mai^o se corruptas
 specificative sicut in Colu^o quod sicut in corruptione eadem se
 tris aperta mai^o, sicut per corruptione cum illis essentia non videtur
 illa fundari potest in s. Hanc 1° foris lectione s. Ade probatur
 idem mai^o idem sicut et non fieri idem. Ade erit non mai^o in potu
 habitio se potu p. decreto effecta De de illa foris producentiaque
 impediret p. eum corruptione et non obstante decreto mai^o aperta idem
 se potu 2° se quod et non aperta et quia mai^o dicitur fieri in
 omnes foris 2° se abque ab illa se rediret non in potu ab exteri-
 co in decreto posito se corruptione se in potu illa foris 2° se potu.
 Plura vide in 1° locode supra 3 cap. 2. an. 4.

225.

Probatur 2^a pars aperta ex
 1° Periodo s. mai^o in mai^o aperta se corruptas reduplicative ut
 in mai^o cum circumstantia corruptionis aperta se produci ma-
 ior cum eo quod antecedenti s. destruit hoc et aperta eorum reprodu-
 ctione hanc necesse in mai^o aperta (omittimus idem se non in potu)
 et ad eum non in potu ut eodem in potu se aperta in mai^o se in
 mai^o sicut quavis alia re. Ade. mai^o non aperta se ut non
 ducendū a divina decreto aliter aperta De mutari sequitur
 De non est De quod nec ut corruptas aperta cum eo de mai^o non in mai^o
 quibus. Nota hic nos negare magis aperta se ut corruptas se red-

placeat inuptio tanquam curantia deum ac sic apertum ma
 ac locade ita explicet Dei mihi fa. q. quatuor inuptia
utiq. fa inupta reproducatur in me. Sicutq. reduplicet inup
 tio ut curantia subtrahat quatuor ma etiq. de et in cer
 curantia inuptio fa adhuc apertat de specificative scilicet
 et in hoc sensu inuptia necesse dicitur inq. apertat fa ut in
 pro quatuor in sensu apertat inuptio eque de ac. fa
 pax. ma de si fa inupta a est.

226

Plurima arguta plura ex dicto de
 unitate specifica ma celestium et sublunarium. Omnia tendunt
 ut probent quia omissione facta fa inupta et nat. inaptum
 lo ac in aptum nat. natum apertat in fert. hac de causa
 ma fa supernaturale in aptat: hac de causa neq. cu inq
 fa habet alig in aptat de est in ordinatum q. de necesse
 ut pote dicitur ab auctore nat. scilicet q. sole inuptat et
 inordinata fert dicitur ad bonum inq. ut in aptat itale
 inq. ac nat. inq. — Dicimus omissione facta in p. fa
 et inq. et inq. p. accidit et dicitur apertat natum
 in fert in bonum p. fa nat. inq. idem in fert ma inq. super
 naturale quia hec fa potest et inq. inq. inq. amato
 q. extra jug. dicitur. et in nula curantia de nat. dicitur
 inq. necesse inq. loquimur) ac vadit q. p. accidit et ex
 sapere in extrema curantia ma et curantia fa et inq.
 nat. fert potest apertat ma ut nat. apertat fa inq.
 lo sub curantia decreti de in producenda ita inq.
 fa et q. ma de q. nat. habet fa in aptat alig aptat in

cy in illius receptione violentia nulla potest de hinc in
 probat magis appetere reproductionem Humanitatis Christi Domini
 capax et habendi. Substantia vero Divi defecto sine ea
 quarecunq; hinc in non probat humanitatem appetere id est
 quarecunq; substantia non appetit substantiam suam cy deinde
 in reuerendo cy deo ad substantiam sub hoc sub hoc deinde
 est metaphisice hypothetice et hypothetice manentis appetit quarecunq;
 posse aliquid efficere Deo inuenire cy deo non reuerendo. Si scilicet
 omnes facit producat, potest deinde ad huc magis aliquid appetere
 re quam reproductionem appetit deo quarecunq; magis appetit facit
 aliquid appetit id est p. se et reo requiritur ut ipse facit deo: non
 appetit id est ex suppone et p. accidit et reo requiritur. Ad mo
 quo magis aliquid facit appetit rationate cy magis habet quarecunq;
 re deinde substantiam illius que habet et in deinde deinde
 et ut est alia deo. Duppliciter ultima de quantitate et de individuo
 uano principio hinc in proportionem et repugnat se atque
 quantitate essentia.

Disputatio ultima.

De Quantitate et De Individuationis Præo.

Sectio. 1^a

Proponunt. et Inpugnant. Sententiæ, Ali
 que, Contra Quantitatis Essentiam.

231.

Quæ proprietates magis quarecunq;
 vides solum numerari una vana eximie deus vs meta
 phisice deinde vs de proprietate fieri sermo. de quantitate

et sic proprietates materiae si aliquod aliud ad se habet sicut
 et essentia, ut et esse per ad se, si et proprietates ipsa, dicitur
 per negationem delectationis essentiae. Vnde et in generalibus in mysticis
 et de se uniformis certare ut activa quantitas vult et vult
 proprietates speciales habere essentiae et non et non unum cum
 essentia materiae utraque omne oppositum ex materia. quantum, et omne
 oppositum quantum non sicut oppositum ex materia. Sic hanc quantizationem
 operari admodum ut proprietates non cum ut in se paratibus se conu-
 tent et materia. Invenitur accidenti quantizationem non parant alie
 materia nisi ut proprietates et essentia hanc ut ex se supponere
 proprietates que non infra non bene quantizationem ad rationem proprie-
 tatum materiae exclusivam per se dicitur de se. 2. dicitur esse cele-
 bre equae ad se habere materiam per se.

232. Nota de quantizatione materiae
 puritate in materia de quantizatione perfectionis hanc enim omni-
 entiam transcendit essentia que in cuiuslibet rei materia per
 fectione in hac quantizatione usurpatione dicitur materiaque
 perfectiora sunt. Dicitur Augustinus de trinitate. Causa in hunc quod
 mole magna sunt idem et maius se que melius est. Quantia-
 tas motu id est que in rebus per se in se habentur et in
 eorum in rebus et per hoc si partes in se habentur in eorum
 extremis in rebus tales sicut exigant extensionem suam in
 ordine ad locum in quantum in quantum sicut essentia equantizationem
 motu que dicitur permanens quod et per se succedunt in
 partem et motum et vocat in rebus quia dicitur per se in rebus
 orationis et numeris. Nota de eorum in materia per se in rebus

plura murem istis que proprie quantitas in sunt vana
 murem et oras. Notas et collectio plurim flabery sequen qua
 nenas hec n̄ dūm̄nq̄m a collectione plurim mory localis
 labery plingue. Numerus p̄m̄ et m̄l̄tudo r̄gn̄ et p̄m̄
 p̄m̄e quantitas n̄q̄ plura am̄me r̄le m̄m̄e. r̄t̄uere
 p̄m̄e dem̄ ob̄m̄e p̄m̄e P̄m̄e r̄gn̄ et m̄m̄e n̄e
 p̄m̄e quantitas quantitas succ̄t̄ r̄gn̄ et m̄m̄e
 ap̄e p̄m̄e.

233.

Quorū quantitatū explicat h̄le s̄ m̄m̄e exp̄t̄
 ty et q̄ et d̄m̄e in ea que insunt, quorū utriusq̄ s̄ unūq̄
 unū quid et hoc aliquod d̄m̄e et ē ob̄m̄e n̄m̄e d̄m̄e
 m̄le d̄m̄e r̄t̄uere m̄le ob̄m̄e r̄gn̄ et m̄m̄e
 em̄ r̄t̄uere explicat P̄m̄e r̄gn̄ et m̄m̄e p̄m̄e
 vide m̄m̄e aliorū d̄m̄e p̄m̄e p̄m̄e.

232.

Dixerit de ap̄e
 Exū d̄m̄e 20 p̄m̄e. d̄m̄e p̄m̄e s̄ h̄le q̄m̄. s̄ de n̄m̄e
 r̄gn̄e quantitatū insunt in r̄t̄uere m̄m̄e. Explicat r̄t̄uere
 s̄m̄e p̄m̄e ac̄p̄e et ac̄p̄e et p̄m̄e. r̄t̄uere m̄m̄e et h̄le in
 cūm̄ r̄t̄uere et ap̄e, ut cūm̄ d̄m̄e et r̄gn̄e d̄m̄e q̄m̄
 et magnitudo m̄m̄e. P̄m̄e et r̄t̄uere in cūm̄ r̄t̄uere
 p̄m̄e quantitatū ip̄e m̄m̄e. Notat Exū h̄le d̄m̄e n̄
 loq̄m̄ de p̄m̄e et de ac̄p̄e m̄m̄e quantitatū de p̄m̄e et q̄
 quī p̄m̄e et ac̄p̄e in p̄m̄e. et d̄m̄e r̄gn̄e s̄ ē
 s̄ h̄le p̄m̄e in locis q̄ autē r̄t̄uere quantitatū n̄ insunt in
 r̄t̄uere m̄m̄e ac̄p̄e r̄t̄uere et c̄m̄e et n̄q̄ ac̄p̄e m̄m̄e
 et extrinca d̄m̄e p̄m̄e ab̄ d̄m̄e aliorū quantitatū
 et

et ab actu unius mensurandi; unde nō debet necesse esse essentia
 quantitati unā nec vlti illius proprietate: clarū q̄ et ab huius
 autōnt ap̄tē distinguit rōne mensuræ actu talē et rōne
 mensuræ actitudine talī hec et de rōne que ab̄tinet ad mensu-
 randū aliū.

235. Respon̄da p̄ hęc rōne mensuræ actitudine talī nō est
 ex generalit̄ rōne quantitatū: q̄ in illa rōne quantitatū nō s̄nt
 probat̄ an: mensurabilitatē in actu l̄. et effectū subsequētū ad
 effectū l̄. quantitatū: q̄ rōne mensuræ actitudine talī nō est
 essentialis, rōne quantitatū. Patet cōm, nō s̄ an et unā mensu-
 rabilitatē etiq̄ subsequētū ad quantitatē; nō effectū l̄. q̄, nō
 tūc q̄ s̄. Probat̄ q̄ an: mensurabilitatē in actu l̄. subse-
 quētū ad impenetrabilitatē quantū proveniētē a quantitatē
 q̄ et effectū subsequētū ad effectū l̄. quantitatū nō p̄m̄t r̄
 esse impenetrabile quōd est mensurabile. Patet p̄p̄. Nō s̄ actu men-
 surare et applicare quantitatē unius ad aliq̄ ut p̄eḡ motū
 p̄s̄t ut p̄anū mensurāre libra / mensurāre nō aliud est nisi
 id quo quantū motū unius p̄m̄t r̄ metaphisice Corp 2.
 sequēt q̄ mensurabilitatē in actu l̄. d̄nt ab impenetrabilitate
 aliā quā rōne cognoceret quantū esse capax mensuran-
 di aliēry l̄ ab aliēro mensurandi nō quā impenetrabile
 p̄supponēt.

236. Docent̄ hōc quantitatē ex̄ et metaphisice s̄nt
 in illa rōne in cuius substantia habet partes integrantes
 dividunt̄. Alij docent̄ l̄. r̄p̄tū quantitatū sive effectū
 unū eū esse tribuere substantiē partes integrantes actū.

entitate diuina et dicere sua maius independēt a quantitate
 tunc nō habet integritate actuali entitate diuinae. Ita autem
 quodam modo et alii apud eam ex nostro accipimus to
 3° in 3^a parte disp. A cap 3 — Dicunt alij presertim referre
 quod dicitur Salu tunc b lege seu a. Iuramentū nō
 habere partem integritatis actuali entitate diuinae in
 dependēt a quantitate et nō habere independēt a quantitate
 partem integritatis extensa in ordine ad se et in ordine ad
 locū nō habent frequentiam nō est quasi spū et in
 diuina in se et in toto d^o

237

Contra 1° modo maius quia ab
 integritate eam certum. Dico ex ipso capitulo 1° quantitate nō
 tribuere iuramentū in genere cause fū in parte integritatis su
 tantū actuali entitate diuinae probat ex ipso in sua maiori
 bilitate in eam ut dicitur partes integritatis nō actuali iuramentū
 pur coly. Dicitur per 1° eundem et ipse nō ex his partibus maius
 est ab alia parte q̄ ab alia separati separabilitate eundem sig
 nū et determinationē nunc sic sua capiti et independēt a quantitate
 nō est diuina a iuramentū pedū q̄ diuinitas actuali en
 titate in partes integritatis nō provenit fū a quantitate
 q̄ probat an p. id iuramentū capiti et iuramentū pedū
 nō distinguuntur q̄ sunt nō unū et aliud en et independēt
 a quantitate sunt nō unū et aliud en q̄ probat in sua
 capiti et sua pedū nō habent propriam ad quantitate
 et intelliguntur ut duo nō entia. quōd independēt a quantitate
 sunt sunt nō unū et aliud en idō maius et quā maius

et radix facta quantizatiū et radix proportioni ad radi-
 cary intelligit et quia se n̄ intelligere possunt s̄ intelligi
 sua pedu et sua capitiū quantizate n̄ intellecta loquere
 intelligunt ut duo duranda entia lūz om̄y en s̄ habent
 intenzū s̄ 2. q̄ nunquā possunt intelligi ut duo quāque
 s̄l identificant̄ s̄p̄et identificant̄ et que distinguant̄
 s̄l s̄p̄et.

238. Ad usum hōm̄ mā^l distinguere a quantizate et
 separare potest a ma separari separare. ma ut separata
 habet partes. (n̄. s̄ l^a habemus intenzū s̄ 2. ma cr̄z en
 tiaz simplex et indubitable no na se entiaz duplex et n̄
 habere unū et aliud ex quib̄ opponat̄ ma ut separata ē
 quantizate n̄ habet unū et aliud ex quib̄ opponat̄. Non
 enī partes habet q̄ ad cr̄z inuentione sicut dicit̄ videri
 et producere aliquid sua n̄ sua uicem que presert̄
 q̄ duranda ab hac et sua p̄. uentione producta et esse
 presert̄ et indiget̄ a quantizate quā actuali^r duranda
 et sua precedenti q̄ duranda inā partes sua n̄ producat̄
 a quantizate subsistat̄ probat̄ tōm̄ productū p̄ actione
 nutritiōis 2. it̄q̄ non s̄m̄. que actione terminat̄ et quā fi-
 cy et nō n̄ identificat̄ actū entitate cy sua prece-
 denti, neq̄ cy quantizate cy neutra p̄. nutritiōis pro-
 ducta q̄ s̄ et n̄ identificat̄ neq̄ cum duranda ma-
 que cy quantizate actuali^r entitate distinguere a sua pre-
 cedenti et a quantizate q̄. Atque sua p̄. nutritiōis pro-
 ducta et nō que actione terminat̄ q̄. Conclude cy cum nō se

in ipso ne aliquo que va; et propriam realitatem habet
durantia ab omni fili p aliq entitate ad d^{ista} et quia unaquodque se sic
p se ipsa et tunc ita p se ipsa et una transcendit; et quia res
durantia est vel aliud et nisi hanc se hanc ita est ita et
quia alia in inferioribus procedendo est.

239.

Dico 2° receptus primarius
sive f^u effectus quantitati n^o et tribuere partib. in extensione sua
tantum extensione in ordine ad se et in ordine ad totum. Expli
cae extensione eiusmodi. Partes vero, q^{ue} partes integrantes
sunt, ita s^{unt} unice, alie extra alias ut pars unice alteri par
ti n^o est tota et sibi 2° aliquas ipsarum extremitates: Vg
pars sue pedis et unice tribuere; et n^o ita unice ut in mede un
ca s^{unt} 2° lomei tribuere parte sic in Euacruca, omei parte s^{unt} p^{ro}
Christi Domi quia penetrare, careat actuali extensione q^{ue} ad
locum, habent in extensione q^{ue} ad se, quia nula pars et tunc
dicit unice ceteris, et quibus et in mede unice cu aliqua et
mede cu reliquis. Dico dicitur hoc effectus 2° quantita
ti est tribuere sue parte hanc extensione partem in ordi
ne ad se et in ordine ad totum.

240.

Respondeo sic hoc a seipso p^{ro} et
effectus f^u s^{unt} quantitati que n^o tribuere s^{unt} quantitate
p^{ro} sua immutatione subto capaci ita p^{ro} no effectus f^u cu
instat p^{ro} unice p^{ro} s^{unt} immutatione subto capaci. Atque ex
tensio partem in ordine ad se et in ordine ad totum n^o tribuere
s^{unt} quantitate p^{ro} sua immutatione subto capaci q^{ue} dicitur
m^o: pars est extensa in ordine ad se et in ordine ad to
tum

Sicut si partes esse unitas et non se totas et se partes unitas et non se totas, non est effectus qui si tribuat a quantitate et per immixtionem sui subro capere q. Clarat enim l. partes esse unitas proveniunt si ab unitate irregulari que unitas est a thea la a partibus mac non distinguat distinguunt in aqua errorae. 2. partes non esse unitas et se totas proveniunt a defectu unionis irregulari partium et se totas. non sicut ab unitate irregulari probentur si per sui pedis si unitate unitas partibus tibi tibi irregularem ita a defectu unionis cum certis tibi partibus partes unitas si q. non. unitate si unitas ibi

aa1.

Respondeo 2. de modo effectus si unitas et distinguat aequare a se et partes sustinere mac esse extensum q. ad se et q. ad totum distinguunt si a quantitate: q. partes esse extensum q. ad se et q. ad totum non est effectus si unitas quantitate unitas mac cum effectus si unitas unitate et per subro capere et per se probat enim partes esse ibi mo extensum sicut ad se partes extensum partium unionem irregulari qua unitate et unitate defectus in casu et se totas si unitate et non partes sustinere, nec unitas nec defectus unionis sunt quantitates q. l. et 2. non partes cedit sicut — cedit debet non defectus unionis ad sumum extensum factum negat a se non unitate partes quales et quantitates.

aa2.

Respondeo 3. sua mac l. extensum subquantitate et aequare ibi coextensionem, et altera alteri mixtus et unitate et unitate partes q. ubi unitate aliquid quantitate et aliquid mac et progredior: q. non unitate si quantitate partes si unitate

Quantitas extensa quod ad se et quod ad totum & extensio hec non est effectus sui sui per se quantitates proprie sed ea non intellecta per se potest per intellectum quantitates extensa per hoc partem quod intelligat uno magis vel minus parte quantitates ipsius & non in se per se extensio potest per intellectum suam extensa per hoc partem quod intelligat uno magis vel minus ipsius suam.

223.

Dicitur tunc ex dictis solum probari generationem actualis partium eorummodi non provenire per se in se effectus sui sui per se quantitates hoc est ut de non probatur quod certum dicitur extensio id est determinatio suam ad totam extensionem habendam non est effectus sui sui per se quantitates = Contra propriam ad quantitates intelligit in suam materiam determinatio ad actualis extensionem suam partium quod certitudinaliter extensio non est effectus sui sui per se quantitates. non autem proprio in ad quantitates intelligit in materia respectu radicis ipsius quantitates sequitur proprio intelligit ita determinatio motus et recipit recipere quantitates (dicitur de qua loquitur) nisi partem suam extensa quod ad se et quod ad totum & proprio in ad quantitates intelligit in suam materiam ita determinatio ad extensionem partium subsistentia et certum quia cum partem quantitates non possent penetrare in se non possunt recipi nisi in partem. Invenit non penetrant et quoniam coeque sunt per se. Invenit non autem coeque sunt recipit habere a quantitate ita est determinatio qua intelligit ad quantitates recipiendum non proprio ad quantitates intelligit suam ut subest sequitur determinatio ad habendum omne id quod intelligit

ut subter esse possit.

222.

Res Palancus: Jura ad quantitatem habet

partes Ines penetratio neq. Extensio; quia ad quantitatem
 nulli accidenti habet penetratio et extensio sunt accidenti Jura
 Contra: propriam ad quantitatem intelligit ut dicitur et Jura ut
 radix proxime receptiva quantitatum ut dicitur et exten-
 se et in se radicis proxime receptivae quantitatum volu dicitur
 huius et extensio virtutis per extensionem suam partem q. ad se et q.
 ad totum q. propriam ad quantitatem intelligit Jura extensio
 q. ad se et q. ad totum: nam quia non dicitur, subsistere necesse est
 dicendum, hec prima totum Jura extensio intelligit et totum partem
 neq. h. in se totum virtutis per hoc q. habere partem in parte virtutis
 ut quilibet immediate unum est aliqua virtutis aut est quod
 et meam est reliquum.

225.

Sunt alij effectus secundum primariam quantitatem esse

est extensionem partem in casibus una pars Jura et caput alij
 aspectus p. est ordine unum ad alij ad totum virtutem quod
 extensionem in se Jura in se et ad quantitatem Jura habet
 Contra, quia in natura Jura omni ad quantitatem Jura ab illo
 la effectus secundum quantitatem ab la quantitatem debet omni totum
 quod est q. non magis; virtutis Jura virtutis aspectus Jura
 huius heterogeneum se a magis et se Jura extensio virtutem unum
 et huius a magis et accidentibus organizationibus. Intra unum
 totum homogeneum aqua est Jura effectus secundum quantitatem; et in
 aqua nec dicitur virtutem de capite personi et dicitur equum
 valens, est omni partem aqua homogeneum. et in magna dicitur est
 tu

fu p^u quantitati g^o effectus fu quantitati n^o et de explicata
extensio

226. Contra repositiones omnes sal^u sufficit Deu^m quantitati
et d^uta integra^r ipsa^r tunc partes mas^u mouent^r una
int^r se et n^o penetratiue g^o. Probatur au^t q^{uod} l^o partes unioⁿ d^uta
partu^m in cuius^u quolibet unioⁿ imitate ex aliqua et mo^o et reli
quu^m nec s^u quantitati nec modu^m ex d^uta^r quantitati g^o. Pro
bat^r q^{uod} ad 2° partes in unioⁿ d^uta^r n^o possuⁿt de parte unioⁿ
n^o unioⁿ int^r se penetratiue; neq^{ue} ad hanc unioⁿ partes d^u
partes unioⁿ debent in uny^m locu^m nouu^m aut^{em} durat^r in
uno unioⁿ necesse^r p^{er}du^m ut s^u unioⁿ p^{er} d^uta^r unioⁿ
et n^o est unioⁿ penetratiue n^otra^r s^u p^{ro}ponit^r et explicat^r.

Nostra Sententia Proponit^r et Explicatur.

227. Quantitas ex^o s^uta et ex^o d^uta^r r^one
sua et unioⁿ d^uta^r loco p^{ro}b^o unioⁿ n^o in genere f^uo ex
quo unioⁿ d^uta^r r^one. Sed unioⁿ n^otra^r r^one
s^uta^r ad unioⁿ s^uta^r que quantitates explicat^r in
penetratiue n^otra^r hanc tenet d^u s^uta^r apud M^ontem
et unioⁿ ex^o unioⁿ d^uta^r p^{ro}ponit^r unioⁿ d^uta^r
f^uo p^{ro} 2° p^{ro} p^{ro} d^uta^r unioⁿ s^uta^r loge d^u p^{ro} et s^uta^r 3° p^{ro} locata in
metaph^o cap^o 2° de quantitate ex^o ip^o n^otra^r d^uta^r p^{ro}
d^uta^r unioⁿ p^{ro} p^{ro}ta^r quantitati indubitu^m p^{ro} n^o
n^otra^r p^{ro}ta^r si admittat^r. p^{ro}ta^r unioⁿ d^uta^r si ex^o s^uta^r
s^uta^r omⁿes quantitates esse d^uta^r p^{ro}ta^r d^uta^r qua
n^otra^r

p[er] extensione radicali vna hec radicali ex[ist]entia [n]ecessaria exi[st]e[n]t[is] r[ati]o[n]e ad locu[m] et ip[s]a impenetrabilitate; quia nul[li] alia d[icitu]r exi[st]e[n]t[is] extensione p[ar]t[is] que penetrant[ur] repugnare.

ad s.

Explicit. dicitur n[on]

accidit quia b[ea]ta quantitas que defecto dicit accidit. Ite[m] debet uenire quantitati p[ar]t[is] p[ar]t[is] et quantitas que p[ar]t[is] et l. defecto dicit uenire p[er] Anag[ram] Absolutu[m] quia eni[m] modale n[on] et quantitas ut tenet commun[em] p[ar]t[em]. - R[ati]o[n]e s[ua] n[on] ad se p[er] quantitate[m] n[on] sufficit impenetrabilitate r[ati]o[n]e alie[n]t[is] n[on] d[icitu]r r[ati]o[n]e n[on] et quanta et p[ro]ut in he et, impenetrabilitate r[ati]o[n]e quanta r[ati]o[n]e que in he dicit s[ed] dicit de eor[um] de eo q[uo]d n[on] penetrant[ur] duo Angeli. Atque n[on] dicit quantitas et n[on] p[ar]t[is] penetrant[ur]. Unde n[on] sufficit ad quantitate[m] s[ed] r[ati]o[n]e alie[n]t[is] impenetrabile. - Unde p[er]tinet a loco quia impenetrabilitate om[n]i ex affixione p[ar]t[is] in locu[m] determinari n[on] et quantitate[m] ubi ex p[ar]t[is] in locu[m] et ubi ex in loco B. n[on] sunt quantitate[m] et e[st] r[ati]o[n]e affixione ad loca determinata n[on] p[ar]t[is] penetrant[ur] quia p[ro]b[ab]ile p[ar]t[is] in motu que impenetrabile dicit debent. - Ite[m] impenetrabile que impenetrabilitate hec et p[er] p[ar]t[is] exi[st]e[n]t[is] ex p[ar]t[is] ab eor[um] loco aliud s[ed] impenetrabile, ne ingrediat[ur] in eor[um] loco. - At in genere s[ed] et quia impenetrabilitate hec et p[er] una exi[st]e[n]t[is] n[on] inuincibilis q[uo]d p[ar]t[is] in p[ar]t[is] quanto Chri[st]i Domini. penetrant[ur] lapide sepulchri et in p[ar]t[is] eor[um] p[ar]t[is] penetrant[ur] in uenerabilis Eucharistia que dicitur u[er]u[m], que Angeli dicit s[ed] n[on] e[st] e[st] alio penetrant[ur] exi[st]e[n]t[is] n[on] penetrant[ur] Angeli et in quantitate n[on] et quia s[ed] p[ar]t[is] et impenetrabilitate in genere dicit n[on]

cy quocumq; alio eundem rationis, neq; cy alio duobus rationis quantitate penetrat
hicq; fura et cy qualitate: unde sicut et in penetrantia cy aliquid
tate aut cy alio quocumq; prout unum alteri quantitate

229.

Infero

Effectus finis huius quantizationis non est actualis expulsiōne alterius
spūi quantū ad eodē loco, neq; ex penetrantia actualis partū
partū neq; semper ex se applicata subto capaci ita resultat
tū fu huius; ut nec de pro huius absoluta impediri possit. Sed
quantitas debet applicata subto capaci quā dicit actualis ex
pulsiō alterius spūi quantū et actualis partū. et penetrat
ex parte utrunq; in partū integralit. Clav. Domi in venenali
eucaristia que quantae sunt et tū sunt miraculose in eodem
loco eadē mōdū penetrare. Effectus huius quantizationis et repug
nantia nō penetrantia cy alio eundem rationis sicut repugnantia
qua repugnantia nō dicitur nō dicitur spūi quantū et qd
de p. miraculose penetrantia et cy qd effectus huius impediri necesse huius
in actualis expulsiōne alterius spūi quantū ab eodē loco et
si quantitas s. indubitate erit potest impediri actualis expe
nitione suarū partū que actualis expulsiō et actualis ex
penetra effectus in quantizatione dicitur.

250.

Rogari cumq; omnibus
quantitas obscuri effectus nō. ma. l' que et fici subto quan
tatione fu fura et alio materialit. accidentia materialit que in
ma. et in quantitate recipiunt cy hacten. Sicut qd quā
tate et fu fura in denominatione ma. quantae et fu loco nō
in fu quantae et eundem accidentia quantū: quā s. et p. fura

recepta in ma l^o n^o v^o infra nec in accidenti.

251.

U^o q^o recepta ut.

I. essentialiter probat dupliciter. 1° ex impugnatione aliorum
 2° quia omni et soli quantitati inveniuntur et differunt aliud
 recepta p^o que l^o differat ab omni n^o ipse, uno ex tali recepta ten
 que ex radice omni et extensio partium et ita p^o facta derivatio et
 ratio mensura omni extensio partium ne eo q^o repugnet se in eod^e
 loco exquirere si unum sunt extensio est q^o ad loc^o omni distributio se
 ca^o facienda ab agente p^o parte medio impulsa p^o separatione par
 tium ne agentis p^o parte p^o parte operari p^o impulsa nisi in parte ex
 tensio quod ad loc^o cum extensio hec oriatur ex impugnatione
 ex hac etia^o sequitur distributio proveniunt omni ratio mensura quia
 q^o ipse quantitas possit habere mensurare l^o mensurari eod^e sta
 to supponit extensio partium q^o ad loc^o que proveniunt ab in
 generalitate ut dicimus. Item l^o impugnatione expli
 cet p^o recepta negati^o se p^o negatione p^o ad generalitatem et ten
 aliquid p^o parte neque exigentia explicata sicut se^o in moniti
 ra et in impugnatione. Item l^o contra opposita

SECTION II.
 Argumenta Oposita.

252.

Primum pro l^o se^o thary independen^o
 aquantitate n^o de^o infra opposito ex parte magis p^o parte
 parte magis extensio duritia neq^o si darent ex ipse independen^o
 den^o aquantitate daret opposito. Probatur aut^o opposito magis
 l^o ab accidenti q^o l^o in genere entu^o f^o accidenti l^o in genere

enim et quantitas et oppositio integralis et dependens aqua
et de essentia quantitate et tribuere sicut patet in
quantitate, oppositio et accidentali et l^a que invenit in sursum
Probat autem quod ad l^a partem oppositio que ex materia et forma non est et
accidentali et oppositio integralis non est ex materia et forma. Ad
hoc: oppositio que negat l^a negat 2^a simpliciter et si non esset aqua
et oppositio integralis negat l^a negat 2^a esset non aqua non esset ex
subiecto et forma non 2^a, quia non esset ex subiecto et anima. Ad hunc in
hoc oppositio integralis independens a partibus non daretur patet independens
de non aqua non est una sicut actus et quod dicitur quod non ut
patet per se patet nullus actus habet. nec oppositio integralis.

253.

Nec autem
et maius probatur. Curius probatur autem contra ad hoc an oppositio
est ex personalitate verbi et humanitate Christi Domini.
oppositio accidentali hec namque non est ex subiecto et forma; que mutuo
perfectiora esse debent. Non videtur cur oppositio ex partibus in
integralibus sursumtalis in materia unione sursumtalis inte
grate debeat dici accidentali dicitur ne h^o. integralis sursum
talis accidentali; solum quod probatur oppositio integralis
non est essentialis in genere sicut non est in esse sursumtalis et tempo
re que est ex forma et forma, media unione sursumtalis opo
sitio integralis in genere sicut et 3^a quod est oppositio sursumtalis
ad unum dicitur. ad modo que in omni sua oppositio ipsius quan
titate et 3^a quod est oppositio, que negat ex subiecto et forma, negat ex sub
iecto et accidentali. Hinc patet ad l^a aditamentum — 2^a manifestum
sicut ad illud. sicut dicitur in materia l^a esse nullus sicut sursumtalis.

habet habet em in sua indubitata plura partiales ac
tus, siue numericas diffusi ratione quarum habet partes in
int. se dicit.

252. Insuper: partes integrales existunt p accidentia in se partem
qz et p quantitate in se dicitur ratione quia caput pec
tus et dicitur de more iuris de fortis talis l. talis frequer sequitur
accidentia dicitur figuram inuentia nego dicitur: nec enim n. u
get neq iura caput p sua essentia n. et iura pectore; l. n. p. l.
ip. l. p. accidentia habet organizationes accidentales et figur
re caput sic q organizationes dicitur ad dicitur pectore ut
habente organizationis accidentales et figuram pectore.

255. Opinione I.
S^o thom^o l. 1. q. libro 3. quer. 2. artic. 2. iura quantitate se
blata remanet indubitata q effectus su quantitate et tribuere
iure parte entitate dicitur. S^o parte quer. 16. artic. 3. dicitur
pore docet manifestus est, q nova iura tota et subqualibet pa
te dimensionum sub quibus dicitur sicut subqualibet parte
aeri et tota aeris nova et subqualibet parte partu tota
nova partu q tota iura et sub tota quantitate et sub qua
libet parte quantitate Ibidem in eadem subiungit huius
libertatem et dicitur in eadem subiungit huius
partu et sub qualibet parte: q iura et sub tota quan
tate et tota sub qualibet parte quantitate.

256. Ante responsum
q audiamus hoc egregie autoritate eius de D^o supponit
intelligi. 2. q.

Ita a toty ingenere sunt ipsorum ex suis partibus (integralibus & centralibus) et simpliciter uny Infero l. q. ingenere sunt datus toty integrale sequen. partes integrantes 2. q. dicitur partem esse essentialy quoy integraly sunt. n. provenit a quo et tanquoy a se. ita ita hec nq. dicit ipsorum ex talibus partibus n. est ingenere sunt, et ingenere accidenti. Et quia q. dicit ingenere sunt datus independen. ab accidentibus tanquoy a se sequen. independen. a quo et q.

257

Pro ad l. n. dicitur ita. Sufficit nec loquitur nec potest de indubitabilitate opposita tali dicitur non l. n. dicitur ex Angelica et nostra dicitur. 2. n. ex nostra dicitur et l. n. sequ. dicitur. De figura q. indubitabilitate loquitur: n. de alia quoy de indubitabilitate opposita separabilitate partium reducende ad ad actum p. impulsu agentium et partium ut agentium et partium operetur et partium medio impulsu separandi uny parte ab alia requirit uny actualy extensione q. ad locum partium ipsius partium nq. hoc idem spatium occupent n. potest uny ab alia separari unde sunt hinc tali extensione n. et proxime dicitur ita dicitur et cy, quanto re ab alia n. intelligat. in sua parte et proxima extensione ad extensionem loci deo in materia et proxime dicitur.

258

Intra: etiq. h. dicitur dicitur quanto potest sunt manere extensa q. ad locum q. n. maneret indubitabili in dicitur explicata. res: in ita casu sunt nq. exigere

proba debilitate, nec proba indubitata; quia ne exigere
 presentis debilitate sine penetracione nec indubitata per
 tracione. Proinde et in ista causa non maneret ex se proba
 debilitati maneret negare indubitati. Clarus: sicut
 nisi per executionem localem redit debilitati ab agente proprio et in ista
 causa non maneret proba cum proxima et immediata exigencia ad
 executionem quae non maneret ex se proba debilitati quae ex se est indubitata
 debili negare.

259.

Dominicus Lauconcaz: nam sicut tota et sub qualibet
 parte dimensionum tota se quod entitas fieri re ipsa
 non sicut partem que in una illa parte et non est re tota
 sicut partem integrum totum quod essentia manifeste sub
 sistentia sicut partes homogenei sicut heterogenei nego et
 dicere unum et si sicut integrum opposita sicut partes ho
 mogenei ut dicit partem quae exemplum sicut sicut tota
 nam sicut et sub qualibet parte dimensionum quod manifeste
 esse essentia non quilibet parte partem et re et re partem. Sicut
 partes heterogenei non tota sicut ne quod essentia fieri re, nec quod
 essentia manifeste sub qualibet parte non se manifeste equis. sicut
 nec est totum equum nec caput quia nec caput nec totum equi se
 nisi manifeste participat.

260.

Ad exemplum ad unum sicut unum sicut
 ac apponere exemplum quod aliquantulum percipere in quocumque
 nec in generali eucaristia corporis Christi Domini ut sicut in
 qualibet parte partem unum sicut totum non est essentia partem ita
 percipimus posse unum sub qualibet parte hanc esse

totus christi spiritus expletur et torquetur contra suos thomae adhibendum
 sunt integraliter spiritus et spiritus crucis in eadem. sub ratione quatuor
 ratione partium et sub quolibet parte et omni parte spiritus crucis. Non
 est errare dicitur sunt presentia sub quolibet parte quatuor
 ratione partium et unum quod omnes partes sunt in eadem errare dicitur
 sunt presentia sub quolibet parte quatuor ratione ad hoc dicitur. et
 ne inveniri nec inveni a se ipsis omnimoda plenitudine in
 spiritu crucis in eadem et parte sunt in eadem.

261.

Tercio ex P. Baco si sunt

inde per ad aquantitate habent partes et sunt ratione sua ex parte
 et ratione sua ex parte presentia debite neutrum presentia debite
 est superflua quantitas ex parte et ex parte, sunt et ratio ex parte
 non — Distinguo 1^a maius partes: si dicitur sunt ratione sua ex parte
 non in eadem ex parte et ad locum nego: et ad se modo non presentia ratione
 sua et est unam rationem ratione sunt eadem partes ex parte
 et ad se (loquitur arguitur et non de sunt exigentia quantitate)
 diximus supra hunc sunt ex parte et ad se ratio et per partes
 sunt et per unam integritate ratio — 2^a partes maius distinguo
 et exigentia ratione sua presentia debite in eadem ratio
 non ex parte et ad locum nego: sunt ex parte
 et ad se et ad totam rationem sua non ex parte et debite
 presentia unam quolibet partem in parte dicitur loco: non ex
 gentia hec in eadem sunt et in quantitate ex parte de qua
 arguitur ex parte quantitas, ideo dicitur ratione sua exigentia
 et presentia debite, quia in eadem ex parte quantitas in eadem
 sunt exigentia et ratio illa presentia et ex parte rationem sunt.

Et n̄ est superflua quantitas cuius in necessitate radix et presentia
debita et penetrantia.

262.

Invenitur: si supra ex se habere potest et sibi,
maria, id est pro localis et n̄ pro edubi indubile, seu pro qua
indubile ex parte alia quando si quantitates habet pro debite
carent pro exacto q̄ exigit ubi debite, si pro qua debite
exurat in loco debite. Et hoc falsum est quia n̄ potest supra debite
tu inveniuntur pro indubile in loco: q̄ = modo mai et mi
nor et distinctio sequens q̄ exigit mai et mi modo in maiore
q̄, et modo subtrahe. Et supra inveniuntur exigit pro debite. Deinde
indigentia potest inveniuntur deus utiq̄ n̄ potest exigentia tolerare
pro identitate cuius bene ut potest tri exacta. Patet exemplum
hoc in re presentia quantitas debite exigit in maiore ratione sui pro
debita inveniuntur nec tota quantitas. In quolibet parte spacii, nec
quolibet parte quantu totu spacii debite exigit. Et de fide et deus
potest inveniuntur huius exigentia et defectu ita evenit in quantitate
n̄ erant domi ne tota et in quolibet parte huius spacii et que
libet parte quantu et subtrahe omniaque pro 2^a huius sea

Argumenta Pro secunda Thomistarum sea.

263.

Primum: 1° huius apparet ad. 1° huius et ordo
partium in toto, et sic huius et de qua quantu, et ordo partium
in toto et extensio partium in ordine ad huius et de qua quantu et ex
tensio partium in ordine ad huius. In 2° huius in huius ad
2° huius n̄. ad huius ordines partium et huius 2° huius
ratione ad huius omne tm et ad huius ordines partium

ad vice in ipse cruce 2^a propria quantitate. P. hec ad se
ne q' extensio partium in ordine ad se n' separatur a ipse cruce
in eadem quia retinet propria quantitate q' speciatu' figur
natur et extensio partium.

262.

Quinque 1^a posita et ordo partium in ipse
cruce in toto et sic posita et desina quantum modo et ut curat
positio partium neq' min' sic et ordo partium in ipse cruce sic in
toto et extensio partium in ordine ad se ut fundam in ipse
cruce modo et extensio partium in ordine ad se in ipse cruce ne
q' sic sequen'. ad 2^a bene inferre 1^a hanc q' ipse cruce. Domi
retinetur ordine partium ad vice ex eo q' retinetur propria qua
ritate quia cu' quantitate. I. dicitur et extensio q' ad se nequit
se nisi in ipse cruce integral' dicitur et habente extensio part
tium q' ad se hanc cruce n' et inferre q' extensio partium q' ad se in
venit fr' aquante tanquam a se modo in explicat' et nega
coq' = I. dicitur si 1^a hanc meo 2^a effectus fm 1^a quantitate
probat' cruce deo pro nobis cruce totu' ingenere sicre ex ipse
partem integralit' et simple' unu' et ingenere sicre omne unu'
simple' includit unione sicre partium q' totu' integrale inge
re sicre includit unione sicre partium hanc ad se n'
potest nisi extensio partium q' ad se q' totu' integrale inge
nere sicre includit unione partium extensio sicre q' ad se
q' atque q' dicit ingenere sicre dicit independ' aquante et ac
sente quom' q' totu' integrale hanc ad se habet independ'
aquante unione extensio partium q' ad se sequen' parte ha
bent extensio q' ad se independ' aquante.

265.

Yntra certu et cordano partiu in toto et acci
 dentali q ab aliquo accidentio n ab alio nisi a quantu q
 certu et cordano sequen extensio partiu q ad se et a quantu
 nego an nq ita spicunt in partib sine n penetrantib h
 aliquid sustantiale sicut ab ista integrali pposita; n est
 totu in genere sine, ut docet 1us Thom.

266.

Secundo si Deus p miraculam
 auferet quantu a sine, ita partu manere sicut et sine ubi
 sine inesse, et in toto gordo et extensio partiu probetur a quantu
 Nego an nq manent unio integrali qua partu sustantiale unio
 et n in se totu sequen manent sine extensa q ad se et ad totu
 nega: in tali casu sine manent extensi q ad locu? affirmare no:
 certu p se ablatio quantu la manent extensi q ad locu mane
 presentie reuocantur quq spicunt in se et proxime partu referi
 zere ad spm n e idem spm occupare: nq differet quantu
 in qua talu p se proxima ad referendy sine unio partu sine sine
 quantu et se est indifferet ad p se dubitib sine penetratio
 ni et ad p se indubitib se penetratio ita exm: Colige ma
 ti casu partu n debet extensio localis nec penetratio d h
 nobis miraculo posse ueritib ex illi uenire. sic a lapide auferat
 = sic si lapide auferat quantu huc nec debet accendere nec de
 fendere ubilibet esse posse sine noua uidentia. Sicut si ab oceano
 auferat posse reduci l ad punctu spm l tenere p se suau partu
 Yntra

267.

extensio partiu l et partu sustantiale. l accidentale. s. n. q sine est
 l referretur ad habendy extensio quia referretur et ad illud sine

quantū. Inde infra matē integralē opposita impene-
 trati et ratio extentionis n̄ vō extensio ratio impene-
 trati. nō bene valet et proxime impene-
 trati q̄ extensio n̄ autē valet
 ex extensio. q̄ proxime impene-
 trati nō propriam ad quā nō
 intelligunt extensio partū valis sicut n̄ vō intelligunt proxime
 impene-
 trati. — De rationē mat. nō nō p̄ id p̄ q̄ quantos et in ordi-
 ne ad aliud. et in ordine ad se p̄ sua sicut impene-
 trati; in super. ipse impene-
 trati et ratio extentionis
 sequen-
 t̄ p̄ p̄m intelligit q̄ ratio sue extentionis p̄p̄tate nō
 impene-
 trati abicere quantos et impene-
 trati et alia quae et
 obicit p̄p̄tationē suam partū in se q̄. accidit absolute n̄ b̄
 ea et absolute p̄p̄tate opponit modali n̄ p̄p̄tate relati-
 unde ratio p̄p̄tate p̄ in p̄p̄tate recepta

270.

Tertio ratio non facit

1° quia non nunquam confundimus ut Patrum dicitur impene-
 trati et impene-
 trati nō nunquam accidit posse motum quae
 sine impene-
 trati et posse absolute actuali penetrati quae
 in m̄m. dicit Patrum esse motum domi in eua habere exte-
 trati partū q̄ ad se intra illud extensio partū q̄ ad se
 impene-
 trati et ipse motum domi in eua n̄ caret impene-
 trati. Patrum et ipse motum domi in eua n̄ caret
 modali repugnantia ad penetrati et alio sicut quantos, se-
 quen-
 t̄ n̄ caret impene-
 trati caret vō actuali experientia
 effecta 2° quantū ut dicitur

271.

Quarta. Sicut impene-
 trati n̄ ha-

bet partū unita p̄p̄tate extremum tantū q̄ nō extensio q̄ ad se

Probat autem partes unam per se extremam totam suam impene-
trabilem & independētem a quantitate sua pro non habere partes impene-
trabiles quod negat unam per se extremam totam. Præsertim partes
unam per se extremam totam habent impedimentum ut una
inter alia & se impetrabile et habent tale impedimentum.
Non arguetur ex se ipso et. Negat autem probationem maiorem quod debet
de negare. Nos negamus quia propriam ad quantitatem sequentem
pro parte ad impetrabilem intelligunt partes unam per se
extremam totam pro hoc pro se quod intelligunt partes sua et unam
regulam illam non esse totam de negare debet quia una illa
ipso ch. d. in eadem parte impetrabilem: & non esse partem
unam per se extremam totam; aliter dicitur partem extremam
quod ad se: quod partes unam per se extremam totam non sunt impene-
trabiles.

272. Ad probationem dicitur quod maiorem habent impedimentum ut
una localis ^{intra} alia nego quod propriam ad quantitatem non exquirat
ubi dicitur in eadem quolibet parte diverso loco diversis habent
impedimentum ut una localis intra alia habet pro unione in me-
as et ad quantitatem et ita dicitur. In parte extrema quod ad se propor-
tionem ad quantitatem unam inveniunt impedimentum ut una partem
intra alia pro unione ad quantitatem et ita nego partes per se extre-
mas totam esse unam excludit esse totam unam. In se totam.
An dicitur in parte dicitur non in eadem impedimentum ut una
localis intra alia sive ut omne partes eadem inveniunt. Ad
de: si instantia probatur unam partem suam extendi non posse per se
etiam et alia parte sua non probatur unam partem illam non posse per se

tran e q alia corpore quanto le facit partes sunt motu in
 separatis & ipsa n penetrant nisi penetrant tunc ma p.
 quanta: de receptu autem quantum et excludon ea penetrant q
 cumq alio sicut quanto.

273.

In tali eo mo rei partes se a loco que et in se
 sunt integra & ipsa et impenetrabilis q ad se q ad locu. Neg
 mai. facta en q parte impenetrabilis partes q ad unum
 n impenetrabilis q ad locu n eo mo quo rei et in se partes se in
 loco nq sunt integra & ipsa propriam ad quantum n ex se
 se cu impenetrabilis localis partes ad hanc & illam. Partes debet
 propriam ad quantum habet ipsas partes q propriam ad se
 tunc ex se se cu de ipsa q ad locu q n dicere q n eo mo quo
 p.

274.

Tandem oportet nosse quantum receptus potest inveniri puncto
 indubitate generali tale punctum n et quantum. Hinc manifeste
 coru cap. 2. dicit se unum et indubitate nuda sunt quantum erit. Ideo
 dicitur quantum in his superficies et ipse. Atque punctum indubitate
 le sub nuda extra spacio quantum tunc q punctum indubitate n et
 quantum. Atque arguit punctum difficultati se in indubitate
 le tunc. Proinde ab hac parte in se totu negat suppositu
 mai se q dicit punctum indubitate impenetrabile nq una illa se indubitate
 ile ad se indubitate, cu ipse penetrabilis quia in se totu tunc
 xca se dicitur quantum in his superficies et ipse quia sola
 debet potest inveniri impenetrabilis in se tunc et
 et mai. et falsa min quia unum indubitate potest de quantum et
 quantum in hac se dicitur illa sola et ad quantum pro quantum et

nua actua et potentia n̄ pro quantitate prestante a se ipsis explici.

275. Duo nota sunt una qualitas habet v̄z expellendi materiam ab eodem subiecto in quantitate v̄z expellendi aliam quantitate ab eodem loco ac n̄ in inferre q̄ sicut receptus qualitate n̄ potest in locum expulsa neq̄ trahit in illa receptus quantitate ita et dependens et in qualitate habente materiam propriam ad v̄z expellendi aliam ab eodem subiecto intelligit aliud prout q̄ videtur. s̄. illud videtur hoc aliud prout colligitur ex propria denominatione data subiecto a qualitate ita n̄ aliam prout intelligit in quantitate propria ad v̄z expellendi aliam ab eodem loco. — 2^a n̄ explicari in materia de se ne idem p̄ idem ex n̄ per voce quantitate quantitate aut sibi necesse est explicari p̄ repugnantiam ad penetrationem ex alio eodem ratione et que explicat aliunde q̄. quantitate n̄ potest in loci q̄ si aliunde — eiusdem ratione; n̄ videtur hoc; neq̄ notum et d̄m̄ entitate impetrantes et sub hoc capite est eiusdem ratione. Hoc ut clare notum a posito recte explicari a nobis quantitate mo d̄m̄. — Alia mo que est et accidens cuius individua sunt ad invicem posse impenetrabilia s̄. 5^a antiquam s̄. accidens speciale duritiam et alia, et reliqua accidentibus.

SECTIO III.

An Quantitas sit Accidens speciale Distinctum a Substantia, et Reliquis Accidentibus.

276.

Negant Nominales substantiam ab extrinseco s̄. 2^a Dup. 2. metaphis. Dicunt hinc entitates omnes proprie posse expere essentiam et impenetrationem que quantitate tribuuntur substantie.

non ma p^o seculo alio accidenti ex se impetrabili et sic quilibet
 fa^o potentialem l^o accidentali. Sicut ille ut erunt quatuor specie
 dicitur que sunt etiam propria. Substantiales erunt quatuor **cy** sunt
 identificate accidentali cy accidenti eod^e mo distinguende erunt
 quatuor identificate cy accidenti specie dicitur extra tunc
 ponitur in ratione e^o quatuor in qua dicitur p^o dicitur quatuor
 Dices: materia fue reb^o creatora p^o dicitur tunc tunc tunc tunc tunc
 tunc hoc scate et sunt, affirmant — Nominales cy om^e sua ma
 te identificate quatuor: aliqui sentent cy p^o p^o cy p^o ma
 om^e op^o.

277

Conclusio: quatuor et speciale accidit p^o nomina
 les ea p^o dicitur: si explicata horu^o sea tenent quatuor duo acci
 da ma^o eod^e sub^o unione sue quatuor identificate cy acci
 da penetrant ma^o que et quatuor penetrant cy fa^o sunt que
 et quatuor. Deniq^o ma^o ^{cy tot} quatuor penetrant q^o sunt fa^o
 dentales cy substantiales cy om^e sunt quatuor et cy om^e nam penetrant
 fuerunt cy^o un^o hec sunt absurda quatuor ma^o sea^o n^o id^e
 tunc quatuor: q^o us^o fuit dicitur hoc arguo 2° de anima tunc
 b^o ubi probat tunc n^o de ip^o id^e quatuor quia dicitur duo po
 ne id^e duo quatuor penetrant: tunc en^o sep^o penetrant cy dicitur

278

Runt due
 quatuor n^o possunt penetrari cy pertinet ad un^o sub^o: po
 sunt cy ad id^e sub^o pertinet et ita possunt duo accidentia un^o
 et eod^e sub^o int^o se penetrari l^o duo sub^o int^o se n^o possunt pe
 netrar^o — Fundamento caret responsio d^o et due quatuor n^o possunt
 int^o se penetrari nequeunt ad id^e sub^o pertinere probat

an: due quantitates contrarij requirant in se unam. Et non minus
repugnare penetrari in due quantis quibus due qualitates contrarij
unam.

279. Rursum alij quantis specie sibi non possunt penetrari posse specie
disticta ita possunt penetrari magis se furatim et cum his se accedunt
talis, due magis non possunt penetrari quia eundem rationem sunt
inqualiter intentione penetrant quod eundem rationem in eadem
partes sibi iuxta probantur sequi. Et due quantis eundem rationem non
possunt penetrari iuxta proportionem quod eundem rationem magis
tione non identificant sequi quantis. Si sicut quod eundem rationem in
tentionem esse disticta, spondant specie in presertim recepta in dicitur in
mibi ab obitu non diversis ex quibus non fit in una quibus nu
la nunquam unum et tunc possunt in se penetrari.

280.

P. Anaga et alij cum
illo identificant quantis cum sola materia. et illic probat. De fide et
in eadem deficere totum sunt prout sequitur etiam magis. Et quantum
parum non deficit quod distinguit a materia. probat minus. una omnia species
cum suis accidentibus manet impenetrabilis cum alia species et quodlibet
bet spondit presentia accedere ad illic locum. non experia quod aliquid ma
net in eadem refertur penetrari cum alio spondit quantum. Et idem pene
trationem refertur et refertur accidentia non impenetrabilis et quantum, et
non accidentibus quia cum sola materia identificat iuxta Anagam magis
nante in hoc sicut quod in eadem differentia materia. unum et se pa
rum non deficit quantum.

281.

Sibi obicitur arguitur et refertur in eadem manere
nere accidentia impenetrabilis ratione presentie materia prout